

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

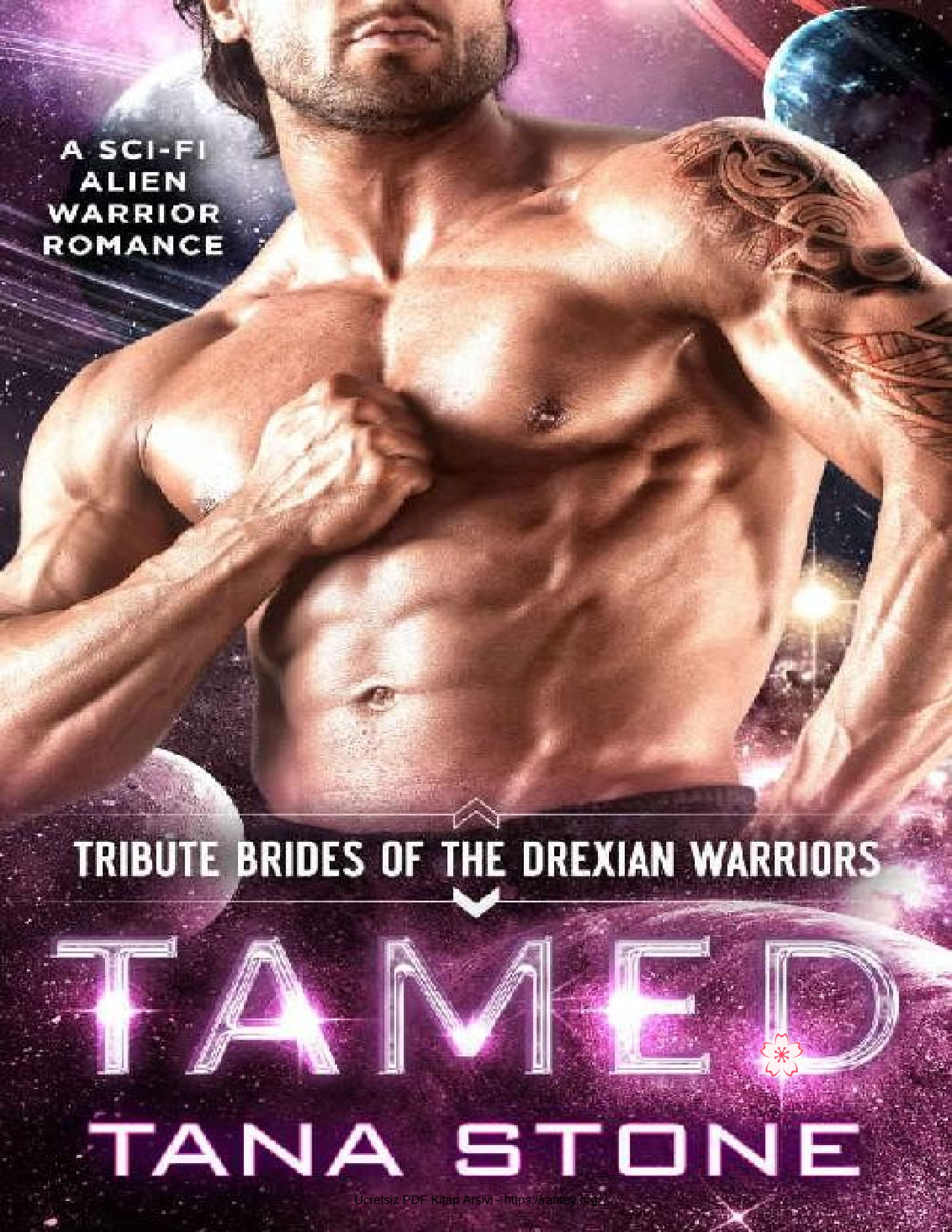
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A SCI-FI
ALIEN
WARRIOR
ROMANCE

TRIBUTE BRIDES OF THE DREXIAN WARRIORS

TAMED

TANA STONE

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

'İN EVCİLLEŐTİRİLMİŐ GELİNLERİ DREXİAN SAVAŞÇILARI #1

Bir Bilim Kurgu Uzaylı Savaşçı Romantizmi

TANA STONE

Broadmoor Books

*Gillian için,
kötü mizah anlayışı ve macera ruhu yıllardır beni ayakta tutan (ve
güldüren) kişiye*

İçinde

Bölüm

Bölüm 2

Bölüm

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35 Epilog](#)

[Mandy ve Dorn'un Düğününü](#)

[Okuyun! İkinci Kitabın Önizlemesi:](#)

[SEIZED Tana Stone'un Diğer](#)

[Kitapları](#)

[Yazar Hakkında](#)

[Teşekkür](#)

Birinci Bölüm

Dorn, gemisinin köprüsünün güvertesinde ağır botlarıyla çınlayarak yürüdü ve aynı zamanda görüntü ekranı görevi gören büyük pencereyi taradı. Düşman geri çekiliyordu; bunu, mürekkep gibi karanlığı aydınlatan uzaktaki patlamalardan anlamak mümkündü. Ellerini sıkıca yumruk haline getirerek, filosunun Kronock'un halkının korumaya yemin ettiği güneş sistemine bir kez daha yaklaşmasını engellediğine sevindi. Savaş becerisi ve korkusuzluğuyla tanınan bir Drexian savaşçısı olarak, bu onun görevi olmaktan öte, hayatının misyonuydu.

"Rapor," dedi ikinci komutanına.

"Inferno Force onları yine püskürttü. Gemimizin gövdesinde küçük hasarlar var, ama blokajımızdan hiçbir şey geçmedi."

Dorn, aldıkları darbeden gelen hafif duman kokusunu içine çekerek homurdandı. Filoyu yönettiği sürece hiçbir şeyin geçemeyeceğini biliyordu. Dünya'nın da dahil olduğu sekiz gezegenlik sistemden çok uzaktaydılar, ancak o ve savaşçıları, teknolojik olarak kendilerinden çok üstün olan Kronock'ların gezegeni istila etmesini önlemek için her gün hayatlarını tehlikeye atıyorlardı.

"Gücü kalkanlardan çevre kontrolüne yönlendiriyorum," dedi subaylarından biri, bilgisayar ekranına dikkatle bakarak.

Buharlı bir köprü, daha güçlü kalkanlar için ödenmesi gereken küçük bir bedeldi, ama biraz temiz hava da hoş olurdu. Dorn, önündeki binlerce yıldızı izlerken terli alnını eliyle sildi.

Drexianlar otuz yılı aşkın süredir Dünya'yı savunuyor olsalar da, mavi gezegende neredeyse hiç kimse onların varlığından haberdar değildi.

Varlıklarından haberdar değildi. Bu anlaşmanın bir parçasıydı. İlk teması kurdukları hükümet başkanları, anlaşmanın temel taşının gizlilik olması konusunda ısrar etmişti. İnsanlara uzaylıların varlığından bahsetmenin - birisi istila niyetinde savaşçı bir tür, diğeri ise onu durdurmaya kararlı bir savaşçı ırk - kaos ve kitlesel histeri yaratacağını düşünmüşlerdi. Böylece, sadece bir avuç dünyalı tarafından bilinen gizli bir anlaşma yapıldı.

"Onlar kendi dünyalarının dışında yaşamın var olduğunu bile düşünmüyorlar," dedi Dorn, düşüncelere dalmış bir şekilde. "Kibirli aptallar."

"Tekrar eder misiniz, Komutan?" En yakın güverte subayı, sandalyesinde dönerek önündeki monitörden uzaklaşarak sordu.

Dorn boğazını temizledi. "Hiçbir şey. Kronock'ların tekrar kaçtığına sevindim. İyi iş çıkardınız, savaşçılar."

"Evet, efendim." Subay başını salladı ve tekrar döndü.

Dorn, köprüdeki Drexianlara baktı. Hepsi kendilerine verilen görevlerle meşguldü. Her biri koyu renk üniforma pantolon ve kolları sıkı saran kolsuz gömlekler giymişti. Gömleklerin altından sayısız dövme ve yara izi görünüyordu. Yüzleri gergin ve savaşa odaklanmış, terden parlıyordu. Inferno Gücü'ne katılarak düşman topraklarının sınırında, yani "çevre bölgelerde" Kronock'lara karşı savaşmak için gönüllü olan Drexianlar, sıradan askerlerden daha sert tiptiydi.

Ancak filonun geri kalanından bu kadar uzakta oldukları için kuralları daha gevşekti. Dorn, mürettebatı arasında sert savaş, sert eğlence zihniyetini aşıladı ve kendisi de buna uymuştu. Anlaşmazlıklar göğüs göğüse dövüşle çözüldü ve Dorn, mürettebat arkadaşlarının sayesinde birden fazla kez kanın tadını almıştı. Drexian Yüksek Komutanlığı'nın üniforması tam olmayan askerlerle dolu bir köprü görmekten hoşlanmayacağını biliyordu, ancak savaş yaralarıyla dolu savaşçıları gördüğünde Dorn'un göğsü gururla kabardı. Gözleri, bir pazı boyunca uzanan karmaşık siyah dövmelerine kaydı — stilize edilmiş kıvrımlar ve b i r kalkan

onu Inferno Force'un üyesi olarak tanımlıyordu. O ve savaşçıları Kronock'un geçmesine asla izin vermeyecekti.

Düşmanın düşünce aklına gelince gurur, öfkeye dönüştü. Şiddet dolu ve sadece diğer türleri sömürmekle ilgilenen gri pullu savaş çığırtkanları, köleleştirmek ve yok etmekten başka bir şey istemiyordu. Teknolojik olarak insanlardan üstün olsalar da, Kronock silahları Drexian kuvvetlerinin muazzam ateş gücü ve sofistike teknolojisini yenememişti. Bu yüzden halkı, daha zayıf gezegenleri istila etmelerini önlemek için bu canavarları galaksinin her köşesinde kovalıyordu. Dünya'yı da bu şekilde keşfetmişlerdi. Birçok kişinin bu günü her iki ırk için de şanslı bir gün olarak gördüğünü biliyordu.

Dorn topuklarını döndürdü ve köprünün bir duvarını kaplayan, savaşın tarihini gösteren aydınlatılmış yıldız haritasına doğru yürüdü. Drexianların ana dünyasını temsil eden mavi noktadan, halkı için çok değerli olan küçük güneş sistemine kadar uzanan ışık yıllarını, nasırlı parmağıyla izledi. Haritaya dokunduğunda, parmağı ekranı renk dalgalarıyla titretti.

Küçük, mavi gezegen minicik ve önemsiz görünüyordu, diye düşündü Dorn. Birçok yönden öyleydi. Gezegen aşırı nüfusluydu ve kendi ekosistemini sistematik olarak yok ediyordu, ancak ışık hızına ulaşamamış, atlama kabiliyeti veya dünya dışında koloniler kurma yeteneği kazanamamıştı. Normalde, böyle bir gezegen sürekli ve sadık bir savunmayı hak etmezdi. Geçmişte Drexianlar, Kronockların hedef aldığı yabancı türleri başka gezegenlere yerleştirmiş veya kendi toplumlarına asimile etmişti.

Ama Dünya farklıydı. Dünya kadınları Drexian erkekleriyle uyumluydu. En azından bazıları. Drexian bilim adamlarına göre kadın nüfusunun yaklaşık yarısı. Bu yüzden filosu onlar için savaşıyordu. Bu yüzden insan hükümetleri anlaşmayı yaptı; Dünya'nın korunması karşılığında kadınları vermeyi kabul eden anlaşmayı.

Dorn yıldız haritasından dönüp köprüde deneyimli bir verimlilikle hareket eden savaşçılarını izledi. Anlaşma olmasaydı, mürettebatı

mürettebatı şu anda burada olmazdı. Dorn savaşmayı umursamıyordu. Hiçbiri umursamıyordu, ama bazen bunun hiç bitip bitmeyeceğini merak ediyordu.

Kronock'ların sekiz gezegenli güneş sistemine ilk saldırısından sonra, Drexianlar müdahale edip onları geri püskürtmeden önce Dünya'nın ateş menziline ulaştıklarında, düşman sınırlarına sürekli gemiler göndermişti, ama Dorn bunun gerçek bir istila girişimi olmaktan çok, Drexianların ablukayı sürdürüp sürdürmediğini kontrol etmek için olduğunu düşünüyordu. Dünya'yı koruyan savunma güçleri, otuz yılı aşkın bir süre önce gerçekleşen ilk saldırı girişiminden bu yana Kronock'larla yüz yüze gelmemiştir ve Dorn, savaşçı babasının anlattığı uzun, tüysüz kafalı devasa pullu yaratıkları düşündüğünde midesi bulanıyor olsa da, yüzü olmayan bir düşmanla savaştığını hissedemeden edemiyordu.

Devam et, diye düşündü kendi kendine, gemisinin geri çekilen bir Kronock gemisini hedef alıp ateş etmesini izlerken. Yüzsüz olsanız da, her seferinde sizi yeneceğiz.

"Son Kronock gemisi geri püskürtüldü, efendim," dedi ikinci komutanı, düşük bir konsola yaslanarak omzunun üzerinden bakarak.

"Tüm savaş pilotlarımız geri döndü mü?" diye sordu Dorn.

İkinci komutan konsola baktı. "Sonuncusu da rapor verdi. Kayıp yok."

Ekibinde kayıp olmadığını öğrenince rahat bir nefes aldı. Hiçbir savaşçısını kaybetmeyi göze alamazdı. Düzeltme, Drexian ırkı hiçbir savaşçısını kaybetmeyi göze alamazdı.

Kronock gemilerinin sonuncusu da görüş alanından kaybolduğunda, Dorn'un omuzları gevşedi ve çenesini ovuşturarak, tercih ettiği bir günlük sakalını hissetti. Dünya'yı savunmakta hiçbir sorunu yoktu; Kronocklarla savaşmak kanında vardı ve onu canlı hissettiriyordu. Ancak, bir Dünya'lı eşe ihtiyacı ya da arzusu yoktu. Ya da hiç bir eşe. Drexianlar, onun payına düşen ödülü alabilirdi.

"Savunma yörüngesine geri çekil," dedi, uzattığı ve kulaklarına kadar uzayan siyah saçlarını eliyle tarayarak.

Dünya kadınlarını itici bulduğu için değildi. Onu ikiye bölebilecek kadar küçük olmalarının yanı sıra, birçok yönden Drexianlara benziyorlardı. Soluk tenli, iki ayaklı memeliler, boyları bir iki ayak kadar kısaydı, omurgalarında düğümler yoktu ve üçüncü göğüsleri yoktu, ama Drexian kardeşlerinin, göğüslerin sayıca eksikliğini yumuşaklıklarıyla telafi ettiklerini söylediğini duymuştu. Bu ünlü yumuşak göğüslerin nasıl bir his olduğunu sık sık hayal etmişti ve şu anda bile bu düşünceyle penisi bacağına bastırıyordu ve omurgasındaki sert düğümler ısınmıştı.

"Komutan, gelen bir ileti var," dedi iletişim subayı, yanıp sönen kontrol panelinden başını kaldırarak.

"İlet," dedi Dorn, zihnini Dünya kadınlarından ve asla göremeyeceği meraklı göğüslerinden uzaklaştıran bu kesintiye memnun oldu.

Subay başını eğdi. "Güvenli hattan. Yüksek Komutanlıktan."

Dorn içini çekti. "Strateji odama götüreceğim."

Köprüden çıkıp, büyük yuvarlak bir masanın üzerinde yıldız haritaları ve savaş planlarının dağınık olduğu bitişik odaya girdi. Teknolojik gelişmişliğe rağmen, Dorn stratejisini kağıda çizmeyi tercih ediyordu. Çizgiler çizmek ve kesişme noktalarını işaretlemek, net düşünmesine yardımcı oluyordu.

Tek ekranın karşısına oturdu ve sandalyenin yanındaki bir düğmeye basarak iletişimi başlattı. Ekran cızırtıyla canlandı ve galaksinin öbür ucundan tanıdık bir yüz ona baktı. Bronz tenli ve neredeyse kendisinininkiyle aynı canlı yeşil gözlü, Yüksek Komuta üniforması giymiş adam onu görünce sırtıttı. Dorn'un saçları daha açık kahverengi ve kısa kesilmiş olsaydı ve kollarından biri koyu renkli dövmelerle kaplı olmasaydı, ikisini ayırt etmek zor olabilirdi.

Dorn başını salladı ve gülümsememeye çalıştı. "Sen olacağını bilmeliydim. Savaşın ortasında beni rahatsız etmekten başka işin yok mu?"

"Ağabeyine böyle mi selam verilir?" Adam ona yarı gülümsedi. "Ayrıca, savaşı kazandığını ve Kronock'ların tamamen geri çekildiğini biliyorum."

Filonun izlenmesini Kax'a bırak. Bir kez ağabey, her zaman ağabey. Dorn, hafif bir rahatsızlık duysa da, ekranında kardeşini gördüğüne sevindi. İkisi her zaman yakın olmuştu ve ondan bu kadar uzakta olmak, galaksinin kenarlarında savaş gemisini komuta etmenin tek pişmanlığıydı. Kax askeri istihbarattan ayrılıp babasının Yüksek Komuta'daki koltuğuna geçtikten sonra, savunma ablukasının kenarına nadiren çıkıyordu.

"Bilgileri çabuk elde ediyorsun," dedi Dorn, alnından uzun, terli bir saç telini iterek. "Son gemileri daha yeni püskürttük."

Kax'ın gülümsemesi kayboldu ve derin bir nefes aldı. "O zaman şimdi tam zamanı."

Dorn öne doğru eğildi ve dirseklerini önündeki masaya dayadı. Kardeşinin tavrını iyi tanıyordu. Kax gergin bir şekilde ellerini ovuşturdu ve Dorn'un beyninin derinliklerinde bir alarm zili çaldı. "Ne için mükemmel zaman?"

"Yüksek Komutanlığa geri çağırılıyorsun," diye devam etti kardeşi. "Daha doğrusu, Tekne'ye."

Tekne mi? Dorn'un ağzı kurudu. Orada neden ona ihtiyaç duyuluyordu? Resmi adı Love Boat olan ve kısaca Tekne olarak bilinen devasa uzay istasyonu, gezegenden kaçırılan Dünya gelinlerini barındırmak ve onlara uyum sağlamak için inşa edilmişti. Satürn'ün uydularından birinin arkasında, gözlerden ve uzay sondalarından gizlenmiş bir konumdaydı, ancak insanlar uzay keşiflerine kaynak ayırmayı bıraktığından beri bu pek de sorun teşkil etmiyordu.

"Anlamıyorum." Dorn sesinden paniği gizlemeye çalıştı.

"Buraya geldiğinde anlarsın."

Dorn ekrana somurtarak baktı. Kardeşinden tipik bir cevap. Her zaman bu kadar gizemli olmak zorunda mıydı? Artık istihbarat subayı değildi ki.

Kax başını salladı. "Tekne hakkında ne hissettiğini biliyorum, ama umarım sorunlarını bir kenara bırakabilirsin."

"Benim sorunum yok," dedi Dorn, sesinin huysuz bir çocuk gibi çıkmasından nefret ederek. Ağabeyi ona hep böyle yapardı. Onu savunmaya zorlar, sinirlendirirdi.

"Sen Dünya'lıların aşağılık olduğunu düşünüyorsun."

Dorn omuz silkti. "Öyleler. Teknolojilerini kendi gezegenlerini yok etmek için kullandılar. Kendi yaşam alanlarını bu şekilde kasten yok eden tek canlılar onlar."

"Belki," dedi Kax. "Ama ne olursa olsun, arayışımız sırasında karşılaştığımız tüm türler arasında biyolojik olarak uyumlu olan tek tür onlar."

Dorn homurdandı. "Bunu biliyorum. Galaksiye yayılmayı başaran orijinal DNA zinciri falan."

Kax başını ona doğru eğdi. "Bilime hiç dikkatini vermedin, ama evet, insanlarla ortak DNA'mız var. Aksi takdirde bu kadar benzer görünmezdik ve başarılı bir şekilde çiftleşemezdik."

Tabii Drexianlar dişi üretmeyi bırakmasalardı, çiftleşmek için başka uyumlu türler aramak zorunda kalmazlardı, diye düşündü Dorn. Ancak nesiller boyu süren savaşlar ve zayıf gezegenleri işgalcilerden savunmak, nüfuslarını azaltmış ve dişi üretme yeteneklerini bozmuştu. Neredeyse bir nesildir Drexian dişisi doğmamıştı.

"Ve bu uyumlu varlıklar hala dişileri aldığımızı anlamadılar mı?"

Kax kırılmış gibi göründü. "Sanki onları alıyoruz gibi davranıyorsun. Bunun tamamen Dünya hükümetlerinin izniyle yapıldığını çok iyi biliyorsun."

"Sadece başka seçenekleri yoktu," dedi Dorn. "Teknolojik olarak ne kadar üstün olduğumuzu anladılar ve Kronock'ların işgal ettikleri gezegenlere ne yaptıklarını gördüler, bizim şartlarımızı kabul etmek zorunda kaldılar, değil mi?"

Kax geriye yaslandı ve uzun bir nefes verdi. "Sanki onları şantaj yapmışız gibi konuşuyorsun. Bu, insanlar için iyi bir anlaşma. Biz Dünya'yı koruyoruz ve insanların bizim varlığımızı ve uzaylı istilasası olasılığını keşfetmelerini engelliyoruz."

"Ve onlar da bizim, onların aşğılık iki göğüslü dişilerini eş olarak almamıza izin veriyorlar."

"Sadece seçkin birkaç kişi," dedi Kax. "Onları gördüğünde o kadar da aşğılık bulmayacaksın."

"Onları görmeye ihtiyacım yok," diye ısrar etti Dorn. "Ayrıca, bazı olağandışı Kronock hareketlerini takip etmekle meşgulüm. Buradan ayrılamam."

Kax kaşlarını çattı. "Olağandışı mı? Ne şekilde?"

Dorn sertçe başını salladı. "Açıklaması zor. Yıllardır düşmanımızla savaşıyorum, ama son zamanlarda kazanmaya çalışmaktan çok bizi sınamaya çalışıyorlar gibi."

"Neden böyle bir şey yapsınlar?" diye sordu kardeşi.

Dorn, gizlice korktuğu şeyi dile getirmek istemiyordu. Bu alarmist bir düşünceydi ve kanıtı yoktu, ama Kronock'ların onlara bir şey yapmaya hazırlandığını hissediyordu. Büyük bir şey. "Kesin olarak söyleyemem."

"Bulduklarını istasyona vardığında istasyon kaptanına ve Yüksek Komutanlığa iletebilirsin. Resmi ağrı belgeni Tekne'ye gönderiyorum."

Dorn kaşlarını çattı. Oraya hiç gitmemişti, gitmek için hiçbir nedeni yoktu, ama oranın nişanlılık döneminin en çekici yanlarını taklit etmek için tasarlanmış holografik bir harikalar diyarı olduğunu duymuştu. Tasarımcılar

, mücevherciler onları mücevherlerle süslemek için çalışıyordu ve Dünya'nın en çekici yerlerinden bazıları birebir yeniden yaratılmıştı. Teoriye göre, kadınları evlilikleri için yeterince cazip hale getirirseniz, Dünya'dan kaçırılıp bir uzaylıyla evlendirilmelerine daha az üzülmelerdi. Duyduğuna göre bu yöntem oldukça iyi işliyordu. Aile bağları olmayan ve Dünya'da kalmak için pek bir nedeni olmayan kadınları almaları da işe yarıyordu.

Dorn, kardeşinin yüzünü incelerken neden Tekne'de kendisine ihtiyaç duyulduğunu hayal etmeye çalıştı. Hiç gelin adayı başvurusu yapmamıştı ve yapmaya da niyeti yoktu. "Hapishaneye atılmayı tercih ederim."

Kardeşi sandalyesine yaslandı ve yine sıırttı, bu sefer boğazından gelen bir kahkaha eşliğinde. "Hiç değişmemişsin kardeşim. Tam da böyle diyeceğini düşünmüştüm."

İkinci Bölüm

Mandy, uzaktan fotoğraf çeken paparazziler olması ihtimaline karşı uzun, çıplak bacaklarını aynı anda dışarı sallayarak Porsche'sinden indi. Bu, Beverly Hills Lisesi'ndeki bir sınıf arkadaşından öğrendiği, tabloid gazetelerin ön sayfasında kasıklarının fotoğrafının yayınlanmasını önlemek için kullandığı bir numaraydı. Instagram adı @BadManders olabilir, ama daha fazla kötü reklam istemiyordu. Geçen hafta kulüpte yaşanan olaydan sonra hiç istemiyordu.

Louis Vuitton çantasını omzuna attı ve valeye bakmadan anahtarlarını fırlattı. Elbette kulüpteki olay onun suçu değildi. Suçlu Tiffany Crane'di. Adamın yüzüne içkisini o dökmüştü, ama sonra adamın bir şeyhin oğlu olduğunu öğrenmişti. Fotoğraflar her yere yayılmıştı ve Mandy, Tiffany'nin hemen yanında, adamın üzerine dökülen içkiyle gülerek poz vermişti. Manşetler acımasızdı - "Instagram Prensesleri Prensi Saldırdı" en nazik olanıydı - ve sonuçları hızlı oldu, sözde arkadaşları bile ona soğuk davranmaya başladı. Görünüşe göre, kendi babasının on katı değerinde bir prensi kimse gücendirmek istemiyordu.

Restoranın şık, beyaz tuğlalı cephesine doğru uzun adımlarla ilerlerken, kaldırımları taradı ve gelişini fotoğraflayacak bir fotoğrafçı olmadığı için biraz hayal kırıklığına uğradı. Sonuçta, yeni Dolce & Gabbana elbisesini giymişti ve soluk pembe rengin, düz bir şekilde fönlediği uzun kestane rengi saçlarına çok yakıştığını düşünüyordu. Kameradan eliyle uzaklaştırma ve rahatsız olmuş gibi davranma provalarını yapmıştı, ama gerçekte haberlere tekrar çıkmak için medyanın ilgisine ihtiyacı vardı.

ve beğenileri düşmüştü ve bunları yükseltmezse hiçbir sponsorluk anlaşması yapamazdı.

Dürüst olmak gerekirse, başka ne yapacağını bilmediği için Instagram influencer'ı olmuştu. Aktris olma düşüncesi onu sıkıntıdan öldürüyordu, şarkı söyleyemediği ve oyunculuk yapamadığı gerçeği ise cabasıydı. Okula da hiç meraklı değildi, ancak bunun nedeninin Beverly Hills'in "popüler kızları" arasında yerini korumak için derslerine odaklanamadığı için olduğunu düşünüyordu. Bilimi sevdiğini ve hatta doktor olma ihtimalini düşündüğünü (matematik derslerinden kalmadan önce) itiraf etmek havalı olmazdı. Hayır, büyük bir film yapımcısının kızı, bilim meraklılarıyla değil, diğer zengin kızlarla takılırdı, bu da şu anda hayatından her zamankinden daha çok sıkıldığı anlamına gelse bile.

Mandy son bir kez etrafına baktı. *Kahretsin*. Canını sıkmış gibi davranabileceği paparazzi yoktu. Hayal kırıklığını bir kenara iten Mandy, restorana girdi ve bir an durarak, bir tarafı siyah-beyaz fayanslarla kaplı barın ve üzerinde asılı demir ve cam fenerlerin bulunduğu geniş, beyaz iç mekanı seyretti. Hostese gülümsedi ve kadının gözlerinde onu tanıdığını gösteren ışıltıyı tadarak, adını sormadan onu devasa pencerelerden birinin yanındaki masaya götürdü. En azından Los Angeles'ta bazı insanlar ona hak ettiği önemi veriyordu. Ne de olsa babası, şehrin en iyi film yapımcılarından biriydi.

Üç eski karısından boşanmış olsa da, Mandy hala babasının adını kullanarak büyük kazançlar elde ediyor ve onun cömert harçlığına güveniyordu. Bazı günler bunu yapmaktan nefret ediyordu, ama başka ne yapacağını bilmiyordu. İnsanlar ondan belirli bir şekilde davranmasını ve giyinmesini bekliyordu ve o da bunu o kadar uzun süredir yapıyordu ki, nasıl değişeceğini bilmiyordu. Zaten başka ne yapabilirdi ki?

Kapıyı en iyi gören dokuma sırtlı sandalyeye oturdu, çantasını yanındaki koltuğa koydu ve Instagram hikayesi çekmeye başlamak için telefonunu çıkardı. Yüzünün en iyi açıdan görünmesi için telefonu yukarı kaldırdı ve çekim yaparken konuşmaya başladı.

"Merhaba millet, ben Mandy. Pazartesi ise, Londra ile ögle yemeği zamanı, değil mi?" Neredeyse 100.000 takipçisi olan sadık Instagram takipçileri, bahsettiği Londra'nın en yakın arkadaşı London Lanslow olduğunu ve aynı zamanda CW'nin popüler dizisinin yeni yıldızı olduğunu biliyordu. Her pazartesi, o ve London, West Hollywood'un en popüler mekanlarından biri olan vegan Meksika restoranı Gracias Madre'de ögle yemeği yiyorlardı, ancak ikisi de vegan ya da vejeteryan değildi.

Mandy kameraya göz kırptı. "Ne dersin? Bugün sangria mı, Mezcal Mule mi alayım?"

London'ın kendisine doğru yürüdüğünü görüncce çekimi durdurdu ve telefonunu masanın üzerine koydu. London her zamanki gibi havada öpücük göndermedi, ama paparazzi görünmediğinden Mandy bunu önemsemedi.

"Selam kızım," dedi, sırık gibi sarışın kadın büyük güneş gözlüklerini çıkarmadan karşısına oturdu. "Bugün sangria günü mü, yoksa Mezcal Mules mi içelim?"

London içini çekti. "Kalamam."

"Nasıl kalamazsın?" diye sordu Mandy. "Bugün Pazartesi. Pazartesi günleri her zaman Gracias Madre'de ögle yemeği yeriz."

London sonunda güneş gözlüklerini burnundan aşağı kaydırđı ve her hafta televizyonda yakışıklı rol arkadaşına attığı aynı delici mavi bakışlarla Mandy'ye baktı. "O konuda...". Restoranın etrafına bakındı ve sesini alçaltarak konuştu. "Menajerim, senin benim itibarım için kötü olduğunu söylüyor."

"Ne?" Mandy'nin midesi düğümlendi. "Bu şeyh ile mi ilgili? Çünkü içkiyi atan ben değildim..."

London elini salladı. "O sadece bir kısmı. Ekibim, diğer aktrislerle birlikte görünmem gerektiğini düşünüyor. Bilirsin, benim gibi yıldızlar."

Mandy sanki karnına yumruk yemiş gibi hissetti. London'ı diş macunu reklamları için seçmelere katıldığından beri tanıyordu ve o seçmelerde

. "Beni terk mi ediyorsun?" Sesi titreyerek konuştu. "Öylece mi?"

London sinirli bir nefes aldı. "Dürüst olmak gerekirse, bu bir süredir böyle, Manders. Artık hiçbir ortak yanımız kalmadı. Yani, ben süperstar olmak üzereyim, sen ise...". Mandy'nin telefonuna baktı, ekranında hala Instagram feed'i görünüyordu. "Sen ne olduğunu bilmiyorum."

Mandy, eski en iyi arkadaşı ayağa kalkarken yanaklarının yandığını hissetti. "Eskiden benim evimde kalırdın."

London güneş gözlüklerini tekrar taktı. "Teknik olarak, orası senin babanın eviydi ve bugün basına verdiği demeçten anladığım kadarıyla, yakın zamanda orayı ziyaret edeceğini sanmıyorum."

Mandy, beyaz Birkin çantasını kolunun kıvrımından sallayarak restorandan çıkan London'ın peşinden kıpırdamadı. Şaşkınlık içinde, ağlamamaya çalıştı. Mandy'nin en son ihtiyacı olan şey, öğle yemeğinde yıkılırken birinin cep telefonu ile fotoğrafını çekmesiydi. Garson kız çoktan ona gizlice bakışlar atmaya başlamıştı.

Nefesini düzenledi ve yüzüne sahte bir gülümseme yapıştırmaya çalıştı. Diğer tüm ünlü düşmanları onu terk etse bile, London'ın onu destekleyeceğinden emindi. Liseden beri arkadaşları ve babası London'a ilk ekran testini yaptırmıştı. Anlaşılan bu, Mandy'yi sadece başını belaya sokmakla ünlü bir film yapımcısının önemsiz kızı olarak gören yeni halkla ilişkiler ekibi için hiçbir anlam ifade etmiyordu.

En çok nefret ettiği şey, London'ın haklı olduğunu bilmektir. Bir süredir zor günler geçiriyordu ve sosyal medya influencer'ı olma çabaları, üretken bir şey yapmak için son çareydi. Tabii sahte selfie'ler paylaşmak üretkenlik sayılırsa. Bunu yapmaktan da nefret ediyordu. Sürekli olmadığı biri gibi davranmaktan nefret ediyordu. Artık kim olduğunu gerçekten bilmiyordu. Gerçek Mandy, bir süre önce Snapchat filtrelerinin arkasında kaybolmuştu.

Bir yudum su içti ve ellerinin titrediğini fark etti. Birisi olanları fark edip video çekmeden veya yorum yapmadan oradan çıkması gerekiyordu. Ama önce, babasının yaptığı açıklamadan bahsederken London'ın ne demek istediğini anlaması gerekiyordu. Onun hakkında bir açıklama mı yapmıştı? Babası Mandy hakkında asla kamuya açık bir şekilde yorum yapmazdı, çünkü muhtemelen onu çoğu zaman unutturdu. Onunla birlikte büyümemişti. Yılda birkaç hafta sonu Malibu'daki malikanesinde geçirdiği zamanlar, onun için her şeydi ve on altı yaşına girip babası dördüncü karısıyla evlendiğinde, o zamanlar da sona ermişti. Sonia çocukları sevmezdi, daha spesifik olarak, Mandy gibi şımarık genç kızları sevmezdi.

Telefonunun klavyesine dokundu ve aradığını bulana kadar kaydırıldı. Görünüşe göre *Vanity Fair*, onun son gişe rekoru kıran filmi hakkında röportaj yapmış ve röportajcı, aynı zamanda kızının son skandalı hakkında da soru sormuş. Onun cevabı, Sonia'nın telefonu düşürmesine neden oldu. *"Mandy'yi yıllardır destekledim, ama Şeyh Massoud'un oğluna karşı davranışını affedemem. Karım beni meditasyona başlattı ve bazen insanlara yapabileceğin en iyi şeyin, onların kendi ayakları üzerinde durmasına izin vermek olduğunu anlamamı sağladı. Bu baba, sert sevgi uyguluyor."*

Röportajcı, babasının gülerek ikisine de mineral su doldururken gözlerinin parladığını anlatmıştı.

Mandy, babasının numarasını çevirirken gözlerini devirdi. Bu kesinlikle blöftü ya da dergiye yeni nesil ve dengeli biri gibi görünmek için söylediği bir şeydi.

"Mandy." Cevap verdiğinde sesi sert çıkmıştı.

"Merhaba baba," babasıyla konuşurken kullandığı kız gibi ses tonunu taklit etmeye çalıştı, ama sesi tiz çıktı.

"Tom'dan haber aldın herhalde." Bu bir soru değil, bir ifadeydi. Tom mu? diye düşündü. Tom kimdi?

"Geçen ayın harçlığının sonuncusu olacağını söyleyeceğini söyledi." Derin bir nefes aldı. "Artık kendi başının çaresine bakmanın zamanı geldi, Mandy."

Blöf yapmamıştı. Mandy'nin kalbi hızla çarpmaya başladı. Geçen ayın harçlığından ne kadar kalmıştı? Fazla değil. Yeterli değil. "Ama baba..."

"Seninle tartışmak istemiyorum, ama bu senin için en iyisi. Yirmi beş yaşındasın ve hayatında bir gün bile çalışmadın."

Mandy, sesindeki sızlanmayı duymaktan nefret etmesine rağmen, küçük bir itiraz sesi çıkardı. "Ben bir sosyal medya influencer'ıyım, baba. Bunu biliyorsun."

Bir başka derin iç çekiş. "Peki bundan bir kuruş bile kazandın mı? Cevap verme. Bilmek istemiyorum. Eminim Tom da sana miras olmayacağını açıklamıştır. Kendi başarınla başarılı olmalısın. Bu konuda tamamen şeffaf olmak istedim, böylece beklemediğin bir şey için hayal kırıklığına uğramazsın. Sonia ve ben radikal dürüstlük uyguluyoruz."

Elbette. Onu meditasyona başlatmış ve kendi kızını hayatından çıkarmaya ikna etmiş üvey annesi. Mandy, radikal bir dürüstlük gösterip sarışın altın avcısına ne düşündüğünü söylemek isterdi, ama ağzını kapalı tuttu. Eğer babası ona tek kuruş bile vermeden onu hayatından çıkarsa, ne yapardı? Şu anda neredeyse hiç pratik becerisi yoktu ve düzgün bir iş bulmak için ne yapacağını bile bilmiyordu.

Elinin titremesini engellemek için telefonu kulağına daha yaklaştırdı. "Harçlığımı azaltmaya ne dersin? En azından eve gelip bunu konuşabilir miyiz?"

"Sonia ve ben bunun iyi bir fikir olmadığını düşünüyoruz, özellikle de son yaşadığın olaydan sonra. Uygun bir zaman olduğunda seni ararım."

Tartışmaya fırsat bulamadan hat kesildi. Telefonu yavaşça indirdi ve kucağına baktı. Önce en iyi arkadaşı, daha doğrusu tek arkadaşı onu terk etti, şimdi de babası onu bir kuruş bile vermeden evden kovdu. Mandy, bir yıl önce yeni bir erkek arkadaşıyla Paris'e taşındığından ve o günden beri Mandy'yi bir kez bile aramadığından, terk edenler listesine uzaylı annesini de ekleyebilirdi.

, çünkü annesi bir yıl önce yeni erkek arkadaşıyla Paris'e taşınmış ve o günden beri Mandy'yi bir kez bile aramamıştı.

Başını kaldırıp etrafında fısıldaşan birkaç kişi fark etti. Ya onu magazin dergilerinden tanımışlardı ya da telefonu yeterince sessizce konuşmamıştı. Ayağa kalktı ve kimseyle göz teması kurmamaya dikkat ederek başı dik bir şekilde restorandan çıktı. Biletini valeye vermek yerine kaldırırma doğru yürüdü ve uzun kıvıllı saçlı bir kadına çarparak özür mırıldandı.

Direksiyona geçmeden önce sakinleşmesi gerekiyordu. Çantasından beyaz çerçeveli güneş gözlüklerini çıkardı ve taktı, gözlüklerin ona sağladığı anlık korumaya minnettardı. Böylece kimse onun gözyaşlarına boğulmak üzere olduğunu göremezdi. Büyürken hep hissettiği yalnızlık korkusu artık gerçeğe dönüşmüştü ve yürümeye devam etmezse bu düşünce onu dizlerinin üzerine çöktürecekti.

Tık, tık, tık. Her şeyi zihninde tekrar ederken topukları kaldırırma çarpıyordu. Otuz dakika içinde tek arkadaşını, tüm ailesini ve tüm parasını kaybetmişti. Bir hafta önce terk eden değersiz erkek arkadaşını saymıyoruz bile. Uzak ve bencil ebeveynlerin tek çocuğu olarak her zaman biraz başıboş bir hayat sürmüştü, ama şimdi kendini gerçekten ve tamamen yalnız hissediyordu.

Yaya geçidinde durup ışığın değişmesini beklerken, yanında duran anormal derecede uzun boylu bir adam fark etti, ama sonra zihni tekrar sorunlarına döndü.

"Sen manken olmalısın."

Dev adamın kendisine konuştuğunu ve MGM'nin yetenek avcısı olduğunu belirten kalın, kabartmalı bir kartvizit uzattığını fark etmesi bir anını aldı. Adam, telefon benzeri bir nesneyi ona doğru uzattı ve kız, bir dizi bip sesinin ne anlama geldiğini merak etti, ama iltifata gülümsemeden edemedi.

Adam da gülümsedi. "Sen tam aradığımız kişisin."

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordu ve adamın gözleri ona doğal olmayan bir turkuaz renginde göründü, ama dikkatini kartvizitindeki kelimelere geri verdi.

Yetenek avcısı. Karnında zayıf bir umut belirdi. Model ya da oyuncu olmak istemiyordu, ama bir işe ihtiyacı vardı. Güneş gözlüklerini indirip adamın gözlerine baktı. Belki de her şey görüldüğü kadar kötü değildi.

Üçüncü Bölüm

Dorn, mekiğinden rampadan son birkaç adımı koşarak uçuş güvertesine çıktı. Yakın zamanda temizlenmiş gibi görünen zemine başını salladı. Bu tertemiz istasyon, savaşta yıpranmış gemisine hiç benzemiyordu ve gemisinin rahat kirli metali ile havada asılı duran sürekli yakıt kokusu şimdiden özlemini çekiyordu. Burnunu çekti. Burası çok temiz kokuyordu.

Yakındaki bir mürettebat üyesi, yanından geçerken göğsüne yumruğunu vurarak keskin bir selam verdi ve Dorn selamı karşıladı. Koyu mavi kuşağındaki amblemi gören birkaç üniformalı savaşçı şaşkınlıkla başlarını çevirdi. Mürettebatından birinin kenar mahallelerden dönmesi her gün olan bir şey değildi.

Benim olmam gereken yer burası, diye düşündü, uçuş güvertesinden ayrılıp aydınlık bir koridora girerken. Kronock'u püskürtmek, Yüksek Komutanlığa rapor vermek değil. Üniformasının ceketini düzeltti, uzun süre giyilmemiş olduğu için kumaşı sertleşmişti. Bu çağrı her yönüyle rahatsız ediciydi.

"Komutan," diye bir ses arkadan geldi.

"Grek," diye mırıldandı Dorn, dönüp yaklaşan genç Drexian'ı fark etmeden önce. Drexian İmparatorluğu'nun askeri üniformasını giymiş olmasına rağmen, Dorn, elektronik tabletiyle uğraşmasından ve koyu renk pantolonundaki düzgün kırıksıklıklardan onun acemi olduğunu anlayabilirdi. Kuşağı da nispeten süslemesizdi, madalya ve özel rütbe işaretleri için ayrılan yerler boş, sadece Drexian Akademisi'ndeki sınıfını gösteren numaralar vardı.

Adam ona yetişince Dorn, "Dur tahmin edeyim," dedi. "Beni görmek için seni kardeşim gönderdi."

Adam cevap vermeden önce gözlerinde şaşkınlık belirdi. "Yüksek Komutan Kax, üst güverteadaki subaylar kulübünde onunla görüşmeni istiyor. Seni oraya götüreceğim."

Dorn arkasını dönüp yürümeye devam etti. "Eminim öylesindir, ama istasyon kaptanını görmem gerekiyor."

Genç savaşçı Dorn'un adımlarına uydu. "Bana kesin talimatlar verildi..."

Dorn elini kaldırdı. "Merak etme. Kardeşime, beni ikna etmek için elinden geleni yaptığını ve subaylar kulübüne gitmeyi reddetmenin tamamen benim hatam olduğunu söyleyeceğim. Komuta köprüsü bu tarafta, değil mi?"

Savaşçı boğazını temizledi. "Evet, ama ısrar etmeliyim..."

Dorn sözünü keserek, "Israr etmelisin mi?" diye sordu.

Diğer adam sesindeki uyarıcı tonu fark etti ve birkaç anlaşılmaz heceyi kekeledi. Dorn'un göğsündeki turuncu alevli amblemi gördü ve gözleri fal taşı gibi açıldı. "Sen Inferno Force'tan mısın?"

Dorn acemiye baktı. "Komutanım, evet, ve istasyon kaptanıyla konuşmam gerekiyor. Beni komuta güvertesine götürür müsün? Sonra bir şeyler içerken sana ekibimize katılmak için ne yapman gerektiğini anlatırım."

Dorn, bu teklifin hiçbir savaşçı için kaçırılmayacak kadar iyi olduğunu biliyordu. Kronock topraklarının dış sınırlarını koruyan Inferno Force'un gemileri ve mürettebatı, acımasız, yenilmez ve neredeyse ulaşılmaz olmalarıyla biliniyordu. Onlar neredeyse efsanevi savaşçılardı. Boat'a sık sık uğramadıkları da bir gerçektir.

Genç Drexian gülümsemesini bastırmaya çalışarak başını salladı. "Evet, efendim."

Eğimli merdivenden yukarı çıktılar ve istasyonun yüksek atriyumunu gören bir yürüyüş yolundan aşağı indiler. Dorn, tepeden istasyonun çift sarmal şeklini görebiliyordu

şeklini ve iki tarafı birbirine bağlamak için yükselen açık alana uzanan koridorları görebiliyordu. Tepedeki şeffaf kubbenin ötesindeki manzarayı ve görüş alanına giren Satürn'ün uydularından birini izlemek için kendine bir an izin verdi.

"Affedersiniz," diye yumuşak bir ses onu aşağıya bakmaya zorladı ve neredeyse çarpacağı insan kadından geri çekildi.

Özür dileyerek mırıldandı ve yanından geçen büyük bir kadın grubunun önünden çekildi. Neredeyse çarpacağı kadın geriye dönüp ona gülümsedi. Duyduğu gibi küçük ve narinlerdi, ama bunun dışında birbirlerine hiç benzemiyorlardı. Drexianlar hepsi 1,80 metreden uzun, aynı bronz ten rengine sahip ve açık kahverengiden koyu kahverengiye kadar değişen düz saçlı oldukları için, platin sarısı, kızıl saçlı ve kıvrıkcık siyah saçlı kadınları görmek onu neredeyse hayrete düşürdü. Hatta vücutları da farklı şekillerdeydi, bazıları uzun ve zayıf, diğerleri ise yumuşak kıvrımlara sahipti. Gözleri, göğüsler olduğunu bildiği kıvrımlarda takıldı ve düğümleri karıncalandı.

"Haraç gelinler," dedi refakatçisi. "Güzel, değil mi?"

Dorn cevap olarak homurdandı. Buraya haraç gelinleri ya da herhangi bir tür kadın hakkında konuşmaya gelmemiştii. Aslında kardeşinin onu istasyona neden çağırdığını tam olarak bilmiyordu, ama önce kaptana ve Yüksek Komutanlığa söylemesi gereken birkaç şey vardı.

"Geldik." Acemi Drexian savaşçı, kapının yanındaki düz panelin önüne elini salladı ve Dorn'un önce geçmesi için geri çekildi.

Dorn, geminin komuta köprüsüne adımını attığında omuzlarının gevşediğini hissetti. İstasyonun geri kalanı gibi aydınlık ve havadar olmayan bu alanda, tavandan monitörler sarkıyordu ve uzaya bakan uzun, eğimli bir cam duvara bakan siyah konsollar diziliydi. Zemin elikti ve botlarının çarpmasıyla yankı yapıyordu, bu da çoğu kişinin başını ona çevirmesine neden oldu.

Şakaklarında gümüş rengi çizgiler olan iri yarı bir Drexian yaklaştı, buz mavisi gözleriyle Dorn'un üniformasını süzdü.

Dorn, onun geminin kaptanı olduğunu gösteren şeridi tanıdı ve selam vermek için göğsüne yumruğunu vurdu.

Kaptan da aynı hareketi yaptı, gözleri Dorn'un kuşağında durdu. "Inferno Gücü Komutanı mı? Sen Kax'ın bahsettiği küçük kardeşi olmalısın. Ben Kaptan Varden."

Dorn, Kax'ın küçük kardeşi olarak anılmaktan nefret ediyordu, ama bunu görmezden geldi. "Evet, efendim. Kardeşim beni burada açıklamak istemediği bir nedenle çağırdı, ama ben bu fırsatı değerlendirerek size ve Yüksek Komutanlığa Kronock'larda gözlemlediğimiz bir değişiklik hakkında bilgi vermek istedim."

Kaptan kaşlarını kaldırdı. "Dış mahallelerde mi?"

Dorn başını hafifçe eğdi. "Evet, ama ekibim bazı konuşmalar ve normalde onları püskürttüğümüz bölgenin ötesinde bazı gemilerin toplandığını tespit etti."

"Bir şey planladıklarını mı düşünüyorsunuz?"

Dorn, köprüdeki kısa saçlı subaylara kıyasla dağınık görünen saçlarını eliyle taradı. Ne düşündüğünden emin değildi. Yıllarca Kronock'ların gemilerini hareket ettirip filolarını gönderdiğini, gemilerini geçmeye çalışıp geri çekildiğini, tek başına saldırganlar gönderip yok edildiğini izlemişti. Son hareketlerinde onu tedirgin eden bir şey vardı, ama nedenini açıklayamıyordu. "Dürüst olmak gerekirse, emin değilim."

"Şimdiye kadar onları geri püskürtmekte hiç sorun yaşamadık, değil mi? Drexian ateş gücü her zaman Kronock'tan üstündü. Onlar blasterlı hayvanlar."

Dorn, kaptanın değerlendirmesine katılıp katılmadığından emin değildi. İlk başta bu doğru olabilirdi, ancak düşmanları yıllar içinde değişmişti. Her gün onlarla karşılaşmayanlar için fark edilmeyebilirdi, ancak ekibi Kronockların aptal olmadığını biliyordu. Eskisi gibi savaşıyorlardı. Gemileri güncellenmemişti, ancak taktikleri gelişmişti. Yavaş yavaş olmuş olabilir, ancak Dorn uzun zamandır düşmanın küçük saldırıları kullanarak Drexian savaş stratejisini öğrenip ona uyum sağladığından şüpheleniyordu.

Drexian savaş stratejisini öğrenmek ve ona uyum sağlamak için kullandığından şüpheleniyordu. "Bu doğru olabilir, ama savunmanızın hazır olduğundan emin olmak fena fikir değil."

Kaptan başını salladı. "Uyarın için teşekkürler. Ancak, eş seçimin hakkında söz sahibi olmak yerine burada benimle konuşmayı tercih etmenize şaşırdım."

"Ne?" Dorn, köprüdeki tüm gözlerin kendisine çevrildiğini hissederek sordu.

Kaptanın dudağı yukarı kıvrıldı. "Buraya bir haraç geliniyle eşleştirilmek için geldin, Komutan."

Dördüncü Bölüm

Mandy başını ovuşturdu. Neden bu kadar sersemlemişti? Televizyon stüdyosuna giderken gerçekten uyuyakalmış mıydı? Son hatırladığı şey, iri yarı yetenek avcısıyla uzun bir limuzine bindiği idi.

Gözleri odanın içinde dolaştı. Kanepeler ve döşemeli sandalyeler, moda dergilerinin dağınık olduğu bir sehpanın etrafında toplanmıştı ve bir tarafta parlak ahşap bir masa vardı, üzerinde atıştırmalıklar vardı: donutlar, mini şişe gazozlar, kimsenin dokunmadığı bir sebze tabağı. Köşede parlak bir espresso makinesi duruyordu ve bir duvarda düz ekran bir televizyon asılıydı, *The Dating Game*'in tekrarları gibi bir şey gösteriyordu. Uzak duvarda boydan boya bir ayna vardı ve önünde iki döner sandalye duruyordu, kuaför veya makyözlerin arkasında sihirlerini sergilemek için hazır. Ona bir yeşil oda gibi geldi. Kahve ve saç spreyi kokusunu içine çekti. Kokusu da öyle idi.

Bir anı zihninin derinliklerinde canlandı. *The Dating Game*. O yüzden oradaydı. Yetenek avcısı, bunun tanınmak için harika bir fırsat olduğunu ve birçok gelecek vaat eden aktris ve mankenin dikkat çekmek için bu programa katıldığını söylememiş miydi?

Belki 1970'lerde öyleydi, diye söylemek istedi Mandy. *Flört Oyunu* hâlâ yayınlanıyor muydu ki?

Odadaki tek kişi olmasına rağmen omuz silkti. Kim bilir? Artık canlı televizyon izlemiyordu. Herkes her şeyi internetten izliyordu. İnternet demişken, TMZ'ye bakıp restoranda çekilmiş görüntülerinin olup olmadığını kontrol etmesi gerekiyordu.

Kanepede oturduğu yere bakındı ve elbisesinin ceplerini yokladı. Telefonu neredeydi? Ya da çantası? Soyulduğunu söyleyip telaşlanmaya başlamadan önce, mavi saçlı zayıf bir kadın odaya girdi.

"İşte buradasın tatlım." Mavi Saçlı, Mandy'yi görünce ellerini çırpı. "Neredeyse hazırlar."

Mandy birkaç kez gözlerini sertçe kırptı, Whoville'de daha uygun olabilecek, yerçekimine meydan okuyan neon mavisi saçlarından mı, yoksa kadının boyunun ve zayıflığından mı daha çok şaşırdığını bilemiyordu. Saçları hariç boyu bir metre seksen civarında olmalıydı, bacakları incecik, hatta çöp gibiydiler.

"Kimler hazır?" diye sordu, kadın uzun parmaklarıyla onu kaldırmak için uzanırken.

"Gösteriye." Kadın onu ayağa kaldırdıktan sonra ona baktı. "Tabii ki, zaten mükemmel görünüyorsun. Bana öyle söylediler. Sana hiçbir şey yapmam gerekmiyor, değil mi? Getirdikleri herkes için aynı şey geçerli değil, inan bana."

Mandy, bu iltifatlardan kızarmadan edemedi, her ne kadar bu iltifatlar gördüğü en tuhaf yaratıktan gelse de. Yakından bakıldığında, kadının dramatik göz makyajı, zaten büyük olan kedi gözlerini neredeyse altın rengi gösteriyordu ve cildi ışık altında soluk gri görünüyordu. Mandy, makyaj için bu kadına güvenmek zorunda kalmadığı için biraz rahatlamıştı.

"Hangi programa çıktığımı bir daha hatırlatır mısınız?" dedi Mandy, Mavi Saçlı kadın onu odadan çıkarıp koridora doğru iterken. "Deliriyor muyum, yoksa bu gerçekten *The Dating Game* mi?"

Kadın sırtı ve başını yukarı aşağı salladı, uzun bukleleri sallanıyordu. "Hiç endişelenme tatlım. Çok doğal olacaksın. Soruları cevapla ve çok gülümse."

Mandy önlerinde sahne ışıklarının parıltısını görebiliyordu ve sinirleri gerilmeye başladı. "Stüdyoda seyirci var mı?"

Mavi Saçlı kadın başını salladı. "Kapalı set."

"Ve gerçekten bir yabancıyla randevuya çıkmam mı gerekiyor?"

Coşkulu kadının gözlerinin arkasında bir şey parladı. "Seçilirsən, hayal bile edemeyeceğin bir deneyim yaşayacaksın." Setin kenarına vardıklarında Mandy'nin elini okşadı. "Kaybedecek ya da geri dönecek bir şeyin yok, değil mi?"

Kadının bununla tam olarak ne demek istediğini sormadan, sahnenin karşısına itildi ve aynı derecede şaşkın görünen iki kadının arasına yüksek bir tabureye oturtuldu. Üzerlerine yöneltilen ışıklar o kadar parlaktı ki, Mandy setin kavisli kenarının ötesini göremiyordu.

Mavi Saçlı kadın elini son bir kez sıktı. "Benim adım Reina, bir şeye ihtiyacın olursa hemen yanımdayım."

Kadın aceleyle uzaklaştıktan sonra Mandy dönüp sete baktı. Duvarlar parlak renkli, 70'ler tarzı yıldız desenleriyle kaplıydı. Yeniden yapım için pek bir şey yapmamışlardı. Ya bu eski seti bir depodan çıkarmışlardı ya da "kitsch olduğu için sevimli" teorisini benimsemişlerdi.

"Ben Trista," diye fısıldadı yanındaki sarışın kadın, ona yaklaşarak.

Mandy rakibinin dalgalı saçlarını ve mavi gözlerini inceledi. Güzeldi ama neredeyse hiç makyaj yapmamıştı ve Mandy'nin görebildiği kadarıyla, hafif kıvrık saçlarında hiçbir ürün yoktu. Bu, Los Angeles için garipti ve televizyona çıkmak üzere oldukları için daha da garipti.

"Mandy." Sesi titriyordu ve bunun sadece bir oyun programı olduğunu kendine hatırlattı.

"Bridget," dedi diğer tarafta duran açık tenli Afrikalı-Amerikalı kadın.

Mandy manikürlü elini sıktı ve kadının samimi gülümsemesinden etkilendi. Belli ki Los Angeles'lı değildi.

Yüksek sesli tema müziği ortalığı doldurdu ve setin onların tarafındaki ışıklar karardı. Mandy yine gerginlik hissetti, ardından şüphe dalgası

Şüphe dalgası. En yakın arkadaşı onu terk ettiği ve babası onu hayatından çıkardığı gün, bir oyun programında ne işi vardı? Menajerinin önerisi o zamanlar gurur okşayıcı gelmişti, ama şimdi çok kötü bir fikir gibi görünüyordu. Karanlıkta etrafına baktı. Duvara çarpmadan veya yakalanmadan kaçabilir miydi?

Yan tarafta Reina'nın silüetini gördü. Onu geçmesi imkansızdı. Derin bir nefes aldı. Sadece çekimleri atlatmalı ve programın yayınlanmamasını ummalıydı.

"*The Dating Game*'e hazır mısınız?" Bir erkek sesi yankılandı ve ışıklar sahnenin diğer yarısını, bölmeyle ayrılmış kısmı aydınlattı. Kayıtlı alkışlar seti doldurdu ve Mandy gözlerini devirmeye çalıştı. Bu program daha da ucuz olamaz mıydı? Telefonu yanında olmadığı için bir an için minnettar oldu. Bu anın bir saniyesini bile Instagram'da veya Snapchat'te paylaşmak istemiyordu.

"Şimdi yarışmacılarımızla tanışalım," diye devam etti ses, sahnenin onların tarafı aydınlanırken, ancak Mandy programın sunucusunu göremiyordu. "İlk yarışmacımız Trista. Iowa'dan geliyor ve bisiklete binmeyi ve romantik komedi filmleri izlemeyi seviyor."

Alkışlar devam etti ve Mandy'nin kalbi daha hızlı atmaya başladı.

"Sıradaki konuğumuz, Los Angeles'tan Mandy, alışveriş ve Soul Cycle'ı seven bir sosyal medya influencer'ı. Mandy'yi alkışlayalım!"

Aynı yapmacık alkışlar, Mandy zorla gülümsemeye ve el sallamaya çalışırken. Onun ilgi alanlarını nereden bulmuşlardı? Aylardır Soul Cycle yapmamıştı.

"Ve son olarak, ama kesinlikle en az diğerleri kadar önemli, Miami'den Bridget'e sıcak bir hoş geldin diyelim. Miami Balesi'nde dansçı olarak çalışan Bridget, Küba yemeklerini ve sahilde koşmayı seviyor."

Mandy, rakiplerine alkış tutarken nazik bir gülümseme denedi, ama Bridget'in onu ve Trista'yı gölgede bıraktığını düşünmeden edemedi. Profesyonel balerin mi? Yarım beyinli

yarım beyinli erkek bile Miss Limber'ı seçecekti. Geniş gülümsemeli güzel kadına bir bakış attı. Kahretsin, o bile onu seçerdi.

"Şimdi sevimli bayanlarımızla tanıştığımıza göre, sorulara başlayalım," diye devam etti sunucu, nefesini bile almadan. "Bridget, ideal erkeğini nasıl tarif edersin?"

Mandy, sahte gülümsemesinin kaybolmaması için çabalarken ağzının kenarları titredi. Bu anlamsızdı. Mandy, aptal gibi görüneceğini biliyordu. Instagram influencer'ı olarak "mesleğinin" profesyonel bir dansçıyla yan yana gösterilmesi düşüncesi yüzünü kızarttı. Üstelik sıradan bir dansçı değil. Profesyonel bir balerin. Hayatında gerçekten bir şeyler başarmış biri. Gözleri yaşlarla doldu. Bu, onu kötü göstermek için hazırlanmış bir tuzaktı. Onu sadece yer doldurmak için kullanacaklardı.

Bridget'in mizah anlayışı ve iyi kalpli biri hakkında bir şeyler söylediğini duydu, ama neredeyse hiç dinlemiyordu.

"Mandy?" Ses, onu artan utançtan kurtardı. "Aynı soru sana. Bize ideal erkeğini tarif et."

Eğer onun sırtıp gülümseyerek tatlı, hazır cevaplar vereceğini sanıyorlarsa, başka bir şey daha göreceklerdi. Eğer bu yarışmayı kazanamayıp bir yıldız gibi görünemezse, en azından yarışmanın bir işe yaramaz hale gelmesini sağlayacaktı. Saçlarını omzundan attı. "Öncelikle, iyi donanımlı olmalı."

Trista'nın yanından hava çektiğini duydu, Bridget ise gülüyordu. Sunucu tereddüt etti. "Tamam. Neden devam etmiyoruz..."

"Ve devasa bir penisi olmasının yanı sıra, tırnaklarımı törpüleyebileceğim karın kasları ve hiç bitmeyen bir poposu olmalı." Gözlerini kırptı. "Eğer tamamen dürüst olacaksam."

Bölmenin diğer tarafından derin bir kahkaha sesi duydu. Diğer tarafta bekarların cevaplarını dinlediğini neredeyse unutmuştu. Düşününce, neden ondan henüz bir ses gelmemişti? Genelde hemen tanıtılmaz mıydı?

Tabureden kayarak indi ve yukarı çıkan elbisesini aşağı çekti. "Aslında, neden şimdi gidip ona bir bakmıyorum? Yani, bu duvarın hemen arkasında, değil mi?"

Setin karşısına geçip bölme duvarının etrafından dolaştığında mırıldanmalar ve nefes kesen sesler duyuldu. Ama diğer tarafta taburede oturan gergin görünümlü bir bekar yerine, askeri üniformalı, iPad gibi bir şey tutan uzun boylu bir adam vardı. NBA'de oynayacak kadar uzun boylu olmasının yanı sıra, bir futbol oyuncusu gibi geniş omuzları vardı. Bal rengi kahverengi saçları kısaydı ve daha önce hiç görmediği kadar yeşil gözleri vardı. Renkli kontakt lenslerle bile elde edilemeyeceğini düşündüğü bir zümrüt rengi.

Projektörler söndü ve tavandaki çıplak borulardan sarkan tavan lambaları seti aydınlattı.

Dönerek kameraların olması gereken yere baktı. Hiçbir şey yoktu. Televizyon kameraları yoktu. Onları kullanan ekip yoktu. Hiçbir şey yoktu. Sadece yüksek, beyaz duvarlar ve kulpsuz büyük çift kapılar vardı.

"Bu da ne böyle?" diye sordu, kapılar açılırken ve iri yarı bir adam odaya dalarken.

"Tam da bilmek istediğim şey," diye bağırdı adam, sesi duvarlardan yankılanarak arkasında birinin ciyaklamasına neden oldu. Yeşil gözleri öfkeyle parıldarken, onun yanından geçip diğer adamla yüzleşirken, ensesinde kıvrılan neredeyse siyah saçlarını eliyle taradı. "Ne yaptığını sanıyorsun, kardeşim?"

Diğer adam onun omzuna vurdu ve başıyla Mandy'yi işaret etti. "Eşini seçiyorsun, tabii ki."

Mandy başını hafifçe salladı. Eş mi? Bu ucuz bir flört programı olabilir, ama kim böyle konuşur ki? "Ciddi misiniz? Neler oluyor? Burası açıkça bir televizyon seti değil ve biz bir oyun programı çekimi için burada değiliz." Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Sizi pislikler,

saniyeniz var, yoksa babamı arar ve avukatlarını buraya çağırırım, sizi paramparça ederler."

İki adam da ona baktı, biri gülümsüyor, diğeri ise öfkeyle bakıyordu. İçeri fırlayan adam, ilk adam kadar uzun ve iriydi ve Mandy, onların gözlerine bakmak için başını geriye eğdi. Neredeyse aynı yeşil gözleri vardı.

"Şaka yapıyorsun, Kax," dedi ters bakan adam. "Ve şakalarını hiç komik bulmadığımı biliyorsun."

"Şaka değil." Kax elindeki tablete parmaklarıyla hafifçe vurdu. "Senin reddedeceğini bildiğim için senin yerine ben seçtim. Her şey ayarlandı."

"Bunu yapamazsın."

Kax başını eğdi. "Aslında, ailenin en büyüğü olarak yapabilirim. Artık bir adım öne çıkıp aile görevini yerine getirmenin zamanı geldi."

Mandy ayağını yere vurdu. Bu adamlar onu gerçekten görmezden mi geliyorlardı? "Yeter. Telefonum nerede? Uber çağıracağım."

İki adam da ona bakmadı, o da öfkeyle öfkelenen adamın koluna vurdu. "Hey, sen. Conan. Sana konuşuyorum!"

Gözleri ona kaydı ve o, gözlerinin zar zor kontrol edilen öfkeyle kısıldığını görünce geri adım attı. O gözlerde, rengi dışında insan olmayan bir şey vardı.

Zihninin derinliklerinde uyanan panik artmaya başladı ve korkunca her zaman yaptığı şeyi yaptı. Saldırıya geçti. "Yemin ederim, beş dakika içinde beni Beverly Hills'e götürecek bir araba bulmazsanız hepinizi dava ederim."

Kapılar tekrar açıldı ve birkaç adam daha içeri girdi, ama Mandy'nin dikkati adamların ötesindeki açık kapı ve onun ötesindeki koridora çekildi. Koridor, duvarların yarısına kadar uzanan kavisli pencerelerle kaplı gibiydi. Gözlerini kısarak baktı ve ağzı kurudu. Saat öğleden sonra yarısı olamazdı, ama pencerelerin dışındaki gökyüzü

neredeyse kararmıştı ve devasa kraterlerle kaplı bir yüzeyin bir kısmı onlara doğru dönüyordu. Bilmeseniz, aya yakından baktığınızı sanırdınız.

Mandy, daha önce hiç görmediği bir tür askeri üniforma giymiş anormal büyüklükteki adamları, mavi saçlı ve tuhaf uzun parmaklı kadını ve iki adamın yanına hızla yaklaşan, gülümseyen adamdan tableti alan ve gözden kaybolan bel hizasındaki robotu izledi. Nerede olduğunu bilmiyordu, ama aniden, buranın Los Angeles olmadığına dair oldukça iyi bir hisse kapıldı.

Beşinci Bölüm

Dorn, koridorda ağabeyinin peşinden giderken onu hava kilidinden dışarı atma dürtüsü hissetti, ama ne yazık ki, bu saçma sapan oyun şovu setinde kolayca erişilebilecek bir hava kilidi yoktu.

"Üzgün olduğumu biliyorum," dedi Kax, kardeşinin "yeşil oda" olarak adlandırdığı boş odaya vardıklarında.

Dorn, ağabeyinin mahremiyet için gitmelerinde ısrar ettiği odanın hiç de yeşil olmadığını ve daha önce hiç karşılaşmadığı tuhaf kokuların karışımı gibi koktuğunu fark etti. Bu kokuların insan kokusu olup olmadığını merak ederken, iki elini saçlarına geçirdi ve ağabeyi kanepelerden birine çöktü. "Gerçekten mi? Fark ettiğine ve umursadığına şaşırdım."

Kax incinmiş bir ifade takınmaya çalıştı. "Tabii ki önemsiyorum. Bu yüzden bunu yapıyorum."

Dorn, sempati uyandırmak için yapmacık olduğunu bildiği ciddi ifadesini görmezden geldi. "Lütfen bana, benim iyiliğim için istemediğim bir eşle evlenmeye zorladığını söylemeye çalışma."

Kax öne eğildi ve ellerini dizlerinin üzerine koydu. "Aile reisi olarak hakkımı kullanmazsam, asla bir eş almayacaksın. Galaksinin kenarlarında kalıp, ölene kadar Kronocklarla savaşmaya devam edeceksin."

Dorn, kaçırdığı savaşlara veya başının üstündeki odadan gelen sinir bozucu müziğe fazla odaklanmamaya çalışarak odada volta atmaya başladı. Dünya insanları bunu mu dinliyordu? Yüksek tondaki enstrüman seslerine yüzünü buruşturdu. "Bana hoş geliyor."

Kax yüksek sesle içini çekti. "Sen aile adının ya da halkının hayatta kalmasının sorumluluğunu umursamıyor olabilirsin, ama ben umursuyorum."

Dorn aniden durdu. "Beni halkımı umursamamakla mı suçluyorsun? Filodaki diğer komutanlardan daha fazla Kronock gemisini yok ettim. Onların ordularının hem dünyamızı istila etmesini hem de bu dünyalıları köleleştirmesini engelledim."

"Komutan olarak yaptıklarını küçümsemiyorum." Kax ayağa kalktı ve kardeşinin yanına giderek omzuna elini koydu. "Ama yeni nesil Drexian savaşçıları yetiştirmesek, biz öldükten sonra onlarla kim savaşacak?"

Dorn elini itti. "Bu yaratıklarla çiftleşmek isteyen başka Drexianlar da var. Komutam altındaki savaşçılardan her gece morarmış testisleriyle uyuyan ve ele geçirecekleri Dünya kadınlarını hayal edenler var. Onlardan birini seç."

Kax, yiyeceklerin bulunduğu masaya doğru birkaç uzun adım attı ve çikolata kaplı bir halka seçti, onu inceledikten sonra çekinerek bir ısırık aldı. Yutarken başını salladı. "Dünya insanları şekerden gerçekten hoşlanıyor." Kalanını yakındaki çöp kutusuna attı. "Senin savaşçıların bizim gibi seçkin sınıftan gelmiyor. Halkımızın liderlerini yetiştirmek bizim görevimiz. Bunu sen de benim kadar iyi biliyorsun."

Dorn yanıt olarak homurdandı ama cevap vermedi. Görevlerini biliyordu. Babaları, çocukluklarından beri bunu ikisine de aşlamıştı. Onlar, komutanlar, generaller ve Yüksek Komuta'nın üyeleri olarak hizmet eden elit sınıftan, Baraat Hanesi'nin safkan soyundan gelen yüksek ailelerden biriydi. Kendi babaları, Yüksek Komuta'yı yöneterek hayatının son günlerini geçirmiş ünlü bir savaşçıydı ve iki oğlunun da aynı yolu izlemesini bekliyordu.

Dorn, babası hakkında sık sık düşünmeye izin vermiyordu ve düşündüğünde, aklına gelen tek şey, eşinin (nadir bulunan, doğuştan Drexian olan kadınlardan biri) Dorn'u doğururken ölmesinin ardından içine kapanan soğuk bir adamdı. Ağabeyi bile

babalarının kendini kapatmadan önceki halini hatırlamıyordu; Kax o zaman sadece bir yaşındaydı. İki kardeş de annelerini hatırlamıyorlardı ve babalarından soğuk bir mesafe dışında hiçbir şey bilmiyorlardı. Bu, Dorn'un eş bulmakla ilgilenmemesinin nedenlerinden biriydi. Eğer birini kaybetmek, babası kadar büyük bir savaşçıyı bu kadar boşaltabiliyorsa, o da bunun bir parçası olmak istemiyordu.

Dorn, her zamanki gibi acı verici düşünceleri zihninden uzaklaştırdı. "Neden kendine bir eş seçmiyorsun, Kax?"

Kax irkildi ve yemek masasından yüzünü çevirmedi. "Kötü haberler var, küçük kardeşim. Aile hanedanlığımız çökecek ve onu devam ettirmek sana kalacak. Birkaç yıl önce izini bulup yok ettiğim silah nakil gemisini hatırlıyor musun?"

"Tabii," dedi Dorn, gözlerini kardeşinin sırtından ayırmadan. "Kronocklar savaş için hazırlanan çok sayıda bombayı kaybetti. Sen sayısız Drexian'ın hayatını kurtardın." Ayağını yere vurdu. "Madalya töreninde oradaydım."

Kax arkasını döndü. "Görünüşe göre yok ettiğimiz silahların radyasyonu, ilk başta sandığımızdan daha fazla beni ve mürettebatımı etkilemiş."

"Grek." Dorn birkaç adım geri çekildi, midesi düğümlendi. "Bana öleceğini söylemeye gelmedin, değil mi, seni piç?"

Kax karanlık bir kahkaha attı. "En azından beni şımartmayacağına güvenebilirim." Başını hızlıca salladı. "Hayır, ölmüyorum, ama üreme şansım çok az."

Dorn'un içini bir rahatlama kapladı, ama bu duygu hızla yerini dehşete bıraktı. "Yani, soyumuzun sonuncusu benim mi?"

"Üzgünüm," dedi Kax ve Dorn sesinden bunun içten geldiğini anlayabildi.

"Tamam, peki." Haberi sindirirken gözlerini bir an için kapattı. "Anlıyorum. Soyumuzu devam ettirecek bir eşe ihtiyacım var. Ama neden benim için seçtin ve daha da önemlisi, neden *onu* seçtin?"

Kax tekrar güldü ve bu sefer gözleri neşeyle parladı. "Ne? Seçtiğim kadını beğenmedin mi? Görünüşü çok çekici, Dorn. Genç, güzel, hoş, yuvarlak göğüsleri var, iki tane olsa da. Ve cesur."

"O bir cadaloz," dedi Dorn, bir kez daha ağabeyini boğazlamak istediğini hissederek. "Ne olay çıkardığını gördün mü?"

"Onun sana vurduğunu gördüm," dedi Kax, kardeşine göz kırparak. "Sana kavgacı birine ihtiyacın olacağını düşündüm."

Şimdi gülme sırası Dorn'daydı. "Dövüşmek mi? O, istediği her şeyi elde etmeye alışkın, şımarık bir dünyalı. Drexian savaşçısı ile yaşamaya uygun değil."

"Onun canavar bir penis istediği için endişelenmediğine emin misin?" Kax'ın ağzının köşeleri yukarı kıvrıldı.

"Canavar bir penis istediğini mi söyledi?" Dorn kardeşine hayretle baktı. "Herkesin önünde mi?"

Kax, kardeşinin şokunu her anından zevkle izlerken başını salladı. "Ve 'asla pes etmeyen bir kış'. Bu aynen onun sözleri."

Dorn'un boynuna sıcaklık yükseldi. Hiçbir kadının böyle şeyler talep ettiğini duymamıştı. "Dünya kadınları böyle mi konuşur?"

"Daha önce gördüklerime göre değil. Sanırım bu kız özel biri."

Dorn ellerini havaya kaldırdı. "Harika. Önce benim için bir eş seçmekte ısrar ediyorsun, sonra da tüm gezegendeki en gürültücü, en talepkar, en hak iddia eden kadını seçiyorsun? Onun gibi şımarık bir yaratıkla ne yapmamı bekliyorsun?"

Kapıdan bir çığlık duyuldu ve Dorn, Kax'ın dediğine göre yeni eşi olan Dünya kadını, mavi saçlı bir Vexling'in yanında kapıda dururken gördü. Gözleri fal taşı gibi açılmıştı ve öfkeyle parlamadan önce bir anlık acı gördü. O bir kelime bile söylemeden, kadın arkasını dönüp mavi saçlı adamın peşinden koridora koşarak uzaklaştı.

Dorn'un midesinde bir pişmanlık hissi belirdi.

Kax yavaşça başını salladı ve elini Dorn'un omzuna koydu. İki adam boş kapiya bakakaldılar. "Zorlu görevleri sevmen iyi bir şey kardeşim, çünkü sanırım sana göre bir iş var."

Altıncı Bölüm

Mandy, nereye gittiğini bilmeden koridorda koşarak ilerledi. Tek bildiği, buradan uzaklaşması gerektiği idi. Burası her neresiyse. O koca canavar, ona nasıl cüret eder de talepkar ve hak sahibi der ve... diğer kelime neydi? Evet, o kelimeydi. Shrii. Shrii'in tam anlamını bilmiyordu ama öyle olmadığına emindi.

İnsanların onun hakkında düşündüklerini onun ağzından duymak çok acı vericiydi. Babasının annesine söylediği sözlerin aynısını duymuştu. En azından bu pislik ona şımarık velet dememişti. Kendi anne babasının onun hakkında söylediği korkunç sözleri hatırlayınca gözleri yaşlarla doldu. En kötüsü gülmeleri idi. Annesi ve babası, onun öfke nöbetleriyle ilgili hikayelerini karşılaştırırken gerçekten gülmüşlerdi.

Babası onlara "dikkat çekmek için acınası ağlamalar" demişti. Belki de öyleydi, diye düşündü Mandy. Hiç işe yaramamışlardı ama.

Ama bu adam onu tanı mıyordu bile. Onu iki dakika gördü diye, onu tanıdığını nasıl cüret edebilirdi? Üstelik, en iyi iki dakikası da değildi. Yapması gereken şey, odasına geri dönüp ona ne düşündüğünü söylemekti. O, istediğini elde etmeye ve istediği kişiyi aşağılamaya alışkın, açıkça büyük bir zorba idi. Onun devasa kasları ve yoğun yeşil gözleriyle üzerinde dikildiğini düşündü. Onu hayalarına tekmelemek istese de, onun yakışıklı olduğunu kabul etmek zorundaydı. Normalde, dağınık saçlı ve birkaç günlük sakallı erkeklerden hoşlanmazdı.

tabii ki bunu biliyordu. Eminim kibirli olduğu kadar kaba da biridir.

"Ne pislik," dedi, onun fikrinin kendisi için ne kadar önemsiz olduğuna kendini ikna ederek biraz daha iyi hissetti.

Reina, tiz sesiyle açıklamalar ve bahaneler uydurarak onun peşinden koştu. "Eminim öyle demek istememiştir, tatlım. Erkeklerin nasıl olduğunu bilirsin, özellikle de uzun süre şehir dışında savaşılan kötü çocuk savaşçılar. Uzay savaşları muhtemelen beynini mahvetmiştir, zavallı şey, ama yakışıklı, değil mi? Belki biraz kaba saba, ama bu bizim için sorun olmaz..."

Mandy gözlerini kırdı ve aniden durdu, Reina ona çarptı. "Uzay savaşları mı dedin?"

Reina'nın hafif gri teni soldu ve iri gözleri daha da büyüdü. "Hayır. Dünya savaşlarını kastetmiştim. Sanırım Fransa'da siperlerde savaşıyor."

Mandy kollarını kavuşturdu ve cilalı tırnaklarıyla çıplak cildine vurmaya başladı. "Fransa'da savaş yok." Lise tarih derslerinde neredeyse uyuyakaldığı günleri hatırlayarak durakladı. "En azından olmadığından eminim. O olay... " Tam olarak ne zaman olduğunu hatırlamıyordu, ama cep telefonları ve sosyal medyanın ortaya çıkmasından önce olduğunu biliyordu. "Yani, çok uzun zaman önce."

Reina, onu kurtaracak birini ya da kaçabileceği bir kapı arıyormuş gibi boş koridora bakındı. Kolunu Mandy'nin omuzlarına doladı. "Seni Fantasy Suite'e götüreyim mi? Orası senin ve... Senin kalacağın yer, çok seveceksin tatlım. Senin için Güney Pasifik bungalovunu seçtim." Reina, gevezelik ederken onları ileri doğru itti. "Sana bir bakışta sıcak havayı seven bir kız olduğunu anladım. Swiss Chalet güzel, ama senin gibi bir vücudun varken neden onu tüylü yünlü gömleklerle örtesin ki?"

"Yünlü gömlek mi? Kazakları mı kastediyorsun?" diye sordu Mandy.

"Kazaklar! Ne komik bir kelime." Reina ona gülümsedi, yüzüne mavi-gri tonlar geri döndü.

Mandy'nin öfkesi azalıyordu, ama kafası hala karışık. "Üzgünüm. Bu eğlenceliydi, ama Güney Pasifik'te olsa bile fantezi süitine gitmeye niyetim yok. Burası *The Bachelor* değil ve ben böyle bir şeye katılmak için kaydolmadım."

"Aslında, Mandy, kaydoldun." Gümüş rengi saçları şık bir topuzda toplanmış, beyaz takım elbiseli bir kadın, metronom gibi yere vuran ayakkabılarıyla onlara doğru yaklaştı. Onlara ulaştığında durmadı, hatta hızını bile kesmedi. "Reina, onu benimle getir."

Mandy, bir an için nutku tutulan Reina'yı ve sorumlu gibi görünen kadını takip etti. Sonunda, diye düşündü. Bu stüdyo yöneticisi olmalı. Babamın kim olduğunu açıklayınca buradan çıkabilirim.

Yaşlı kadın, yaklaştıkça açılan bir dizi kapıdan geçerek, büyük pencerelerinin perdeleri kapalı olması dışında MGM'nin köşe ofisi olabilecek bir odaya ulaştı. Koyu renkli ahşap bir masa odanın bir kısmını kaplıyordu ve karşısında iki adet bej deri koltuk vardı. Mandy'nin aklına gelen tek eksik şey, Emmy, Altın Küre veya SAG ödülleriyle dolu bir kitaplık oldu.

Reina onu sandalyelerden birine yönlendirdi ve masanın arkasına oturdu.

"Ben Direktör Kreen." Yanında taşıdığı metal portföyü açtı ve masanın üzerinden Mandy'ye doğru itti. "Bu sizin imzanız mı?"

"Sen yönetirsiniz? Yapımcı değil misiniz?" Stüdyoyu bir yönetmenin yönetmesi tuhaftı, ama buradaki tek tuhaflık bu değildi. Kadın cevap vermedi, Mandy tabletin ekranında parlayan tanıdık dalgalı harflere baktı ve başını salladı. "Bu benim imzaladığım sözleşmelerden biri değil mi?"

"Aynen öyle." Yönetmen ekranı geri çekti. "İmzaladığınız belgenin bir kopyasını size verebilirim, ama şunu söylemek yeterlidir, bunu kabul etmiş sayılırsınız."

Mandy nefes verip güldü. "Ne imzaladığımı bilmiyordum. Zaten kimse o şeyleri okumaz ki."

"Okumalıydınız." Kadın onunla birlikte gülmedi. "Tribute Bride olmak için bağlayıcı bir sözleşme imzaladınız. İmzanız elbette bir formalite. Gezegeniniz, güçlü aile bağları veya yakın sosyal ağları olmayan bireyleri seçmemiz koşuluyla, ihtiyacımız olan kadınları temin etme yetkisini bize verdi."

Mandy, yönetmene baktı ve bu saçma sözlerden hangisini önce sorgulaması gerektiğini bilemedi. En bariz olanıyla başladı. "Sosyal ağ yok mu? Binlerce Instagram takipçim var. Resmi bir influencer'ım."

Yönetmen gülümsedi, ama Mandy kollarını ovuşturarak ısınmak istedi. "Gerçek sosyal bağlantıları kastettim. Seni özleyecek gerçek insanlar. Sende hiç yok."

Mandy tartışmak için ağzını açtı ama sanki nefesini kesmişler gibi hissetti. Onu özleyecek hiç arkadaşı yok muydu gerçekten? O günün sabahına kadar Londra onu özlemeyecekti. Kaybeden erkek arkadaşı ondan ayrılmıştı, ama bu onu umursamamıştı. Babası *Vanity Fair*'de *yayınlanan* bir makaleyle onunla ilişkisini kesmişti ve annesi bir yıldan fazladır onunla iletişime geçmemişti.

Yönetmen konuşmaya devam etti, ama Mandy sesi sanki su altından geliyor gibi duyuyordu, kelimeler beyinde yankılanıyordu ama anlamını kavrayamıyordu. Kadının ağzının hareketlerini izledi, ama söylediklerini anlayamadı. Tribute gelin olmanın bir onur olduğu ve istasyondaki yaşamın insan zevkleri göz önünde bulundurularak tasarlandığı gibi şeyler. Yönetmen, en ünlü savaşçı ailelerinden birinin eşine seçilmesinin ne kadar mutlu bir şey olduğunu söylediğinde, Mandy kendini su yüzüne çıkmış gibi hissetti.

"Bana bir yabancıyla evlenmek için kaydolduğumu ve o televizyonda bağırarak koca, sinirli canavarın o olduğunu mu söylüyorsunuz?"

Reina, gergin bir kahkaha atmamak için elini ağzına kapattı ve yönetmen ona bir bakış attı.

"Dorn, Drexian dünyasının en övülen savaşçılarından biridir." Yönetmen konuşurken dikleşti.

"Drexian mı?" Mandy, yapmacık gülümsemesi daha da genişleyen Reina'ya baktı. "Drexian ne demek? Siz uzaylı mısınız? Gerçekten mi? O zaman sizi nasıl bu kadar iyi anlayabiliyorum? İngilizce mi konuşuyorsunuz?"

Müdür parmaklarını birleştirerek gösterdi. "Size evrensel çeviri özelliğine sahip işitsel implantlar takıldı."

Mandy kulaklarının arkasındaki parmaklarına dokundu ve daha önce olmayan, kağıt inceliğinde iki kabartı hissetti. Kafasını salladı, sonra dikkatini Reina'ya çevirdi. Düşününce, kadın gerçekten insan gibi görünmüyordu. Bu onun uzaylı olduğu anlamına gelmezdi, ya da masanın arkasındaki çılgın kadının söylediklerinin doğru olduğu anlamına gelmezdi.

"Bu ne zaman oldu? Birkaç saat önce Beverly Hills'te öğle yemeği yiyordum."

"Aslında, bu yirmi dört saat önceydi," dedi gümüş saçlı kadın. "İmplantlarınız buraya gelirken takıldı, ama tüm bu süre boyunca bilinçsizdiniz, bu yüzden hatırlamıyorsunuz."

"Yirmi dört saat mi?" Mandy güldü. "Bu çok iyi."

Yönetici ona bir çocuğa gülümser gibi gülümsedi. "Teşekkürler. Işık hızında seyahat teknolojisine sahip olduğumuz için yolculuk uzun sürmedi, ancak sizi uyuşturucunun etkisinden yavaşça çıkarmak istiyoruz. Size damardan beslenme verildi, ancak yakında acıkacağınızı tahmin ediyorum. Bir şey yemek ister misiniz?"

Mandy, yemek denince karnında hafif bir gurultu hissetmesine rağmen başını salladı. "Işık hızı mı?"

"Elbette. Gelinleri Dünya'dan istasyona mümkün olan en verimli şekilde ulaştırmamız gerekiyor." Direktör, Mandy'ye yine sıkı bir gülümsemeyle cevap verdi. "Atlama teknolojisini kullanmıyoruz çünkü sizi çok yorabilir ve varışta en iyi şekilde hissetmenizi istiyoruz. Bunları sindirmek zor, biliyorum, ama Dorn tarafından seçilmenin bir onur olduğunu bilmenizi isterim."

Mandy başını salladı ve sonunda sersemliğinden kurtulmuş gibi hissetti. "Hatırladığım kadarıyla, beni o seçmedi. Kardeşi seçti. Ve o da bu durumdan pek memnun görünmüyordu. O istemiyor, ben de istemiyorum, neden bunun büyük bir hata olduğunu kabul etmiyoruz?"

Müdür sandalyesine yaslandı. "İmkansız. Belgeler imzalandı. Sen ve Dorn birbirinize bağlanacak ve ömür boyu eş olacaksınız."

Mandy, tüm bunların ne kadar çılgınca olduğunu doğrulamak için Reina'ya baktı, ancak Reina'nın ifadesi bunun şaka olmadığını gösterdi. Ayağa kalktı. "Bunun ne tür çılgın bir hükümet deneyi olduğunu veya neden birini bir üsse gönderip bir askerle evlendirebileceklerini düşündüklerini bilmiyorum, ama ben bir Amerikan vatandaşıyım ve haklarım var. Hemen bir avukatla konuşmak istiyorum. Seni mahvedip rezil edeceğim, bayan."

Müdür içini çekerek masasındaki bir düğmeye bastı. "Daha önce de açıkladığım gibi, şu anda Tribute Station'dasınız. Burası, güneş sisteminizi Kronock'lardan koruyan Drexianlar tarafından inşa edilmiş, Love Boat veya kısaca "the Boat" olarak da bilinen bir gemidir. Sen bir Tribute Gelinisin, Drexian ırkı artık kadın üretmediği için bu koruma karşılığında Dünya'nın ödediği bedelsin. Gezegeninizdeki kadınların sadece yaklaşık yarısı uyumlu olduğu için - sağlıklı veya doğurgan olmayanlar sayılmaz - ve senin gibi sosyal bağları olmayanların sayısı daha da az olduğu için, sen çok değerlisin." Direktörün arkasındaki duvarı kaplayan pencere perdeleri kalkmaya başladı. "Burada kalışınızın keyifli geçmesi için elimizden gelen her şeyi yapacağız, ancak size yardımcı olabilecek hiçbir avukat yok," ağzının köşesi yukarı kıvrıldı, "ya da sizin deyimiyle, beni tezgah üstüne koyacak."

Mandy, yıldızlarla noktalı siyah uzayın manzarasını görünce ağzı açık kaldı. Demek ki daha önce gördüğü

gerçekten de gerçek miydi? Uzakta, belli belirsiz tanıdık gelen halkalı bir gezegene odaklandı. Gök cismi, halkaların parlak renklerini görebilecek kadar yakındı. "O...?"

Direktör Kreen omzunun üzerinden bir bakış attı. "Satürn mü? Evet. Nefes kesici, değil mi?"

Mandy'nin midesi altüst oldu ve odanın etrafı dönmeye başladı. Bu gerçek olamaz, diye düşündü ve sandalyeye yığılırken Reina insan olmayan parmaklarıyla yüzünü havalandırmaya başladı.

Yedinci Bölüm

"Aferin kardeşim," dedi Kax, Mandy'nin uzaklaşan sırtını izlerken.

Dorn'un omuzları çöktü. Kardeşinin kendisi için yaptığı seçimden pek memnun olmasa da, kaçmadan önce kadının yüzünde beliren incinmiş ifadeye neden olan kişinin kendisi olması hoşuna gitmemiştir. Arkasını döndü ve parmağını kardeşinin göğsüne doğrulttu. "Hepsi senin suçun."

Kax alaycı bir şaşkınlıkla gözlerini genişletti. "Ona çığırtkan ve talepkar diyen ben değilim."

Dorn homurdandı ve odanın diğer ucuna doğru yürüdü, ellerini ceplerine soktu. "Beni buraya getirip sinirlendirdiğin için."

Kax derin bir nefes verdi. "Çoğu Drexian, çekici bir kadınla eşleşmek ve Tekne'de birkaç hafta izin geçirmek için sağ kolunu verirdi."

Dorn bunun doğru olduğunu biliyordu, ama o çoğu Drexian değildi. En son istediğı şey, başka birine bağlanmaktı. Hayatının çoğunu mümkün olduğunca az duygusal bağlarla geçirmişti ve bu şekilde daha kolay olduğunu fark etmişti, özellikle de her gün gemilere savaş emri vermek zorunda olduğunda. Kimseyi umursamıyorsan, onları kaybedemezsin, ancak savaşçıları umursamadığını söylemek yanlış olurdu.

Mavi saçlı kadın kadar uzun ve sıska, ama onun yerine beyaz saçları olan bir Vexling erkeğı odaya telaşla girdi, sonra

. "Odayı temizlemem söylendi."

"Devam et." Dorn, Vexlingleri Drexianlarla birlikte yaşayan, savaşçı ırkın yapmak istemediği tüm bakım ve idari işleri yapan bir tür olarak tanıyordu. Karşılığında Drexianlar, Dünya'ya yaptıkları gibi, onların ana dünyasına koruma sağlıyordu. Ne yazık ki Vexlingler, Drexianlar için ne çekici ne de biyolojik olarak uyumluydu.

Kax, ince uzaylı masadan iki tepsiyi alıp tekrar dışarı çıkarken arkasına geldi. "Hayatının geri kalanını kenar mahallede geçiremezsin."

"Neden olmasın ki? Eş bulmamı gerektiren bir yasa yok. Tıbbi ekip senin durumun için bir şey yapamaz mı?"

Kax masaya doğru yürüdü ve küçük şişelerden birini alınmadan önce yakaladı, kapağını çevirip suyu tek yudumda içti. "Benim yerime geçmek zorunda kalmamak için benim için bilimsel bir araştırmaya fon sağlamaya hazır mısınız?"

"Bu bir seçenek mi?" diye sordu Dorn.

Vexling geri döndü ve tekrar yemek vitrinine yöneldi.

Kax zayıf bir gülümsemeyle başını salladı. "Şansın çok düşük olduğunu söylüyorlar. Hiçbir kadın, ona çocuk veremeyecek bir erkeği eş olarak istemez ve bizim halkımız da bunu yapamayacak birine bir Dünyalıyı harcamaz."

Dorn, genellikle gururlu bir savaşçı olan kardeşinin omuzlarının çökmesiyle onun acısını hissetti ve kanepeye çöktü. Dorn onun yanına oturdu ve dizine vurdu. "Üzgünüm. Sen bunu bilemezsin, şanslı piç."

Vexling, Dorn'a geçerken bir bardak su uzattı. "Buna ihtiyacın var gibi görünüyor."

Dorn şişeyi aldı ve yaratığın aceleyle çıkmasını izledikten sonra onu sehpayı koydu ve kardeşine baktı.

Kax'ın kahkahası bu sefer derin ve içtendi. "Eminim öylesindir, ama bunun sana düşen görev olduğunu anlıyorsun. Soyumuzun yok olmasına izin veremeyiz."

Dorn başını salladı. Bu, ikisi de küçükken kendilerine aşılanmış bir şeydi. Bir Drexian savaşçısı için en önemli şey, nesillerdir süren cesur savaşçıların soyuydu. Dorn, duvarlarında asılı olan isim tablosunu ve babasının Baraat Hanesi'nden gelen her bir atayı ve onların kazandıkları savaşları göstererek anlattığını hatırladı. Onun soyu onunla birlikte yok olamazdı. Kardeşinin bacağını sıktı. "Endişelenme. İkimizin görevini de yerine getireceğim."

Kax titrek bir nefes aldı. "Sana güvenilebileceğimi biliyordum. Babamız seni şimdi görebilseydi gurur duyardı."

Dorn hızla ayağa kalktı ve boğazını temizledi, babasının asla onunla gurur duymayacağını, en küçük oğluna hiçbir şey hissetmeyeceğini söyleme isteğini bastırdı. Annesi'nin ölümünden Dorn'u sorumlu tuttuğu için bunu yapamazdı. Zaten önemi yoktu. Bunu babası için değil, ona hiç sevgi göstermeyen babası için değil, kardeşi Kax ve soyu için yapıyordu. "O zaman eşiminle aralarımızı düzeltmem gerek galiba."

"Onu omzuna atıp yatağa sürüklemek istemiyorsan tabii," dedi Kax, ellerini kaldırarak. "Bunu yapmanı tavsiye ettiğimden değil."

"Bana biraz daha güven," dedi Dorn. "Onu bana zorla getirmeye niyetim yok."

Kax ayağa kalkarken kaşlarını kaldırdı. "Yani planın ona cazibeni kullanmak mı?"

Dorn kardeşinin alaycı sözlerini duymazdan geldi. "Onunla mantıklı bir şekilde konuşacağım. Dünya kadınlarının mantıklı yaratıklar olduğuna eminim."

Kax kanepeye geri düştü. "Mahvolduk."

Dorn kapıya doğru yürüdü. "Mantık işe yaramazsa, deneyebileceğim başka bir şey var." Ağzının bir köşesini yukarı kaldırdı. "O, pes etmeyen bir kış istediğini söylemiştin, değil mi?"

Sekizinci Bölüm

“Fantastik süite hoş geldiniz.” Reina, su üstündeki bungalova girerken kemikli kollarını genişçe açtı. “Daha önce de söylediğim gibi, Güney Pasifik ortamını en çok seveceğinizi düşünmüştüm.”

Mandy, Kreen müdürden öğrendiklerinin etkisiyle hala sersemlemiş bir halde, onun arkasında sessizce yürüdü. Her şeyin ayrıntılı bir aldatmaca olmadığına tam olarak ikna olmamıştı, ancak Los Angeles'ta Güney Pasifik adasının bu kadar gerçekçi bir kopyasını nerede yapabileceklerini hayal bile edemiyordu. Fındık kahverengi rattan mobilyalarla dekore edilmiş oturma odasından geçerken ayakkabıları tik ağacından yapılmış zemine tıklıyordu. Cam sürgülü kapılardan, hayatında gördüğü en berrak mavi denizi gören bir balkona çıktı. Bir tarafta özel bir dalma havuzu, diğer tarafta okyanusa inen ahşap merdivenler vardı. Ama burası gerçek bir okyanus olamazdı, değil mi? Burası bir uzay istasyonu olması gerekmiyor muydu?

Reina yanındaki parlak korkuluğa yaslandı. “Muhtemelen tüm bunları nasıl bu kadar gerçekçi yaptığımızı merak ediyorsundur.” Cevap beklemedi. “Birincisi, istasyon çok büyük. Binlerce kişiyi barındırabilir. Ayrıca, sofistike holografik teknoloji kullanıyoruz.”

“*Star Trek*'teki gibi mi?” Mandy, küçükken ona bakıcılık yapan geek'e bir kez olsun kulak vermiş olduğu için mutluydu.

Reina dikleşti ve ona gülümsedi. “Biraz, ama bizim sistemimiz daha sağlam ve onların yaşadığı arızaların çoğu bizde yok. Ayrıca, gerçek mekanların tüm rahatsız edici unsurlarını ortadan kaldırdık.

Örneğin, burada böcek yok ve kötü hava koşulları da yok."

Mandy, turkuaz renkli su basamaklara çarptığında havadaki tuz kokusunu içine çekti. "Buraya fantezi süit diyorsunuz. Bu tam olarak ne anlama geliyor?"

"Dünya kadınlarının nelerden hoşlandığını araştırmak için çok çalışmamız gerekti. Bekar bir kadını fantezi süitine yerleştirdiğimizde, erkeklerle bağ kurma olasılığının arttığını keşfettik."

Mandy kahkahasını bastırdı. "İnsanları araştırmak için The Bachelor'ı mı izledin?"

The Bachelor'ı izleyerek insanları araştırdın mı?"

Reina başını salladı. "Dünyalılar *The Bachelor'ı* sever."

"Taklit edilecek daha kötü şeyler de var herhalde." Omzunun üzerinden yatak odasına baktı. Kral boyutu dört direkli yatak şeffaf bir kanopi ile örtülmüştü ve beyaz yorganın üzerine gül yaprakları kalp şeklinde dizilmişti. "Araştırma için başka programlar da izledin mi?"

"Geliştirme ekibimiz her zaman insanların sevdiği şeyleri arıyor," dedi Reina. "İlk olarak *The Love Boat*'tan ilham aldılar ve bu istasyona bu adı verdiler, ancak çoğumuz artık ona The Boat diyoruz."

"Ama o dizi çok eski," dedi Mandy. "Sanırım bu, kadınları *The Dating Game'in* yeniden yapımında seçmelere almanızın nedenini açıklıyor."

Reina başını eğdi. "Dünyalılar artık oyun programlarını sevmiyor mu?"

Mandy iç geçirdi. "O programın biraz modası geçti diyelim."

Reina omuz silkti. "Neredeyse otuz yıldır bu işi yapıyoruz, tatlım, hem klasik medyayı hem de yeni medyayı kullanıyoruz, zamanla uyum sağlıyoruz. Eskiden Niagara Şelalesi fantezi süitimiz vardı, ama artık Dünya'dan gelen kadınlar oraya gitmek istemiyor."

Mandy bir adım geri attı. "Otuz yıl mı? Bu kadar zamandır Dünya'dan kadınları buraya getiriyorsunuz ve kimse fark etmedi mi?"

Reina elini kalbine koydu. "Biz çok gizli çalışırız. Ve bir seferde sadece birkaç kadın alırız. Sizin gezegeninizde her yıl o kadar çok kadın kayboluyor ki, bizim aldıklarımız nadiren aranır."

Mandy, Reina'nın atladığı kısmı hatırladı. Onlar sadece ailesi veya arkadaşları olmayan kadınları alıyorlardı. Boğazında bir yumru oluştu. Mavi saçlı uzaylı haklıydı. Kimse onu özlemezdi. Binlerce takipçisi bile birkaç gün paylaşım yapmazsa onu unutturdu. Acısı her zamanki gibi öfkeye dönüştü.

"Peki ya tüm bunları reddedersem?" Mandy ellerini beline koydu. "Beni o canavarla evlendiremezsiniz. Beni kandırıp sözleşmeyi imzalatmış olsanız bile, beni o adamla evlenmeye ya da onunla yatmaya zorlayamazsınız."

Reina'nın eli boğazında titredi. "Tabii ki hayır. Seçim senin."

"O zaman kalmamayı seçersem, ne zaman eve döneceğim?"

Stilistin gözleri yere kaydı. "Dünya'ya dönmek bir seçenek değil. Zaten çok şey biliyorsun ve konuşma riskini göze alamayız. Gezegenin Kronock'ları, seni koruyan Drexianları ve karşılığında verdiği haraçları öğrenirse, kitlesel bir histeri başlar."

Mandy onun haklı olduğunu biliyordu. "Hiçbir şey söylemeyeceğime söz veririm? Ya da hafızamı silebilirsiniz."

"Biz hafızaları silmeyiz. Bu, televizyonunuzun yanlış aktardığı bir detay." Reina, yukarıya toplanmış saçlarına elini sürdü. "Eğer eşini reddedersen, burada kalıp istasyonda bir görevde çalışacaksın."

"Çalışmak mı?" Mandy burnunu kırıştırdı. "Burada mı? Hayatımın geri kalanında mı?"

"Burada değil." Reina işaret parmağıyla bir daire çizdi. "Sen haraç sütlerinde yaşamayacaksın. İstasyonun diğer tarafındaki işçi mahallelerine yerleştirileceksin. Daha önce de söylediğim gibi, istasyon çok büyük. Yeni evli çiftler, istasyonda çalışan personel, Yüksek Komuta üyeleri toplantı sırasında ve eşlerini reddeden insanlar için yaşam alanlarımız var."

ve eşlerini reddeden insanlar için yaşam alanlarımız var. Tabii o bölgeyi görmek gerekmeyecek."

İşçi mahallesi mi? Bu kelimelerin hiçbirisi kulağa hoş gelmiyordu. Mandy, Malibu'da okyanus manzaralı bir daireye alışık olduğu için. Arkasını dönüp içeri girdi ve rattan sandalyenin üzerindeki fildişi yastığa çöktü. Topukları, zemindeki pleksiglas dikdörtgenin üzerine dayandı. Bu dikdörtgen, aşağıdaki okyanusu görebilmek için yapılmıştı. Öne eğildi ve bir çift sarı balık gördü. Ya tüm bunlar gerçektir ve o gerçekten de süslü bir uzay istasyonundaydı ya da aklını kaçıırıyordu.

"Neden biraz dinlenmene izin vermiyorum?" dedi Reina. "Yüzmek istersen çekmecelerde çeşitli mayolar, ayrıca ev giysileri ve pijamalar var. Duş almak veya planlayıcıyla buluşmadan önce kendine çeki düzen vermek istersen banyoda tüm banyo malzemeleri hazır."

"Planlayıcı mı?"

"Her tribut gelinine bir düğün planlayıcısı atanır." Reina, sanki bu herkesin bilmesi gereken bir şeymiş gibi kıkırdadı. "Hayallerindeki düğünü yaşamayı istiyoruz."

"Sizi tekrar göreceğim mi?" Mandy, onu buraya kadar yönlendiren bu yaratığa garip bir şekilde bağlandığını hissederek sordu.

Reina'nın gri yanaklarında pembe lekeler belirdi. "Tabii ki göreceksin, tatlım. Düğüne kadar senin irtibat görevlin olacağım, ama ben eğitilmiş bir düğün planlayıcısı değilim. En azından şimdilik, ama güzel kafanı bu konuda yorma. Serge en iyimizdir. Ona bayılacaksın."

Bununla birlikte Reina kapıdan çıkıp gitti ve Mandy'yi ilk kez yalnız bıraktı. Mandy sandalyeye yaslandı.

Serge mi? Yabancı düğün organizatörünün adı Serge miydi? Belki de Los Angeles'taydılar, diye düşündü Mandy. Beverly Hills'teki bir düğün organizatörünün adı tam da böyle olurdu.

Ayaklarını topuklu ayakkabılarından çıkardı ve içini çekti. Bütün gün onları giymişti — daha doğrusu, Reina'ya yetişmeye çalışırken koşmuştu.

Aslında, aynı gün olup olmadığını bile bilmiyordu. London'la restoranda oturduğundan beri sanki bir ömür geçmişti. Eski en iyi arkadaşını düşünmek, terk edildiğinde hissettiği incinme ve utanç duygularını geri getirdi. Mandy avuçlarını sıcak yanaklarına koydu ve gözlerini kapattı.

Onu unut, dedi kendine. Zaten berbat bir arkadaştı. Kendine dürüst olursak, hayatında hep berbat arkadaşları ve ezik erkek arkadaşları olmuştu. Bu düşünce gözlerini yaşlarla doldurdu.

"Topla kendini, Mandy." Ayağa kalktı ve kollarını salladı, karnının guruldadığını hissetti. Bu süitte minibar var mıydı?

Odayı tarayarak, sürgülü cam kapının yanındaki bir dolapta dizili bir çift kare cam kap gördü. Onlara doğru yürüdü ve birinde kaju fıstığı, diğerinde altın ve koyu renkli kuru üzüm karışımı olduğunu fark edince neredeyse zevk çılgılığı atacaktı. Her ikisinden de bir avuç aldı ve ağzına attı. Instagram hesabında sağlıklı beslenmeye önem verdiğini iddia etmesine rağmen, Mandy aslında daha çok M&M ve jelibon seven bir kızdı, ama çaresiz durumlar çaresiz önlemler gerektirirdi. Fındık ve kuru üzümleri yiyip bitirdikten sonra, yanlarındaki cam şişeyi açıp uzun bir yudum aldı. Artık aç değildi, ama sinirleri hâlâ gergindi.

Duş. Duş aldıktan sonra kendini daha iyi hissedecekti. Banyoya girdi, elbisesini tek hareketle başından çıkardı ve yere attı. Elbiseyi köşeye tekmeledi ve pembe kumaş yığınının öfkeyle baktı. Tasarımcı elbise olabilir, ama ona en yakın arkadaşının onu terk ettiği ve babasının hayatını hayatından çıkardığı günü hatırlatacaktı. Hayatı boyunca o şeyi bir daha görmek istemiyordu. Dantelli sütyenini çıkardı ve yere attı, sonra uyumlu külotunu çıkardı ve ayakta duran porselen küveti ve açık mermer duşu süzdü. İkisi de başka bir terasa açılan cam kapıların yanındaydı ve mahremiyet için indirilebilen tik ağacından perdeler vardı. Mandy

kendini hiç namuslu biri olarak g rmemişti, bu y zden duşun içindeki panele dokundu ve su akmaya başladı.

Parmaklarının kuru erik gibi buruş buruş olduğundan emin olana kadar yağmur ormanı duşunun sıcak şelalesinin altında durdu, suyun uzun saçlarından akıp g n n acısını yıkamasını sağladı. Sonunda suyu kapatıp kendini yumuşacık beyaz bir havluya sardığında kendini yeni bir insan gibi hissetti. Hiçbir yerde bornoz g rmedi ve boğazından onaylamayan bir ses çıkardı. Birine bornoz g ndermesini s ylemesi gerekecekti. Her zaman bornoz bulunan otellerde kalmaya  zen g sterirdi ve şimdi de bir istisna yapmayacaktı.

Banyodan çıkıp komodinın  n ne gitti ve tik ağacından kapıları açarak çekmeceleri ortaya çıkardı. Bir eliyle havluyu tutmaya, diğer eliyle çekmeceleri açmaya çalışmaktan vazgeçti ve havluyu ayaklarının  zerine d ş rerek giysileri karıştırıp etiketlere baktı. Halston. Gloria Vanderbilt. Calvin Klein.

"Dalga mı geçiyorlar?" diye bağırdı, ayağını yere vurarak. "Bu kıyafetler kaç yıllık?"

Omzuna bir avuç mayo attı ve yere çarptığını duymayınca durakladı. Arkasına d nd ğ nde, birkaç adım arkasında duran koyu saçlı, yeşil g zl  iri adamı g rd . Kollarında ve başında parlak renkli bikiniler asılıydı, ama hareket eden tek şey bakışlarıydı, g zleri çıplak v cudunu s zd , sonra onun g zlerine kilitlendi.

Dokuzuncu Bölüm

Çekmeceleri açıp kapatırken o kadar gürültü yapmasaydı, onun süite girdiğini duyardı. En azından Dorn, çıplak eşinin giysileri karıştırıp kendi kendine mırıldanırken ayakta durup onu izlerken kendine böyle söyledi.

Kadın zayıftı, uzun bacakları ve ıslak kahverengi saçları sırtına dökülmüş, neredeyse küçük beline değiyordu. Elleriyle kavrayabileceği kadar küçük, bundan emindi. Ama dikkatini çeken belinde değildi. Yüksek ve kavisli kalçalarıydı. Bu insanların aşağılık varlıklar olduğunu biliyordu — teknolojik olarak geri kalmış, evreni dar bir bakış açısıyla gören — ama kadınların görsel olarak çekici olduğunu inkar edemiyordu. Zihni çok uzağa kaymadan, kız bir kol dolusu giysiyi havaya attı ve giysiler Dorn'un üzerine düştü. Kız arkasını dönüp ona bakarken, Dorn başından iplik gibi görünen bir giysiyi çıkardı.

Dorn, gözlerini kızın pembe meme uçlu, dik ve yuvarlak göğüslerine, oradan da bacaklarının arasındaki düzgün, ince, seyrek ve koyu renkli kıllara kaydırmaktan kendini alamadı. Tanımadığı bir arzu hissetti ve bunu bastırmaya çalıştı, düğümlerinin ısınmaması için kendini zorladı. Gözlerini tekrar ona çevirip bakışlarını tuttu. İnsanların gözleri Drexianlarınkinden daha küçüktü ve renkleri de o kadar canlı değildi, ama eşinin gözleri derin bir mavi tonundaydı. O anda öfkeyle parıldadıklarını görmüş olmasına rağmen, gözlerini güzel buldu. Kızın yanakları kızardı, ama gözlerini kırpmadı ve yerden havluyu aldı.

"Nasıl cesaret edersin odama gizlice girersin?" diye bağırdı, havluyu etrafına sararak bir köşesini kolunun altına sıkıştırdı. "Ne

Ne kadar zamandır beni izliyordun, sapık?"

"Sana gizlice yaklaşmadım," dedi, ağırlığını değiştirip kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak. "Ve burası sadece senin odan değil, arkadaşım."

Mandy havluyu daha sıkı tuttu. "Bana öyle deme ve ne demek bu sadece benim odam değil? Reina bana buraya kadar kalacağımı söyledi... şey, burasının benim süitim olduğunu söyledi."

Dorn, kızginken yanaklarının kızarmasını seviyordu, ki bu onun için iyi bir şeydi, çünkü kız çok sık kızgın görünüyordu. "Reina mavi saçlı Vexling mi?"

"Ne? Evet, mavi saçlı olan o."

"O bir Vexling," diye açıkladı. "Bu istasyonda çalışan türlerden biri. Bağlanma törenimize kadar buranın senin süitin olduğu doğru, ama aynı zamanda benim de süitim. Bu yüzden buraya fantezi süit deniyor."

Mandy, şeffaf beyaz kumaşla örtülü tek kişilik kral yataklara bir göz attı. "Oh. Peki, bu yine de neden bana gizlice yaklaşıp çıplakken beni izlediğini açıklamıyor."

"Çıplak olacağını beklemiyordum," dedi Dorn. "Ve sen kıyafetlerini dağıtmaya o kadar meşgul olmasaydın, bir şey söylerdim."

"Bunlar benim kıyafetlerim değil," dedi Mandy, ayaklarının dibindeki giysi yığınına tekmeledi. "Bu şeylerin içinde ölmek bile istemem."

Dorn, yere dağılmış renkli ama ince giysileri inceledi. "Bu ortama uygun görünüyorlar. İnsanların böyle yerlerde küçük giysiler giydiğini sanıyordum."

Mandy, ona sinirlendiğini gösteren bir iç çekişle cevap verdi. "Bazı insanlar 80'lerde bu kıyafetleri giyyordu belki, ama ben onlardan biri değilim." Odanın diğer ucuna doğru yürüdü. "Bunun bir tür rüya deneyimi olması gerekiyordu, değil mi? Bir insan tributunun

bir insan tributunun isteyebileceği her şey değil mi? Eh, bu insan tributu pek etkilenmedi, o yüzden sorumlu kişiye söyle, beni oyuna sokmak istiyorsa oyununu biraz geliştirmesi gerektiğini."

Dorn gözlerini ona dikti. "Oynamak mı?"

Mandy çıplak ayağıyla yere vurdu. "Ne demek istediğimi biliyorsun. Bütün bunlara uy. Beni galaksiler arası bir anlaşma kapsamında uzaylı bir canavara satıyorlarmış gibi mutluymuş gibi davran. Benim başka seçeneğim yok, o yüzden katlan."

Dorn onun sözlerini dinledi ve öfkesinin arttığını hissetti. Yabancı bir canavar mı? O, kolundan daha uzun bir övgü ve zafer listesine sahip bir savaşçıydı. Bu kadın kim olduğunu sanıyordu da ona böyle hakaret ediyordu? Onun ırkı, galaksiler boyunca savaşmış, kendilerinden zayıf ırkları korumuş ve güç dengesini sağlamıştı, oysa bu kadının gezegeni sistematik olarak kendini yok ediyordu. Bu yaratıklardan biriyle uyumlu olabileceğini düşünmek aptallıktı. Dönüp süitten çıkmak üzereyken, kardeşini ve ailesine karşı görevini hatırladı. Bunun yerine aniden geri döndü ve birkaç uzun adım attı, böylece kadına sadece birkaç santim uzaklıkta durdu.

O, duvara kadar geri çekildi ve adam, onun üzerinde dikilene kadar adımlarını ona uydurdu. Tek eliyle kadının çenesini kaldırdı, böylece kadın ona bakmak zorunda kaldı. "Seçeneğin olmadığı konusunda haklısın, ama benim de yok. İkimiz de burada olmak istemiyoruz, birbirimizle eşleşmek istemiyoruz, ama başka seçenek yok, bu yüzden en iyisini yapalım derim. Ya da senin de dediğin gibi, katlanalım." Çenesini bıraktı ve geri çekildi. "Eğer kendini daha iyi hissedeceksen, birbirimizi nadiren göreceğiz. Ben şehir dışında bir geminin komutanıyım ve mürettebatımla savaşmayı tercih ederim."

Sinir bozucu insandan kurtulmak için süitten çıkmak üzere arkasını döndüğünde, bir vazo başının yanından uçarak uzak duvara çarptı. Dönüp baktığında Mandy'nin yüzü kızarmış ve nefes nefese olduğunu gördü. "Tanrılar adına ne yapıyorsun?"

"Beni bu konuda rahatlatmak için büyük planın, beni terk edeceğini söylemek mi?" Küçük bir lambayı

"Sen de tıpkı insan erkekleri gibisin."

Bu kadının nesi vardı? Önce onunla eşleştirilme fikrine tahammül edememişti, şimdi de onu sık sık görmeyeceğini söylediği için kızılıyordu? İnsanları hiç anlamıyordu. Dorn, lambayı yere veya kafasına çarpmadan havada yakaladı. "Hemen kes şunu. Şımarık bir çocuk gibi davranıyorsun."

"Vay canına, bunu daha önce nerede duymuştum?" Mandy kayan havlusunu yukarı çekti ve odanın içinde başka bir şey atacak bir şey ararken bakışları odanın içinde dolaştı.

Yatağın yanındaki komodine koştu ve deniz kabuklarıyla dolu bir kabı aldı. "Senden nefret ediyorum," diye bağırarak ona fırlattı. "Hepinizden nefret ediyorum."

Kaseyi yakaladı, ancak birkaç deniz kabuğu yere düştü. Mandy'nin söyledikleri mantıklı değildi ve kardeşi onu işkence etmek için kasten kusurlu bir insan seçmiş olabileceğini düşündü. İnsanlardan alınan gelinlerle evlenen savaşılar tanıyordu ve hiçbirisi böyle bir hikaye anlatmamıştı. Cam kaseyi yere koydu ve uzun adımlarla ona doğru yürüdü, ağır botlarıyla bembeyaz yatağın üzerinden geçerek gül yapraklarını dağıttı. Kız başka bir şey atamadan iki bileğini yakaladı.

Kız, kollarını onun elinden kurtarmaya çalışırken ağlıyordu. "Bırak beni. Sen beni istemiyorsun. Kimse istemiyor. Bırak beni." Dorn onu bırakana kadar bir dakika daha mücadele etti, sonra kendini yatağa attı ve top gibi kıvrılarak yüksek sesle ağlamaya başladı.

Dorn hareketsizce durup onun ağlamasını izledi. Ağlayan bir kadına ne yapacağını bilmiyordu, ama kardeşini tekrar gördüğü anda onu boğazlayacağını biliyordu. Eşi, onunla eşleştirilmesinden açıkça mutsuzdu ve onunla sadece birkaç dakika geçirdikten sonra, o da bu fikirden pek hoşlanmamıştı. Dorn'un tek sevindiği şey, ona bağlanmaktan endişelenmesine gerek olmayacağıydı. Drexianların

insan eşlerine aşık olduğunu ve hatta onları sevdiğini iddia ettiğini biliyordu, ancak bu kavramı saçma buluyordu. Bu şımarık Dünyalıya asla bağlanamazdı ve onun için öfke ve kin dışında hiçbir şey hissetmeyeceği açıktı.

Kız ona baktı, yüzü gözyaşlarıyla ıslanmıştı. "Duymadın mı seni koca aptal? Git buradan!"

Dorn süitten çıkıp gitti. Bağlanma töreninden önce onu bağlayıp dolaba atmazsa şanslı sayılırdı.

Onuncu Bölüm

Dorn yumruğunu tiki barın üzerine vurdu ve bambu tavan sallandı. "Noovian viski. Çift olsun."

Neebix barmen ona özür diler bir bakış attı. "Üzgünüm. Burada sadece tropikal içecekler var." Dekora eliyle işaret etti ve gömleğinin yakasına dokundu. Gömleğinin yakası, gösterişli çiçeklerle süslenmişti. "Noovian viskisini komuta güvertesindeki subaylar kulübünde bulabilirsiniz."

"Çok uzak," dedi Dorn, parlak güneşin, kumlara vuran dalgaların sesi ve garip bir şekilde neşeli müziğin çaldığı bu yeniden yaratılmış biyosferde değil de, kirli savaş gemisinde olmayı dileyerek. "En sert olanı ver."

Barmen, metal bir kokteyl çalkalayıcısına parlak renkli sıvılar ve bir kepçe rendelenmiş buz döktü. Dorn, Neebix'in çiçekli kıyafetinin soluk saçlarından çıkan kısa boynuzları ve arkasında sallanan uzun kuyruğu ile tuhaf bir kontrast oluşturduğunu düşündü, ama yine de Gemideki çoğu şeyi garip buluyordu.

"İki tane olsun," dedi Kax, kardeşinin yanındaki bar taburesine otururken.

Dorn ona baktı ve homurdandı. "Beni nasıl buldun?"

"Güney Pasifik'te savaş üniformasıyla öfkeli bir komutan mı?" Kax ona çarpık bir gülümseme attı. "Seni bulmak zor olmadı."

"Merak etme." Dorn bara yaslandı. "Kaçmayacağımdan emin olmak için beni takip etmene gerek yok. Görevimi yerine getirmek niyetindeyim."

. Sadece eşim imkansız bir kadın. Ve benden nefret ediyor."

Kax kardeşinin sırtına vurdu. "Kaçmayacağından emin olmak için gelmedim. Biraz tavsiyeye ihtiyacın olabilir diye düşündüm."

Barmen, her biri kağıt şemsiyelerle süslenmiş ve üstünden karıştırma çubukları çıkan iki uzun bardak barın üzerinde kaydırıldı. "İki Tropical Thunder."

Kax kaşlarını kaldırdı ama Dorn pipeti ve şemsiyeyi kenara itip uzun bir yudum alarak bardağın yarısını tek dikişte boşaltınca bir şey söylemedi.

"Bu kadar turuncu bir şey için fena değil," dedi, elinin tersiyle ağzını silerek. Kardeşine dönerek, "Demek bana kadınlar hakkında tavsiye vermeye geldin?" diye sordu.

Kax omuz silkti. "Sen kenar mahallelerde mahsur kalmışken, ben epeyce eğlence gezegenine gittim."

Dorn başını salladı. Gerçeklikten kaçmak için var olan gezegenleri çok iyi biliyordu. Tüm ekonominin eğlence ve zevk etrafında döndüğü, asla uygun veya uyumlu eşler olamayacak, ama zevk için çok uygun yaratıkların yaşadığı yerler. Kendisi de birkaçına gitmişti, ama bu karşılaşmaların kendisini boş hissettirdiğini fark etmişti. "Bana bir eşi, senin bir ... gibi davranmamı söyleyemezsin."

Kax bir yudum içti ve yaklaşarak eğildi. "O kadar da farklı değil. Hepimiz aynı şeyi istiyoruz."

Dorn alaycı bir kahkaha attı. "Eşim benimle aynı şeyleri istemiyor, tabii savaşıma arzusunu iyi saklamıyorsa."

Karşılarında bir çift oturdu, kadın çıplak göğüslü Drexian erkeğine yaslanarak kıkırdıyordu. Dorn, böyle birini bulamadığı için bir anlık kıskançlık duydu — kıkırdayan ve rahat. Dünya kadınları kolay idare edilmesiyle biliniyordu. Nasıl bu kadar zor birini bulmuştu?

Kax, bardağı kaldırarak çifte selam verdi ve adam, Dorn'un üniformasındaki amblemi fark edince başını salladı, dikleşti ve yumruğunu göğsüne koydu. Dorn adama başını salladı, adam yumruğunu indirdi ama bir komutanın önünde bu kadar rahat davranmaktan utanmış görünüyordu.

"Tek yapman gereken ona istediğini vermek," dedi Kax, Dorn'un dikkatini tekrar kendine çekerek. "Kadınlar şımartılmayı sever."

"Çok geç," diye homurdandı Dorn. "Onu benim yapabileceğimden çok daha fazla şımartmışsın."

"Ona değer verdiğini göster, kardeşim. Onu dinle. Neyi sevip neyi sevmediğini öğren. İyi bir eş olmak, sadece onunla çiftleşmekten ibaret değildir."

Dorn kardeşinin gözlerine baktı. "Bu iş için yanlış kardeş benim."

Kax derin bir nefes aldı. "Maalesef, bu iş için tek kardeşin sensin."

Barmen, Dorn'un boş bardağını yeni bir içkiyle değiştirdi, bu sefer pipet ve kağıt şemsiye olmadan.

"Kavgamızdan sonra bunu yapmak isteyeceğini sanmıyorum." Dorn içkiyi kendine çekti ve kum saati şeklindeki kabı bir eliyle kavradı. "Eşlerini reddeden diğer tributlarla yaşamayı seçerse hiç şaşırmam."

"Eğer eşini reddetmişse, neden düğün planlayıcısıyla görüşüyor?" diye sordu Kax.

Dorn doğruldu. "Planlamaya devam mı ediyor? Bunu nereden biliyorsun?"

Kax avuçlarını kaldırdı. "Benim yöntemlerim var."

Dorn kadınları anlamıyordu. Eşi ona nefret ettiğini söyleyip sonra da hayatlarının geri kalanını birlikte geçirecekleri töreni planlayabilir miydi? "Bu benim haklı olduğumu kanıtlıyor. O mantıklı değil."

Kax başını geriye attı ve güldü. "Mantıklı olması gerektiğini kim söyledi? Belki de sandığından daha çok sana benziyor ve kavgaya etmeyi seviyordur." Kardeşinin kaburgalarına dirsek attı. "Belki de pes etmeyen kığın onu ikna etmiştir."

Dorn kardeşine yan gözle baktı. Tropical Thunder'ın içindeki her neyse, etkisini göstermeye başlamıştı. Vücudunda bir memnuniyet hissi yayılmaya başladı. Belki de kız onun görünüşünü beğenmişti. Ne de olsa, boyu ve gücüyle tanınan bir ırkın önde gelen savaşçılarından biriydi. Kenar mahallede görevine başlamadan önce, birçok uzaylı kadın ona olan ilgisini dile getirmişti ve o da payına düşeni almıştı, ancak bu onun için sadece bir rahatlama aracıydı.

"Haklısın." Ayağa kalktı ve bar taburesini yere devirdi. "Ona istediği her şeyi ve daha fazlasını vermeliyim. Benim eşim olarak seçildiği için ne kadar şanslı olduğunu göstermeliyim." Barın sazdan çatısının altına eğildi ve tropikal ortama gözlerini dikti. "Şu anda nerede?"

"Sanırım düğün elbisesini almak için gezinti yerinde," dedi Kax. "Ama belki de süitine dönüp onu orada beklemelisin."

"Saçma." Dorn kardeşini eliyle uzaklaştırdı. "Onun bir mücevher gibi muamele gördüğünden emin olmalıyım." Başını çevirdi. "Eğimli asansör ne tarafta?"

Kax sendeleyerek uzaklaşırken, ikinci boş kokteyl bardağına bir bakıp başını salladı.

On Birinci Bölüm

Mandy, odadan çıkan ağır ayak seslerini duyana kadar bekledi, sonra oturup gözlerini sildi. İkinci üvey annesinin "olaylar" olarak adlandırdığı şeylerin ardından hissettiği aynı boşluk hissini duyuyordu. Acı, ardından öfke, sonra gözyaşları ve ona zarar veren kişiye saldırma dürtüsü. Bu durumda, kendini onun eşi olarak adlandıran büyük uzaylı. Artık onu istemeyeceği kesin.

Nefesini tuttu. Ona iki kez şımarık dememiş miydi? Babasından ve üvey annesinden duymak başka bir şeydi. Onlardan bunu bekliyordu. Ama onu yeni tanışan birinden duymak? Belki de hayatındaki herkes onu terk etmekte haklıydı.

Mandy, odaya saçılmış kırık camlara ve giysilere baktı. Bu, *The Bachelor* dizisinde kesinlikle olmazdı, diye düşündü, ama harika bir televizyon programı olurdu.

"Yoo-hoo," Reina'nın sesi, içeri girmeden birkaç saniye önce bir kapı çalma sesiyle eşlik etti. "Seni Serge'ye şahsen tanıtmak istedim..." Sözleri kesildi. "Burada ne oldu?"

Mandy, Reina'nın yıkıma bakarken yatağın kenarına kaydı. Serge olduğunu düşündüğü adam, Reina'nın yarısı boyundaydı, mükemmel yuvarlak gözleri ve diken diken mor saçları vardı. Saçlarıyla aynı renkte geniş yakalı dar bir takım elbise giymişti ve nedense ona bir sirk palyaçosunu hatırlatıyordu.

"Dorn ve ben tartıştık," dedi Mandy, sesini olabildiğince rahatlatmaya çalışarak.

Reina ve Serge birbirlerine baktılar, sonra Serge ellerini çırpı ve bir yığın giysinin üzerinden atladı. "O geçmişte kaldı, tatlım.

Önemli olan şimdi yataktan kalkıp terzilerle randevuna hazırlanman."

"İyi." Mandy yataktan kaydı. "Çünkü bu kıyafetleri giyemem."

Reina yerden eşyaları toplamaya ve kırık cam parçalarının etrafından dolaşmaya başladı. "Havlununla gezintiye çıkamazsın."

"Dışarı mı çıkacağım?" Mandy gözyaşlarıyla ıslanmış yüzüne elini koydu. "Terzi bana gelemmez mi?"

Reina ve Serge, Mandy çok komik bir şey söylemiş gibi güldüler.

"Elbiseleri denemeden evet diyemezsin," dedi Reina başını sallayarak. "Ve buraya getiremeyecek kadar çok var."

"Şu anda gelinlik alışverişine mi gidiyorum?" Gelinlik seçmeyi her zaman annesi ve en yakın arkadaşıyla birlikte yapacağını ve ardından binlerce takipçisiyle Instagram hikayesinde paylaşacağını hayal etmişti. Bunu iki komik görünümlü uzaylıyla yapacağını hiç düşünmemişti. "Duymadın mı? Dorn'la büyük bir kavga ettik. Artık benimle evlenmek isteyip istemediğini bile bilmiyorum."

Reina ve Serge birbirlerine anlamlı bir bakış attılar ve güldüler.

"Seninle evlenecek," dedi Reina. "O bir Drexian savaşçısı ve verdiği sözden dönmez."

"Ne romantik," dedi Mandy fısıldayarak. Zaten Dünya'da daha iyi bir teklif almamıştı, diye hatırlattı kendine içinden bir ses. En azından bu adam dürüsttü. Onu sevmiş gibi davranmıyordu, bu da garip bir şekilde rahatlatıcıydı. Mandy onunla neye bulaştığını biliyordu. Onu sevmeyen ve ondan da sevmesini beklemeyecek iri yarı, kaslı bir koca. Los Angeles'tan gelen biri için bu normaldi. Daha kötüsü de olabilirdi. En azından kalbini kırmayacaktı.

Serge ellerini çırpı. "Hadi, tereyağlı sütteki krema kadar yavaş hareket ediyorsun."

"Anlamadım?" dedi Mandy.

"Serge, Dünya'nın deyimlerini kullanmayı çok seviyor," dedi Reina, çekmecedan bir çift dantelli külot çıkarırken. "Bu bir Dünya deyimini değil mi?"

"Belki Dünya'nın başka bir yerinde, ama Kaliforniya'da değil." Mandy havlusunun altından külotu giydi.

"Son gelinimiz Amerika'nın güneyinden gelmişti," diye açıkladı Reina, Serge kapıya doğru yürüyerek bir kaplumbağa sürüsü hakkında bir şeyler mırıldanırken.

"Bu her şeyi açıklıyor," dedi Mandy.

Reina ona bir sundress uzattı ve Mandy, sarı rengin kendisine yakışmadığını söylememeye karar verdi. Sundress'i giyip havlunun altında salladı, sonra askıları omuzlarına geçirdi ve havluyu bıraktı.

"Mükemmel," dedi Serge, ona gelmesi için eliyle işaret etti.

"Ama saçımı yapmadım, makyaj da yapmadım." Saçını ve makyajını yapmadan evden çıkmazdı. Paparazzilerin ne zaman fotoğraf çekmek için beklediğini bilemezdin, gerçi bu son zamanlarda daha az olmuştu.

"Senin gibi güzel bir kızın buna ihtiyacı yok," dedi Serge. "Ayrıca, burada kimi tanıyorsun ki?"

Haklıydı, diye düşündü, Reina'nın uzattığı sandaletleri giyip düğün planlayıcısının ardından süitten çıktı. Her iki yanında su üstünde uzanan diğer bungalovların bulunduğu tik ağacından yapılmış bir patikadan yürüdüler ve kulpsuz şık bir kapıya ulaştılar.

Serge elini bir panelin üzerinde salladı ve kapı açıldı. "Eğimli merdiven, canım."

Mandy, Güney Pasifik'ten ayrılırken arkasına baktı ve kavisli duvarları ve yumuşak, mor ışıklandırması olan bir asansöre girdi. Serge başka bir düz panele dokundu ve yukarı doğru yükselirken küçük bir heyecan hissetti. Birkaç saniye içinde kapılar tekrar açıldı ve mağazalar ve restoranlarla çevrili bir yaya caddesine çıktılar. Hatta taştan yapılmış bir çeşme bile vardı.

. Hava taze biçilmiş çim kokuyordu ve insanların kahkahaları ve konuşmaları ona Beverly Hills'te olduğunu düşündürdü. Logolu ve örgülü saplı geniş alışveriş çantaları taşıyan kadınlar yanından geçerken ruh hali hafifledi.

"Burası gezinti yeri," dedi Reina. "Burada istediğin her şeyi bulabilirsin."

Başını geriye eğip gökyüzüne baktı, kabarık bulutlar görmeyi beklerken ağzı açık kaldı. Promenade en az yirmi kat yüksekliğindeydi ve az önce çıktıkları eğimli asansör şaftından uzanan çarklar vardı. Tavan, tabiri caizse, şeffaf bir kubbeydi ve Mandy, istasyon yavaşça dönerken uzayın genişliğini görebiliyordu. Uzaylıların uzay istasyonu hikayesinin bir aldatmaca olduğu yönündeki şüpheleri hızla yok oldu.

Serge onu dirseğinden tuttu. "Ama şimdi elbiseye odaklanalım. Onu bulduğumuzda, düşün tasarımı da yerine oturacak."

Tuğla döşeli yürüyüş yolunda ilerlediler, ancak Mandy tuğlaların ayaklarının altında parıldayan, yanardöner bir malzemedен yapıldığını fark etti. Arada sırada saksılardan yapraklı ağaçlar çıkıyordu ve var olmayan esintiyle sallanıyorlardı. Güney Pasifik bungalovları nefes kesiciydi, ama burası kendini evinde hissettiği türden bir yerdi. Milyonlarca yıldızı gören yüksek cam tavana dikkat etmeseydi.

"İşte geldik." Serge, çift cumbalı cam vitrinli bir dükkânın önünde durdu. Vitrinler gelinliklerle doluydu, ancak mankenlere ihtiyaç duymadan havada süzülüyor gibiydiler ve kapının üzerinde uzanan siyah tentede altın harflerle "Say Yes to the Dress" (Elbiseye Evet De) yazıyordu.

Dünya hakkındaki tüm bilgilerini televizyondan mı almışlardı? İnsanların nelerden hoşlandığını öğrenmek için en kötü yol değildi, ama uzaylıların yorumları pek de isabetli değildi.

Serge cam kapıyı itti ve başının üzerinde bir zil çaldı. İki adam koşa koşa dışarı çıktı, ikisi de dizlerinin ortasına kadar uzanan siyah Nehru yakalı ceketler giymişti. Birinin metalik gümüş rengi saçları düşük bir at kuyruğu şeklinde geriye taranmıştı, diğerinin ise o kadar sarıydı ki altın iplik gibi görünüyordu. İkisi de saçlarına uygun göz makyajı yapmıştı. Her biri bir kolunu tutup onu dükkana sokarken aynı anda konuşuyorlardı.

"Ben Randi, ama 'i' ile, ve sen muhteşem bir övgü yapacaksın. Şu bele bak." Sarışının sesi tiz ve neşeliydi. "Balo elbisesi ve prenses etekli bir şey düşünüyorum."

Diğer adam nefesini tuttu. "Ve uzun bacaklarını vurgulamayı unutacak mısın? Ona denizkızı silueti lazım." Ona göz kırptı. "Ben Monti, benim de 'i' var."

Serge onu ikisinden uzaklaştırdı ve beyaz döşemeli bir kanepeye oturttu. "Neden övgüye, yani geline, neyi sevdiğini sormuyoruz?"

Mandy, önünde dikkatle duran adamlara bakarak, gördüğü tüm ünlülerin düşünlerini hatırladı. "Vera Wang'ı seviyorum, ama eski değil, yeni Vera'yı. Tül de seviyorum, ama balerin eteği gibi değil, Nicole Kidman'ın Keith Urban'la evlendiğinde giydiği gibi. Monique Lhuillier'in elbiselerindeki gibi şeffaf organzadaki detayları da çok seviyorum."

Mandy konuşurken iki adam gözlerini bile kırpmamıştı, ama o susunca ikisi de heyecanla başlarını salladı ve farklı yönlere koştular.

"Ne eğlenceli, değil mi?" diye sordu Reina, Mandy'ye pembe ve köpüklü bir içecek verirken.

Mandy, onu çok sayıda kristal avizeden birinin ışığına doğru tuttu. "Bu şampanya değil, değil mi?"

"Köpüklü," diye açıkladı Reina, Mandy'ye sanki aptalmış gibi bakarak ve onun yanındaki koltuğa oturdu.

Roma'da Romalı gibi davranmalı, diye düşündü Mandy, önce bir yudum aldı, sonra içkinin şampanya ve çilek karışımı gibi tadı olduğunu fark edince daha uzun bir yudum aldı. Yarısını içtiğini ve parmaklarının karıncalandığını fark edince bardağı masaya koydu.

Reina, çikolata kaplı çilek gibi görünen küçük bir tepsi getirdi. Mandy bir tane aldı, kırmızı meyveyi ısırdı ve sulu bir lokmayı yuttu. Tamam, çilek değil. Elinde kalan meyveyi inceledi. Çilekten daha tatlı ve sert değildi.

"Cheedi çileği," dedi Reina, sanki aklını okumuş gibi.

"Çikolataya batırılmış mı, yoksa başka bir şey mi?"

Reina bacağını okşadı ve kıkırdadı. "Tabii ki çikolata. Siz insanların çikolatayı ne kadar sevdiğinizi biliyoruz."

En azından bunu doğru anlamışlardı. Mandy çikolata kaplı cheedi berry'yi ağzına attı ve tepside bir tane daha aldı. Bunlar odasındaki fındık ve kuru üzümlelerden çok daha lezzetliydi.

Monti, arka odadan bir kol dolusu beyaz, kabarık elbiselerle çıktı. Elbiseler o kadar uzundu ki, gümüş rengi saçları zar zor görünüyordu. Elbiseleri yakındaki bir askıya astı, sonra birini alıp ona uzattı.

"Parmak uçlarına kadar şeffaf, kuzu budu kollu ve öpücük şeklinde bir yakası var," dedi elini elbisenin üzerinde sallayarak ve bazı boru boncukların sallanmasına neden oldu.

Mandy ona iki kaşını kaldırdı. "Şaka yapıyorsun, değil mi?"

Monti'nin yanakları kızardı ama elbiseyi yere atıp başka bir tane seçti. "Dar kesim, etek kısmı genişleyen, üst kısmı dantelli ve payetli." Sivri uçlu bir taç çıkardı. "Eşleşen duvak, bu V şekilli saç bandına takılıyor ve alnına tek bir inci sarkıyor."

Mandy, 80'lerin örnek satışından alındığına emin olduğu çirkin elbiseye hayran hayran bakan Serge'ye baktı. Onun diğer tarafında

Reina gözyaşlı gözlerini ovuşturdu.

"Bunlar tamamen yanlış," dedi Mandy, çikolata kaplı bir cheedi berry daha alarak. "Otuz yıl önce modaydı, ama bugün kimse bunları giymez."

Monti'nin yüzü morardı, askıda kalan elbiseleri kapıp dükkanın arkasına doğru yöneldi.

"Beğenmedi," diye Randi'ye bağırdı. Randi de aynı şekilde yüksek bir elbise yığınıyla ona doğru yürüyordu. Randi topuklarını döndü ve Monti'yi dükkanın arkasına kadar takip etti.

"Endişelenme," dedi Serge. "Sadece küçük bir aksilik. Belli ki Ar-Ge ekibimiz Ar kısmını ihmal etmiş."

Mandy, Serge'nin mor saçlarının artık saç çizgisinde hafif pembe olduğunu fark etti ve gözlerini birkaç kez kırıştırdı, belki de hayal görüyordur diye. Bir cheedi berry daha almak için uzandı, ama tabağı tamamen bitirdiğini görünce şaşırdı. Sanırım çok acıkmış olmalıydı.

Reina ona taze bir bardak uzaylı şampanyası uzattı ve dizine hafifçe vurdu. "Bu iyi gelir, tatlım."

Mandy ilk kadehi bitirdiğini fark etmedi, ama tatlı içeceğe minnettar hissetti. Şampanya gibi onu sarhoş edip kavgacı yapmadı, mutluluk içiyormuş gibi hissettirdi. Kadehin yarısını içtikten sonra kolunu Reina'nın omzuna attı. "Sen olmasan ne yapardım?"

Serge ona doğru eğildi ve Reina'ya Mandy'nin anlamadığı bir bakış attı.

"Ya sen?" Mandy, Serge'nin omzuna kolunu attı. "Siz ikiniz olmasanız ne yapardım? Benim yeni en iyi arkadaşlarım olmak ister misiniz?"

İki uzaylı cevap veremedi Dorn dükkana girdi. Uzun boylu, üniformalı Drexian, beyaz duvarları, ışıltılı avizeleri ve 90'ların aşk şarkılarının çaldığı bu fırfırlı butikte tamamen yabancı görünüyordu. Mandy'yi görünce kaşları çatıldı.

Serge ayağa fırladı ve dükkânın içinden onlara doğru yürüyen Dorn'u durdurmak için aceleyle yanına gitti. "Sizi görmek ne güzel, Komutan. Gelininiz düğününüz için gelinlik seçiyor."

Dorn boğazını temizledi. "Ona istediği her şeyi almasını istiyorum. Beğendiği bir şey buldu mu?"

"Henüz değil," dedi Reina ayağa kalkarak. "Görünüşe göre zevklerimiz biraz..."

"Korkunç," dedi Mandy hıçkırarak. "Gördüğün en iğrenç şeyler. Bunların hiçbirini giyip düğün töreninde yürüyemem."

Monti tek bir elbiseyle tekrar ortaya çıktı, yüzü artık kızarmamıştı. Parlak, saten eteği tam olarak görebilmek için elbiseyi kolunun üzerine tuttu, ama Mandy yüzünü buruşturunca ağzını açmadı.

"Gözlerimi kamaştırıyor," dedi ve elini gözlerine götürdü.

Monti uzaklaştı ve Randi onun yerini aldı, yüzü sürecin başlangıcındaki kadar zafer dolu değildi. Elbiseyi askıyla tuttu ve tek kelime etmedi.

Mandy, ipek gibi görünen ve üzerine şeffaf tül kaplı sade fildişi rengi elbiseyi inceledi. "Şimdi bu..."

"Bu da yeterince iyi değil," diye Dorn sözünü kesti. "Kendimi açıkça ifade ettiğimi sanıyordum. Gelinim için sadece en iyisi. En iyisini alamazsa, hiç almaz. Ona yakışmayan bir elbiseyle yürümesi, çıplak yürümesi daha iyi."

"Bu biraz aşırı değil mi?" dedi Mandy, Reina ise nefesini tutmuştu.

"Saçmalık," Dorn onu bileğinden tutup dükkandan çıkarmaya başladı. "Gelinime böyle hakaret edilmesine izin vermeyeceğim."

Mandy, onu dışarı sürüklerken arkasına baktı ve dört uzaylının da gözleri fal taşı gibi açılmış, ağızları açık bir şekilde onları izlediğini gördü. Serge'nin saçları neredeyse tamamen pembeye dönmüştü, sadece uçları mor kalmıştı ve Randi tek düzgün elbiseyi yere düşürmüştü.

On İkinci Bölüm

"Bu biraz kaba oldu, sence de öyle değil mi?" Mandy, Dorn süitlerinin kapısını açıp onu içeri çekerek dedi. Satış elemanlarına, özellikle de siparişini yanlış alan garsonlara sinirlenmesiyle tanınırdı, ama Monti ve Randi onun nefret etmeyeceği bir elbise bulmuştu. Ne yazık ki Dorn, onu denemeden önce dışarı sürüklemişti.

"Ben sadece eşimin en iyisini istiyorum," dedi. "Sen de bunu istemiyor musun? Sen de buna alışık değil misin?"

Mandy onun ciddi mi yoksa alaycı mı olduğunu anlayamadı. Drexianların mizah anlayışı var mıydı?

O odadan çıktığından beri oda temizlenmişti. Yerde cam parçası yoktu ve kırdığı vazo bile aynısı ile değiştirilmiş, içine beyaz orkide konmuştu. Dorn'un üzerinde yürüdüğü yorgan değiştirilmişti, artık üzerinde bot izleri yoktu, ama gül yaprakları da yoktu. Onların izleri de tamamen temizlenmişti.

Dorn ona dönerek, o kadar yaklaşmıştı ki, başını geriye atıp ona bakmak zorunda kaldı. Belinden küçük bir cihaz çıkardı ve yatağın başucundaki masaya koydu.

"Elbiseni çıkar," dedi.

"Ne?" Şaka yapıyor olmalı, diye düşündü Mandy, bir adım geri çekildi.

"Duydun beni, dostum." Aralarındaki mesafeyi kapattı. "Elbiseni çıkar."

"Eğer yapacağımızı düşünüyorsan... Sırf ben kabul ettim diye..." Omzunun üzerinden kapiya baktı. "Ben yapmam..."

Bir parmağını sundressinin spagetti askısının altına soktu ve omzundan kaydırdı, gözleri onun gözlerine kilitlendi.

Mandy'nin ağzı kurudu ve beyni ona kapiya doğru koşmasını söyledi. Ne yazık ki, vücudunun geri kalanı jöle gibi hissediyordu ve diğer askıyı da çıkarırken bir titreme geçti. Hareketsizce durdu, nefesleri sık ve hızlıydı, o ise iki eliyle elbisesini aşağı çekiyordu. Protesto etmesi gerektiğini biliyordu, ama gözlerinde o kadar kaybolmuştu ki konuşamıyordu. Hiçbir erkek ona bu kadar yoğun bir şekilde bakmamıştı ve bu, tüm mantığını ve aklını uçup gitmesine neden oldu.

Sarı kumaş ayaklarının dibinde bir yığın halinde dururken, o sadece külotla onun önünde duruyordu. Adam ellerini tutup onu kendine doğru çekti, neredeyse ona yapışacak kadar yaklaştı. Vücudunun sıcaklığını hissedebiliyordu, ellerine dokunmak bile onu titretmişti. Adam eğilirken gözleri arzuyla yanıyordu, kız da gözlerini kapatıp dudaklarını dudaklarında hissetmeye hazırды. Ama o, ellerini bıraktı ve elbisesini yerden aldığınyı duydu.

Gözlerini açtı ve elbisesini balkona taşıyıp suya attığını izledi. "Ne yapıyorsun?"

"O paçavra sana layık değildi," dedi, odaya geri dönüp tik ağacından yapılmış şifonyere doğru gitti. Çekmeceleri açtı ve daha önce yere attığı kıyafetleri avuç avuç aldı. "Bunlar senin beğenmediğin kıyafetler değil mi?"

Ağzını açıp kapattı, üzerinde sadece bir çift sandalet ve dantelli külot olduğunu fark etti. "Evet, ama..."

Balkona geri çıktı ve onları çevreleyen turkuaz mavisi suya attı. "Haklıydın. Sevmediğin giysileri giymek zorunda değilsin."

Kız, tahta zemine bir ayağını vurdu. "Peki bu arada ne giyeceğim?"

Adam dönüp onu süzdü. "Sen böyle olsan da benim için sorun yok, dostum."

"Eminim öylesindir." Onu giyecek hiçbir şey bırakmadığı ve onu baştan çıkardığını sanmasına neden olduğu için öfkeyle ona bir bakış attı. Banyoya girip askıdan bir havlu aldı ve dışarı çıkarken üzerine sardı.

Adam ona sırtını dönmüş, balkonun tik ağacından yapılmış korkuluğuna yaslanmış, giysilerin dalgalarla uzaklaşmasını izliyordu. "O giysileri beğenmemen çok yazık. Eminim bazıları sana çok yakıştırdı."

Derin bir nefes aldı ve sakinleşmeye çalıştı. Bu oyunu iki kişi oynayabilirdi, diye düşündü ve balkona çıkarak ona katıldı.

"Seni memnun etmeyen hiçbir şeyi giymek istemem, Dorn," dedi, annesinin bir erkekten bir şey istediğinde kullandığı ses tonuyla.

Dorn, onun ruh halindeki ani değişime şaşırılmış gibi dönüp baktı. "Gerçekten mi?"

Kız başını salladı ve avuçlarını onun sert göğsüne dayadı. "Ne hoşuna gidiyor, koca adam?"

Uzun bir süre ona baktı, sonra yüzünden bir tutam saçını çekip attı. "Saçınla ya da yüzünle uğraşmamayı seviyorum. Onlar olmadan da çok çekicisin."

Mandy, iltifattan kızarak tereddüt etti. Gerçekten makyajsız ve saçları dağınık haldeyken onu güzel buluyor muydu? Kendine, ona kendi ilacını tattırmak için bir görevde olduğunu hatırlattı. Kalçalarını salladı ve havlusu ayaklarına düştü. Ona yaslandı, sertliğini karnına bastırdığını hissetti. "Yani, beni en çok hiçbir şey giymediğim halde mi seviyorsun?"

Elleri kalçalarının yanlarına gitti ve boğazından düşük bir ses çıktı.

"Bunu evet olarak kabul ediyorum." Ses tonu, üniformasının bir parçası olan göğsünü çaprazlayan kuşağı elleriyle okşarken mırıldanır gibi çıkıyordu. "Senin benden çok daha fazla giyinmiş olman haksızlık bence. Neden bunu düzeltmiyoruz?"

O kuşağı çözdü ve yakındaki bir şezlongun üzerine attı.

"Çok daha iyi," dedi kadın, ellerini adamın saçlarında gezdirip onu birkaç adım geri çekerek. "Bunu mahvetmek istemeyiz, değil mi?"

Elleri belinden yukarı kaydı, başparmakları göğüslerinin kıvrımlarını izledi.

"Bu mükemmel," dedi kız, yüzünü kendininkine çekerek. Gözleri erimiş gibiydi ve dizlerinin titremeye başladığını, vücudunun ısındığını hissedince neredeyse cesaretini kaybediyordu. Dudakları birbirine değmeden önce geri çekildi ve ona gülümsedi. "Bu adil, değil mi?"

Kızın onu sertçe itmesiyle kaşları karışmış bir şekilde geriye sendeledi ve suya inen merdivenlerde dengesini kaybederek okyanusa düştü.

Mandy havlusunu alıp kendine sardı ve Dorn'un suda çırpınışını izledi. "Bu sana beni kızdırmaman gerektiğini öğretir."

O, bir dakika boyunca su sıçratıp kollarını salladıktan sonra başı suyun altında kayboldu. Mandy, onun turkuaz yüzeyin altına batışını izledi ve bir düşünce karnına yumruk yemiş gibi çarptı. Adam yüzme bilmiyordu.

Kahretsin. Evleneceği adamı boğdu mu? Drexian'ın en iyi savaşçılarından birini öldürmenin cezasının hafif olmayacağını düşündü. Çaresizce etrafına bakındı, ama diğer bungalovların balkonlarında kimse yoktu ve gözde bir cankurtaran da görünmüyordu.
Kahretsin.

"Yapabilirsin," dedi, kendisinden uzaklaşan iri adamı izleyerek. Her zaman sağlık görevlileri veya itfaiyeciler tarafından kurtarılan insanları anlatan programlara hayranlık duymuştu ve içindeki gizli bir ses, Los Angeles'ta büyümemiş ve önemli birinin kızı olmasaydı, bunu yapmak çok havalı olurdu diye düşünürdü. Hatta cankurtaran kursuna bile gitmişti, ancak hiç cankurtaranlık yapmayı denememişti. Şimdi, bunu yapıp yapamayacağını görmek için bir şansı vardı. Havluyu yere attı, derin bir nefes aldı ve başını öne eğerek suya daldı.

Suyun soğukluğu vücuduna bir anlık şok etkisi yaptı, ama Mandy kollarını ritmik hareketlerle hareket ettirmeye başlayınca kasları ısındı. Neyse ki su o kadar berraktı ki, altında çırpınan Dorn'u kolayca görebiliyordu. Dorn kollarını sallıyor ve ayaklarını boşuna çırpıyordu. Onun kadar sert bir adam nasıl yüzme bilmezdi?

Ondan önce kumlu zemine ulaştı ve çarpmasıyla yumuşak bir beyaz kum bulutu yükseldi. Mandy ona ulaşmak için birkaç kez daha sertçe tekme attı ve onu yukarı çekebilmek için kollarını koltuk altlarına taktı. Yönünü tersine çevirip yukarı doğru tekmelemeye başladı, ama onun ağırlığı onu geri aşağı çekti. Onu yeterince görmüştü, kaslı olduğunu biliyordu, ama gerçekten bu kadar ağır mıydı? Suda ağırlık azalır derler, ne olmuştu?

Ciğerleri yanmaya başladığında Mandy tekrar çekmeye başladı. Gözleri kapalı ve başı geriye düşmüş olmasına rağmen botları kumdan bile kalkmamıştı. Bu iyiye işaret değildi. Botlarına tekrar baktı. Tabii ki. Kalın tabanları ve metal donanımlarıyla bir ton ağırlığında olmalıydılar.

Nefes alma dürtüsüyle mücadele ederek, ayaklarına ulaşana kadar bacaklarını makas gibi açtı. Metal tokalar koparıp botları çıkardı, sonra bir kolunu göğsüne doladı ve ikisini de yüzeye çıkardı. Nefes almak için bir saniye bile yoktu, Mandy merdivenleri tırmanarak balkona çıktı ve Dorn'u da arkasına sürükledi.

Dorn sudan çıkınca, başını geriye doğru eğdi ve suni teneffüs yapmaya başladı. Cankurtaran kursunda dikkatle dinlediği için şükretti. Kalbi deli gibi atarken, soğuk dudaklarından tuzun tadını alarak ağzına hava üfledi.

"Lütfen ölme," diye fısıldadı, nefes almak için başını sudan çıkardığında. "Sen bir pislik olabilirsin, ama boğulmayı hak etmediğini biliyorum."

Göğsüne beş kez sertçe bastırdıktan sonra tekrar ağzına üfledi. Başını çektiğinde, adam öksürdü ve ağzındaki suyu yüzüne püskürttü.

Mandy gözlerindeki damlaları sildi. "Tamam, bunu hak ettim."

Adamın gözlerinin açıldığını görünce, vücudu rahatladı. Başarmıştı. Gerçekten birini kurtarmıştı. Gururla birlikte, Mandy göğsünde açıklayamadığı bir sıcaklık hissetti. Dorn'a sarılmak mı, yoksa vurmak mı istediğini de bilmiyordu. Artık kesinleşmişti. Hayatında bu kadar sinir bozucu ve kafa karıştırıcı bir adamla tanışmamıştı.

On Üçüncü Bölüm

Dorn öksürdü ve ağzındaki suyu tükürdü, tuz boğazını yakıyordu. Gözlerini açtı ve birkaç kez kırptı, ama tek görebildiği Mandy'nin yüzüydü, birkaç santim uzağında. Islak saçlarından yüzüne damlayan sudan korunmak için elini kaldırdı.

"Aman Tanrım." Mandy'nin gergin yüzü gevşedi. "Hayattasın. Bir an için öldüğünü sandım."

"Beni boğmaya çalıştın." Sesi, fısıltıdan öteye geçmeyen boğuk bir sesle çıktı.

Mandy bir nefes verdi. "Yüzemediğini nereden bilebilirdim? Kim yüzme bilmez ki?"

Dorn dirseklerinin üzerine yavaşça yükseldi. "Belki uzayda büyümüş biri."

"Evet, sanırım bu işe yarar." Mandy geriye yaslandı, gözlerini ondan ayırmadı. "Bu kadar çabuk hareket etmen doğru mu bilmiyorum. Birkaç dakika nefes almadan orada kaldın."

Parmaklarını şakağına koydu. Bu, kafasındaki sersemletici zonklamayı açıklıyordu. "Beni kurtarmak istediğinden emin değildin, değil mi?"

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu, ki o da göğüslerinin hala çıplak olduğunu fark etti, ve ona bir yüz yaptı. "Hayır. Bilgin olsun, sen bir taş gibi batmaya başladığını fark eder etmez suya atladım. Seni yukarı çekmek epey zamanımı aldı. Benden yaklaşık 50 kilo ağırısın, biliyorsun." Parmağını ona doğrulttu. "*Baywatch*'ta oynamak istediğim dönemden geçtiğim için şanslısın."

"Beni öldürmek istemeyen bir eşim olsaydı ne mutlu olurum." Üniformasına baktı, ıslak kumaş cildine yapışmıştı. En azından kuşağını çıkarmıştı, o en azından mahvolmamıştı.

"Senin ölmeni istemiyorum. Ölmeni isteseydim, seni dipten çekip bu merdivenlerden yukarı çıkarmazdım."

Dorn, balkondan okyanusa inen tik merdivenlerde yattığını ve ayaklarının hala suda olduğunu fark etti. "Bu yüzden bu kadar rahatsızım."

"Sudan çıktıktan sonra seni sürüklemek daha zor oldu, bu yüzden seni olabildiğince uzağa götürdüm ve sonra suni teneffüs yapmaya başladım."

Dorn kaşlarını kaldırdı. Dudaklarının dudaklarına değdiğini hatırlamıyordu. "O kısmı kaçırdığım için üzgünüm."

Kadının ağzının köşesi yukarı kıvrıldı. "Çok şey kaçırmadın. Ciğerlerine hava üflemem pek seksi bir şey değil."

Gözleri dudaklarına kaydı—yay şeklinde ve pembe, üzerinde hiçbir şey yoktu, alt dudağı üst dudağından daha dolgundu. Onlara dokunup göründükleri kadar yumuşak olup olmadıklarını görmek için kendini zor tuttu. Gözleri ıslak çıplak vücuduna doğru kaydı, külotları şeffaf ve tenine yapışmıştı ve içini yeniden bir sıcaklık kapladı.

Kız onun bakışlarını fark etmiş olmalıydı, çünkü havluyu alıp kendine sardı. "Sadece sana kendi ilacının tadını vermek istedim."

Kafasını ona doğru eğdi. Düşündüğünden daha uzun süre suda kalmış olmalıydı, çünkü kızın söyledikleri hiç mantıklı gelmiyordu. "Bana ilaç mı vermek istedin?"

"Bu bir deyim." Gözlerini indirdi. "Alay edilip sonra da görmezden gelinmenin nasıl bir his olduğunu görmeni istedim."

Şimdi anladı. "Ah. Seni soyduğum ama seninle çiftleşmediğim için hoşuna gitmedi."

Yanakları kızardı ve hızla ayağa kalktı. "Hayır. Öyle değil. Ben... ." Bir ayağını yere vurdu. "Ah. Erkekler imkansız."

Onun içeri girip süitte dolaştığını, kendi kendine mırıldandığını duyabiliyordu. Tamamen oturdu ve ayaklarını sudan çıkardı. Ayakkabıları neredeydi? Tahta korkuluğu kullanarak kendini yukarı çekti ve aşağıdaki okyanus tabanına baktı. Oradaydılar. Askeri botları, beyaz kumun üzerinde yan yana duruyordu ve parlak renkli balıklar etraflarında yüzerek onları inceliyordu. Harika. Komutasına dönmeden önce yeni botlara ihtiyacı olacaktı.

Oda süitine girerken çoraplı ayaklarının etrafında su birikintileri oluşmuş, arkasında izler bırakıyordu. "Botlarım neden bungalovumuzun altında, bana söyler misin?"

Mandy odada fırtına gibi dolaşmayı bıraktı. "Seni kaldırmak için çıkarmak zorunda kaldım. Tonlarca ağırlığındaydılar." Kolunu havaya kaldırdı. "Seni kurtardığım için minnettar olman gerekmez mi, aptal botların hakkında titizlenmek yerine?"

"Beni okyanusa itmeseydin, beni kurtarmak zorunda kalmazdın." Sesinin yükseldiğini duydu.

Ona öfkeyle baktı. "Sana şaka olarak ittiğimi ve sana yaptıklarının tadını vermek için yaptığımı zaten söylemiştim. Birisi başkalarına laf atabiliyor ama laf almayı bilmiyor gibi görünüyor."

"Beni istemenize neden olduğum için kızgınsınız." Şimdi bağıırıyordu. "Öyle mi? Beni geri istemediğimi mi düşünüyorsunuz?"

Yanakları kızardı ve yumruklarını sıktı. "Seni istediğimi kim söyledi? Burada olmamın tek nedeni, burada olmak zorunda olmam. Ya büyük bir pislikle evlenmek," elini ona doğru salladı, "ya da diğer reddedilmiş gelinlerle birlikte çalışmak. Bu yüzden seni seçtiğim için gururlanma. Daha iyi bir seçeneğim yoktu."

"O zaman başka seçeneği olmayan ikimiz varız." Islak gömleğinin düğmelerini açtı ve balkona attı. Gözlerinin çıplak göğsüne indiğini ve ağzının biraz açıldığını fark etti.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu, o ona doğru bir adım atarken geri çekildi.

Kemerini ve pantolonunu çözdü, onları çıkardı ve gömleğiyle birlikte dışarıya attı. "Ne yaptığımı sanıyorsun, dostum?"

Kız, ağzı açık bir şekilde ona bakarken havluyu daha sıkı tuttu. Adamın üzerinde sadece daracık siyah iç çamaşırı vardı. Beyaz havlu, kızın uyluklarının üst kısmına zar zor ulaşıyordu ve bir kalçası arkadan görünüyordu.

Adam, kadının uzun bacaklarını ve havlunun üstünden görünen yumuşak göğüslerini seyretti ve penisinin sertleştiğini hissetti. Omurgasından aşağıya doğru uzanan sinirler ısındı ve vücuduna sıcaklık dalgaları yayıldı. Penisine kendi elinden başka bir şey dokunmayalı çok uzun zaman olmuştu ve sırılıslam bir kadına, hem de kendi eşine, sadece birkaç adım uzaklıkta olmak onu arzu ile titretmişti. Adam iç çamaşırını çıkardı ve kadına doğru bir adım daha attı.

Gözleri onun sertleşmiş penisine düştüğünde, boğuk bir ses çıkardı ve havlunun tutuşunu gevşeterek, tamamen düşmeden önce tekrar yakaladı. Duvara kadar geri çekildi, onun bakışlarıyla karşılaştı, gözleri ona meydan okuyordu.

O meydan okuyan özlem dolu bakışı daha önce de görmüştü ve bu bakış onu, onu orada, duvara yaslanmış, bacakları etrafına dolanmış halde almak istemesi için kışkırttı. Aralarındaki mesafeyi kapattı ve tek bir hareketle havlusunu çekti.

"Bağırırım," dedi, ama sesi yumuşak ve nefes nefeseydi.

Eğildi, boynuna yeterince yaklaşarak cildindeki tuzlu suyun kokusunu içine çekti ve onu ele veren sıcaklığı hissetti. Göğüs uçları sertleşmiş ve göğsüne değiyordu, bu da onu düşük ve derin bir şekilde homurtmaya neden oldu. "Çıglıklarını duymak istiyorum, eş."

Hızlı ve sık nefesleri, kızgın olmaktan çok tahrik olduğunu gösteriyordu.

"Ama şimdi değil." Geri adım attı ve belinden eğilerek, havluyu çıkardığı etrafına saçlarına ve

onu kuvvetlice ovmaya başladı. Sonra kendini yukarı kaldırdı, odaya birkaç damla su sıçrattı, vücudunun geri kalanını havluyla kuruladı ve havluyu en yakın rattan sandalyenin üzerine attı. "Şu anda boğulmaktan kurtulmanın yorgunluğunu atmam lazım."

Onu sırtını duvara dayamış ve ağzı açık bir şekilde bırakarak, dört direkli yatağa doğru yürüdü ve yorganın altına girdi. Gözlerini kapatıp hızla atan kalbini sakinleştirmeye çalışırken, uyurken eşinin onu öldürmeye çalışmamasını umdu.

On Dördüncü Bölüm

Bu gerçekten oldu mu? Mandy duvara yaslanmış pozisyonundan kıpırdamamıştı, ama artık Dorn'un yorganın altından gelen ritmik nefesini duyabiliyordu. O uzaylı piç kurusu onu gerçekten çıplak soyup öylece bırakmış mıydı? Yine mi? Onun zavallı kıcını kurtarmak fikrinden nefret etmeseydi, onu ikinci kez suya itmekten büyük zevk duyardı.

Sırtından akan şeyler de neydi? Ondan uzaklaşırken çıplak sırtını iyice görmüştü ve omurgası boyunca uzanan çıkıntılar vardı. Büyük uzaylı'nın ona başka sürprizleri olup olmadığını merak etti.

Mandy, başka bir havlu almak için banyoya girerken sessiz olmaya çalışmadı. Islak külotunu çıkardı, kalın havluya sarıldı ve ertesi gün banyo bornozu ve tamamen yeni bir gardırop istemeyi aklına yazdı. Dorn'un her şeyi okyanusa attığı için onu ispiyonlama düşüncesi hoşuna gitti.

Aynaya baktı ve yanaklarının hala kızardığını, boynunun ve göğsünün bile pembe lekelerle kaplı olduğunu görünce iniltiyi bastırdı. Zor kızı oynamak buraya kadarmış. Zaten önemi yoktu. Dorn onu istemiyor gibiydi.

Yatak odasına geri döndü ve etrafına bakındı. Dışarısı çoktan kararmıştı ve günün yorgunluğu onu etkilemeye başlamıştı. Aslında tek istediği bir şeyler izleyerek rahatlamaktı, ama ortalıkta televizyon yoktu. Düşündü de, telefon ya da başka bir elektronik alet de yoktu. Sadece karanlıkta okyanusa bakan temiz bir pencere vardı. Muhtemelen bu süitleri, çiftlerin kendilerini dış dünyadan soyutlayıp sevişmeye odaklanabilmeleri için tasarlamışlardı.

suitleri çiftlerin her şeyden uzaklaşıp sevişmeye odaklanabilsin diye tasarlamışlardı. Neyse, boşuna.

Gözleri kral boy yatak ve bir tarafını kaplayan büyük yığını gördü, sonra süitin geri kalanını süzdü. Minderleri olsa bile rattan aşk koltuğunda ya da balkondaki şezlonglarda uyuyamazdı. Geriye yatak kalmıştı.

"Hadi Mandy," diye fısıldadı kendi kendine. "Eğer seni isteseydi, çoktan bir şey yapardı."

Onun kendisine zorla sahip olmamasına gerçekten kızmış mıydı? Hayır, elbette hayır, ama Mandy erkeklerin onu reddetmesine alışık değildi. Genellikle reddedilen taraf o olurdu, barda içkiyi reddeden ya da bir erkek öpmeye çalıştığında geri çekilen. Hiç bir erkeğin önünde çıplak durup onun uyumayı tercih etmesini beklemedi. Pislik.

Havluyu sıkıca sardı, yorganın diğer tarafını nazikçe çekip altına girdi, yatağın kenarına sarıldı ve rahatça uzanırken onu uyandırmamaya çalıştı. Endişelenecek bir şey yoktu. Dorn uyurken hafifçe horluyordu, yanında neredeyse çıplak bir kadın olduğunun farkında değildi.

Balkon merdivenlerine çarpan su sesi omuzlarını gevşetmiş, günün stresinin bir kısmı buharlaşmış gibi hissetmişti. Beverly Hills'te öğle yemeği yediğinden bu yana gerçekten sadece bir gün mü geçmişti? Uzaylıların zaman kavramına inanırsa iki gün mü? En yakın arkadaşının reddedilmesinin acısı bile binlerce kilometre uzakta gibi geliyordu. Hayatının bittiğini gerçekten düşünmüş müydü? Neredeyse yüksek sesle gülecekti. Dünya'dan kaçırılıp uzaylıların uzay istasyonuna götürülmek ve evlenmek için koca bir uzaylıya verilmekle karşılaştırıldığında, en iyi arkadaşını kaybetmek hiçbir şey gibi geliyordu.

Babasının onu reddetmesi bile artık onu rahatsız etmiyordu. Bu neden onu şaşırtmıştı ki? Babasıyla hiç yakın olmamıştı. Artık onu ve korkunç üvey annesini sevmiş gibi davranmak zorunda olmadığı için minnettar olması gerektiğini düşündü. Eğer hakkında düşünürse, o hakkında hiçbir şey

artık. Etrafı onu tanımayan, onun hakkında hiçbir şey bilmeyen yabancılarla çevriliydi.

Yüzünü çevirip Dorn'un battaniyenin üstünden görünen koyu saçlarına baktı. O bile onun hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Başını belaya sokma ününü, babasının kim olduğunu ya da erkek arkadaşlarından birinin Snapchat üzerinden onu terk ettiğini bile bilmiyordu. Nefesini vererek geçmişinin yükünün üzerinden kalktığını hissetti. Onu bağlantıları ya da adı için kullanmaya çalışmayan biriyle birlikte olmak o kadar da kötü olmayabilirdi. Burada kendini tamamen yeniden keşfedebilir ve bambaşka biri olabilirdi. Kim olursa olsun, gerçekten olmak istediği biri.

Parmağını uzattı ve saçlarına dokundu, saçlarının ne kadar ipeksi olduğuna şaşırdı. Belki de o, dünyadaki en kötü şey olmayacaktı, diye düşündü ve uykuya daldı.

On Beşinci Bölüm

Dorn, yüzüne vuran güneş ışığıyla uyandı ve bir kolunu gözlerine siper etmek için kaldırdı. Sabah olmuştu, ama o savaş gemisindeki ranzasında değildi ve kaşıntılı bir battaniyeyle örtülmemişti. Sanki bir bulutun üzerinde uyuyormuş gibi hissediyordu, başı etrafında kabarık bir şeylerle çevriliydi. Elini indirip yastığın yumuşak kumaşına dokundu ve derin bir nefes verdi. Karşılık olarak yumuşak bir iç çekme sesi duydu ve yanında birinin kıvrılmış halde yattığını fark etti.

Vücudunun geri kalanını kıpırdatmadan gözlerini açtı ve göğsüne dökülen kahverengi saçları ve karnının kaslarına yaslanmış küçük bir el gördü. Ah, evet, eşi. Yorgan gece kaymış ve çıplak sırtı ve dik poposunun bir kısmı ortaya çıkmıştı.

Yorganla örtülmüş olsa bile, beyaz kumaşın altında sertleşmiş penisinin tepe noktası belirginleşmişti. Onun çıplak vücudunun kendisine yapışık olması da, ona bakması da hiç yardımcı olmuyordu. Gözlerini kapattı ve geçmişteki savaşları düşünmeye çalıştı, zihnini patlayan gemilerin görüntüleri ve hatırlayabildiği tüm yaralanmalarının anılarıyla doldurdu: Artemis Üç'teki savaşta kolunun kırıldığı an, Seti Prime'daki patlamada sırtında oluşan yara, Kronock'larla yapılan özellikle şiddetli bir savaşta yaralı ikinci komutanını güvenli bir yere sürüklerken bacağından aldığı darbe. Bir gözünü açtı, ama bakmadan bile hala sert olduğunu biliyordu.

Kadın anlaşılmaz bir şey mırıldandı ve eli aşağıya doğru kaydı.

Tanrım. Narin parmakları, penisine sadece birkaç santimetre uzaklıktaydı.

Gözlerini sıkıca kapattı ve inlememek için dişlerini sıktı. Onu neredeyse öldürdüğü ve şimdiye kadar karşılaştığı en zor kadın olduğu gerçeğine rağmen, vücudu ona olan arzuyla titriyordu. Vücudunun her yerinin esnek ve yumuşak olması da işleri kolaylaştırmıyordu. Penisi, onun talepleri ve huysuzca ayaklarını yere vurmasıyla onu deli etmesini umursamıyordu. Yüzlerce savaşçıyı kolayca komuta edebilen bir adam, nasıl kendi vücudunu kontrol edemiyordu? "*Hain*," diye mırıldandı, çarşafı gerginleştiren sert penisine.

En azından görevini yerine getiremeyeceği konusunda endişelenmesine gerek yoktu. Kız şımarık bir çocuk gibi davranmaya devam etse bile, onunla çiftleşmekte hiçbir sorun yaşamayacaktı. Belki de onu susturmanın en iyi yolu buydu. Önceki gece onu tahrik ettiğinde ona şikayetler yağdırmamış gibi görünüyordu. Bu, onu sessiz tutmak için yataktan hiç çıkamayacağı anlamına geliyordu. Bu düşünce, penisini arzuyla ağrıtmaya başladı ve omurgasındaki düğümlerin ateşle yandığını hissetti.

Eşi uykusunda mırıldandı ve bir an sonra onun ağladığını fark etti. Gözlerinin köşelerinden yaşlar süzülerek göğsüne damlıyordu. Onu rahatlatmak için içgüdüsel olarak elini sırtına koydu ve ağlayan bir dişiye ne yapması gerektiği konusunda kardeşinin söylediklerini hatırlamaya çalıştı. Dünya'yı mı özlediği için mi ağlıyordu, yoksa gezegeninde özel biri mi vardı? Hediye gelinlerin kendi dünyalarında derin sosyal bağları olmaması gerekiyordu, ama o, özleyeceği kimse olmadan olgunluğa erişilebileceğinden şüphe ediyordu. Onun bir daha evini göremeyeceğinin sebebi olduğu için pişmanlık duyuyordu ve şaşırtıcı bir şekilde, onu özleyen bir erkek olabileceği için kıskançlık duyuyordu. Kız sessizce ağlarken ona daha da yaklaştı ve Dorn, sırtını okşayarak hem suçluluk duygusunu hem de kıskançlığını bastırmaya çalıştı.

Kız uyanmış gibi göründü, kolunu uzattı ve Dorn'un penisine dokundu. Dorn inlemesini bastıramadı ve kızın gözleri açıldı. Dorn, kızın nerede olduğunu hatırlamasının birkaç saniye sürdüğünü anlayabildi.

ve ona odaklanıp göz bebekleri büyüdüğünde, onun kim olduğunu da anladı. Penisinin üzerinde duran eline baktı ve yanmış gibi geri çekti. Oturdu, sonra gece boyunca açılmış ve altına serilmiş havluya baktı, küçük bir çığlık attı ve havluyu göğüslerini örtmek için çekti.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu, yanakları kızardı.

Dorn ellerini başının arkasına koydu. "Senin üstüne uzanıp ellerini koyan ben değilim..."

Mandy yatağın kenarına kaydı. "Kasıtlı değildi. Açıkça uyuyordum." Parmaklarını ıslak yanaklarına götürdü ve yanakları daha da kızardı. "Yine kabus görmüş olmalıyım."

"Dünyada birini özlüyor olabileceğini düşündüm," dedi.

"Hayır." Başını salladı ve yüzünü çevirdi. "Ve kimse beni özlemez."

"Buna inanmak zor. Seni unutmak kolay değil."

"Öyleyse bunu düşünen tek kişi sensin." Mandy nefesini tuttu. "Dünyada benim kaybolduğumu fark eden kimse yoktur herhalde."

"Ailen yok mu?" diye sordu. Dünya'dan seçilen kadınların çok az yakın ilişkisi olması gerektiğini biliyordu, ama tüm gezegende onu özleyecek kimsesi olmadığına inanmakta zorlanıyordu.

Mandy gözlerini elinin tersiyle sildi. "Ailem, önlerinde dururken bile beni fark etmezdi."

"Üzgünüm," dedi. "Ben de anne ve babamın ilgisini pek görmeden büyüdüm, bu yüzden ebeveysiz olmanın nasıl bir şey olduğunu anlıyorum."

Mandy ona dönerek sordu. "Annen de seni terk mi etti?"

Dorn boğazı düğümlenirken, "Ben doğduğumda öldü."

Mandy'nin kaşları kalktı. "Sen kazandın. Bu, seni terk eden uçarı bir anneye sahip olmaktan bile daha kötü."

Dorn, uçarı olmanın ne anlama geldiğini tam olarak bilmiyordu, ama bunun iyi bir şey olmadığını düşünüyordu. "Annen için de üzüldüm."

Gözleri ona kaydı. "Teşekkürler."

Hediye gelini, havluya sarılmış ve burnunu çekerek yatak kenarında otururken o kadar da vahşi görünmüyordu. Onu bir an inceleyerek, hangisini daha çok sevdiğine karar veremedi, ancak ikisinin sandığı kadar farklı olmadıklarını düşünmeye başlamıştı.

Kız onun bakışlarını fark etmiş gibi göründü ve havluyu göğsüne daha sıkı sardı. "Umarım tekrar bakmaya çalışmıyoursundur."

Dorn neredeyse gülecekti. Hırçın eşi geri dönmüştü ve bundan memnun olmaktan kendini alamadı. Yataktan kalkıp çıplak olarak odanın diğer ucundaki şifonyere doğru yürüdü. Penisinin gevşemiş olmasına ve bacaklarının arasında sallanmasına şükretti. Çekmeceden kıyafetlerini çıkararak, rahat bir boxer şort, siyah bir pantolon ve ona uyan dar bir tişört giydi. Denizin dibinde duran botlarını hatırladı ve en kısa zamanda yenilerini alacağına dair zihninde bir not aldı.

"Ne giyeceğim?" Mandy, o giyinirken gözlerini ona dikerek sordu, bakmıyormuş gibi yapsa da.

"Sana verdiğim kıyafetleri giymeyi reddettiğini sanıyordum," dedi. "Bu yüzden onları senin için attım. Yeterince iyi değillerdi. Öyle dememiş miydin?"

"Evet, ama şimdi giyecek hiçbir şeyim yok." Sesi bir oktav yükseldi. "Havluyla düğün planlamaya çıkamam."

"Benim için sorun değil."

Yatağa bir elini vurdu. "Sen çok sinir bozucusun, biliyor musun?"

"Bana da öyle dediler."

Kapının alınması, ona sertçe cevap vermesini engelledi ve aniden, kısa boylu, göbekli bir uzaylı, odaya bir uçan arabayı yönlendiriyordu. Serge gibi o da bir Gatazoid'di ve minyon düğün planlayıcısından birkaç ton daha açık mor saçları vardı. Dorn, Drexianların neredeyse yüz yıl önce Kronock'tan kurtardıkları başka bir gezegen olan Gata'nın savunmasında görev yapmış savaşçılar tanıyordu ve bu gezegenin halkının yemek piirmekten mimariye kadar her alanda sanatsal yetenekleriyle tanındığını biliyordu. Ve istasyonda duyduğuna göre, düğün planlamacılığı da dahil.

Gatazoid, Mandy'yi sadece bir havluyla gördüğünde bir an şaşırdı, ama Dorn, çeşitli tabakların üzerini kaldırmaya başladı ve sanki olağın bir şey yokmuş gibi davrandı.

"Mükemmel," dedi Dorn, hâlâ cızırdayan tır bir et dilimini alıp ağına attı. "lmne aım."

Garson tabakların kapaklarını kaldırıp yemekleri hızlıca tanıtırken, odayı lezzetli kokular doldurdu. "Alluvia'dan taze meyveler, ızgara padwump, çırpılmış howi yumurtası, moi moi suyu, yaban mersinli çörekler ve krem peynirli bagel. Dünya'dan."

Dorn, soğuk moi moi suyundan bir yudum almadan önce tır tır ızgara padwump'tan bir dilim daha yedi. Elini yemeklerin üzerinde salladı. "Bana katıl, dostum. Gatazoid şefleri kendilerini aştılar."

Mandy, yemekleri incelerken kollarını kendine dolamış halde duruyordu.

Dorn, kalın beyaz bir maddeyle kaplı Everything bagel'lerden birini inceledi ve bir ısırık aldı. "Fena değil. Yapışkan ama lezzetli."

Mandy burnunu kırıştırdı. "Bunlar bin kalori falan vardır."

Dorn birkaç atal dolusu yumurta yedi ve yutarken sırttı. "Howi yumurtası yıllardır yememiştim."

Mandy yanına gidip yemeklere şöyle bir baktı. "Bunların hiçbiri Keto diyetine uygun mu?"

İki adam da cevap vermeden ona baktı. Kısa boylu görevli Dorn'a baktı, o da omuz silkti.

Mandy bir elini beline koydu ve ayağıyla yere vurdu. "Bu yemeklerin çoğunu hiç duymadım ve krem peynirle kaplı bagel yiyeceğimi sanıyorsanız, delisiniz."

Dorn, moi moi suyundan uzun bir yudum aldı ve ayağa kalktı. "Arkadaşımı duydun. Bunların hiçbiri uygun değil. Hemen kaldırın."

Garson, saçlarının kökleri pembeye dönmeye başlayınca ona şaşkın şaşkın baktı, ama Dorn uçan arabayı kendisi itti.

"Ben öyle demek istemedim..."

"Sana uygun olmayan yiyecekleri yemeye zorlayamam," diye Dorn, görevli onu yakalamak için aceleyle peşinden koşarken sözünü kesti.

Çömelmiş uzaylı, Dorn'un süitten çıkarken birkaç kez eğildi ve omzunun üzerinden endişeli bir bakış attıktan sonra kapıyı kapatıp kahvaltının kalanlarını da yanına aldı.

Dorn döndüğünde, Mandy o kadar yakındaydı ki neredeyse ona takılıp düşüyordu.

"Şimdi giyecek ve yiyecek bir şeyim yok mu?"

"İstemediğin sendin," dedi. "Ben sadece senin isteğini yerine getiriyorum, dostum."

"Benim isteğim çıplak kalmak ve açlıktan ölmek değil." Parmaklarını göğsüne sapladı. "Bunu bilerek yapıyorsun."

Ondan uzaklaşıp, önceki gün yerine konulan vazoya doğru koştu. Dorn onun adımlarına uyarak, vazoyu alıp ona fırlatmadan önce elini yakaladı.

"Amacım, eşimin istediği her şeye sahip olmasını sağlamak." Gözlerini ona dikti, o da gözlerini kısarak ona baktı. "Sen bunu istemiyor musun?"

"Seni istemediğimi biliyorum." Nefesi kesik kesik, sözleri ağzından tükürdü.

Onun bileğini daha sıkı tuttu ve onu kendine doğru çekti. "Bunun doğru olduğunu sanmıyorum."

On Altıncı Bölüm

"Sen benim hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun." Mandy çekilmeye çalıştı ama o onu kendine doğru çekti. Bileğini sıkıca tutmasına rağmen ona zarar vermiyordu.

"Belki değil," dedi. "Ama öğrenmek için önümde koca bir ömür var. Sen benim eşimsin."

Öfkesinin tahrike dönüştüğünü hissedebiliyordu ve kendini ihanet ettiği için lanetledi. Birinin nefesini bile hissettiğinde meme uçlarının sertleştiğini hissederken ona kızgın kalmak imkansızdı. Bu devasa uzaylı canavarın onu hiçbir insanın yapamadığı kadar tahrik etmesi nasıl mümkün olabilirdi? Dövmeli, kaslı erkekler onun tipi bile değildi, en azından öyle düşünmüştü hep.

Elini bileğinden indirip sırtının alt kısmına doladı ve vücudunu kendine doğru çekti. Başını geriye attı, yüzündeki saçlarını eliyle çekip yanağından bir parmağıyla izlerken sert bir ifade takınmaya çalıştı. Eğilip nefesiyle kulağını gıdıkladı ve boynuna değen sakalları omurgasında bir titreme yarattı. "Seni şaplak mı atayım, yoksa sikim mi?"

Onu kızdırmak yerine, sözleri onu arzu ile doldurdu. Başı dönüyordu ve tüm vücudu karıncalanıyordu. İkisini de istediğini söyleyemeden, oda bir tarafa eğildi. Mandy düşmemek için kollarına yapıştı ve Dorn bile birkaç adım sendeledi, onu sıkıca tutarak ikisini de ayakta tuttu.

"Ne oluyor?" diye sordu Mandy, beynindeki arzu sisleri hızla dağılırken.

Dorn, istasyon sarsılırken bir kolunu duvara dayadı. "Sanki bize ateş açılıyor gibi."

Mandy ona yaslanmaktan kendini alamadı, vücudunun büyük kısmının ona değmesi rahatlatıcıydı. "Ateş mi açılıyor? Bu istasyonun güvenli olduğunu sanıyordum."

"Öyle." Dorn'un yüzü buruştu. "En azından eskiden

öyleydi..." "Eskiden ne?"

Kafasını sallayarak onu yatağa doğru götürdü. "Köprüye gidip Köprüye gidip neler olduğunu öğrenmem gerek. Bu sadece bir gemi arızası olabilir, ama eğer değilse..."

Kız, ellerini adamın siyah tişörtünün kumaşına sıkıca tuttu. "Beni burada bırakmayacaksın, değil mi?"

Ona bakarak tereddüt etti, sonra cihazı yatak başındaki masada titremeye başladı. Cihazı alıp ekrana baktı ve kaşlarını çatı. "Kaptan beni çağırıyor. Gitmeliyim." Başparmağıyla kızın yüzünü okşadı. "Burada güvende olacaksın."

Mandy, çocukluğundan beri terk edilme korkusu ile mücadele etmeye çalışsa da, bu korku onu pençesine almıştı. "Seninle gelmek istiyorum."

"Burada daha güvende olursun," dedi, ellerini gömleğinden çekerek. "Reina'yı seninle kalması için çağırırım."

Ondan uzaklaşırken süitin ışıkları titredi. Mandy kendini ona atmak istedi, ama bunun ne kadar acınası bir hareket olacağını biliyordu. Dört yaşındayken, hafta sonu birlikte geçirdikten sonra babasının gitmemesi için bacağına yapıştığını hatırladı. Bu duygulardan artık kurtulması gerektiğini biliyordu, ama istasyon tekrar sallandığında, çocukluğundaki kadar korkmuş ve terk edilmiş hissetti.

Dorn kapıya son bir kez baktı, gözleri çok yoğun. "Mümkün olduğunca çabuk döneceğim, cinnara."

Mandy, onu izlerken cevap vermedi. Panikle boğuşmakla meşguldü, ona "cinnara" kelimesinin anlamını sormaya bile fırsat bulamadı.

İstasyon sallanmayı bıraktı, ama uzaktan bir alarm sesi duyuluyordu. Geri geliyor, diye düşündü ve nefesini düzenledi. Dorn'un geri döneceği düşüncesi onu sakinleştirdi, Drexian'ı inanılmaz derecede sinir bozucu bulsa da.

Reina'yı beklemesi gerektiğini biliyordu, ama nevrotik Vexling'in etrafında dolanmasını istemiyordu. Artık paniği geçmişti, odadan çıkıp neler olduğunu kendi gözleriyle görmesi gerekiyordu.

Mandy ayağa kalktı ve şifonyere doğru yürüdü. Kendisinin kıyafeti yoktu ama Dorn'un vardı. Çekmecelerini karıştırdı ve başka bir siyah tişört buldu, onu başına geçirdi. Beklendiği gibi, tişört ona çok büyüktü ve neredeyse dizlerine kadar uzanıyordu.

"Bundan daha kısa elbiselerim vardı," diye mırıldandı kendi kendine, çekmecenin arkasında Dorn'un kemerlerinden birini bulup beline bağladı.

Kapıya doğru ilerleyip yanındaki panele dokundu ve kapının açılmasına sevindi. En azından onu kilitlemedi. Mandy başını koridora çıkardı ve birkaç kişinin eğimli asansöre doğru koştuğunu gördü.

Reina'nın eğimli merdivenden inip koridorda kapısına doğru koştuğunu görünce, iri Drexian savaşçısı ve minyon sarışın eşinin arkasına saklandı. Mavi saçlı uzaylı onu görmesin diye eğilmek zorunda kaldı, ama eğimli merdivene ulaştı ve kimse görmeden içine sıkıştı.

Kapılar kapanırken Mandy derin bir nefes aldı. Nereye gittiğini bilmiyordu, ama tek başına dışarıda olmanın verdiği heyecanı hissediyordu. Yanındaki sarışın kadına gülümsedi, tuhaf kıyafetini inceleyen geniş gözleri fark etmemeye çalıştı. Eğimli asansörün geri kalanı çeşitli uzaylılarla doluydu: Serge'yi hatırlatan pembe saçlı bir Gatazoid

, kalın çeneli ve koyu mavi tenli iri bir yaratık, omuzlarının arkasına saklanmış şeffaf kanatları olan, boyunun yarısı kadar bir yaratık ve kıvrıkcık saçlı, kahverengi boynuzları ve arkasında kıvrılan bir kuyruğu olan uzun boylu, yakışıklı bir uzaylı vardı.

Herkesin nereye gittiğini veya Gemide ne iş yaptıklarını merak etmek için fazla zamanı olmadı, çünkü kapılar tekrar açıldı ve kendini daha önce hiç görmediği bir istasyon katında buldu.

Işıltılı bir gezinti yolu, yüksek cam tavan veya şırıldayan çeşme yoktu. Bu kat açıkça işlevseldi. Pürüzsüz beyaz duvarlar penceresizdi ve havada antiseptik kokusu vardı. Koridorda havada süzülerek ilerleyen sedyeleri ve yanlarında beyaz laboratuvar önlükleri giymiş uzaylıları izlerken kalbi hızla çarpmaya başladı. Neredeydi?

On Yedinci Bölüm

Dorn köprüye koştı ve kardeşi Kaptan Varden'in yanında dururken gördü. Birkaç konsolda kırmızı ışıklar yanıp sönüyordu ve subaylar istasyonun her yerinden okudukları değerleri ve hasar raporlarını sesli olarak bildiriyorlardı.

Kax yaklaşırken döndü, kardeşinin keskin bakışları kıyafetini süzdü ve çıplak ayaklarına takıldı.

Dorn, ağabeyi soru sormadan elini kaldırdı. "Uzun hikaye, ama şimdi anlatacak zaman değil."

Kax kısa bir baş sallama ile cevap verdi, ağzının köşeleri seğirdi, sonra yüzü tekrar ciddi bir ifadeye büründü. "Burada olduğuna sevindim."

Kaptan Varden, Dorn'un sırtına bir elini koydu ve onu ileri itti. "Belki sen az önce olanları açıklayabilirsin." Şeffaf bir ekranın önünde durdu ve elini ekranın üzerinde gezdirdi. "Kısa bir süre önce, Kronock savaş gemisi olduğunu düşündüğümüz bir gemi kış tarafımızda belirdi."

Ekran, devasa, elmas şeklindeki bir savaş gemisinin görüntüsüyle doldu. Gemi, uzayda süzülürken gövdesi gri pullarla kaplı gibi görünüyordu.

Dorn'un ağzı kurudu. Hiç bu kadar büyük bir Kronock gemisi görmemişti, hele pullarla kaplı bir gemiyi hiç. "Göründü mü? Ablikadan nasıl geçti?"

Varden kollarını kavuşturdu. "İşte sorun da bu. Ablukumdan geçmedi. Sınırdaki filomuzla ve dış mahalledeki Inferno Gücü ile bağlantı kurduk. Bu savaş gemisi onlarla çatışmaya girmedir."

"O zaman nasıl...?" diye sordu Dorn.

"İçeri atladı," dedi Kax, sanki kendi sözlerini duymak istemiyormuş gibi alçak sesle.

Dorn kardeşinden kaptana baktı. "İmkansız. Kronock'ların gemileri atlatacak teknolojisi yok, özellikle de devasa savaş gemilerini."

"Kronock'ların bir şeyler çevirdiğinden şüphelendiğini söylemiştin," diye hatırlattı Varden. "Kenar mahallelerdeki hareketlerinin seni tedirgin ettiğini söylemiştin."

"Evet, ama bunu hiç tahmin etmemiştim." Dorn ekrana elini salladı. "Bu, onların teknoloji ve silahlar konusunda düşündüğümüzden ı ışık yılları önde oldukları anlamına gelir. Bunların Kronock olduğundan emin miyiz?"

"Başka kim olabilir?" diye sordu kardeşi.

Dorn, başka bir açıklama olmasını ne kadar istese de, düşmanlarından başka kim olabileceğini düşünmenin aptalca olduğunu biliyordu. Başka herhangi bir açıklama. Bu savaş gemisi gerçekten Kronock'a aitse, bu, onun gözü önünde bu canavarı onların üzerine atlayacak teknolojiyi geliştirdikleri anlamına geliyordu.

Boğazını temizledi ve uzaya bakan köprünün penceresine baktı. "Şu anda nerede?"

"Atladı, ciddi bir hasar vermeden birkaç kez ateş etti ve uzaklaştı," dedi Varden.

"Savaş uçakları gönderdi mi?" diye sordu Dorn.

"Hayır," dedi Varden, gri saçlı şakaklarını eliyle okşayarak ve yıldızlarla noktalı karanlığa bakarak. "Her şey sadece birkaç dakika sürdü. Savaş uçaklarımızı havalandırmaya bile zamanımız olmadı."

"Yani bu bir testti," dedi Dorn. "İzini sürebileceğimiz bir güç izi bıraktı mı?"

Varden, savaşçı bir konsola eğilirken yanındaki subaylardan birine döndü. "Savaş gemisini takip edebildiniz mi?"

The Drexian kırıldı dikkatini dikkat olarak yüzüne yüzü kaptan kaptanına. "Olumlu, efendim. Kronock uzayından geldi ve oraya geri döndü."

"Grek," Kax küfürü içinden mırıldandı.

"Belirleyebildiğimiz bir şey var," diye devam etti subay, "Kronock savaş gemisinin atlama sırasında ve atlamadan önceki ve sonraki dakikalarda kalkanları yoktu."

Dorn yavaşça nefes verdi. Bu da bir şeydi. Atlama teknolojisini kullanırken kendilerini korumayı öğrenmemişlerdi. Drexianlar aynı teknolojiyi on yıllar önce geliştirdiğinde, atlama sırasında ve sonrasında kalkanları nasıl koruyacaklarını bulmak da biraz zaman almıştı. Kronockların bu parçayı bulamamış olması, Drexianlara küçük de olsa bir avantaj sağlıyordu.

"Bu bilgiyi tüm filomuza iletiyorum," dedi Varden. "Kronock'ların saldırıgınlığının artmasına hazırlıklı olmalıyız."

"Bu istasyonda atlama teknolojisi yok, değil mi?" Dorn, cevabı bildiğinden emin olmasına rağmen sordu.

Varden kaşlarını çattı. "Çok büyük. Ayrıca atlama, holosensörleri dengesizleştiriyor. Savunmamızı güçlendirmek için daha fazla Drexian savaş gemisi talep ettim bile."

Dorn, atlama teknolojisinin çok fazla güç gerektirdiğini ve her atlamadan sonra gemileri tükettiğini biliyordu. Daha küçük gemiler daha hızlı toparlanır ve süreci daha iyi yönetirken, daha büyük gemiler sadece birkaç atlama yapabiliirdi, sonra suda hareketsiz kalırlardı. Bu nedenlerle, halkı bu teknolojiyi savaşta kullanmak için saklamıştı. Zayıf yönlerine rağmen, Kronocklar için hala büyük bir ilerlemeydi ve bu ilerleme, Dorn'un midesini endişeyle sıkıştırıyordu.

"Inferno Force ile iletişime geçmeliyim," dedi.

"Zaten yaptım," dedi Kax. "Komutanın yardımcınızla konuştum. Her şey kontrol altında."

Dorn, kardeşi ile tartışmak ve ona bu yüzden filosundan uzaklaşmaması gerektiğini söylemek istedi, ama beline taktığı cihaz titredi. Küçük ekrana bakarak Drexianca bir küfür etti. Reina geldiğinde eşi odada değildi.

Varden uzaklaştığında Kax ona dirsek attı. "Her şey yolunda mı?"

İnatçı insan nereye gitmişti? Hemen döneceğini söylememiş miydi? Dorn, Mandy'nin tüm kıyafetlerini attığını hatırladı. Çıplak olarak süitten çıkmazdı, değil mi?

Kardeşine homurdandı ve çıkışa doğru döndü. "Halledeceğim." Kapılara doğru yürüdü, ayakları soğuk metale vuruyordu ve kendi kendine ekledi, "Umarım."

On sekizinci bölüm

Mandy, ya hafif yaralı ya da yaralılara yardım eden insan akıntısını takip ederek koridorda dolaştı. Havada asılı yataklarla ve tavandan aşağı uzanan robotik kollarla dolu büyük bir odaya girince kalbi hızlandı.

Burası açıkça bir revir ya da hastane kanadıydı. İstasyonun tıbbi tesislerini düşünmemişti, ama elbette hasta ya da yaralı sakinleri tedavi etmek için bir yere ihtiyaçları vardı. Ekipmanların görünüşüne bakılırsa, Drexian tıbbi teknolojisi de Dünya'dakinden daha gelişmişti.

Mandy, robotik kollardan birinin aşağıya doğru sallanıp havada asılı bir yatakta yatan hastaya bir şey sıktığını hayranlıkla izledi. Yeşil sıvı, uzaylının kolunu kaplayan yanıkları kapladı ve o rahat bir nefes aldı.

"Yaralandınız mı?"

Mandy, beyaz önlüklü bir kadına dönerek baktı. Kadın, beline kadar uzanan gümüş rengi saçları vardı ve Mandy'den yaklaşık 30 santim daha kısaydı. Badem şeklindeki gözleri tamamen siyahtı ve gözlerini kırpmıyordu. Mandy'nin üzerinde bir tarayıcı gezdirdi. "İyi görünüyorsun."

"Ben iyiyim," dedi Mandy. "Yaralanmadım."

Kadın başını salladı. "İyi. Zaten fazla yatak kalmadı."

Yanmış üniformalı bir Drexian savaşçısı kolunu tutarak sendeleyerek ayağa kalktı ve kadın tarayıcıyı ona çevirdi. Kadının kaşları çatıldı.

"Üçüncü derece yanıklar. Kolunun kumaşı derine kadar yanmış."

Mandy, onun kararmış ön koluna baktı, ama yanmış etin görüntüsü onu rahatsız etmedi. Adam Mandy'ye doğru düşmeye başlayınca, onu kolunun altından tuttu ve ağırlığın altında ezilmemeye çalıştı.

Tarayıcıyı tutan kadın, adamın diğer kolunu tuttu ve son boş yatağı işaret etti. "Onu oraya götürelim."

Onu havada asılı duran yatağa taşımayı başardılar, sonra diğer kadın yatağı yeterince alçaltarak onu üzerine yatırabildiler.

Mandy geri çekilmeye başladı, ama kadın kolunu tuttu. "Burada olduğun sürece, onu tedavi edebilmemiz için üniformasını kesmen gerekiyor. Hemen dönerim." Bunun üzerine, Mandy'ye küçük bir alet uzattı ve başka bir hasta için tarama yapmak üzere aceleyle uzaklaştı.

Mandy zorlukla yutkundu. Onu soyacak mıydı? Etrafına bakındı ve birkaç sağlık görevlisinin hastalar arasında koşturduğunu gördü. Bu kadar çok yaralıya hazırlıklı olmadıkları belliydi. Önündeki uçan yatakta yatan Drexian inledi ve Mandy kendisine verilen küçük metal alete baktı. Kadın kesmesini söylemişse, bu alet kesmek için olmalıydı, ama gördüğü hiçbir makasla benzerliği yoktu.

"Haydi bakalım," diye fısıldadı, aleti hedefleyip tek düğmeye bastı.

Cihazın ucundan ince kırmızı bir ışın çıktı ve savaşçının üniformasının kumaşını kesmeye başladı. Mandy, göğsünün önünü kesip, kolundaki yanıkların yanındaki kumaşı dikkatlice çıkardığı sırada düzenli nefes alıp verdi. Adam göğsü çıplak bir şekilde önünde yatarken, cihazı kapattı.

"Aferin," dedi gümüş saçlı kadın geri dönerken. "Şimdi yanıklarını iyileştirebiliriz."

Yüzen yatağın kenarına parmaklarıyla vurdu ve robotik kol aşağı indi ve kömürleşmiş eti püskürttü. Kol geri çekildiğinde, Mandy'ye döndü. "Hiç irkilmemişsin." Onu baştan aşağı süzdü.

Başını salladı. "Senin potansiyelin var. İnsan olsan bile senin gibi birine ihtiyacım var."

Mandy bir cevap düşünmeden, kadın tekrar uzaklaşmıştı. Artık kendi hastası olarak gördüğü adama bakarken, Mandy, birkaç dakika önce kararmış olan cildinin gözlerinin önünde yenilenmeye başladığını görünce hayrete düştü. Bakışları, iyileşen cildinden kaslı göğsüne ve kabartılı karın kaslarına kaydı. Drexian'larda kaslı olmayan biri var mıydı acaba?

Elini, şimdi taze pembe bir deriye kavuşmuş olan koluna dokunmak için kaldırdı, ama bir şey bileğini arkadan sıkıca tuttu.

"Sana süitimizde kalmanı söylemiştim."

Dorn! Onun sesini duyunca çok rahatladı, ama dönüp ona öfkeyle baktığını görünce mutluluğu bir anda yok oldu.

"Yaralıları tedavi ediyordum," dedi, kolunu onun elinden çekerek.

O, arkasında yatan yarı çıplak Drexian'a bir bakış attı. "Diğer savaşçılara dokunarak mı?"

Yüzü kızardı. "Ona dokunmadım. Yanıklarını tedavi edebilmek için kıyafetlerini çıkarıyordum."

Dorn'un gözleri parladı. "Yani diğer Drexianları soyuyordun?"

"Saçmalıyorsun. Ben yardım ediyordum." Mandy ondan birkaç adım uzaklaştıktan sonra arkasını döndü. "Ve ben bu işte iyiyim. Tabii senin umurunda değil."

O, Mandy'nin dönüp tıbbi bölmeden çıkarken onu izledi. Mandy, eğimli merdivene neredeyse ulaşmışken, o onu yakaladı.

"Özür dilerim," dedi, kolunu tutarak, ama bu sefer daha nazikçe. "Seni bulamadığım için endişelendim. Sana bir şey olmuş olabilir diye düşündüm."

Eğimli asansörün kapıları açılırken kız tereddüt etti. "Bu yüzden mi sağlık merkezine geldin? Yaralandığımı mı sandın?"

"Ne d    neceğimi bilemedim, ama gemide yaralılar olduğunu biliyordum." Kaşlarını kaldırdı. "Emirlerime uymayacak kadar inatçı olduğunu bilmeliydim."

Mandy boş eğimli asans  re girdi, Dorn da onu takip etti. "Emirler mi?" Ona   fkeyle baktı. "Ben senin malın değilim, biliyorsun."

"Sen benim sorumluluğumsun," dedi Dorn, asans  r yukarı   ıkarken.

Kapılar a  ıldı ve Mandy, s  itlerine giden koridorun tik ağacından yapılmış zeminini tanıdı. Dışarı   ıkıp kapılarına doğru y  r  d  . "Sadece eşleştirildik diye hayatımı y  netemezsin,   zellikle de s  rekli ka  ıp beni terk edeceksen."

Onu takip ederken ağır adımları y  r  y  ş yolunu sallıyordu. "İstasyon saldırı altındaydı ve ben bir filo komutanıyım. Seni bırakmak i  in iyi bir nedenim vardı."

"Her zaman iyi bir neden vardır," dedi kız, babasının ge   kalma veya gelmeme nedenlerini hatırlayarak. Birinci sınıf bir akt  rle toplantı, uzayan bir   ekim, katılmak i  in   ok k    k olduğu bir film galası.

"Ben gitmek zorunda kaldım diye, sen istasyonda neredeyse   ıplak dolaşamazsın."

Kapıya vardıklarında, elini panelin bir tarafına kaydırđı. "B  t  n kıyafetlerimi atmasaydın, neredeyse   ıplak dolaşmak zorunda kalmazdım."

Kalbi g  ğs  nde   arparken, onun peşinden s  ite girdi. Nasıl birkaç dakika i  inde onu mutluyken   fkeli hale getirebilmişti?

"Senin nefret ettiğin kıyafetleri mi?" Dorn onu belinden yakaladı ve kendine   ekti. "Bunu konuşmadık mı? Onları istemediğini a  ık  a s  ylemiştin. Sana sadece istediğini vereceğimi s  ylemiştim. İstediğin her şeyi."

Nefes almakta zorlanarak donakaldı, sert v  cudunun sırtına bastırdığını hissetti. "Ben de ne istediğimi bilmediğini a  ık  a belirtmiştim."

istediğimi bilmediğini açıkça belirtmiştim."

Dorn elini yukarı kaldırdı ve parmakları, gömleğinin kumaşı üzerinden sertleşmiş meme ucuna dokundu. "Emin misin?"

Onun büyük eli göğsünü avuçladığında, sözleri iniltiye dönüştü ve ona doğru eğildi.

"Gitmek zorunda kaldığım için üzgünüm, ama şimdi buradayım." İki elini kadının vücudunda gezdirdi ve belinde durdu. Kadının kemerini çözdü ve kemer yere düştü, kadını kendine doğru çevirdi.

Mandy ona kızgın kalmak istiyordu. Onu terk ettiği için onu cezalandırmak istiyordu, ama o, düşüncelerini karıştırıyordu. Onu itmek için ellerini göğsüne koydu, ama o onu kendine çekti. Dorn onu deli ediyordu, ama aynı zamanda onu *deli* ediyordu.

Yüzünü nazikçe kaldırdı, ağzını eğdi ve dudaklarını dudaklarına değdirdi. "Beni istemediğini bir daha söyle."

Beyninde, onun için neden yanlışı olduğunu ve neden orada olmak istemediğini haykırmak istiyordu, ama ağzı öpücüğe gömüldü ve dudakları, dilinin dilini keşfetmesi için aralandı. Ellerini saçlarına geçirip onu kendine çekti ve onun da onu titreten derin bir iniltiyle karşılık verdiğini hissetti.

Dorn ellerini sırtının kıvrımlarından kalçalarına kaydırды. Bir elini tişörtün altına soktu ve yuvarlak yanağına vurdu. Kız yüksek bir ses çıkardı, ardından karnına bastırılan sertliği hissederek vücudunu ona sürtünce zevk dolu bir inilti duyuldu. Dorn onu tekrar tokatladı, bu sefer daha sert, kız da bir elini aşağıya indirip pantolonunun üzerinden onun penisini okşamaya başladı.

Dorn geri çekildi, gözleri erimiş gibiydi. "Bunca zamandır bana seni şaplak atmam için yalvarıyordun, değil mi?"

Cevap vermedi, cevap veremedi. Onun keskin şaplaklarından neden bu kadar tahrik olduğu mantıklı gelmiyordu, ama uyluklarının uyarılmadan ıslandığını hissedebiliyordu. Yüzünü kendine çekti, öpücükleri derin ve acil, zihnini tek bir düşünce kapladı. *Durma*.

Onu öpmeye devam ederken, kalçalarından kaldırdı, böylece iki bacağı da beline dolandı ve onu yatağa taşıdı, yatağın ayak ucunda durdu. Dorn, tişörtünü başından çıkarmak için öpüşmeyi bıraktı, sonra ağzı, öncekinden daha da aç bir şekilde kadının ağzına döndü. Kadının parmakları onu açarken ve ıslak açıklığını okşarken, dilini kadının diliyle okşadı. Mandy kalçalarını çevirerek ellerini kendine yaklaştırdı, vücudu kalın parmağını içine sokması için yalvarıyordu.

"Bunu istiyor musun?" Parmak uçlarıyla onu tahrik ederken sesi boğuktu.

"Evet," dedi, sözleri neredeyse bir fısıltıydı. "Lütfen, Dorn."

O kadar yavaş hareket ediyordu ki çığlık atacağını sandı, iki parmağını içine sokarken ağzını ağzına bastırdı ve çığlıklarını yuttu. Dilini ve parmaklarıyla onu okşadı ve dokunuşları onu titretti.

Kollarını omuzlarına dolayan Mandy, parmak uçlarıyla omurgasındaki sert çıkıntıları okşadı. Adam, vücudunda yankılanan bir homurtu çıkardı ve Mandy, dokunduğu yerlerin ısındığını hissetti. Yüzünü çekerek onunla göz göze geldi ve ileri geri sallanarak, içindeki parmaklarının sıkı tutuşunu ve çıkıntılara dokunduğunda verdiği tepkiyi severek zevk aldı.

İki parmağıyla bir çıkıntıyı sertçe ovuşturduğunda, adam sırtını kavisledi. Elleri altında adamın cildi yanıyordu ve adam gözlerini ona indirdiğinde, gözleri arzu ile parlıyordu. Adam ellerini döndürürken, parmaklarını içinde tutarak başparmaklarını klitorisine kaydırды. Adam, kadının kendi ıslaklığını kullanarak şişmiş klitorisinin üzerinde daireler çizdi, daha hızlı daireler çizerek kadını nefes nefese bırakıp bacaklarını titretmeye başladı.

"Beni istediğini söyle, dostum."

Hissettiği duygu o kadar yoğundu ki, çekilmeye çalıştı ama adamın elleri onu yerinde tuttu, bacakları açık bir şekilde, adam parmaklarını her derin hareketinde klitorisini ovuşturmaya devam etti.

"Söyle," diye ısrar etti, sesi kaba çıkıyordu.

"Seni istiyorum." Sırtını kavisledi ve ılık attı, zevk dalgaları vücudunu sararken ona karşı direndi ve onu sıkıca kavradı.

Dorn başını eğip, titremeye başlayan bir meme ucunu ağzına aldı, derinlemesine emdi ve onu inlemeye zorladı. Onu yatağı yatırdı, ağzını göğsünden ayırmadan, parmaklarını içinden çıkardı ve diğer meme ucuna geçerek dilini üzerinde gezdirdi. O, onun altında kıvrıldı, bacaklarını beline doladı. Başını kaldırıp boynuna yaklaşarak boynunu öpmeye başladı, gözleri arzuyla yarı kapalıydı. Mandy doyuma ulaşmak yerine, istediğı şeyin sadece bir tadına bakmış gibi hissetti. İhtiyacı olan şeyin.

Parmaklarını onun saçlarına doladı ve başını geriye doğru çekti. "Bana istediğimi vereceğine söz vermiştin. Ben seni içimde istiyorum."

Göz bebekleri karardı ve geri çekildi, dizlerinin üzerine oturdu ve tişörtünü başından çıkardı, sonra pantolonunun düğmelerini açıp aşağı indirdi ve devasa penisini ortaya çıkardı. Mandy'yi bacaklarından tutup, bacakları onun altında genişçe açılmış şekilde yatana kadar çekti.

Mandy'nin nefesi boğazında takıldı. Şimdi iyice baktığında, gerçek hayatta hiç bu kadar büyük bir penis görmediğini fark etti. Onun boyunu ve iriliğini düşününce mantıklıydı, ama o şeyin uzunluğuna ve kalınlığına bakıp ağzını açık bırakmaktan kendini alamadı. İki parmağını almak bile yeterince sıkıydı. Onu tamamen alabilir miydi, bilmiyordu.

Ondan uzaklaşmaya çalıştı ama adam onu yakaladı, kıcını yataktan kaldırıp kendine doğru çekti. "Yine kıcını patlatmamı mı istiyorsun, dostum?"

Bu düşünceyle karnında bir sıcaklık hissetti ve cevap veremedi, adamın kalınlığı onu tamamen doldurarak içine girdi. Bacakları içgüdüsel olarak adamın bacaklarına dolanırken nefes alamıyordu.

onu içinde tutuyordu. Hiç bu kadar baş döndürücü bir acı ve zevk karışımı hissetmemişti, ama o düşünmesine zaman vermeden çekilip tekrar içeri girdi. O derinlemesine girerken, o çarşafı kavrayıp yumruklarını sıktı, başı geriye doğru eğildi.

"Bunca zamandır ihtiyacın olan bu muydu?" diye sordu. "İçinde benim sikimi mi istiyordun, dostum?"

O, başını sallarken inledi.

Adamın hızı arttı ve kadının kalçalarını tutarak onu kendi penisi üzerinde yukarı aşağı kaydırıp ve kalçalarını, her hareketinde klitorisi ona sürtünecek şekilde eğdi. Duygular neredeyse dayanılmazdı, ama kadın daha fazlasını istiyordu, adamın kalınlığıyla sıkıca gerilme hissini hoş karşılıyordu. Her bir itişine kendi itişiyi karşılık verdi, onu sertçe almasını istiyordu, gözlerini ondan ayırmadı ve nefesleri sığlaşana kadar sert bir çılgınlıkla birlikte hareket ettiler ve kız onun sikini sıkıca kavradı. İlk seferinden daha da sert boşalırken, vücudu ecstasye dalgalarıyla patlıyor gibi hissetti, titreyerek yatağı tırmaladı.

O gevşediğinde, elini uzatıp bir eliyle başının arkasını kavradı. "Bana bak, dostum."

Gözlerini, onun penisinin içinde girip çıktığı, onun sıvısıyla ıslanmış yere indirdi ve alt dudağını ısırıp.

Dorn'un gözleri parladı, sonra bir kez daha içine girerken kendini izledi ve sonra başını geriye atıp kükredi. Mandy, Dorn yatağa çöküp onu üstüne çekerek hala içinde ve hala sertken, onun sıcaklığının içine attığını hissetti. "Sonunda istediğini aldın mı, benim talepkar eşim?"

Mandy, tüm bunları istediğini itiraf edebilecek miydi, bilmiyordu. Anın ateşi sönmeye başladığında, onu şapladığında bu kadar tahrik olduğuna inanamıyordu. Hatta şimdi bile, onu kıcına tokat attığını düşünmek bile içini titretmeye yetiyordu. Onunla böyle sevişmesini istediğini itiraf edebilecek miydi?

neredeyse yalvardı — içten içe buna ihtiyacı olduğunu ve belki de ona da ihtiyacı olduğunu biliyordu.

On Dokuzuncu Bölüm

Dorn yatakta uzanmış, nefes nefese, yavaş yavaş dünyayı yeniden netleştirmeye çalışıyordu. Kafasındaki uğultu kesilmiş, yerine merdivenlere çarpan suyun sessiz sesi ve eşinin aynı derecede ağır nefes alıp verışı gelmişti. Elini kadının yumuşak sırtında gezdirdi, kalçalarının kıvrımına ulaştığında durdu ve avucuyla hafifçe vurdu. "Umarım dersini almışsındır, eşim."

Kadın başını göğsünden kaldırdı. "Bu bir ceza mıydı? Eğer öyleyse, gelecekte sana çok sorun çıkaracağıma alışsan iyi olur."

Adam güldü. "Belki de caydırıcı yöntemimi seçerken hata yaptım."

"Öyle mi?" Kız başını eğdi, en yakın meme ucunu dişlerinin arasına aldı ve çekmeye başladı.

Adam onu daha sıkı tuttu ve nefesini tuttu. "Bir insan kadınının bu kadar..."

Durdu ve dirseğinin üzerine oturarak doğruldu. "Ne yani? Seks delisi mi? Fahişe mi?"

Kızın gözlerini kısarak ona baktığını fark etti. Dorn, kızın alnındaki kahverengi saçlarını eliyle kenara itti. "Bana çok yakışyorsun. Bu kadar küçük bir yaratığın Drexian savaşçısıyla başa çıkamayacağını düşünmüştüm. Yanıldığımı görmekten memnunum."

"Oh." Kızın somurtkan ifadesi, yanaklarının kızarmasıyla birlikte çekingen bir gülümsemeye dönüştü ve bacaklarını altına kıştırarak tamamen oturdu. "Hakkımda yanıldığınızı kabul ediyorsunuz?"

Yanına döndü ve başını bir elinin üzerine dayadı. "Hayatımda hiç bu kadar yanıldığım için mutlu olmamıştım."

Mandy, çıplak sırtını ve okşamaktan çok keyif aldığı yumruları gördüğünde başını eğdi. "Onlar ne?"

Adam, onun boynunun üstünden başlayıp omurgası boyunca uzanan sert çıkıntılara baktığını fark etmek için bir saniye bekledi. "Lenf düğümleri. Anladığım kadarıyla dünyalılar bunlardan yok."

Omzunun üzerinden uzanıp parmaklarını onların üzerinde gezdirdi, bu hareket onu hafifçe homurtmaya neden oldu. Geri çekildi ve kızardı. "Onlara dokunduğumda sana yaptığını beğendim. Acıtmadı, değil mi?"

Elini kalçasına koydu. "Acıtıyor mu? Hayır. Drexian düğümleri bizim... " Doğru kelimeyi aradı.

"Erojen bölgeler mi?" diye sordu Mandy, yanakları yeniden pembeye dönerek. "Evet, anladım."

"Isınarak uyarılmamızı gösterirler ve çiftleşme sırasında ve sonrasında çok hassastırlar. Bu onları erojen bölge yapar mı?"

Mandy alt dudağının köşesini ısırarak başını salladı. "Drexianlar sürprizlerle dolu." Gözlerini onun vücudunda gezdirdi, sertliğini koruyan penisine takıldı. "Bu kadar... böyle olacağını beklemiyordum."

O, onun gözlerini takip ederek daha dik oturdu.

"Öyle mi?" "Kibirli," dedi Mandy, sırıtarak.

Onunla dalga geçtiğini anlaması biraz zaman aldı, ama kız hemen onu yakalayamadan yataktan atladı. Gülerek onun ulaşamayacağı bir yere dans etti. "Hayır, yapamazsın. Bazı insanlar gibi bütün gün yatakta kalamam. Düğün planlamam var ve yarım saat sonra randevum var."

"İstasyona yapılan saldırıdan sonra randevun hala geçerli mi sanıyorsun?"

Kafasını ona doğru eğdi. "Serge ile tanıştın mı?"

Yatağa geri yığıldı. "Ne planlayacak var ki? Drexian bağlanma töreni yüzlerce yıldır değişmedi. Sen gelirsin. Ben gelirim. Ömür boyu eş olacağımıza söz verimiz, hepsi bu."

Mandy ona gözlerini devirdi. "Drexian erkeklerinin düğünler konusunda insan erkekleri kadar bilgisiz olduğunu bilmek güzel. Bilgin olsun, koca adam, bir düğünde yapılacak çok daha fazla şey var ve görünüşe göre sadece bir tane yapacağım, o yüzden doğru düzgün yapacağım."

Dorn, onun bağlanma törenini planlamak için bu kadar hevesli olmasına karşı bir zevk dalgası hissetmekten kendini alamadı. Bu, belki de istemediği bir bağa zorlandığını hissetmek yerine, onun eş olmak istediği anlamına geliyordu. Fiziksel uyumlarının onun fikrini değiştirmesinde rol oynadığını düşünmeden edemedi. Onun içindeyken ne kadar vahşi ve çekingen olduğunu düşünmek bile onu yatağa geri sürükleyip tekrar sahiplenmek istemesine neden oluyordu.

Oturdu ve tamamen çıplak bir şekilde banyoya doğru yürüyen kadını izledi, yürürken göğüsleri sallanıyordu. "Eminim birkaç dakikamız daha var."

İkisi de kapının çalındığını duyunca ona "Sana söylemiştim" bakışı attı. "Sen kapıyı açarken ben duş alacağım."

Dorn sinirli gibi davranmaya çalıştı ama başaramadı. Üzerinde hala onun tatlı kokusunu alırken bunu yapamazdı. Yere atılmış bir havluyu yerden aldı ve beline sardı, ancak havlu zar zor kapattığı için bir bacağı açıkta kalmıştı. Kapıyı açtığında Reina ve Serge odaya girip çıktılar.

"Hazır mı?" diye sordu Reina, bir yığın giysiyi rattan sandalyeye atarak. Zaten geniş olan gözleri, Dorn'un az giyinik halini fark edince daha da büyüdü.

Dorn, banyo kapısını işaret etti ve akan su ve şarkı sesi duyuldu.
"Duş."

Serge gözlerini bileziğindeki cihaza indirdi ve bordo renkli platform ayakkabısıyla yere hızla vurdu. "Umarım bu yüzden tasarımcıya geç kalmayız. Diva gibi davranıyor."

"Bahsettiğin benim arkadaşım," dedi, ancak diva, seçebileceği en nazik kelime değildi.

"O değil." Serge elini ona doğru salladı. "Buluşacağımız tasarımcı."

"Elbiselere baktın sanıyordum," dedi Dorn.

"Henüz bir elbise seçmedi, bu yüzden daha sonra salona geri dönmemiz gerekecek." Serge, Dorn'a anlamlı bir bakış attı. "Ama bu toplantı etkinlik tasarımcısıyla. Törenin ve resepsiyonun çiçekler ve diğer dekorasyonlarla nasıl olacağını o tasarlayacak." Reina ile göz göze geldi. "Ve o çok titizdir."

Dorn bunun ne anlama geldiğini merak etti, çünkü Serge'yi "titiz" kelimesinin tanımı olarak göürdü. Beklerken bir ayağından diğerine ağırlığını vererek durdu, Serge'nin hızlı ayak vuruşları ona savaş sırasındaki fazer ateşini hatırlattı. Reina ve Serge ile orada sıkışıp kalmaktansa savaşın ortasında olmayı tercih ederdi.

"Gidip ona bir bakayım," dedi, acı verici bir dakikalık sessizliğin ardından.

Buhar geniş banyoyu doldurmuştu ve o, sıcaklığın kaçmaması için kapıyı hızla kapattı. Mandy, üç tarafı cam duvarlı duşun altında durmuş, daha önce hiç duymadığı bir şarkı söylerken kalçalarını sallıyordu. Gözleri kapalıydı ve onun geldiğini duymamıştı.

"Eğer hoşuna gidiyorsa, parmağına bir yüzük tak, eğer hoşuna gidiyorsa, parmağına bir yüzük tak." Ellerini kaldırıp saçlarını okşadı, su başından aşağı akıp vücudunun geri kalanına döküldü. "Oh, oh, oh, oh, oh, oh, oh, oh, oh, oh, oh, oh."

Dorn'un ereksiyonu, havlusunun belinden sıyrılıp yere düşmesine neden oldu. Onun arkasına duşa girdi, kollarını beline doladı ve elleriyle göğüslerini kavradı.

Kız çığlık attı ve dönmeye çalıştı ama Dorn elini kaldırıp kızın ağzını kapattı. "Şşş. Reina ve Serge dışarıda seni bekliyorlar."

Kız onun kollarında kıvranarak elini ısırdı, Dorn elini hemen çekti. "Ne yapıyorsun? Beni çok korkuttun. Duşta bir kıza böyle gizlice yaklaşamazsın."

Dorn elini inceledi, derisini parçalamadığına sevindi. "Beni ısırdın."

"Evet, ama sen beni şaplakladın," dedi kız, ona dönerek. "Sert oynamayı seviyorsun sanmıştım, koca adam."

Sırtına çarpan suyun ısısından olmayan bir sıcaklık hissetti. Eğilip onu kaldırdı, sonra duş duvarına yasladı. "Sert oynamayı sevenin sen olduğunu sanmıştım."

Yüzü onunla aynı hizadaydı ve gözleri parlıyordu, ama Dorn bunun öfke değil, arzu olduğunu görebiliyordu. Eğilip boynunu sertçe ısırdı ve bacaklarını onun etrafına doladı.

Boynunu geriye doğru eğdi ve zevk ve acıdan çığlık atma isteğini bastırdı, sonra onu sert penisine doğru itti. Kızın inlemesi akan suyun sesiyle boğuldu ve geri çekildi, Dorn'un içine derinlemesine girerken gözlerini onunla buluşturdu. Dorn ağzını kızın ağzına yaklaştırdı, onu kendi ağzıyla ele geçirdi ve vücudunun her parçasıyla onu aldı.

Onun içine her derin dalışında, eşinin nefesi hızlandı ve inlemeleri yükseldi, ta ki vücudu titreyerek tırnaklarını sırtına geçireene kadar. Dorn, orgazm olurken onun penisini tekrar tekrar sıkıldığını hissetti, ama suyun sesi kaybolana ve tek duyabildiği kendi boşalmasının gürültüsü ile onun zevk çığlıkları olana kadar durmadı.

O, bacakları güçsüz ve titreyerek, kadının bacaklarını yere indirirken kadının ve cam duvara yaslandı. Kadın

odak noktasına geldiğinde, dudakları göğsüne yayılan kızarıklık kadar pembeydi. Başını geriye eğdi ve parmak uçlarına yükseldi, alt dudağını dişlerinin arasına alıp nazikçe çekti. O çekildiğinde, penisi son bir kez seğirdi.

"Sanırım sert seviyor olan sensin," diye fısıldadı, onun etrafından dolanıp bir an su altında durduktan sonra yumuşacık beyaz banyo paspasına çıkıp bir havlu aldı.

Ellerini cama dayayıp banyodan çıkan kadının ona öpücük gönderdiğini izlerken, konuşmaya ya da hareket etmeye cesaret edemedi. Karşısındaki uzun aynada kendi yansımasını gördü. Kadının tırmaladığı yerlerde sırtında uzun, kırmızı çizgiler vardı ve boynunda soluk pembe diş izleri görebiliyordu. Vahşi kediye evcilleştirmek buraya kadarmış, diye düşündü gülümseyerek.

Yirminci Bölüm

"Bu kıyafetler sana çok yakışmış, tatlım," dedi Reina, Serge'nin arkasında aceleyle yürüyen Mandy'nin soluk mavi elbisesinin yakasını düzeltirken. Serge'nin kalın topuklu ayakkabıları her adımda tik ağacından yapılmış zeminde gürültü çıkarıyordu ve arkasına bakmadan onlara daha hızlı yürümeleri için eliyle işaret etti.

"İdare eder," dedi Mandy, Reina'nın banyodan çıktığında ona sunduğu yeni seçeneklerden biri olan sade sargı elbiseye zar zor bakarak. Dürüst olmak gerekirse, bu elbise Dorn'un suya attıklarından çok da iyi değildi, ama şikayet edip istasyonda kalan zamanını bir erkek tişörtüyle... ya da havluyla geçirme riskini göze alamazdı. Zaten orada onu tanıyan kimse yoktu ve uzaylıların paparazzi ya da sosyal medyası yok gibi görünüyordu.

Hepsi lavanta rengi ışıklarla aydınlatılmış, kavisli duvarlı eğimli asansöre bindiklerinde Serge derin bir nefes aldı. "Umarım Preston birkaç dakika geç kaldığımız için çok kızmaz."

"Bu kadar gergin olduğun Preston kim?" Mandy ıslak saçlarını eliyle düzeltirken sordu. Saçlarını kurutacak kadar zamanı olmasını diledi, ama Reina üzerine bir elbise atmış ve onu kapıdan dışarı çıkarmak için aceleyle sürüklemişti, bu yüzden saçlarını havluyla kurulayıp dudaklarına parlaticı sürmekten başka bir şey yapamamıştı.

Serge ona biraz şaşkınlıkla baktı. "Teknedeki en ünlü tasarımcı. Artık pek düğün yapmıyor ama senin için bir iyilik yaptım. Nişanlının ününe sahip bir komutan her gün evlenmez."

Mandy'nin akli duştaki Dorn'a gitti ve kalbi bir an durdu. Dũgũn planlaması olmasaydı, onunla yatağa geri dũnmek isterdi. Sinir bozucu bir kaba olsa da, çok çekici özellikleri vardı.

Eğimli asansũr yavaşlayarak durdu ve kapılar açıldı. Yine gezinti yolundaydılar ve her şey önceki gũnkũ gibiydi: Havada taze kesilmiş çim ve pişmiş ekmek kokusu, ara sıra kuş civıltıları, ũstlerinde uzaya uzanan inanılmaz bir manzara. Los Angeles standartlarına gũre bile neredeyse fazla mũkemmeldi. Cennette yağmurlu gũnler olmazdı herhalde.

"Bu taraftan." Serge, önlerinde hızlıca yũrũrken yavaş hareket eden bir grup insanı atlattı.

"O her zaman bu kadar gergin mi?" Mandy, Reina'ya alçak sesle sordu.

Reina başını salladı, mavi saçları sallandı. "Danurvian enerji içeceği içtiğinde onu gũrmelisin."

Mandy bir kafenin penceresine özlemle baktı. "Bir şeyler atıştırmak için vaktimiz yok mu?"

"Odana gũnderdiđim kahvaltıya ne oldu?" diye sordu Reina.

Duşta kavga ettikten sonra Mandy, Dorn'u otobũsũn altına atmak için o kadar hevesli değildi. "Smoothie ya da yeşil meyve suyu gibi hızlı bir şey umuyordum."

Reina nũndeki Serge'ye baktı. "Preston'da bizim için bir şeyler olabilir."

Serge, kırmızı çift kapılı beyaz tuğlalı bir sıra evin nũne geldi ve onların yetişmesini beklemek için durdu. Geniş, sahte bir gũlũmsemi takındı ve Mandy'nin önce girmesi için kapıları açtı.

nceki gũnkũ kristaller, fırfırlar ve kadınsı dokunuşlarla dolu geniş gelinlik salonunun aksine, bu dũkkán daha çok New York'taki avant-garde bir loft'a benziyordu. Duvarlar

çıplak tuğladan yapılmıştı ve tavanlar yüksekti - ekstra yükseklik elde etmek için ikinci katı yıkmış olmalılar - sarkan endüstriyel sarkıt lambalar ve pleksiglas mobilyalar vardı. Hiç çiçek görmese de, kokularını alabiliyordu.

"Yoo-hoo," diye seslendi Serge, Mandy'nin sırtına tek parmağını koyarak onu ileri itti. "Geldik."

Yan kapıdan tamamen siyah giyinmiş bir adam çıktı, elinde Starbucks'tan alınmış gibi görünen bir bardak ve şeffaf bir dosya tutuyordu. Kafası traşlıydı ya da keldi — Mandy durduğu yerden ayırt edemedi — ve cildi mavi, gri ya da mor değildi. Maun kahverengisiydi ve o bir insandı. Ayrıca çok tanıdık geliyordu.

"Sizin için endişelenmeye başlamıştım," dedi adam, gözlerinin kenarlarını kırıştıran bir gülümsemeyle. "Özellikle de az önceki olaydan sonra."

Serge ellerini sallayarak özür dilemeye başladı ama Mandy onu keserek sözünü kesti.

"Geç kalmamız benim hatamdı. Yatakta çok uzun kaldım." Teknik olarak bu doğrudu.

Reina ve Serge birbirlerine bir bakış attılar, sonra Reina'nın yanaklarında pembe lekeler belirdi ve başını eğdi.

Adam ıslak saçlarına baktı ve gülümsemesi kahkahaya dönüştü. "Tahmin edebiliyorum. Önemli değil. Sabah boyunca istasyon çok karıştı, sadece birkaç dakika geç kalmanıza şaşırdım." Eşleşen şeffaf bir sehpanın etrafında toplanan şeffaf sandalyelere başıyla işaret etti. "Ama Kronock olsun ya da olmasın, düzenlememiz gereken bir düğün var. Başlayalım mı?"

Mandy, masanın üzerindeki bir tabak pastayı fark ederek, karşısındaki sandalyeye oturdu. "Hiç kimse size, çok benzediğinizi söyledi mi...?"

"Evet, biliyorum. Birkaç yıl önce ortadan kaybolan ünlü çiçekçi, değil mi?" Sıcak kahverengi gözleri Mandy'nin gözlerine baktı ve pastaları uzattı. "Yaban mersinli çörekleri tavsiye ederim. Artık bazı önemli müşterilerimin ikinci ve üçüncü düğünlerini düzenlemeyi

Artık bana Preston diyebilirsin."

Mandy, bir çörek seçerken, onun bir kır evine çekildiğini okuduğu bir şeyi hatırladı. "Yani buraya gönüllü olarak mı geldin?"

"Bir yıl kadar emekli oldum. Bu yalan değildi. Sonra hükümetin irtibat görevlilerinden biri benimle iletişime geçti ve burada bir pozisyon teklif etti." Tabağı masaya geri koydu, arkasına yaslandı ve bir ayağını dizesinin üzerine koydu. "Küçük bir macera yaşamak istedim, ayrıca avantajları da harika."

"Burada senin gibi başka insanlar da var mı?" Mandy, çörekten bir ısırık alıp karbonhidrat dolu her lokmanın tadını çıkararak sordu. Keto'yu boş ver. "İnsanların hala dünyada yaşadığını sandığı ama aslında burada yaşayan gönüllüler mi?"

Preston gülümsedi ve ona göz kırptı. "Tabii ki var. Düğün müziğini seçene kadar bekle."

Serge boğazını temizledi. "Bildiğiniz gibi, Komutanın dış mahallelere geri çağırılmadan önce bu düğünü gerçekleştirmek istiyoruz."

Preston öne eğildi ve klipsli tahtasına kalemiyle hafifçe vurdu. "Anladım. Sanırım onların askeri yetkililerinden biriyle eşleştirildin."

Mandy omuz silkti ve dudaklarından kırıntıları sildi. "Sanırım. Üzerinde çok sayıda şerit ve madalya olan bir üniforma giyiyor. İşinden pek bahsetmedi."

Serge derin bir nefes aldı ve Reina uzun kemikli parmaklarıyla kendini yelpazeledi.

Preston onlara bir göz attı, sonra tekrar Mandy'ye döndü. "Size bazı bilgiler vereyim. Drexian'ın en önemli ailelerinden birinden geliyor ve yaklaşık on yıldır düşmanlarının bu güneş sistemine girmesini engellediği için onlar için çok önemli bir kişi."

"Oh." Mandy, nişanlısı hakkında en temel bilgileri bile bilmediğinden utanarak kızardı. "Konuşacak çok vaktimiz olmadı."

Reina'nın titrek eli hızlandı ve Serge boğazını o kadar kuvvetli bir şekilde temizledi ki, Mandy ciğerlerini öksürecek sandı.

Preston onları görmezden geldi, ama gözleri eğlenceyle parıltıyordu. "Eminim öyledir. Geldiğinizden beri her şey çok hızlı gelişmiştir. Uzaylıların otuz yıldır Dünya'yı koruduğu ve onlara gelin gönderdiğimiz fikrine alışmak biraz zaman alır."

Mandy, onu anlayan bir insanla konuşmanın rahatlığıyla gözleri birden yaşardı. "Dürüst olmak gerekirse, olan biten her şey beni o kadar çok etti ki, muhtemelen pek iyi bir gelin olamadım."

"Ben olsam endişelenmezdim. Savaşa geri dönmesi gereken bir komutanla evlenmeseydin, alışmak için daha fazla zamanın olurdu. Çoğu kadın, planlamaya başlamadan önce birkaç hafta bu fikre alışmak için zaman alır." Omzunu yukarı aşağı hareket ettirdi. "Hiç kimse onun sistemin dışından çıkıp evleneceğini düşünmemişti, bu yüzden bu düğün çok önemli ve sen hızlı bir süreçten geçtin."

"Hız demişken..." dedi Serge.

"Evet, evet. İşe koyulalım." Preston iki uzaylıya gülümseyerek baktı. "Biz çiçekler hakkında konuşurken geline kahve getirir misiniz? Arkada espresso makinesi var."

Reina hemen ayağa fırladı. "Tabii ki. Eminim enerjinizi yenilemeniz gerekiyordur..."

Serge, Reina'yı Preston'ın girdiği kemerli kapıya doğru çekerek sözünü kesti. Onlar ortadan kaybolunca Mandy koltuğa yaslanarak rahatladı.

"Düğününüzün çiçek dekorasyonunu pek düşünmemiş olabilirsiniz, çünkü düğününüzü yeni öğrendiniz," dedi Preston.

"Aslında, gençliğimden beri düğün dergileri okuyorum. Bu yüzden seni tanıdım. En sevdiğim düğünlerin çoğunu sen yapmışsın."

"Gururum okundu." Klipboardun üzerinde parmağını gezdirdi ve klipboard canlanarak bir tür dijital ped olduğunu ortaya çıkardı. "Burada en sevdiğim Dünya düğünlerinin resimlerinin yanı sıra, Gemide geçirdiğim yılların en güzel düğünlerinin resimleri de var."

Mandy son lokmayı aldı ve sandalyesini ona yaklaştırdı, böylece o, gösterişli düğün dekorasyonlarının resimlerini incelerken omzunun üzerinden bakabilirdi: yemyeşil, beyaz çiçekli kanopiler, çarpıcı kırmızı buketler, güneş sarısı renkli, kristal şamdanlardan sarkan masa süsleri. Bolca fırfırlı şakayıkların olduğu pembe renkli bir töreni işaret etti. "Buna bayıldım."

Preston kaydırmayı durdurdu. "Romantik bir ruhun var." Kalemi çenesine dokundurdu. "Bir fikrim var."

Boş bir ekran açtı ve parmağıyla çizmeye başladı, birkaç tüy gibi dokunuşla ustaca çiçekler çizdi. Mandy, siyah-beyaz bir tören tasarımının ortaya çıkmasını hayretle izledi.

Arkasına bir bakış attı. "Sen çizim yaparken ben kahveyi kontrol edeyim."

Preston başını salladı ama işinden başını kaldırmadı. Açıkça yaratıcı modundaydı.

Mandy kemerli kapıya doğru yürüdü, ama adını ve Reina ile Serge'nin diğer tarafta fısıldadıklarını duyunca durdu.

"Bence Mandy'ye söylemeliyiz," dedi Reina.

Mandy, espresso makinesinin çıkardığını sandığı tıslama sesini duydu, ardından Serge'nin cevabını duydu. "Neden? Her şey yolunda gidiyor.

Mutlu görünüyor. Banyodan çıktığında *çok* mutlu görünüyordu. Ayrıca, önemi yok."

"Bizim için ya da onun için önemi olmayabilir, ama Dünya kadınları farklıdır."

Serge iç geçirdi. "Sanki ben Dünya kadınlarını tanımıyorum da. Ayrıca, onun evlenmesi önemli değil. Onun gibi bir komutanla evleneceği için şanslı."

"Hala onun bu kadar ani bir evlilik yapmasının nedenini bilmesi gerektiğini düşünüyorum. Bir gün mutlaka ortaya çıkacaktır."

"Nişanlısının, soyunun son eri olduğu için isteği dışında evlenmek zorunda olduğunu gelinimize benim söyleyeceğimi sanıyorsan, delisin Reina. Ağabeyinin durumunu sadece birkaç kişi biliyor ve şansımız varsa gelinimiz de onlardan biri olmayacak."

"Bu sabah duşta bu evlilikten mutsuz gibi gelmedi," dedi Reina kıkırdarak.

"O, komutanın varisini karnında taşır taşımaz, komutan hepimizin bildiği gibi, şehir dışındaki savaş gemisine dönebilir. Umarım düşünü zamanında planlayabiliriz, böylece komutan tekrar gitmeden önce gelinimiz biraz balayı tatili yapabilir."

Reina iç geçirdi. "Kronock saldırısından sonra bu mümkün olmayabilir."

"O zaman duşta geçirdikleri zamanın yeterli olmasını umalım. Kronocklar daha acil bir tehdit haline geldiyse, Komutan Dorn'un Inferno Gücü ile savaşması gerekir, burada bir insanı tavlama çalışması değil."

"Serge!" Reina onu azarladı.

"Ne? Haklı olduğumu biliyorsun. Dünya'da derler ya, konuşmak pilav pişirmez, savaş da kazanmaz."

"Bu Dünya ifadeleri doğru kullandığından emin misin?" Reina, espresso makinesinin buharının çıkardığı gürültünün üstüne sordu.

Mandy kusma hissi ile kapıdan uzaklaştı. Demek onunla yatmasının tek sebebi, onu mümkün olduğunca çabuk hamile bırakıp

onu terk edebilmek için miydi?

Yirmi Birinci Bölüm

Dorn duş alıp giyinmiş ve daha fazla kahvaltı sipariş etmişti. Şimdi, dışardaki korkuluğa dirseklerini dayamış, scone denen ekmek benzeri bir şeyi çiğniyordu. En azından, ikinci kahvaltıyı getiren garsona sorduğunda kulağına öyle gelmişti.

Yutkundu ve ağzındaki kırıntıları sildi. Fena değildi, ama bir dahaki sefere Drexian flatbread sipariş etmeyi unutmamalıydı. Bu kadar tatlı yiyeceklere alışık değildi ve insanların sevdiği her şey şekerle dolu gibiydi.

Eşi ile ilişkilerinin iyi gitmesinden kesinlikle memnun olsa da, bir parçası kendi komuta köşkünde olmayı özlüyordu, yemekler o kadar bol ve çeşitlilikte olmasa da ve kadınlar olmasa da. Mükemmel mavi gökyüzüne baktı ve yukarıda kuşların kanat çırpma seslerini duydu, bunun holografik bir yaratım olduğunu bilerek ve dışarıda gerçekte neler olup bittiğini merak etti. Uzayın mürekkep gibi karanlığına bakamamak garip geliyordu, ancak sütlerinin üzerinde yer aldığı yeniden yaratılmış okyanusun belli bir çekiciliği olduğunu inkar edemezdi.

Görüldüğünden daha derin olduğunu bildiği berrak suya baktı. Burada daha uzun süre kalırlarsa, yüzmeyi öğrenmesi gerekecekti. Eşinin onu tekrar suya itmeyeceğinden emin olamazdı. Onun öfkesini bilmiyordu.

Onun kendisine gösterdiği ateşli tepkiyi ve kışına tokat attığında ne kadar ıslak olduğunu düşününce nabızı hızlandı. Onun altına girerken kıvranışını hatırladı ve penisi sertleşerek pantolonuna baskı yapmaya başladı.

kendini düzeltip yeniden ayarladı. Bir insanın onun kadar tutkulu olacağını ya da onun yoğunluğuna denk olacağını hiç beklemiyordu. Boynundaki ısırık izlerine dokunarak gülümsedi. İzler solmuştu ama tamamen kaybolmamıştı. Belki de onu evcilleştirebileceğini düşünmek aptalcaydı. Ya da bunu istemek aptalcaydı.

Kapının çalınması Dorn'u düşüncelerinden kopardı ve kapıya doğru yürürken, çok belli olmaması umuduyla penisine son bir kez daha dokundu.

"Kardeşim." Kax odaya girdi, gözleri bir yandan diğer yana dolaştı. "Yalnız mısın?"

"Eşim düğün tasarımcısıyla birlikte, her neyse o."

Kax döndü ve onu inceledi, sonra gülümsedi. "İşler yolunda gidiyor galiba?"

Dorn, raporları mı duymuştu yoksa bilgili bir tahmin mi yapıyordu bilmiyordu, ama kardeşi ile ayrıntıları paylaşmaya niyeti yoktu. "Öyle de denebilir."

Kax, rattan koltuklardan birine oturdu ve bacaklarını önüne uzattı. "Peki, botlarının nerede olduğunu söylemeye hazır mısın?"

Dorn çıplak ayaklarına bakıp boğazını temizledi. "Denizin dibinde."

Kax kaşlarını kaldırdı. "Sormaya korkuyorum."

O anda Dorn, kardeşinin olan bitenlerden habersiz olmadığını anladı. Yüksek Komutanlık'tan birinin raporlar almasına şaşırılmamıştı, ama yine de bu onu rahatsız etti. "Beni mi takip ediyorsun, ağabey? Anlaşmamızı bozacağımdan mı korkuyorsun?"

Kax'ın yüzündeki gülümseme kayboldu. "Aile adımıza karşı görevini yerine getireceğinden hiç şüphe etmedim." Ağzının kenarları yukarı doğru kıvrıldı. "Sadece bu süreçte bu kadar zarar göreceğini beklemiyordum."

Dorn da gülümsemeden edemedi. "O zaman benim için bir cehennem kedisi seçmemeliydin."

Kax başını geriye attı ve güldü. "Onun ruhunu seveceğini biliyordum. Tatlı ve uyumlu bir Dünya kadını seni sıkıntıdan öldürürdü."

Dorn sırtındaki çiziklere elini koydu. "Umarım bu kız, bağlanma törenimizden önce beni öldürmez."

"O konuda," dedi Kax. "Zamanlamayı öne almalıyız. Sorun olmaz herhalde. Planlayıcı süreci ilerletiyor gibi görünüyor ve terzilere yaptıkları işleri acele etmelerini söyledim."

Dorn'un askeri içgüdüleri devreye girdi. "Neden acele ediyorsunuz? Bana söylemediğiniz bir şey mi var?"

Kax ayağa kalktı. "Kabul etmek istemem ama, kardeşim, senin yeteneklerin çok özleniyor. Inferno Force'u o kadar uzun süre yönettin ki, görünüşe göre sensiz yapamıyorlar ve bu sabahki saldırıdan sonra, elimizdeki tüm savaşçılara ihtiyacımız var."

Dorn'un midesi sıkıştı. "Inferno Force'tan haber aldın mı? Ekibim iyi mi?"

Kax elini salladı. "Herkes iyi. İkinci komutanın sınırı ustaca idare ediyor, ama seni bir an önce görevine geri götürürsek, Yüksek Komuta daha mutlu olacak."

Dorn parmaklarını bacağına vurarak ritim tuttu. "Kronock'ların atlama yeteneği varsa, en çok ihtiyaç duyulduğum yer kenar mahalleler olmayabilir."

Kax ona çarpık bir gülümseme attı. "Bu, eşine yakın kalmak için yaptığın bir numara mı?"

Dorn'un boynuna sıcaklık yayıldı. "Drexian imparatorluğunun iyiliğini asla kendi isteklerimin üstünde tutmayacağımı biliyorsun."

"Bunu biliyorum, ama aynı zamanda her konuda aşırı sadık olduğunu da biliyorum," dedi kardeşi. "Özellikle de senin çocuğunu taşıyorsa, ondan bu kadar kolay vazgeçebileceğini sanmıyorum."

Dorn, tehlikede olan, fevri ve inatçı insanı ve onu korumak için orada olamayacağını düşününce midesi bulandı. "Onu benim için koruyacaksın."

Kax'ın ifadesi ciddiydi. "Son nefesime kadar. Bunu biliyorsun."

Dorn başını salladı. Kendini daha iyi hissetmesi gerekirdi, ama hissetmiyordu. "Düşmanımız hakkında artık bildiklerimiz her şeyi değiştiriyor."

"Evet, ve zamanlama da kötü," dedi Kax. "Sen buradayken kimse bunu beklemiyordu, yoksa asla..." Kendini durdurdu ve sertçe başını salladı. "Dediğim gibi, filonuz hallediyor, ama seni oraya ne kadar çabuk geri götürebilsek, Yüksek Komuta o kadar mutlu olacak."

Dorn, kardeşinin gözlerinin arasındaki kırıışıklığı inceledi. "Seni suçluyorlar."

Kax hızla başını kaldırdı, sonra aynı hızla gözlerini indirdi. "Senin geri çağırılmanın sebebi benim. Sana eş bulmak için bu kadar acele etmelerinin sebebi benim. Seni Tekne'ye çağırılmalarını ben istedim ve senin için o Dünyalıyı ben seçtim. Benim durumum olmasaydı, Kronock'a karşı savunma güçlerinin başında sen olacaktın, yani evet, beni suçluyorlar."

Dorn hiçbir şey söylemedi. Kardeşinin yüzünde kazınmış suçluluk duygusunu görebiliyordu ve söyleyebileceği her kelimenin boş olacağını biliyordu. Ve yalan olacağını da, çünkü ikisi de Kax'ın söylediği her kelimenin doğru olduğunu biliyordu. Dorn, kardeşi ona ihtiyaç duymamış olsaydı asla görevinden ayrılmazdı.

Ama kardeşi ona ihtiyaç duyuyordu ve Dorn, görevini yerine getirmek ve bir eş almak için buradaydı, böylece Baraat hanesi devam edebilirdi. Kardeşine bakarken, omuzlarında evrenin ağırlığını hissetti ve içgüdüleri devreye girdi.

"O zaman Yüksek Komutanlığı mutlu edelim," dedi. "Bu birleşme törenini planlayanların ayaklarını ateşle yakabileceğinden eminim. Tören biter bitmez savaş görevime döneceğim ve senin üzerindeki baskıyı biraz hafifleteceğim."

"Peki ya sözde balayınız?" diye sordu Kax. "Dünya kadınları düğünden sonra bir süre dinlenmeye ve çiftleşmeye alışkındır."

"Bunun, saldırı püskürtülene kadar ertelenebileceğinden eminim."

"Ama senin için önemli olan..." Kax sözünü yarım bıraktı.

Dorn, kardeşinin ne demek istediğini anlayana kadar bir anlığına ona baktı. "Gitmeden önce onu hamile bırakmam lazım. Geri dönmezsem diye."

Kax gözlerini yere indirdi.

Dorn dönüp balkona çıktı. Kardeşine bakamıyordu. O anda, kendisini bu duruma düşürdüğü için ondan nefret ediyordu. Hiç istemediği ve aramadığı bir duruma. Şimdi, bir eş almakla kalmayıp, bunu Yüksek Komuta ve şimdi de Kronock'un zaman çizelgesine göre yapmak zorundaydı. Kenarda kalmayı tercih etmesinin nedenlerinden biri, çok az müdahaleyle liderlik yapabilmesiydi. Şimdi ise Yüksek Komuta, hayatının en mahrem kısımlarını dikte ediyordu.

Sadece bu da değil, onun ölümü için acil durum planları yapıyordu. Dorn tehlikeye alışık değildi. Her gün hayatını riske atıyordu, ama geri dönemeyeceğini konuşmak garip geliyordu. Eşinin çocuğunu taşıdığını ve kendisinin orada olmadığını hayal etmek daha da garip geliyordu. Bu fikri nefret ediyordu. İlk kez, görevini sorgusuz sualsiz yerine getirmekte tereddüt ediyordu.

Pervazlara yaslandı ve başını salladı. Neyi vardı? Onu özleyecek kadar uzun süre birlikte olmamışlardı, ama ayrılmayı düşündüğünde hissettiği acıyı inkar edemiyordu. Saldırıdan sonra onu bulamadığında paniğe kapılmıştı ve bu sadece birkaç dakika sürmüştü. Onu fiziksel olarak çekici bulmasının yanı sıra, ona meydan okumasını da seviyordu. İnatçılığı onu sinirlendirse de, bağımsızlığını takdir ediyordu. Tartışmaya ihtiyaç duyması bile onu heyecanlandırıyordu ve onun keskin dilini evcilleştirmeye çalışmanın zorluğundan zevk alıyordu. Dorn için bu

Artık sadece görevini yerine getirmekle yetinmiyordu, bunu kardeşine itiraf edemese de.

"Ölmek ve ailemizin soyunu benimle birlikte yok etmek gibi bir niyetim yok," dedi, sesi istediğinden daha sert çıkmıştı.

Kax da onun yanına geldi. "Umarım ölmezsin." Kax'ın sert parmak uçları boynundaki soluk kırmızı izlere dokunduğunda Dorn irkildi. "Vahşi kedi senden hoşlanmaya başlıyor galiba."

Dorn cevap veremeden, süitin kapısı açıldı ve Serge ile Reina, arkalarında Mandy ile birlikte içeri girdiler. Onu görünce bir sarsıntı hissetti, ama Mandy gözlerine bakmayınca heyecanı söndü.

"Güzel gelin," dedi Kax, odanın karşısına geçip Mandy'nin ellerini tutarak. "Az önce kardeşim ne kadar şanslı olduğunu söylüyordum." Mandy'ye çekici bir gülümsemeye baktı. "Daha önce bunu düzgün bir şekilde yapamadığım için özür dilerim. Ben Kax, Dorn'un ağabeyi. Seni ailemize kabul ediyoruz."

Serge ve Reina, süitte Yüksek Komuta'dan birini görmekten şaşırmış olsalar da, bunu iyi gizlediler ve sohbetleri sadece bir an için kesildi.

"Preston'ın düğün için tasarladıklarını görene kadar bekle," dedi Serge, balkona çıkarken ayakkabılarının sesi yankılandı.

Dorn'un dikkati eşinden ayrılmadı. Kax'a hoş bir şekilde gülümsüyordu, ki bu başlı başına garip bir durumdu. Kardeşini en son gördüğünde, ne anlama geldiğini bilmediği bir şekilde onu dava etmekle tehdit etmişti. Kax'ın önünde böyle davranmasına sevinmesi gerektiğini düşünse de, bir şeylerin ters gittiğini hissediyordu.

Serge'nin kolunu tuttu. "Toplantı iyi geçtiğine emin misin? Kadar iyi görünmüyor."

Serge titreyerek konuştu ve saçlarının kökleri mor renkten soluk pembeye döndü. "Tabii ki iyi geçti. Çok iyi geçti. Preston'ın planlarından çok heyecanlandı."

Dorn, küçük adamın kolunu bıraktı ve Serge birkaç adım geri attı.

"Neden bu ikisini yalnız bırakmıyoruz?" Kax, Mandy'nin ellerini bırakıp kardeşine şaşkın bir bakış attı.

Mandy, diğer üçü odadan çıkarken ona bakmadı, Reina omzunun üzerinden daha sonra onu güzellik denemesi için alacağını söylerken bile.

Daha önce ne kadar samimi olsalar da, Dorn ona yaklaşırken tereddüt etti. "Tasarımcıyla bir şey mi oldu? Seni kırdı mı? Eğer öyleyse, onun..."

"Hayır, her şey yolunda." Mandy'nin bakışları ona kaydı ve sonra uzaklaştı. "Sadece yorgunum."

Yalan söylüyordu. Savaş esirlerinin ona yalan söylediğini anladığı gibi, bunu da anladı. Onu kolundan tuttu. "Konuşman için yine poponu mu tokatlayayım?"

Onun tehdidine karşılık verip ona ters cevap vermek yerine, Mandy irkildi. Adam kolunu bıraktı ve Mandy'nin ondan uzaklaşıp yatağın kenarına kıvrıldığını izledi.

Belki de aralarındaki bağ sadece onun hayalindeydi. Dünya kadınlarının hayatları boyunca tek bir erkekle çiftleşmediklerini biliyordu, belki de o, onun için uzun bir erkekler listesinin sadece biriydi. Belki de daha önce ona attığı bakışlara fazla anlam yüklemişti. Birkaç kez seks yapmanın onu kendisine bağlayacağını düşünmek aptalcaydı ve bu kadar çabuk bağlandığını kendine hayıfladı.

Bir eşe değer vermenin insana neler yapabileceğini görmemiş miydi? Kendi babasının kalp kırıklığı ve uzaklığı, aşkın neden bir yükten başka bir şey olmadığını kanıtlamaya yetmez miydi? Daha iyi bilmesi gerekirdi, diye hatırlattı kendine. Reddedilmenin bu kadar acı verdiği bir zamanda ona kendini açmamalıydı.

Onun sırtına bakarken, duygularının önemsiz olduğunu hatırladı. Kax bunu ona acı bir şekilde göstermişti. Yine de görevini yerine getirmeliydi. Dorn, özleminin acısının, çok iyi bildiği

çok iyi bildiği soğuk bir yalnızlık topuna dönüştüğünü hissetti ve daha fazlasını umduğu için ne kadar aptal olduğunu düşündü.

Yirmi İkinci Bölüm

Mandy gözleri kapalı yatakta uzanıyordu. Bir parçası Dorn'un onu teselli etmeye çalışmasını umuyordu, böylece şüphelerini bir kenara atmak için bir nedeni olacaktı. Belki de Reina ve Serge yanılmıştı ve tüm bunların, büyük, önemli bir uzaylı savaşçıya bir varis vermekten daha fazlası vardı. Ama diğer bir parçası yalnız kalmak istiyordu. Çocukluğunun çoğunu yalnız geçirmişti, bu yüzden içine kapanmak ona rahat bir varsayılan mod gibi geliyordu.

Yüzüstü dönüp duyduklarını ona söylemek üzereyken, kapının arkasında bir ses duydu ve onun odadan çıktığını anladı. O piç gerçekten gitmiş miydi? Oturur pozisyona gelen Mandy, gözlerinin arkasında tekrar yaşlar birikince gözlerini kırptı. Odayı hızlıca gözden geçirdi. Evet, yalnızdı. Reina ya da Serge yoktu, Dorn da kesinlikle yoktu. O etrafta olduğunda, hava elektriklenirdi. Şimdi ise sessizlik onu sarmıştı.

Mandy mavi gökyüzüne ve tertemiz suya baktı. Bu ideal fantezi dünyasından alabileceği kadarını almıştı. Yatakta döndü ve ayaklarını yere indirdi. Bu lüks süitte tıkılıp kalmaktan bıkmıştı. Evlenmek bile istemeyen bir adamla düğün planları yapmakla ya da onun geri dönmesini beklemekle çok fazla zaman harcamıştı. Artık beklemekten bıkmıştı.

Odanın içinden uzun adımlarla geçti, elini uzatıp kapıyı açtı ve koridora çıktı. Bir an için istasyondan çıkmanın bir yolunu bulmayı düşündü. Buraya uzay gemisiyle gelmişti. Bu, gemilerin gelip gittiği anlamına gelmeliydi, değil mi? Mandy tereddüt etti ve yavaşça nefes verdi. Hatta

İstasyondan çıkıp Dünya'ya geri dönmenin bir yolunu buldu, ama orada onu ne bekliyordu? Hiçbir şey, büyük, kocaman bir hiç.

Bu fikri bir kenara atarak omuzlarını dikleştirdi. B planına geçmesi gerekiyordu. Bir bar bulmalıydı. Bu genellikle onu bir süreliğine iyi hissettirirdi. Serge, son buluşmalarından dönerken bir tiki barından bahsetmemiş miydi? Çok dikkat etmemişti ama bir ara "tiki" ve "bar" kelimelerini duyduğunu hatırlıyordu.

Reina'nın dediği gibi Güney Pasifik ortamında dolaşırken bir eliyle gözlerini gölgeledi. Yürüyüş yolu ikiye ayrılıyordu ve birinin beyaz kumlu bir plaja çıktığını gördü. Bingo. Plajın yakınlarında bir yerde olmalıydı. Tüm tiki barlar plajda değil miydi?

Kaçırıldığında tasarımcı gözlükleri, çantası ve telefonu da kaybolmuştu ve sahte beyaz kumların üzerine kurulmuş bungalovlara gözlerini kısarak baktığında bunların yokluğunu hissetti. Bar tabureleriyle çevrili sazdan bir kulübe gördüğünde kalbi hızlandı ve adımlarını hızlandırdı. Üzerinde adı yazılı meyveli bir içecek onu bekliyordu.

Barmen, o tabureye kayarken başını kaldırdı, gözlerinde şaşkınlık belirdi, sonra ona gülümsedi ve önüne kağıt bir kokteyl peçetesi attı. Bazı şeylerin Dünya'da olduğu gibi olması güzeldi.

"Bana kendimi iyi hissettirecek, sert ve tatlı bir şey ver," dedi Mandy, adama göz kırparak ve karşılığında yine kısa bir şaşkınlık bakışı aldı.

"Ne kadar iyi?" Dorn kadar iri değildi ve aynı türden olmadığını anlayabilirdi, ama fena görünmüyordu. Saçları dalgali ve sarıya boyanmıştı, bu da sahte tropikal ortama çok yakışıyordu. Kıvrıkcık saçlarının arasından küçük, kesik kahverengi boynuzlar çıkıyordu. Daha önce eğimli merdivende gördüğü adam gibi, diye düşündü. Mandy, bu uzay istasyonundaki barmenlerin

dış gezegen istasyonundaki barmenlerin dünyadakiler gibi olup genellikle eğlenceye açık olup olmadığını merak etti. İblis benzeri boynuzları kesinlikle öyle bir izlenim veriyordu, ancak arkasından sallanan kuyruğu onu iki kez bakmaya zorladı.

Erkeklerden bedava içki koparmak için kullandığı gülümsemeyi ona yöneltti. "Gerçekten çok iyi. Seksten daha iyi bir içki."

Barmen başını salladı. "Anladın."

"Seni öğleden önce içki içen biri olarak tanımlamamıştım." Sahte *flört oyunundaki* güzel dansçı yanındaki tabureye oturdu.

Mandy kadını tanımak için bir saniye düşündü. Bridget. Adı Bridget'ti. "Burada ne yapıyorsun? Ben sandım ki..."

"Ne düşündüm?" Kadın düz, siyah saçlarını omuzlarından silkeledi ve önündeki bara hafifçe vurdu. "O ne içiyorsa ondan alayım."

Mandy omzunu silkti. "Bilmiyorum. Sanırım başka bir uzaylı tarafından kaçırıldığını ya da..."

"Ya da diğer reddedilmiş tributlarla birlikte yaşamaya başladın diye düşündüm."

Mandy ağzını açıp kapattı. "Belki. Dürüst olmak gerekirse, seni pek düşünmemiştim. Biraz meşguldüm."

Barmen, önlerine iki uzun bardak koydu, içindeki parlak pembe sıvı ışıltıyor gibiydi.

"Eminim öyledir." Bridget sırttı ve kokteyli kendine doğru çekti, üstündeki yeşil kağıt şemsiyeyi çıkarıp bara attı. "Onlara bağırışına bakılırsa, bir saat içinde buradan çıkarsın diye düşünmüştüm."

Onlar, Dorn ve kardeşi demek. Mandy, ayağını yere vurma sahnesini hatırlayınca neredeyse yüzünü buruşturdu. Şemsiyeyi kenara itip içkisini bir yudum aldı. "Evet, eve dönmenin bir seçenek olmadığını öğrendim."

Bridget, en yakın arkadaşıymış gibi ona dirsek attı. "Bu saçmalığa inanabiliyor musun? Önce bizi oyun programı bile olmayan bu ucuz programa sokuyorlar, sonra da geri dönecek bir yerimiz olmadığı için burada kalmak zorunda olduğumuzu söylüyorlar."

Mandy bir yudum daha aldı. Kokteyl, boğazından aşağıya doğru köpürürken sıvı Pop-Rocks gibi tadı vardı.

Bridget bardağını kaldırdı. "Bu uzaylıların bir iyi yanı var. İyi içki yapıyorlar."

Yanındaki kıza gülümsemeden edemedi. Bridget, Mandy'nin nefret etmek istediği türden bir kız olmasına rağmen, nefret edemiyordu. "Haklısın. Kim oluyorlar da Dünya'da bizim için bir şeyimiz olmadığını söylüyorlar?"

Bridget büyük bir yudum aldı. "Benim durumumda bu doğru, o yüzden çok şikayet edemem. Birkaç yıl sonra baleden atıldım. O sadist pislikler için yeterince zayıf kalamadım."

"Ne?" Mandy kadının tonlu vücudunu inceledi. Elbette, gördüğü çoğu dansçıdan daha fazla kıvrımı vardı, ama kim iskelet gibi görünmek ister ki? "Sen tamamen kassın."

Bridget gözlerini kendi göğsüne indirdi. "Onlar hariç, ve ne kadar diyet yapsam da göğüslerimden kurtulamam." Omuzlarını hafifçe silkti. "Ne yazık ki, dans dünyası oldukça acımasız, bu yüzden arkadaşım sandığım dansçılar beni o kadar çabuk terk ettiler ki başım döndü."

Mandy, tatlı kokteylden kaynaklanmadığını bildiği bir mide bulantısı hissetti. Los Angeles'taki arkadaşlarına çok benziyordu. "Ailen ne durumda?"

Bridget omuz silkti. "Koruyucu aile sisteminde büyüdüm. Anne babam uzun zaman önce öldü, büyükannem öldükten sonra da on sekiz yaşına kadar grup evlerinde kaldım, sonra Miami Bale'ye girdim."

"Üzgünüm." Kulağa ne kadar saçma gelse de, Mandy içtenlikle söyledi. Ailesi berbat olabilir, ama grup evlerinin çok daha kötü olduğunu hayal ediyordu.

Bridget içkisinin son yudumunu içti. "Artık önemi yok, değil mi? Geçmiş binlerce kilometre uzakta. Kelimenin tam anlamıyla." Boş bardağına hafifçe vurdu ve barmene eliyle işaret etti. "Bir tane daha."

Mandy, parmakları çoktan titremeye başlamış olsa da, diğer kıza yetişmek için uzun bir yudum daha aldı. En azından, onu bu kadar üzen her şey artık daha önemsiz görünüyordu. Zaten neden bu kadar üzölmüştü ki?

"Seni seçen uzaylıyla ne oldu?" Bridget, eline yeni içkisini aldıktan sonra sordu.

"O beni seçmedi," dedi Mandy. "Onun kardeşi beni onun için seçti. Dorn'un evlenmek istediğini sanmıyorum."

Bridget yüzünü buruşturdu. "Bu çok zor, ama eminim ki fikrini değiştirir. Senin gibi bir kıza hangi erkek hayır der ki?"

Mandy gülmeye çalıştı. "Bana mı? Şaka mı yapıyorsun? Hala neden beni seçtiler de seni seçmediler anlamıyorum." Bridget'e elini salladı. "Sen çok güzelsin. Ben olsam seni seçerdim. Bir içki daha içsem, hala seçebilirdim."

Bridget başını geriye attı ve güldü. "Söylemeliyim ki, bir Instagram influencer'ı için oldukça komiksin."

Mandy inledi. "Bunu hatırlatma."

"Ve eminim ki kardeşin seni reddettiğin için seçti. Sana söylemeliyim, mükemmel erkek hakkında konuşmaya başladığında hem etkilendim hem de kiskandım." Bridget eğildi ve sesini alçaltarak konuştu. "Canavar penisıyla ilgili kısmı söylediğinde yüzlerini görmek isterdim. Klasik."

Barmen, önlerindeki parlak tik barı silerken kaşını kaldırdı ve kuyruğu daha da yukarı doğru seğıirdi.

"Bana ne oldu bilmiyorum," dedi Mandy. "Sanırım, görmediğimiz bir adam için seçmelere katılmak zorunda bırakıldığımız için sinirlendim."

Bridget dudağının kenarını ısırdı. "Benim sorunum, seçmelere katılmaya ve insanların beni yargılamasına o kadar alışmışım ki, hiç düşünmeden hareket ettim. Düşünmeliydim. Keşke mükemmel cevabı vermeye çalışmak yerine senin yaptığını yapsaydım."

Mandy kıkırdadı. "Cevabın mükemmeldi. Benim o kadar iyi bir cevap veremeyeceğimi biliyordum, o yüzden onları şok etmeye karar verdim."

Bridget neredeyse boşalmış bardağını kaldırdı ve Mandy'nin bardağıyla çınlattı. "Sen benim kahramanımsın."

Mandy uzun bir yudum aldı. Karıncalanma parmaklarından kollarına kadar yayılmıştı. "Sahte *flört oyununda* bizimle birlikte olan diğer kıza ne oldu?"

"Trista mı?" Bridget içkisini bitirdi. "Drexian'ının gelmesini bekliyor, ama 'uzaylılar tarafından kaçırılma' olayına alışmakta zorlanıyor. Duyduğuma göre, süitinden pek çıkmıyormuş."

"O iyi mi?" Mandy sarışını hatırladı ve biraz bunalmış görüldüğünü düşündüğünü hatırladı. Eski Mandy'nin makyaj yapmayı çok seveceği türden bir kızdı: güzel ama işlenmemiş ve acilen saçını kestirmesi gerekiyordu.

Bridget hıçkırdı. "İyi olacak. Beklemek, düşünmek için çok fazla zaman verir."

Mandy o kadar emin değildi. O da biraz daha zaman geçip işlerin yoluna girmesini beklemek isterdi.

"Ee." Bridget başını Mandy'ye çevirdi. "Gündüz vakti benimle burada içki içtiğine göre, uzaylıyla işler yolunda değil galiba?"

"Oh, seks harika, sorun olan diğer şeyler," dedi Mandy, bir yabancının önünde bu kadar çok şey açığa vurduğuna bir an şaşırarak.

"O bir pislik mi?" diye sordu Bridget. "Pisliklerle çok tecrübem var."

"Pek sayılmaz. Yani, patronluk taslamaya alışık, bu da gerçekten sinir bozucu olabilir, ama kötü bir adam olduğunu sanmıyorum. Sadece burada olmak istemediğini düşünüyorum. Ve beni hamile bırakır bırakmaz gemisine geri döneceğini de çok iyi biliyorum."

"Ouch. Sana bunu söylemedi, değil mi?"

Mandy başını salladı, göz kapaklarının arkasında gözyaşları belirmeye başladı. "Hayır. Stilistim ve menajerim bunu konuşurken duydum."

Bridget elini salladı. "Onlara kulak asma. Anladığım kadarıyla korkunç dedikoducular. Ben buraya geldiğimden beri saçma sapan konuşup duruyorlar."

"Senin de menajerin ve stilistin mi var?"

"Şaşırdın mı?" Bridget bir kaşını kaldırdı. "Görünüşe göre aynı ekiple çalışıyoruz."

"Serge ve Reina mı?" diye sordu Mandy. "Düğünü planlamak için damat adayı gerekmez mi?"

"Benim için seçtikleri savaşçı, çok uzak bir yerden geliyor, bu yüzden o gelmeden planlamaya başlamak istiyorlar."

Mandy nedenini bilmiyordu, ama Bridget'in de biriyle eşleştirilmiş olması onu biraz mutlu etti. Başka birinin de kendisiyle aynı şeyleri yaşadığını bilmek, durumu daha az korkutucu hale getiriyordu. En azından bazılarını. Bridget'in nişanlısı muhtemelen onunla evlenmeye zorlanmıyordu. Mandy, Bridget'in uzaylısının bir bakışta onu terk etmek istemeyeceğini düşündü. Asla.

"Yani evlenmeden önce onu tanıyamayacak mısın?" diye sordu Mandy.

Bridget'in yüzü bir an için bulutlandı. "O kadar da kötü olamaz, değil mi? Anladığım kadarıyla hepsi iri, kaslı ve çok yakışıklı."

"Öyleler," dedi Mandy, Dorn ve onun sert kaslarını düşünerek.

Bridget sandalyesinde dönerek Mandy'ye baktı. "Söylesene, seks ne kadar ateşli?"

Mandy'nin boynuna sıcaklık yayıldı, ama bu konuyu konuşma isteğine karşı koyamadı. "Hayatımda yaşadığım en iyi seks, çok ateşli."

Uzuvlarındaki karıncalanma artık bir uğultuya dönüşmüştü ve bacaklarının arasında bir zonklama hissediyordu. Sarhoşken azgın olmaya alışık biriydi, ama bu tamamen farklı bir şeydi. Cildi havadaki en ufak bir hareketle tepki veriyordu ve meme uçları sertleşerek gömleğinin kumaşına baskı yapıyordu.

"Bunların içinde ne var?" diye sordu barmene, koltuğunda kıpırdanarak bacakları arasındaki sürtünmenin omurgasında bir titreme yaratmasına izin verdi.

"Palaxian Zevk Tonik."

"Tehlikeli gibi," dedi Bridget, boynuzları artık koyu turuncu renkte olan ve kuyruğunu hızla sallayan adama kirpiklerini kırıştırarak.

Mandy, bir içki önce içtiği için kadının da kendisiyle aynı etkiyi hissettiğini düşündü. Barmen onlara dikkatle baktı ve boğazını temizledi. Eğer bir iblis uzaylıyı korkutuyorsa, belki de biraz yavaşlamaları gerekiyordu.

Bridget bardağını geriye doğru eğip son damlaları içti ve bardağa sertçe vurdu. "Eminim çok büyüktürler, değil mi? Öyle olmalılar, çünkü her yerleri kocaman." Elini Mandy'nin bacağına koydu ve birkaç santim yukarı kaydırды, Mandy'nin elbisesinin eteğini de beraberinde kaldırarak gözlerini onun gözlerine kilitledi. "Nasıl bir şey olduğunu anlat bana."

Garip bir şekilde, Mandy kadının elinin bacağında olmasını umursamadı, ancak birkaç santim daha yukarı çıksa Bridget bacaklarının arasında ne kadar ıslak olduğunu hissedecekti.

"Sanırım bu kadar sana yeter." Ses derin ve gürültülüydü ve bir an için nereden geldiğini anlayamadı.

Dorn onu bar taburesinden çekip omzuna atmadan önce gözlerini Bridget'ten ayırdı. Mandy, Bridget'in şaşkın ifadesini yakaladı, sonra onun bilmiş bir gülümsemeye dönüştüğünü gördü.

"Ne yapıyorsun?" Onun elinden kurtulmaya çalıştı ama o sadece bacaklarını daha sıkı tuttu. "Arkadaşımla eğleniyordum. Beni çocukmuşum gibi taşıyamazsın." Geniş sırtına vurdu. "Sen benim patronum değilsin."

"İşte burada yanılıyorsun, dostum."

Yirmi Üçüncü Bölüm

Dorn uzun adımlarla, ahşap yürüyüş yolunu adeta yiyip bitirircesine, eşini fantezi süitine geri taşıdı. Başka bir Drexian savaşçının kendisine bilgi verdiği için minnettardı ve Neebix barmeniyle, haraç gelinlerine Palaxian Pleasure Tonic servis etmemesi konusunda konuşmaya karar verdi. Görünüşe göre, bu içkinin insanlar üzerinde çok daha güçlü etkileri vardı, ancak Neebix'lerin yaramazlıklarıyla ünlü olduğunu bildiği için buna şaşırılmamalıydı.

"Sorun ne?" diye bağırdı Mandy, onun elinden kurtulmaya çalıştı ama başaramadı. "Benimle kalmak istemiyorsun ama ben de odadan çıkamıyorum, öyle mi?"

O nefes verdi. Elleri omurgasındaki düğümleri ovuşturuyor ve kanın penisine akmasına neden oluyordu. Tanrım, bu insan hem sinir bozucu hem de heyecan vericiydi. "Kendini gülünç duruma düşürüyordun. Seni utanç verici bir olaydan kurtardım."

"Şimdi babam gibi konuşuyorsun." Sözleri biraz peltek çıkıyordu. "Beni cezalandırıp araba anahtarlarımı alacak mısın, böylece sana daha fazla sorun çıkaramayayım diye?"

"O şeylerin ne olduğunu bilmiyorum. Dünya'da işe yarıyorlar mıydı?" "Hayır," dedi Mandy.

Dorn süitlerine ulaştı ve bacaklarını bırakmadan kapı panelini kaydırmayı başardı. İçeri girdiklerinde, onu yatağa attı. Yumuşak yatakta birkaç kez zıpladı ve o bir şey söylemeden, geriye doğru eğilip karnına tekme attı.

"Beni istediğin zaman sürükleyebileceğin bir eşya gibi davrandığın için." Dorn ikiye katlanırken kız yatakta yuvarlandı. "Ben bir haraç gelini olabilirim, ama senin kölen değilim. Beni mağara adamı gibi sürükleyemezsin. Sen Tarzan değilsin ve ben de kesinlikle Jane değilim."

Dorn nefesini geri kazandıktan sonra dikleşti ve sesini sabit tutmaya çalıştı. "Daha önce de söylediğim gibi, senin olay çıkarmamanı engelliyordum. Palaxian Pleasure Tonic'in sana ne yapabileceğini bilmiyorsun."

Yanakları kızarmıştı, ama bunun içkiden mi yoksa öfkesinden mi olduğunu bilmiyordu. Hâlâ sırt üstü yatarken, başını geriye atıp güldü. "Sen yokken başkasına saldırırım diye mi korkuyorsun?"

Bu düşünce Dorn'u irkiltti ve mantıksız bir öfke patlaması hissetti. "Hiçbir Drexian sana elini sürmeye cesaret edemez."

"O barmen Drexian değildi, değil mi?" diye sordu Mandy. "Her neyse, boynuzları kızarmış ve rahatsız olmuştu." Dirseklerinin üzerine doğruldu. "Duyduğuma göre gelecekte çok yalnız kalacağım, o yüzden diğer uzaylılarla arkadaş olsam iyi olur. Daha önce kuyruklu bir erkekle birlikte olmamıştım."

Dorn, geri dönüp barmeni boğazlamak ve gelinini şaplaklamak arasında savaşıp dürtülerle mücadele etti. Uzun bacaklarını açarak yatakta uzanmış halini izlerken, başka bir dürtü de yüzeye çıkmaya çalışıyordu. Sertleşen penisini ve gömleğinin arkasına sürtünen nabız gibi atan düğümleri görmezden gelmeye çalıştı. "Sana yalnız kalacağını kim söyledi?" Bir an önce buradan gitmesi gerektiğini inkar edemezdi, ama kardeşi dışında başkalarının da niyetini bildiğini bilmiyordu.

Kız yüzünün önünde elini salladı. "Büyük savaşçı Dorn'un buraya gelmek istemediği ve bir an önce savaş gemisine dönmek istediği sır değil."

"Bunun seninle bir ilgisi yok." Kız bir bacağını bükünce eteği geriye düştü ve uyluklarının arasında siyah dantel göründü.

Kız kaşlarını kaldırdı. "Gerçekten mi? Evlenmem gereken adam bana zorla evleniyor ve beni hamile bırakmak için gereken süreden fazla kalmak niyetinde değil, ama bunun benimle bir ilgisi yok mu?"

Midesinde bir sıkıntı hissetti. "Bunları asla bilmemeliydin." Onun soğuk davranmasına rağmen, ayrılmasının onu üzeceğini hiç düşünmemişti. Onu incitmek istememişti.

"Demek doğruymuş." Gözlerinde bir anlık acı parladı, sonra aniden içinde bulunduğu sisin içinde kayboldu. "Evet, biliyorum." Bükülmüş bacağını biraz açtı. "Peki, bunu bana nasıl telafi edeceksin, koca adam?"

Ona birkaç kez göz kırptı, sonra göz bebeklerinin büyüdüğünü ve cildinin pembeye döndüğünü fark etti. Ne kadar Palaxian Zevk Tonik içmişti? Bir adım geri attı. "Aklın başında değil."

"Haklısın. Aklım başımda değil." Bir eliyle elbisesini yukarı kaydırды, böylece adam dantelli külotunun geri kalanını görebildi. "Tek düşünebildiğim, seni içimde ne kadar çok istediğim."

Gözlerini ondan ayırmaya çalışırken, penisi pantolonuna baskı yapmaya başladı. Kendisi bu içkiyi hiç denememişti, ama içkinin engelleri kaldırdığını ve dili çözdüğünü biliyordu — hem de birden fazla şekilde.

Kadın belinden tutup onu kendine doğru çekti, o kadar ani oldu ki adam dengesini kaybetti ve neredeyse kadını ezip geçecekti. "Hiç bu kadar büyük bir penisi olan bir erkekle birlikte olmadım, biliyorsun. Dünyadaki çoğu erkek bunun yanında solda sıfır... Oh, bu komik." Kadın kıkırdadı. "Mumun şekli penise benziyor. Anladın mı?"

Anlamadı, ama kız bacaklarını beline dolamaya devam ederse kendini tutamayacağını biliyordu.

dantelin pantolonunun üzerinden penisine sürtündüğünü hissetti ve inledi. "Bu etkisi geçince, çok pişman olacaksın..."

"ok endişeleniyorsun." Bacaklarını sıkılaştırdı ve kendini ona srtt. "Beni hamile bırakıp gitmek istediğini sanıyordum. İşte, işte fırsatın." Yüzünü kendininkine yaklaştırdı ve kulağına fısıldadı. "Yoksa geri dönüp barmen de asık suratlı mı diye bakayım mı?"

Onun başka bir erkekle birlikte olduğı dşncesi, içinde öfke dalgası yarattı ve "asılı" kelimesinin tam anlamını bilmesede, tahmin edebiliyordu. Gözleri yanarak, sertçe ona doğıru eğildi. "Sen benimsin."

"yle mi?" Kız, meydan okurcasına onun gözlerine baktı. "Kanıtla."

Ona baktı, sarı sundress beline kadar toplanmış, minik külotunu ortaya çıkarmıştı, cinsel organının üstündeki dar sa şeridi zar zor görünüyordu. Tek istediğı, kıyafetlerini yırtıp atmak ve kendini ona gmmekti. Ya da ona hak ettiğı şaplağı atmak. Bu kadın onu nasıl bu kadar fkelendirebiliyordu?

Nefesini düzenledi ve yataktan geri çekildi, bacaklarını kendinden ayırdı. "Uyu, sonra konuşuruz."

Mandy gözlerini devirdi. "Sıkıcı. Konuşacak ne var ki? Ben buradayım. Sen de benimle birliktesin. Bundan memnun olmadığını biliyorum."

"Mutsuz değılim." Dorn mutluluk hakkında fazla düşünmezdi. Saldırganları savuşturmakla meşgulken mutluluk pek önemsiz bir şeydi.

"Beni kandırabilirdin." Mandy elbisesini yerine çekerek dzelitti. "Mutlu nişanlılar ayrılane kadar günleri saymazlar. Benimle olmak yerine uzaylılarla savaşıarak hayatını tehlikeye atmayı tercih ediyorsun. Bu beni nasıl hissettiriyor sence?"

Şey, yle söyleyince... "Daha önce de söyledim. Bunların hiçbiri seninle ilgili değıl. Benim işim, halkımı ve senin halkını istiladan korumak. Bu işte iyiyim. Hayatım boyunca yaptığım tek şey bu."

Mandy ondan uzaklaştı. "Hepsini anlıyorum, ama yine de benim için çok kötü. Burada yapayalnızım ve ilk kez bir arkadaş edinmeye başladığımda, sen beni benden alıyorsun."

"Barmen size öyle bir şey yapmamalıydı," diye ısrar etti Dorn.

"O zevk şeyinden mi bahsediyorsun?" Mandy ona sırıttı. "Senin için çok işe yarıyor olmalı ki bu kadar korkuyorsun."

Dorn kollarını göğsünde kavuşturdu. "Diğer kadının seni okşadığını fark etmedin mi?"

"Bridget'in bacağıma elini koyduğunu mu?" Mandy otururken güldü. "O bir şey değildi. Benimle öpüşmeye falan başlayacak sandın mı? Erkekler bunu sever sanıyordum."

Dorn yüzünün kızardığını hissetti. Neden iki insan kadının birlikte olması düşüncesi penisini şişiriyordu? "Seni utandırmak istemedim. Seni koruyordum."

Mandy derin bir nefes verdi. "Sen ve diğerleri. Neden hayatımdaki tüm erkekler beni korumak zorunda olduklarını düşünüyor?"

"Belki de çocuk gibi davrandığın içindir." Sesi, istemeden yüksek çıkmıştı.

Mandy elini kaldırıp ona tokat atmak istedi, ama Dorn bileğini yakaladı. "Benim haklı olduğumu kanıtlıyorsun, insan."

Elini çekip yüzüstü yatakta kendini yere attı.

Dorn, kadının inip çıkan omuzlarını izledi. İşler onun düşündüğü gibi gitmiyordu. Odadan çıkıp gitme içgüdüsüne karşı koydu. Bunu son yaptığında, kadın Palaxian Pleasure Tonic içmişti. Kadının yanına uzandı, elini sırtına koydu ve hıçkırıkları dinene kadar nazikçe okşadı.

Kız döndü ve kendini onun göğsüne bastırdı. "Gitme."

Onu kendine çekti, saçlarının tatlı kokusunu içine çekerek, muhtemelen tonikten dolayı hala sıcak olan teninin sıcaklığını hissetti. "Hiçbir yere gitmiyorum. Burası benim de odam, unuttun mu?"

Kız küçük bir kahkaha attı, ardından hıçkırdı. "Doğru." Başını kaldırdı. "Delice mi davrandım?"

Tonik etkisi geçiyor olmalıydı. Duyduklarına ve gördüklerine göre, her şeyi sikme dürtüsü geçse bile anılar silinmiyordu. "Kokteyllerin etkisiydi. Dert etme."

"Çok üzgünüm," diye fısıldadı. "Bana baktığın için teşekkür ederim."

Sorun olmadığını söyleyemeden, kız kendini kaldırdı ve onu öptü, yumuşak dudakları onun dudaklarına yapıştı. Kısa bir an geri çekildi, sonra onu daha derin öptü, dili onun dilini okşadı ve ona arzu dalgaları gönderdi. Kızın ona karşı kıvrıldığını hissetti, ama kızın ağzı onu o kadar çok rahatsız ediyordu ki, kızın ne yaptığını tam olarak umursamadı.

"Seni öpmek hoşuma gidiyor," dedi, sesi tiz ve kız gibi. "Sen beni öpmekten hoşlanıyor musun?"

Kızın kollarını başının üzerine kaldırıp üstüne çıkmasıyla başı neredeyse dönüyordu. Öpücükleri o kadar şehvetli ve yumuşaktı ki, kızın bileğini ve yatak direğini karıştırdığını hissedene kadar zihninin derinliklerinde çalan alarm zillerini fark etmedi.

Öpüşmeyi bırakıp elbisesini başının üzerinden çıkarıp onun bileğine ve diğer yatak direğine bağladı. Onun tamamen çıplak olduğunu ve göğsüne çömeldiğini anlaması bir dakika sürdü. O onu öperek dikkatini dağıtırken, bir şekilde külotunu çıkarmayı başarmış ve onu bir bileğine bağlamıştı.

Dorn bağlarını çekmeye çalıştı, ama bu sadece bağları daha da sıkılaştırdı. "Ne yapıyorsun?"

"Ne yapıyor gibi görünüyor?" Göğüsleri pembeye dönmüştü ve göz bebekleri o kadar büyümüştü ki, gözleri neredeyse siyah görünüyordu.

Onu öperek gözleri kör olmasaydı, kızın hala tonikin etkisinde olduğunu fark ederdi. Dikleşmiş meme uçları, tonikin etkisinin çok güçlü olduğunu gösteriyordu.

Kız eğilip gömleğinin düğmelerini açmaya başladı, saçları Dorn'un yüzüne döküldü. "Yıllar boyunca bu kadar aktörün arasında bulunarak birkaç şey öğrendim."

Onu bu kadar kolay kandırmasına izin verdiği için kendini tekmelemek istedi. Nasıl bu kadar kolay kandırılabilirdi? Tek umudu, Kax'ın bunu asla duymamasıydı. "Serbest kaldığımda, ben..." Cümleyi nasıl bitireceğini bilmiyordu, çünkü onu şaplaklamak sadece onun istediği şeye yol açacaktı.

Mandy gömleğini açtı ve iki elini onun sert göğüs ve karın kaslarına kaydırды. Eğilip meme uçlarını onun boynuna sürtünce, boğazından bir inilti kaçtı. "Ne diyordun?"

Bağlarından kurtulmak için hamle yaptı. Bu kadar sağlam düğümleri nereden öğrenmişti?

"Deneyebilirsin, ama ben üç yazımı yelken kampında geçirdim." Yukarı bakıp ona göz kırptı. "Ve bunlar çift düğümlü."

Pantolonunu çözdü ve dizlerine kadar indirdi, penisi dikleşince inledi. "En azından bir parçan beni istiyor." Dilinin ucuyla penisinin başını yaladı ve ona gülümsedi. "Penisini emmemi istiyorsun, değil mi?"

Gözlerini kapattı ve alt dudağını ısırdı. Onun güzel dudaklarının penisini okşamasını izlemek neredeyse dayanamayacağı bir şeydi.

Kız, penisini sıcak ve ıslak ağızına aldı, emdikten sonra ağızını penisinin gövdesine indirdi. Dorn'un gözleri geriye yuvarlandı, elleri kelepçelere çarptı.

"Hoşuna gitmezse, her an durabilirim," dedi kız, alaycı bir sesle.

"Durma," dedi, başını kaldırıp ona bakarak. "Beni ağzına tamamen almanı istiyorum."

"İşte bunu duymak istiyordum, koca adam."

Dorn, onu tekrar emmeye başladığında sırtını kavisledi ve çığlık atmamak için tüm iradesini kullanarak kendini kontrol etti. Tanrım, ağzı inanılmazdı.

Mandy, onu emirken elini onun penisinin tabanında yukarı aşağı pompaladı ve onu boğazının derinliklerine aldığı anda küçük zevk sesleri çıkardı. Bir saniye uzaklaştığında, "Lezzetli," dedi. "Bu penisi bütün gün emebilirim."

Dorn, bütün gün dayanamayacağını çok iyi biliyordu. O anda ağzında patlamamak için tüm dikkatini toplaması gerekiyordu. "Çöz beni, dostum."

Kız oturup başını salladı. "Henüz değil. Seni doyurana kadar olmaz."

Ellerinin sıcaklığından ve gözlerinin parıldayan yoğunluğundan, Dorn bunun biraz zaman alacağını biliyordu. "Bunun için seni şaplak atmak zorunda kalacağım, biliyorsun."

Göz bebekleri büyüdü. "Buna güveniyorum."

Yüzüstü sürünerek, ellerini kollarının üzerinde gezdirdi ve bir pazı etrafında kıvrılan dövmelere takıldı. "Bunları beğendim. Bütün Drexian savaşçıları bunlardan var mı?"

Dorn ağzını zorlayarak kelimeleri çıkarmaya çalıştı. "Çoğu, şehir dışında savaşanlar var. Bizim kurallarımız daha az."

"Ben de kuralları sevmem." Dilini kolundaki siyah sembollerin üzerinde gezdirdi.

O inledi. "Fark ettim." Kolunu yalamasının hissi bile penisini zonklatıyordu.

"Vücudunun her santimini yalamak bütün günümü alabilir." Sesi mırıldanır gibiydi. "Tabii sen de yapmak istemezsen."

Kadın geriye yaslanarak göğüsleri adamın yüzüne yaklaştıkça kadar eğildi. Adam başını kaldırıp kadının pembe meme uçlarından birini ağzına almadan edemedi.

Ağızına aldı. Derinlemesine emdi ve kızın nefes nefese kalarak kalçalarını ona doğru salladığını hissetti. Sert meme ucunu diliyle yuvarlarken, penisi ona olan arzuyla zonkluyordu.

"Beni istediğini söyle," dedi Mandy, meme ucunu ağzından çekip gözlerine bakarak.

"Tanrım, seni istiyorum." Sesi boğuktu. Onu tutmaya çaresizce ihtiyaç duyarak bileklerini tekrar çekti. Zihni, daha önce hissettiği mantıklı kısıtlamaların hiçbirinin olmadığı bir arzu girdabına dönüşmüştü. "Sana ihtiyacım var, dostum."

"Dostum." Mandy aşağı kayd, penisini tutup üzerine oturdu. "Bu hoşuma gitti. Biraz seksi."

Onun ıslaklığıyla penisinin başını sürükledi, açıklığıyla onu tahrik etti. Gözlerini geriye devirme içgüdüleriyle mücadele etti ve onun üzerine çökmesini izledi, onu sonuna kadar içine aldığında ıglık attı. Sıkı sıcaklığı penisini sardığında ateşli bir zevk dalgası hissetti ve kız onu sürmeye başladı.

O da onun hareketlerine uyum sağlayarak, onun hızına yetişmek için yukarı doğru itti. Kız, onun göğsüne tırnaklarını geçirerek, nefesleri kesik kesik ve sert bir şekilde onun penisini pompaladı.

"Böyle sikimi sürmek hoşuna gidiyor mu?" diye sordu, başını onun yanına indirirken, fısıltıyla söylediği sözler karanlık ve acil.

Onun penisi hakkında konuşmasını duymak, onu bağlarından kurtulmaya çalışmasına neden oldu. "Sevdiğimi anlamıyor musun, dostum?"

Dili onun kulak memesini yaladı. "Senin bu kocaman sikini taş gibi sert yaptığımı biliyorum." Kendini kaldırdı, böylece sadece sikinin başı kıvrımlarının arasına gömüldü, sonra tekrar aşağı indi ve onu doldurduğunda nefesini bıraktı. "Beni sikmeyi ne kadar sevdiğini söylemeni istiyorum."

Onun sözleri üzerine sırtını kavisledi ve içinden geçen arzu ve zevk dalgalarına teslim oldu. Onu istiyordu. Ona ihtiyacı vardı. Ona sahip olmalıydı. "Sikimin seni parçalamasını izlemeyi seviyorum, beni tamamen içine almanı izlemeyi seviyorum."

"Evet," diye inledi, kendini yukarı iterek. "Sen de benim kadar seviyorsun, değil mi, bebeğim?" Ellerini göğsünden ağağıya, onu ayırdığı yere doğru sürükledi. "Şimdi benim boşalmamı izlemeni istiyorum."

Gözlerini açtı ve bir elinin saçlarını taradığını, başının vahşî bir coşkuyla geriye atıldığını gördü. Diğer eli parlak kıvrımlarını genişçe açtı ve bir parmağı, açık bacaklarının arasında pembe ve açıkta duran şişmiş düğmeyi daireler çizerek okşadı. Onun, onun sikini sıkıca sararken kendini tatmin ettiğini görünce homurdandı.

Dorn, onu sürerken göğüslerinin zıpladığı yere gözlerini dikti ve onları ağzına alıp teninin tadına bakmak, dilinde pütürlü etini hissetmekten başka bir şey istemedi. Eşinin zevkten kendinden geçip elini saçlarından bir göğsüne indirip sert meme ucunu parmaklarıyla okşarken, onun adını haykırmasını izledi. Kız onun etrafında spazmlar geçirirken, Dorn başını geriye attı ve penisini yukarı doğru itti. Kızın her sert nabzında Dorn'un kendi ısısı artarken, kız onun penisini mengene gibi sıkıyordu. Yakıcı arzu onu parçaladığında, Dorn boşalırken kükredi ve kızın içine boşaldı.

Kafasındaki gürültü azalırken ve Mandy inleyerek üzerine yığılırken, Dorn kapının şiddetli vuruşlarını duydu.

Yirmi Dördüncü Bölüm

"Beni çöz." Dorn'un sesi boğuktan keskin bir tona

dönüşmüştü. "Bitirdim mi bilmiyorum..."

"Ciddiyim, Mandy," diye sözünü kesti. "O sesi duymuyor musun?"

Kız, onun gerçek adını kullanmasına ve kapıdan gelen yüksek bir gürültü ile komodinin üzerindeki cihazından gelen bir ping sesine şaşırarak oturdu. "Neler oluyor?"

"Bilmiyorum ve bağlıyken öğrenemiyorum." Ellerini tekrar çekti ve yatak sallandı.

Hâlâ sersemlemiş hissediyordu ve onu doyumsuz hissettiren o karşı konulmaz arzu henüz azalmaya başlamıştı. "Üzgünüm." Ellerini yavaşça hareket ettirerek onun bileklerini kurtarmaya çalıştı. "Çekince düğümleri çok sıkı yapmışsın."

Süitin kapısı sonunda açıldı ve Kax bir elinde bir çift bot, diğer elinde düz bir elektronik cihazla odaya koştu. "Çağırına cevap vermedin, kardeşim..." Onları yatakta görünce durdu ve ağzı açık kaldı.

"Tek kelime etme," diye homurdandı Dorn. "Beni çözmek için bıçağın var mı?"

Kax, Dorn'un kendisine konuştuğunu anlaması bir dakika sürdü, bir dakika daha da ayakkabıları bırakıp kemerine takılı bıçağı bulmak için uğraşması sürdü. Bıçağı birkaç kez hızlıca salladı ve Dorn serbest kaldı, pantolonunu giymeye başladı.

"Neler oluyor?" diye sordu Dorn.

"Aynı soruyu ben de sana sorabilirim," diye mırıldandı Kax, gülümsemesini saklamakta başarısız olarak. Yere düşürdüğü yeni botları işaret etti. "Eskilerinin yerine."

Dorn, bağlandığı bileklerini ovuşturdu. "Söylesem inanmazsın." Yeni siyah botları ayağına geçirirken kardeşine kızgın bir bakış attı. "Ben de değilim."

Mandy, iki adam da ona dikkat etmese de çarşafı kendine sardı. Ne içmişti ki? Palaxian bilmem ne mi? Bir daha asla içmeyecekti. Mide bulantısı hissedince kendini topladı. Hayır, bir daha asla içmeyecekti. Nokta.

"Oradan daha fazla olağandışı hareket algıladık..." Kax, Mandy'nin dinlediğini fark edince sözleri yine kesildi. "Komuta köşküne uzmanlığın isteniyor."

Dorn kollarını gömleğinin içinden çıkardı ve Mandy'ye dönüp baktı. Eğilip ellerini kızın iki yanına koydu ve onu nazikçe öptü. "Bunun bittiğini sanma, dostum."

Boynunu ısırdığında küçük bir çığlık attı. Zevk iksirinin etkisi geçince, Dorn'u gerçekten bağlayacak cesareti bulduğuna inanamadı. Bu düşünce yanaklarını kızarttı ve Dorn'un gözlerine bakamadı.

Sanki aklını okuyabiliyormuş gibi, Dorn kulağına fısıldadı. "Senden memnun değilim, dostum. Tam tersine."

Düzeltip ayağa kalktı ve kapının yanında duran Kax'ın yanına gitti. Kax gözlerini kaçırmış, yüzünde sırtkan bir gülümseme vardı.

"Burada kalsan daha güvenli olur," dedi Dorn. "Özellikle geçen sefer tek başına dışarı çıktığında olanları düşünürsek. Reina'yı sana eşlik etmesi için göndereceğim. Bu sefer onu bekle."

Mandy, Dorn süitten çıkınca derin bir nefes aldı. Pembe içeceklerin etkisi geçmeye başlayınca başı uğuldarken banyoya doğru yürüdü. Duvar boyu aynada kendi yansımasını gördü. Dağınık saçları,

kızarmış yanaklar, büyümüş göz bebekleri... "Az önce seviştim" tişörtü giymiş olsaydı daha iyi olurdu.

Dorn'a karşı kontrolü ele almaktan pişman değildi, ama kendi utanmaz davranışlarından şaşkınlık duymaktan kendini alamıyordu. Hiç böyle bir şey yapmamıştı; genellikle erkeklerin kontrolü ele almasına izin verirdi. Geçmişte bu, tatminsiz kalması anlamına gelirdi, ama bu sefer öyle olmamıştı. Bu sefer zevkini almıştı ve her saniyesinin tadını çıkarmıştı. Şimdi düşününce, Dorn onu hiç tatminsiz bırakmamıştı.

Yatak odasına geri döndü ve şifonyere yöneldi. Reina gelmeden önce düzgün görünmesi gerekiyordu. Neredeyse yüksek sesle inleyecekti. Reina'ya ne yapacaktı? Mavi saçlı uzaylıya çok sevse de, ikisinin ortak noktalarının ne olduğunu bilmiyordu. Vexling'e gezegenindeki yaşamı anlatmasını isteyebilirdi. Bu en az bir saat sürerdi, değil mi?

Başka düşün planlama toplantıları olmadığını biliyordu, ama Los Angeles'ta olsaydı ve nişanlı olsaydı yapacak çok şey olduğunu hissediyordu. Evini düşününce içini hafif bir özlem sardı, ama başını salladı. Gerçekte ne olacağını unutuyordu, diye hatırlattı kendine Mandy. Bir sürü sahte arkadaşı, medyada yer almak için onun en yakın arkadaşlarıymış gibi davranacaktı. London, Instagram paylaşımları için ona gelin partisi düzenlemek için ısrar bile edebilirdi. Ve tabii ki, bekarlığa veda partisi için Amsterdam, Paris, hatta belki Fiji gibi muhteşem bir yere giderlerdi.

İşte bu kadar. Dorn yokken ne yapmak istediğini çok iyi biliyordu. Bir çift külot ve yüksek bel kot pantolon giydi, sonra dantel sütyen ve sade beyaz bir tişört giydi, etiketlere bile bakmadı.

Reina süite girmeden birkaç saniye önce kapı çalındı.

"Geldiğine sevindim," dedi Mandy, Reina'nın ellerini tutarak. "Seni bekarlığa veda partime davet etmek istedim ve ayrıca bugün kendimi toparlamama yardım etmeni istiyorum.

Bunu bugün yapmam lazım."

Bölüm 25

"Beni çağırдың mı?" diye sordu Dorn köprüye girerken. Arkadaşından ayrılmak zorunda kaldığı için duyduğu rahatsızlık, etrafındaki telaşlı hareketlilikle birlikte yok oldu. Köprü görevlileri ayakta duran konsollarına eğilmişlerdi, diğerleri ise aydınlatılmış bir yıldız haritasının yanında Kaptan Varden'in etrafında toplanmıştı. Havada, alınan iletişimin uğultusu ve bilgisayarların bip sesleri yankılanıyordu.

Kaptan başını kaldırdı, kaşlarını çattı, sonra subaylarından birine başını sallayarak onu yanına çağırdı. "Senin aydınlatabileceğini düşündüğüm bir konu var."

Dorn uzaya açılan geniş pencereye baktı ve savaş ya da yaklaşan savaş gemileriyle ilgili herhangi bir işaret görmedi, ancak onaylayarak başını salladı.

"Inferno Force," diye devam etti kaptan, "daha önce hiç görmedikleri Kronock savaşçıları gördüklerini bildirdi."

Dorn'un beyninin derinliklerinde alarm zilleri çalmaya başladı, ama onları bastırmaya çalıştı. Yeni bir gemi türü, özellikle de günün erken saatlerinde ortaya çıkan bilgiyle karşılaştırıldığında, endişelenmek için bir neden değildi.

Varden bir tablet uzattı ve Dorn aşağıya baktığında, tek kişilik gemilere benzeyen ve etraflarındaki mürekkep gibi karanlık uzaya neredeyse karışan siyah, disk şeklindeki savaşçıların görüntüsünü gördü. Kronock'ların alışlagelmiş sivri uçlu, yıpranmış beyaz gövdeli savaşçılarının aksine, bu gemiler tasarım açısından ışık yılları önde görünüyordu.

"Bu bir prototip olabilir," dedi Dorn, Kax tableti elinden alıp resme bakarken.

Kaptan geniş göğsünü kollarını kavuşturarak kapattı. "Inferno Force, sınırda çok sayıda savaşçının toplandığını bildiriyor."

"Çatışmaya girdiler mi?" diye sordu Dorn, filosuna katılıp bu yeni düşman gemileriyle savaşmak için sabırsızlanıyordu.

"Olumlu," dedi kaptan. "Raporlarına göre, bu gemiler hızlı, manevra kabiliyetli ve hedefleri kilitlemesi zor."

"Başka bir saldırı girişimi mi?" diye sordu Kax, tableti Varden'e geri vererek. "Atlayabilirler mi?"

"İkinci subayınız atlama olmadığını bildirdi." Varden onları arka duvara yayılan aydınlatılmış yıldız haritasına götürdü, ışık noktaları berrak yüzeyde parıldıyordu. "Ancak, tek sorunumuz bu değil."

Dorn, kaptanın harita üzerinde çizdiği çizgiyi takip ederken ellerini arkasında birleştirdi.

"Ayrıca Kronock saldırısı altında olan Validian maden kolonilerinden birini savunmak için gönderilen bir savaşçı ekibini de kaybettik." Kaptan, haritada yanıp sönen küçük bir noktaya dokundu.

"Tüm ekip mi?" Kax, Dorn'dan önce sordu.

Kaptan kısa bir şekilde başını salladı. "Bu bir pusuydu. Bir kişi hariç tüm cesetleri bulduk. Onun esir alındığını düşünüyoruz."

Dorn'un omuzları gerildi. Kronocklar uzun zamandır adamlarından hiçbirini esir alamamıştı. İşler değişmişti. Bir süredir şüphelendiği bir şeydi bu. Kronocklar onları bekliyordu. Drexian tekniklerini incelerken ve teknolojilerinde önemli ilerlemeler kaydederken ölü numarası yapıyorlardı. Ve şimdi saldırmaya hazırdılar.

"Savaşçımızın nerede tutulduğunu biliyor muyuz?" diye sordu. "Kurtarma operasyonu hazırlığı yapıyor muyuz?"

"İstihbaratımız henüz kesin değil," dedi Kaptan Varden.

Dorn, onun söylemediklerini biliyordu. Yıllardır düşmanları hakkında derin istihbarata ihtiyaç duymamışlardı.

"Askeri istihbarat ekiplerimizi harekete geçirmeliyiz," dedi Kax, topukları üzerinde sallanarak. "Oraya savaşçılar gönderin ve neler olduğunu öğrenin."

Dorn, bakışlarını kardeşine çevirdi ve onun kızarmış yüzünü fark etti. Yüksek Komuta'da babasının koltuğuna oturmadan önce Kax, askeri istihbaratta eğitilmiş ve görev yapmıştı. Dorn, kardeşinin gözlerindeki bakışı tanıyordu. O da tekrar aksiyona girmek istiyordu. Kalbi göğsünde çarparak, nefesi hızlanırken o da aynı şeyi hissediyordu.

"Kronock topraklarının derinliklerine gönderilen istihbarat görevlilerimizden birinden rapor istedim." Kaptan, Dorn'un gözlerine baktı. "Düşmanımızın davranışlarındaki değişikliklerden endişe duyan tek kişi sen değildin. Bu adam, tehlikenin boyutunu değerlendirmek için aylar önce gönderilmişti."

"Peki?" diye sordu Kax. "Raporunda ne yazıyor?"

"Yok." Kaptan Varden dudaklarını sıktı. "Ona ulaşamıyoruz."

Dorn, Drexianca bir küfür etti. "Memurlarımız kayıp, savaşçılarımız pusuya düşürüldü ve düşmanımız bir savaş gemisini üzerimize atlayacak güce sahip mi?"

"Bunu bilemezdik," dedi Kax. "Belli ki uzun vadeli bir planları var."

Dorn alt dudağını ısırdı. "Bizi kazanmamıza izin verdiler."

"Öyle görünüyor, kardeşim," dedi Kax, bir adım geri çekilerek. "Şimdi Yüksek Komutanlığa rapor vermem ve istifamı sunmam gerekiyor."

"Ne?" diye sordu Dorn.

"Şu anda oturup bekleyemem. Cephede, neyle karşı karşıya olduğumuzu öğrenecek subaylara ihtiyacımız varken." Kax'ın gözleri yoğun bir şekilde parladı. "Benim gibi bir istihbarat subayını kullanabilirler, biraz paslanmış olsam da."

Dorn, kardeşi için gurur duydu ve Inferno Gücü'ne giden ilk ulaşım aracına atlamak için can attı. Akli eşine gitti ve duraksadı. Savaşı dönmek için can atıyordu, ama aynı zamanda Mandy'nin uzun bacaklarının arasına gömölmeğ için de can atıyordu.

"Grek." Kardeşi köprüden uzaklaşırken Drexian laneti dudaklarından kaçtı.

Bölüm 26

"Bu mükemmel," dedi Mandy, şişman bir uzaylı, havada asılı duran yemek arabasını süite doğru yönlendirirken. Gümüş kubbeli tabaklardan birini kaldırdı ve Fransız tostunun kokusunu içine çekti. "Aşçıya kokusu tam istediğim gibi olduğunu söyle."

Uzaylı ona tereddütlü bir gülümseme attı ve Mandy onun Dorn'un gönderdiği kahvaltıyı getiren uzaylı olduğunu fark etti. O zaman yemeğe nasıl tepki verdiğini düşününce yüzü kızardı. Yaratığın şaşkın görünmesine şaşmamalıydı. Koluna hafifçe vurdu. "Sorun yok. Karbonhidratlarla barıştım, özellikle de bekarlığa veda partim için."

O, geri çekilirken başını salladı ve Reina'nın açıklamadan önceki kadar şaşkın görünüyordu. Reina, havada duran arabaya doğru yürüdü ve Mandy'nin istediği tabakları inceledi. "Bunu bana bir daha açıkla."

"Brunch zamanı." Mandy daha fazla tabaktan daha fazla kapağı kaldırdı ve içinde yengeç eti ile Eggs Benedict, çileklerle süslenmiş yüksek bir pancake yığını ve tarçınlı şeker serpilmiş donut delikleri ortaya çıktı. "Bu, kahvaltı ile öğle yemeği arasında yenen bir öğün, bu yüzden bu isim verilmiş. Brunch eskiden en sevdiğim öğündü. Daha gençken ve üvey annelerim gelmeden önce, babam beni pazar günleri brunch'a götürürdü. Onunla olan tek güzel anılarımdan bazıları, krep yerken sohbet ettiğimiz anlardır. Bir ara, brunch'ın çok kalorili olduğuna ya da gittiğimiz restoran yeterince moda olmadığı gibi saçma bir nedenden dolayı gitmeyi bıraktık."

"Yani bekarlığa veda partisi için brunch mı hazırlıyorsun?" diye sordu Reina.

"Aynen öyle. Vegas'a gidip çılgın şeyler yapamam, o yüzden mimosa içip, sağlığınıza pek iyi gelmeyen ama tadı harika yemekler yiyip, belki balkonda uzanıp erkeklerle ilgili savaş hikayeleri anlatabiliriz diye düşündüm."

"Savaş hikayeleri mi?" Reina'nın iri gözleri daha da büyüdü. "Bu gelinlerin hiçbirisi savaşta bulunmadı ki."

"Bu bir deyim," dedi Mandy. "Sadece ilginç hikayeler anlatabiliriz demek."

"Anladım." Reina, içinde şişeler duran buz kovalarının dizisine baktı. "Şampanya hazır ve mutfığa, bahsettiğin portakallara en yakın şey olan moi moi suyu gönderttim."

Mandy elini havada salladı. "Eminim çok güzel olacaktır. Moi moi mimosalar egzotik geliyor kulağa."

"Yol açın, yol açın," dedi Serge, parlak pembe balonlardan oluşan bir duvarın arkasından süite girerken. "Bunları nereye koyayım?"

Sallanan balonların altında görünen tek şey, kalın topuklu, tavus kuşu mavisi botlarıydı.

"Sanırım şampanyanın yanında," dedi Mandy. "Bunları nereden buldun?"

Serge balonları yere koydu ve botlarıyla uyumlu mavi ceketinin yakasını düzeltti. "Kadınların katıldığı kutlamalar hakkında biraz araştırma yaptım ve çok fazla balon kullandıklarını gördüm. Ve ayak izleri."

"Ayak izleri mi?" diye sordu Mandy.

"Evet. Her yere minik ayak izleri."

Mandy elini ağzına götürdü. "Sanırım bebek partisini karıştırıyorsun, gelin partisi değil. Neyse, bu bir bekarlığa veda partisi. Hediye yok, tuvalet kağıdıyla oynanan aptalca oyunlar yok."

Reina'nın ağzı açık kaldı. "Umarım yoktur."

Serge bir çantayı yere bıraktı ve içinde gri ve yuvarlak bir Şey olan Şeffaf plastik bir biberon çıkardı. "O zaman bunları hediye olarak kullanmayacaksın."

"İçinde ne var?" Mandy, ŐiŐelerin içindeki küçük toplara bakmak için eğildi.

"Genellikle jelibonla doldurulurmuŐ." Serge açıkladı. "Ne olduğunu bilmediğim için nargwal fasulyesi kullandım."

"Onlar ne?" diye sordu Mandy.

"Güveç yapımında kullanılır."

"Ah evet," Reina gülümsedi ve başını yukarı aşağı salladı, mavi saçları sallandı. "Nargwal yahnisi, ıslak krk kokusunu nemsemezsen çok lezzetlidir."

"Biliyor musun," dedi Mandy, Serge'nin omzuna hafifçe vurarak. "Hediye olarak güveç fasulyesi olmasa da olur bence."

Serge kokladı ve Şişeyi çantaya geri attı, çantayı omzuna asarken fasulye taneleri ıngırdadı. "O zaman sizi bayanlara bırakayım. Ne yazık ki bekarlığa veda partisine katılabilecek biri değilim."

Mandy, Serge'nin gruba eğlenceli bir katkı olabileceğini düşünse de, o süitten çıkarken itiraz etmedi. Reina'ya dönerek, "Sen ve Serge'nin buradaki bekarlığa veda partilerine daha aŐına olmamanıza Şaşırdım. Burası düğünler için tasarlanmamıŐ mıydı?" diye sordu.

"Evet," dedi Reina, "ama bekarlığa veda partisi isteyen ilk gelin sensin."

"Sanırım çoğu gelin, uzaylılar tarafından kaçırılma olayını kafasına takmakla meşgul," dedi Mandy. "Neyse, kimler geliyor?"

Reina parmaklarını kaldırıp saymaya başladı. "Bridget ve Trista, oyun Őovundaki diğer katılımcılar, ayrıca en son katıldığım törenlerden birkaç gelin. Bu süreci yaŐamıŐ bazı dnyalılarla tanıŐmanız eğlenceli olabilir diye düşündüm."

Bridget ve Mandy'nin tanımadığı başka bir kız içeri girerek Serge'nin yanından geçti. Bridget kollarını açarak ona doğru koştu. "Partiye başlamaya hazır mısın?"

Mandy ona sarıldı. Bridget'i sadece birkaç gündür tanıyordu, ama o, Mandy'nin babasının bağlantıları, büyük evi veya güzel eşyaları için onu kullanmayan ilk kız arkadaşıydı. Bunu itiraf edeceğini hiç düşünmemişti, ama önemli ve ünlü birinin kızı olmamak güzeldi. Teknedeki kimse onu tanıımıyordu ve umursamıyordu.

"Uzaylı seni sürükleyip götürdüğünde endişelendim," diye fısıldadı Bridget. "Aslında endişelendiğimden çok kıskandım."

"Tiki barda mı kaldın?" diye sordu Mandy.

Bridget kaşlarını çattı. "Keşke. O barmen beni kendine çekmeye başlamıştı. Hayır, sen gider gitmez, oyun programındaki Drexian savaşçısı beni süitime kadar eşlik etmekte ısrar etti."

"Dorn'un kardeşi Kax mı?" diye sordu Mandy.

Bridget omuzlarını silktilti. "Sanırım. Tam bir keyif kaçıracıydı. Sana ne oldu?"

Mandy, Dorn'u bağladığını hatırladı ve yüzünün kızardığını hissetti. Bunu kimseye anlatamazdı.

"Donut kokusu mu alıyorum?" Kahverengi bob saçlı bir kadın, şişmiş karnına dokunarak süite girerken sordu.

Mandy iki kez baktı. "Sen...?" Kendini durdurdu, birinin hamile olduğunu varsaymak ve yanılmak istemediğini hatırladı.

Kadın onun ifadesini gördü ve güldü. "Evet, hamileyim. Dokuz aylık, ama Drexian hamilelikleri neredeyse on bir ay sürer, yani daha önümde uzun bir yol var." Elini uzattı. "Dana."

"Merhaba, Dana." Mandy onu yüzen yemek arabasına götürdü. "İstediğin kadar donut alabilirsin. Bu bir brunch."

Dana gözlerini kapattı ve Mandy'nin kolunu tuttu. "Brunch mu? Cennetteyim ve sanırım bebek az önce takla attı."

Mandy güldü, ancak kadının elbisesinin ince kumaşından karnının hareket ettiğini görünce kendi karnı da hopladı. Hamilelik sürecini hiç ciddiye almamıştı ve bunun gerçekliği onu biraz tedirgin etti.

Dana'yı donutları denemeye bırakıp Reina'nın yanına koştu. "Hamile bayanlar için alkolsüz bir şey var mı?"

"Moi moi suyu var."

"Köpüklü ama alkollü olmayan bir şey? Alkollü gibi tadı olan ama alkollü olmayan bir şey?" diye sordu Mandy. "Köpüklü üzüm suyu gibi mi?"

Reina başını salladı. "Alkol tadı olan ama alkol olmayan bir içecek mi? Ne garip. Burada öyle bir şey yok."

Mandy alt dudağının köşesini ısırdı. "Kaç tane hamile kadın davet ettin? Yemekler onlar için uygun gibi ama emin değilim."

"Sadece Dana," dedi Reina, elini sırtına koyarak. "Merak etme. Sorun yok. Drexian bebekleri dayanıklıdır."

"Merhaba Mandy," oyun programından Trista ona yaklaştı. "Seni tekrar görmek güzel."

"Merhaba Trista." Yanakları kızardı. Trista'yı son gördüğünde bir olay çıkarmıştı. "Son görüşmemizden beri sakinleştim."

Trista tereddütle gülümsedi ve süite giren diğer kadınlara bakarak omzunun üzerinden ona baktı. "Çılgın bir gündü. Öyle korkmuştum ki konuşamıyordum. Yaptığın şeyi yapıp her şeyi durdurduğun için çok mutluyum."

Mandy utanarak başını eğdi. "Her şeyi mahvettim, değil mi?"

"Üzülme," dedi Trista, sarı saçlarını eliyle düzeltirken. "Sonunda uzak bir yerde görevli bir savaşçı ile eşleştirildim. Ama yakında buraya gelecek."

"Bu iyi," dedi Mandy, Bridget'in Trista'nın uzaylılar konusunda çok korktuğunu söylediğini hatırlayarak. "Diğerleri gibi biriyse, çok yakışıklı olacaktır."

Trista'nın yanakları kızardı. "Senin eşleştirildiğin çok yakışıklı. Korkutucu, ama yakışıklı."

Mandy gülümsedi. "Göründüğü kadar korkutucu değil. Eminim senin eşin de harika biridir."

Trista gergin bir şekilde güldü. "Bilmiyorum. Alfa erkekler tam benim tipim değil."

Mandy ne diyeceğini bilemedi, çünkü Drexianların nerd ve hassas bir versiyonu olduğunu düşünmüyordu.

Bridget, parmakları arasında soluk turuncu bir sıvıyla dolu üç şampanya kadehini dengeleyerek onlara katıldı. "Mandy'nin yakışıklı nişanlısından mı bahsediyorsunuz?"

Trista kadehlerden birini aldı. "Ya sen, Bridget? Sana uygun birini buldular mı?"

Bridget, Mandy'ye bir kadeh uzattı. "Evet. O istasyonda değil, bu yüzden beklemek zorundayım."

"Tıpkı benim gibi," dedi Trista.

"En azından sen buna alışmak için zamanın oldu," dedi Mandy. "Uzaylılar tarafından kaçırıldığını ve sonra bir uzaylıyla aynı odaya atıldığını keşfetmek oldukça ürkütücü."

Bridget ona dirsek attı. "Bilmem. Adamın seni omzuna attığını gördüm. Bana da öyle yapsa fena olmaz."

Şimdi Mandy'nin kızarma sırası gelmişti ve diğer iki kadın güldü, ancak Mandy, Trista'nın gülüşünün zorlama olduğunu düşündü.

Bridget kadehini kaldırdı. "Üç oyun programı kızının yeniden bir araya gelmesine."

"Şerefe," dedi Mandy, kadehlerini tokuşturup köpüklü içkiden bir yudum aldı. İçki burnunu gıdıkladı ve şeftali tadı bıraktı. Garipti, nasıl

Tanımadığı kadınlarla kendini rahat hissetmesi, ama uzaylılar tarafından kaçırılmak, açıkça bir bağ kurma deneyimi yaratmıştı.

Uzun, çilek sarısı saçlı, kıvrımlı vücutlu iki kadın onlara katıldı.

"Bekar kız kim?" diye sordu biri.

"O." Bridget, Mandy'nin omzuna kolunu doladı.

"Onlardan iki tane mi var yoksa bu içki çok mu sert?" Trista, neredeyse boşalmış bardağına bakarak fısıldadı.

"Biz ikiziz," dedi diğer çilek sarısı saçlı kadın. "Ben Jenna, bu da Jasmine. Drexian kardeşlerle eşleştirildik."

"Bu benim ilk çift düğünüm," dedi Reina yaklaşırken. "Zavallı Serge, tören sırasında neredeyse sinir krizi geçirecekti."

Jenna Mandy'ye eğildi. "Serge ile mi çalışıyorsun?"

Mandy başını sallayınca Jasmine koluna elini koydu. "Merak etme. Seni deli edebilir ama etkileyici bir düğün düzenleyebilir."

Jenna ona baktı. "Düğün için endişelenmiyor. Endişeleniyorsun, değil mi? Seni korkutan başka şeyler var, değil mi?"

Jasmine kolunu sıktı. "Dünya'nın büyük, uzaylı bir savaşçıya adanmış bir hediye olması fikri başlangıçta benim için zordu."

"Sonra büyük uzaylısını gördü." Jenna kaşlarını oynattı ve kız kardeşi ona vurdu.

"Drexianların iri ve yakışıklı olmasının canımı yakmadığını söylemiyorum, ama her şeye alışmakta zorlanıyorsan kendini kötü hissetme."

"Çok şey yaşadık," diye itiraf etti Mandy.

"Daha da iyi oluyor," dedi Jenna. "Biz tributler, erkeklerimizle birlikte olmadığımız zamanlarda hep birlikte takılıyoruz. En azından istasyondan ayrılana kadar."

"Ve bu yerin oldukça havalı olduğunu kabul etmelisin." Jasmine, su üstündeki bungalovları göstermek için kollarını genişçe açtı. "Burada hayal edebileceğin her yeri yeniden yaratabilirler."

Hayal edebileceğin her yeri yeniden yaratabiliyorlar. Bali kanadında yan yana bungalovlar var."

"Eğer evini çok özlersen, holodeck'lerden birinde memleketini yeniden yaratmalarını isteyebilirsin," dedi Jenna, saçlarını omzundan atarak. "Nerelisin?"

"Los Angeles."

Jenna burnunu kırıştırdı. "Oraya geri dönmek ister misin?"

Mandy omuz silkti. Los Angeles'ta neyi özliyordu ki? Trafiği ya da sahte arkadaşları değil. "Dünyayı o kadar da özlemiyorum. En azından düşündüğüm kadar değil."

"Aynı," dedi Trista, sesi titriyordu. "Geri dönmek için can atacağımı sanmıştım, ama öyle değil. Tabii ki Iowa'da geri dönecek hiçbir şeyim yok."

"Hiçbirimizin yok," dedi Bridget, yüzü ciddi bir ifadeyle, sonra gülümsedi. "Ama şimdi cenneteyiz, şarap içip yemek yiyoruz. Bazılarımız bile yakışıklı, seksi erkeklerle flört ediyor."

"Lafı açılmışken..." dedi Jasmine, Mandy'yi dirsekleyerek. "Şok oldun mu?" "Şok mu?" diye sordu Trista, gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

"Neden?"

Jenna göz kırptı. "Eşimin düğümlerini ilk gördüğümde çılgılık attım. Ne olduklarını bilmiyordum. Onu neredeyse doktora sürükleyecektim."

"Düğümler mi?" Bridget, Mandy'ye bakarak sordu. "Neden bahsediyor?"

Jenna ve Jasmine birbirlerine anlamlı bakışlar attılar, sonra Jenna Reina'ya döndü. "Daha fazla şampanya lazım."

"Bir de doktora ihtiyacımız olacak," dedi Dana, gruba doğru birkaç adım atarak ve yakındaki bir sandalyenin arkasına tutunarak.

Herkesin gözleri esmer kadının yuvarlak karnına ve karnının altında tuttuğu eline çevrildi. Hamile kadının ne demek istediğini anlayan birkaç kadın nefesini tuttu.

Mandy şampanyasını Bridget'e uzattı ve Dana'ya kolunu doladı. Panik yerine, içini bir sükûnet kapladı. "Kasılmalar var mı?"

Dana dudaklarını sıkıca kapatarak başını salladı. "Ve suyum geldi." Başını arkasına doğru çevirdi. "Yerde."

"Sorun değil," dedi Mandy, gözlerini kadından ayırmadan. "Her şey yoluna girecek."

Dana başını salladı. "Henüz çok erken."

"Dalga mı geçiyorsun?" Kadının kolunu nazikçe sıktı. "Drexianlar burada çılgın bir tıp teknolojisine sahipler. Sen ve bebeğin çok iyi olacaksınız."

Reina koşarak geldi, ellerini ovuşturuyordu. "Trista sana ihtiyacım olduğunu söyledi."

"Buraya bir doktor çağırabilir misin?" Mandy sesini sabit tutarak sordu. "Dana doğum yapıyor."

"Ve benim eşim," diye ekledi Dana. "Köprüde."

Reina'nın gri teni soldu, ama tek kelime etmeden koşturarak uzaklaştı.

Trista gelip Dana'nın diğer koluna dolandı ve Mandy'nin gözlerine bakmak için eğildi. "Onu kanepeye götürmek ister misin?"

"Ne dersin, Dana?" diye sordu Mandy. "Kanep mi, yatak mı?"

"Aslında," dedi Dana, bir an dişlerini sıkarak devam etti. "Yürümeye devam etmek istiyorum."

Mandy ve Trista, diğer kadınlar onu cesaretlendirirken, onu yavaşça süitin içinde gezdirdiler. Birkaç dakika sonra Bridget, Trista'nın yerini aldı ve Mandy, sarışın ikizlerden birinin yerini almasına izin verirken, uzun boylu bir Drexian, havada asılı bir sedyeyi taşıyan bir sağlık ekibiyle birlikte süite girdi.

"Gerron!" Dana, tam üniformalı Drexian subayı görünce yüzü aydınlandı.

Ona doğru koşarak kollarının arasına aldı ve onu havada asılı duran yatağa kolayca kaldırdı. "Nasıl hissediyorsun, cinnara?"

"Sen burada olduğu için daha iyiyim," dedi Dana, gözlerini ondan ayırmadan.

Mandy, çiftin partiden hızla çıkarılmasını izlerken gözleri doldu. Tıbbi ekip, Dana ve karnını tararken Mandy, bebek ve annenin iyi olmasını umdu.

"Çok heyecanlıydı," dedi Reina, Mandy'nin yanına yaklaşarak.

Mandy başını salladı. "Ona 'cinnara' dedi." Bu kelimenin Dorn'un ona daha önce söylediği bir kelime olduğunu fark etti. "Drexianca'da ne anlama geliyor?"

"Sevgilim demek gibi," dedi Reina. "Güzeli, değil mi?"

Mandy, onaylayarak başını sallamaktan başka bir şey yapamadan zorlukla yutkundu.

Bölüm 27

Dorn süite girdi ve gözleri karanlığa alışana kadar bekledi. Serge, heyecanlı Gatazoid'in "bekarlığa veda partisi" dediği parti sırasında içeri girmesini yasaklamıştı. Bu onun için sorun değildi, çünkü kardeşi ile Kronock savaş stratejisini tartışmak için mükemmel bir bahane olmuştu. Kax'ın odasında saatlerce yıldız haritalarını ve savaş raporlarını incelediler, ta ki kardeşi otururken neredeyse uykuya dalana kadar ve Dorn saatin geç olduğunu fark edene kadar.

Işıklar kapalıyken, balkondan içeri sızan ay ışığı, tökezlemekten veya mobilyalara çarpmaktan onu alıkoyuyordu. Havada şeker kokusu vardı ve Dorn, "bekarlığa veda partisi"nin ne tür bir kutlama olduğunu merak etti. Yatağı ararken, ayağının altında bir şeye basıp yüksek bir patlama sesi duydu.

"Dorn?" Mandy yatağın kendi tarafındaki ışığı açtı ve oturdu.

Ayağının altında kalan pembe şeyin kalıntılarına baktı. "Üzgünüm. Saatin bu kadar geç olduğunu bilmiyordum."

Gözlerini ovuşturdu ve yorgan beline kadar düştü, omuzlarını saran iplerle tutturulmuş soluk mavi, ipeksi bir giysi ortaya çıktı. "Önemli değil. Çok uykum yoktu."

Dorn, onunla ne kadar samimi olsalar da, etrafında garip bir rahatsızlık hissederek gözlerini onun daracık üstünden ayırmaya çalıştı. Eğilip yerdeki pembe parçaları aldı, havaya kaldırıp inceledi.

"Bir balona basmışsın."

Balonun ne olduğunu bilmediği için başını ona doğru eğdi. "Bu kadar ince bir şey için çok gürültü çıkardı."

"Serge'nin fikriydi. Bekarlığa veda partisiyle bebek partisini karıştırdı, bu yüzden ben hamile olsaydım parti için kullanılacak tüm süslemeleri getirdi."

Dorn pembe parçaları yere attı ve yatağa çöktü, elini uzattı ve karnına koydu. "Bu hamile olduğun anlamına mı geliyor?"

Aile soyunu devam ettirmek dışında baba olma ihtimalini pek düşünmemişti, ama onun karnında kendi çocuğunun olabileceği düşüncesi birden kalbini hızla attırdı.

Kız başını salladı. "Hayır. Yani, bilmiyorum, ama sanmıyorum."

"Oh." Hayal kırıklığını belli etmemeye çalışarak elini çekti ve neden böyle bir acı hissettiğini merak etti.

"Henüz gidemediğin için mi hayal kırıklığına uğradın?" diye sordu Mandy, sesi titriyordu.

"Hayır. Karnının içinde benim çocuğumla birlikte büyümesini izleme fikri hoşuma gidiyor." Kendi sözlerine şaşırdı, özellikle de ne kadar doğru olduklarını fark edince. Onun bir Drexian bebeği, yani onun çocuğu taşıması düşüncesi inanılmaz derecede seksi geliyordu. "Gidip bunu kaçırmak gibi bir niyetim yok."

Kız ona baktı, gözleri hafifçe kısılmıştı, sanki ona inanıp inanmayacağına karar vermeye çalışıyor gibiydi. Onu suçlamadı.

"Parti nasıldı?" diye sordu, konuyu kavgaya yol açmayacak bir şeye çevirmeye çalışarak. Kronock konusunda çok yorgun ve endişeliydi, onunla kavga edecek durumda değildi.

Yastıklara yaslanarak onu incelemeye devam etti. "Beklediğimden daha heyecanlı. Bir sürü başka tribut gelinle tanıştım. Dünyadan gelen diğer kadınlarla vakit geçirmek güzeldi."

"Evinizi özlüyorsunuz," dedi.

"Düşündüğüm kadar değil."

Gözlerine baktı. "Gidebilseydin gitmez miydin?"

Kız, onun sorusunu düşünür gibi durakladı. "Hayır. Buraya gelmek bana yeni bir hayat verdi. Dürüst olmak gerekirse, eski hayatım o kadar da iyi değildi. *Ben de* o kadar iyi değildim. Buraya gelmek beni değiştirdi ve kendime ciddi bir şekilde bakmamı sağladı. Buradaki halimi daha çok seviyorum."

"Beni ilk gördüğün günden biraz daha az delirticisin."

Ona bir bakış attı. "Teşekkürler, sanırım. Ya sen? Hâlâ uzay istasyonundan ayrılıp savaşa dönmek için dakikaları mı sayıyorsun?"

Sesinde meydan okuma vardı, ama aynı zamanda hafif bir titreme de algılayabiliyordu. Birkaç gün önce, tek istediğinin Tekne'nin yapay ortamından olabildiğince uzaklaşıp, harap olmuş gemisine dönmek olduğunu söylerdi. Omuzlarına dökülen kahverengi saçlarıyla yatakta yatan kadına baktı ve midesi sıkıştı.

"Filoğumu özledim," dedi. "Savaşçıları komuta etmeyi özledim. Benim bildiğim tek şey bu. Ama seni de terk etmek istemiyorum."

"Burada benimle kalmaya zorlandığını sanıyordum." Gözlerine bakarak neredeyse meydan okurcasına çenesini kaldırdı. "Hiç evlenmek istemediğini ve bunu sadece kardeşin için yaptığını sanıyordum."

Dorn'un ilk içgüdüğü, onun duygularını incitmemek için bunu inkar etmektir, ama ona yalan söylemek istemiyordu. "Başlangıçta öyleydi. İnsanlar hakkında pek iyi bir fikrim yoktu."

Mandy kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Peki şimdi?"

Dorn derin bir nefes aldı. "Şimdi durum farklı. İnsanlar sandığım gibi değil. Beklediğimden daha ilginçsiniz."

"İlginç mi?" Mandy kaşlarını kaldırdı.

Dorn bileklerindeki izlere baktı. "Diğer insanlar da senin gibi ise, türünüz sandığımdan daha zeki ve inatçıymış."

"Tatlı dilli," dedi kız.

Kaşlarını çattı. "Bu tatlı mıydı?"

Kız başını hafifçe salladı. "Hayır, ama dürüsttü ve zeki denilmesinden rahatsız olmadım. İnatçı baş belası denilmekten iyidir."

"Oh, sen de kesinlikle öylesin dostum."

Mandy gülümsemeyi zor tutuyor gibiydi. "Sana da aynısı, koca adam."

Dorn onu inceledi. "Belki de kardeşim bizi eşleştiren haklıydı. Belki de ikimiz de kendimiz kadar inatçı birine ihtiyacımız var."

"Bu süreçte birbirimizi öldürmezsek tabii."

Dorn elini tuttu. "Doğru hatırlıyorsam, beni öldürmeye çalışan sendin."

Mandy omuzlarını düzeltti. "Kazara."

"Sana asla zarar vermeyeceğimi biliyorsun." Dorn, elini dudaklarına götürdü. "Seni korumak için ölürüm."

Onun açık avucunu öperken Mandy yerinden kıpırdadı. "Biliyorum. Sen bir Drexian savaşçısı. Bu senin görevin."

Elini tutarken, onun ince parmaklarına ve kendi koyu tenine karşı solgun cildinin görünümüne baktı. "Ben her zaman bir Drexian savaşçısı olacağım. Bu özelliğimi değiştiremem. Ama seninle olmak artık görev değil."

Kız dudaklarını ısırdı. "Hayır mı?"

O başını salladı. "Artık bu benim istediğim bir şey ve ben seni istiyorum."

Gözleri doldu ve hızla gözlerini kırptı. "Yani gitmeyecek misin?"

Elini daha sıkı tuttu. "Ben hala bir savaşçıyım ve bir filo komutanıyım. Artık savaşa koşup seni geride bırakmak istemiyor olsam bile bunu değiştiremem."

Kız kaşlarını çatıp dudaklarını bir yana çekerek yavaşça başını salladı. "Anlıyorum. Sanırım senin değişmeni istemiyorum. Sen savaşçı olmak için doğdun. Bir amacın var, gerçekten iyi olduğun bir şey." Öne doğru eğildi. "Ben de bunu istiyorum."

"Senin de bir amacın var. Drexian türünün devam etmesine yardım edeceksin."

Mandy gözlerini devirdi. "Beni 1950'lerden değil, Dünya'dan aldın. Ben bundan daha fazlasını istiyorum."

"Anlamıyorum."

"Ben bir adak gelini olduğumu ve Drexian savaşçılarından biriyle evlenip Drexian bebekleri doğurmam gerektiğini biliyorum, böylece ırkınız yok olmayacak, falan filan." Elini geri çekip havada daireler çizdi. "Hepsini anlıyorum ve bir şekilde kabul de ediyorum, ama daha fazlasına ihtiyacım var."

Dorn ona baktı. "Drexian türünün yok olmaması için bir neden olmaktan daha mı fazla?"

"Evet. Dünyadaki sorunumun bir kısmı, bir amacım olmamasıydı." Mandy yorganın altından çıkıp yatağın yanında dolaşmaya başladı, döndüğünde kısa ipeksi geceliği uyluklarının etrafında dalgalanıyordu. "Babam haklıymış. Amaçsız ve sıkılmışım ve bu yüzden her türlü belaya bulaştım."

Dorn çenesini kaşdı, parmakları sakallarına sürtündü. "Senin başını belaya sokmamak benim işim."

Mandy ona gözlerini devirdi. "Lütfen. Beni bağlayıp tutmayı mı planlıyorsun, yoksa her odadan çıktığımda beni eve sürükleyip götüreceksin?"

Onu tiki bardan uzaklaştırmayı düşünürken vücudu ısınmaya başladı. "Gerekirse."

Kadın volta atmayı bıraktı. "Demek istediğim, sıkılmadığım sürece başım belaya girmez."

Ayağa kalktı ve ona doğru yürüdü, kolunu beline doladı ve onu kendine doğru çekerek vücuduna yapıştırdı. "Az önce benimle sıkılmış gibi görünmüyordun."

Göğsü pembe lekelerle kaplandı ve boynuna kadar yayıldı. "Sen yanımdayken kesinlikle sıkılmıyorum, ama sırf bana eşlik etmek için burada kalamazsın. En iyi yaptığın şeyi yapmalısın, o da sert bir savaşçı olmak. Ben de iyi olduğum şeyi yapmalıyım."

Parmaklarını sırtında gezdirdi, parmak uçlarının altında kısa geceliğinin yumuşak kumaşını hissetti ve onu vücudundan yırtıp almak istedi. "Sana çok iyi yaptığın bazı şeyleri söyleyebilirim, dostum."

Ondan uzaklaşmaya çalıştı ama o onu sıkıca tuttu. "Ciddiyim Dorn. Ne yapmak istediğimi biliyorum." Hızlıca nefes aldı ve konuşmaya devam etti. "Bugün duşta, tributlerden biri erken doğum yaptı. Ona yardım ederken bu işte iyi olduğumu fark ettim. Her zaman paramedikler veya acil servis doktorlarının yer aldığı kurtarma programlarına ilgi duymuşumdur. Matematikte yeterince iyi olmadığım için doktor olmak istemedim, ama burada sağlık bölümünde yardımcı olabilirim. Hastalarla aram iyidir ve yaralar veya kan beni korkutmaz."

Ona baktı ve gözlerinde yalvaran bir ifade gördü. Onun mutsuz olması onu çok üzdü, ancak hastalıklarla uğraşmak için kendini tehlikeye atması da hoşuna gitmiyordu. Onu gömleksiz hastanın yanında görmek hiç hoşuna gitmemişti.

"Bunu yapmak istediğinden emin misin?"

Kafasını hevesle salladı. "Deneyimim olmadığını biliyorum, ama en alt kademedен başlamaya hazırım. Gerekli tüm eğitimleri alacağım. Daha önce tıbbi servise girdiğimde, sağlık görevlilerinden biri

veya doktorlardan biri potansiyelim olduğunu söyledi. Sadece ne yapabileceğimi görmek için bir şans istiyorum."

Ona neden daha az riskli bir yol seçmesi gerektiğini söylemek için ağzını açtı, ama sonra kapattı. Neden eşinin bir savaşçı olarak hissettiği tatmini hissetmesin ki? Kararını verdiğinde istediğini elde edebileceğini kanıtlamıştı. Kendi bencil endişelerini bir kenara iterek onu sıktı. "O zaman yapmalısın. Tıp bölümünün başıyla konuşurum."

"Gerçekten mi?" Yüzünde bir gülümseme belirdi. "Ciddi misin? Beni yatağa atmak için söylemiyorsun, değil mi?"

Başını ona doğru eğdi. "Dünyada insanlar başkalarını yatağa atmak için iş teklif eder mi?"

Mandy omuz silkti. "Los Angeles'lıyım, o yüzden evet."

"Garip. Hayır, seni yatağa atmak için söylemedim. Tıbbi bölümde çalışmak istiyorsan, bunu yapmalısın." Gülmemek için kendini zorlayarak, parmağıyla Mandy'nin çenesini kaldırdı. "Sana söylemeliyim, hiç beklediğim gibi değilsin."

Gözleri onun gözlerine kilitlendi. "yle mi?"

Kafasını salladı. "Hayal edebileceğimden çok daha karmaşık ve sinir bozucusun."

"Bunu iltifat olarak alacağım."

"yle almalısın." Yüzünü ona yaklaştırdı ve dudaklarını dudaklarına değdirdi. "Eğer tıbbi bölüm olmazsa, savaşçı olmayı düşündün m? Sana çok yararlı olabilecek agresif eğilimler var. Belki benim gemimde görev alabilirsin."

Kız kıkırdadı ve dudakları onun dudaklarına değdi. "Seninki gibi seksi birniforma giyebilir miyim?"

Geri çekilip kaşlarını kaldırdı. "niformamı beğendin mi?"

"Üniformalı erkeklere bayılırım." Mandy ellerini onun göğsünde gezdirdi. "Bu, bana dövüş becerilerini öğreteceğin anlamına mı geliyor?"

Adam, kadının bileklerinden birini tutup sırtının arkasına doğru çekti. "Gemime savaşçı olarak katılırsan, yakın dövüşün temellerini öğrenmen gerekir."

Sesi nefes nefeseydi. "Düşmanla savaşmak için mi?"

"Çoğunlukla diğer Drexianlarla savaşmak için." Adam sırtıttı. "Biz çok ateşli bir türüz."

Bir bacağını alıp kadının bacağına doladı, ayak bileğini öne doğru çekerek kadını geriye düşürdü. Kadını yakaladı ve yere indirdi, vücudu kadının vücudunun üstündeydi. "Ders bir. Bir rakibi nasıl yere indirirsin."

"Sanırım savaşçı olmak bana göre bir iş değil," dedi Mandy, nefesi kesik kesik.

"Belki değildir," dedi Dorn, vücudunun altında onun vücudunun ısını hissederek ve buna tepki olarak penisinin sertleştiğini hissederek. "Ama her seçeneği denemeliyiz."

"Hâlâ benim işimden mi bahsediyoruz?"

Kafasını salladı. "Benim yavaş davranmam ve senin mutluluğunun benim için ne kadar önemli olduğunu sana göstermem hakkında konuşuyoruz."

O, ağzını ele geçirirken inledi, dili onun tatlı tadının tadını çıkardı. Her zamanki çılgın tutkuyla değil, göğsüne çarpan kalbinin atışlarını ve kısa nefeslerini hissedecek kadar yavaş hareket etti. Bu sefer, eşini ele geçirmenin her anının tadını çıkaracaktı.

Bölüm 28

Mandy uzaktan bir siren sesi duydu. Rüya mı görüyordu? Yatakta döndü ve çıplak bir şekilde yorganın üzerinde yatan Dorn'a çarptı. Önceki gece aniden aklına geldi ve ona sokulup gülümsedi, önce yerde, sonra yatakta iki kez daha ne kadar yavaş ve nazikçe seviştiğini hatırladı.

Ona tıbbi serviste iş bulacağına söz verdiğini de hatırladı. Hâlâ uykulu bir halde, başını göğsüne yaslayarak kaslarının sert şişkinliğini hissetti. Dışarıdan sert bir adam gibi görünebilirdi ama o, bundan çok daha fazlası olduğunu kanıtlamıştı. Dün gece ona ne kadar yavaş girdiğini, vücutları birbirine kenetlenirken gözlerini ondan hiç ayırmadığını düşününce parmakları karıncalandı ve kalbi daha hızlı atmaya başladı.

Hiçbir erkeğe karşı böyle hissetmemişti ve bu heyecan verici olsa da onu korkutuyordu. Bundan kaçamazdı. Onu terk edemezdi. Eşyalarını apartmanının önündeki kutuda bırakamazdı. Parmaklarını onun karın kaslarına doğru kaydırırdı. Bunun tersi, onun her zaman ona ait olacağıydı. Fena bir takas değildi.

Ağlama sesi onu uykulu düşüncelerinden uyandırdı. Kesinlikle rüya değildi. Oturup gözlerini ovuşturdu. Ses, süitin dışından geliyordu ve çok yüksekti.

Dorn'u salladı. "Uyan, koca adam. Sanırım yangın falan var."

Dorn homurdandı ve gözlerini açtı. "Duman kokusu almıyorum."

Süitin kapısı birden açıldı ve kardeşi içeri koştu.

"Ciddi misin?" Mandy yorganı üzerine çekti. "Bu şimdi bir sorun mu olacak?"

Kax ona hafifçe eğildi. "Özür dilerim." Gözleri Dorn'a kaydı. "Geri atladılar. İstasyon ateş altında."

"Grek!" dedi Dorn. Mandy bunun Drexianca bir küfür olduğunu düşündü. Tüm oda titredi, idil ortam bir anlığına kaybolduktan sonra geri geldi.

"Kaç gemi var?" Dorn otururken sordu, kendini örtmeye zahmet etmeden yerde kıyafetlerini aradı.

"Görünüşe göre Dünya'yı istila etmek için tam ölçekli bir saldırı başlatmışlar."

Dorn pantolonunu buldu ve giyindi, ardından kullanılmadığından parlak olan yeni botlarını giydi.

Oda tekrar titredi ve uzaktaki dağlık yeşil ada kayboldu. Süit olduğu gibi kalmıştı, ama Mandy, sonsuz mavi gökyüzünün yerine, üzerlerindeki kubbeyi kaplayan gri tavan döşemelerini görebiliyordu. Cennet buraya kadarmış.

"İyi değil." Dorn odayı taradı. "Holografik sensörler arızalıysa, güç hatları hasar görmüş demektir."

Oda titredi ve o kadar hızlı yana yattı ki Mandy yataktan düştü. Dorn onu kaldırdı. "Giyin." Gözleri onun gözlerine kilitlendi. "Çabuk."

Ona ikinci kez söylemesini beklemeden, komodinin üzerine koşarak ilk bulduğu tanga ve sundress'i giydi.

"Buraya olabildiğince çabuk geldik." Reina'nın sesi normalden birkaç oktav daha yüksekti.

Mandy döndü ve onu Serge'nin yanında gördü. Serge, turkuaz renkli bir takım elbise ve Vexling'lerin boyunun üçte biri kadar görünen düz ayakkabılar giymişti.

Serge'nin gözleri yatağa, buruşuk çarşaflara ve çarşafların arasında karışmış geceliğine gitti. "Sen listemizdeki ilk tribut gelinisin, ama biraz zamana ihtiyacın varsa geri gelebiliriz."

Dorn, Mandy'yi dirseğinden tutup Reina'ya uzattı. "Zaman yok. Ben istasyonun savunmasına yardım ederken onu güvende tutman gerekiyor."

Serge göğsünü kabarttı. "Bize güvenebilirsiniz."

Dorn, Mandy'ye uzun uzun baktı, yüzü ciddiydi. Ona kısa bir baş selamı verdi ve Mandy, Dorn'un hepsini korumak için elinden geleni yapacağını biliyordu. Çenesini kaldırdı ve ona da baş selamı verdi.

"Senin için geri döneceğim, cinnara," dedi, sesi duygu dolu.

Sonra Dorn ve kardeşi gittiler. Mandy'nin midesi bulandı ve mide bulantısı dalgası geldi. Drexians'ın onun Dünya'da kimsesi kalmadığını düşünmesi umurunda değildi. Burası hala onun gezegeniydi ve ona değer veren insanlar hala vardı, her ne kadar onlar onun duygularına karşılık vermemiş olsalar da. Oda bir tarafa eğilirken ve midesi bulanırken banyoya koştu, ayakta kalmak için duvarlara ve kayan mobilyalara tutundu. Lavaboya eğildi ve mide bulantısı geçene kadar derin nefesler aldı.

Serge banyoya kafasını uzattı. "Gitmemiz gerek."

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu Mandy, Serge ve Reina'nın arasındaki koridorda aceleyle yürürken, küçük uzaylı onların uzun adımlarına yetişmek için koşuyordu.

"Tüm haraç gelinleri kaçış mekiğine bindiriliyor," dedi Reina, eğimli asansöre doğru yol göstererek.

İklimatik asansöre adım attığı anda istasyona bir darbe daha geldi ve asansör sallandı. Mandy, elektrik sorunu varsa bu aleti kullanmamaları gerektiğini düşündü. Merdivenler varsa, çok uzun süreceklerini düşündü, bu yüzden parmaklarını çaprazlayıp iç korkuluğa tutunarak yukarı çıktılar. İklimatik asansör bir darbe daha aldı ve sallandı.

Serge, katlarına ulaştıklarında bir an durdu ve dışarı çıktı, ellerini dizlerine dayadı ve Mandy'nin Gatazoid kfr ya da bir tanrıya yalvarma olduğunu düşündüğü bir şey mırıldandı. Reina onu görmezden gelerek Mandy'yi koridorda toplanan bir grup Dünya kadınının yanına itti. İstasyonun sarsılması, fısıltılı konuşmaları ve boğuk ağlama seslerini kesintiye uğrattı. Mandy, Bridget'i gördü ve onu görünce rahatladı.

"Neler oluyor, biliyor musun?" diye sordu Bridget.

Reina, grup ilerlerken ikisini de öne itti.

"Kronock saldırısı," dedi Mandy. "Drexianların Dünya'yı koruduğu uzaylı yaratıklar."

"Zamanlamamız çok kötü, değil mi?" diye sordu Bridget. "Drexianlar onları otuz yıldır başarıyla durdurmuşlardı sanıyordum."

Mandy, bunun kendi suçu olduğunu düşünmek istemediği için başını salladı. Dorn onu evlenmek için geri ağrılmasaydı, belki savunma güçleri asla başarısız olmazdı. Tabii ki suçlu olan özellikle o değildi. O kadar geveze olmasaydı, onun yerine Bridget olabilirdi. Ya da Trista. Iowa'lı sarışın neredeydi ki?

"Dana'dan haber var mı?" Mandy, yanında duran sarışın ikizlerden birine sordu.

Kadın sırtıttı. "O harika. Sağlıklı bir erkek bebek. Beş kilo."

Mandy ağzı açık kaldı. "On iki?"

"Merak etme," dedi kadın elini okşayarak. "Bebekleri ameliyatla çıkartıyorlar, ama iz kalmıyor."

Mandy bunun kendisini daha iyi hissettirip hissettirmediğinden emin değildi.

Trista gruba katılırken ona çarptı, mavi gözleri korkuyla doluydu. "İnanamıyorum. İlk kez uçağa bineceğim ve o da ateş altında olan bir uzay gemisi olacak."

"Gemiye mi bineceğiz?" diye sordu Mandy.

Trista, haraç gelinlerini sıraya sokan Gatazoid düğün organizatörünü işaret etti. "Serge öyle söyledi. Her ihtimale karşı bizi istasyondan uzaklaştırmak istiyorlar..."

İstasyon sallandı ve Trista elini ağzına kapattı. Mandy kusmayacağını umdu.

Dorn, Kax ve diğer iki savaşçı kalabalığın arasından geçmek için ilerlerken kadınlar ikiye ayrıldı.

Mandy, Dorn'un kolunu yakaladı ve onu kardeşi ve aynı derecede ciddi ve sert görünen bir savaşçıyla yaptığı konuşmadan uzaklaştırdı. Dorn bir an onu fark etti, sonra etrafındaki kadınları süzdü. Gözleri yumuşadı ve elini Mandy'nin yanağına koydu.

"Neredesiniz?" diye sordu, ama Reina aceleyle yanına geldi.

"İstasyonun durumu belli olmaz diye, haraç gelinlerini nakil aracına bindiriyoruz..." Sözünü yarım bıraktı.

Dorn başını salladı, yüzünde bir şeyin spazmı geçti. "Onu benim için güvende tutacağını biliyorum."

Mandy kolunu daha sıkı tuttu. "Gitmek istemiyorum. Seninle burada kalmalıyım."

Sinirli bir nefes verdi. "Olmaz. Burası güvenli değil. Diğer kurbanlarla birlikte gideceksin. Ben bile burada kalmıyorum. Bir savaş gemisine gidiyorum." Mandy'nin ağzının açıldığını görünce kaşları çatıldı. "Lütfen. Senin için endişelenmek istemiyorum."

Boğazında bir yumru oluştu. "Bir savaş gemisi mi?"

"Savaşın kalbi benim yerim. En çok faydamın olacağı yer orası." Parmaklarıyla kadının yüzünü okşadı ve bir saniye boyunca gözlerine baktıktan sonra arkasını dönüp diğer adamlara yetişmek için uzaklaştı.

Gitmesinin doğru olduğunu biliyordu. Drexian'ın en iyi komutanlarından biri ise, savaşta olması gerekiyordu. Yine de onun uzaklaşmasını izlemekten nefret ediyordu.

İstasyon bir tarafa yalpalarken Mandy kendini duvara dayadı ve birkaç kadın çığlık attı. Midesindeki mide bulantısının geminin sallanmasından kaynaklanmadığını biliyordu. Gemi bir darbe daha alırken gürültüyle inledi ve ışıklar titredi.

Eğer onun eşi olsaydı, o zaman onunla birlikte olmalıydı. Bir savaş gemisinde olsa bile, diye düşündü. Dorn onu çılgına çevirebilirdi, ama aynı zamanda ne kadar şımarık olduğunu fark etmesini sağlamış ve içindeki en iyi yanları ortaya çıkarmıştı. Hayatında ilk kez, çalışmak için heyecanlanıyordu. Neredeyse gülmek geldi. Babası, onun çalışmak için heyecanlandığını görseydi, muhtemelen şoktan ölürdü.

Mandy, kaçış nakliyesine binmek için sıraya giren diğer kurban gelinleri izledi. Onlarla gitmek doğru gelmiyordu, bunun güvenli olduğunu biliyordu ama yine de. Dorn'un savaşın ortasında olup olmadığını bilememek ona dayanılmaz geliyordu. Ya onu bir daha hiç göremezse? Dorn'un ondan ne istediğini ve neyin mantıklı olduğunu biliyordu. Ama ne zamandan beri Dorn'un istediğini yapıyordu ki? Ona inanan tek kişi oydu ve onu terk edemezdi.

Reina, Serge ile konuşmak için arkasını döndü ve Mandy onun fırsatını gördü. Yavaşça geri çekildi, sonra dönüp hızla ters yöne doğru yürümeye başladı. Köşeyi döndüğünde durdu ve arkasına bir bakış attı.

"Boo." Bridget ve Trista hemen yanında duruyordu.

Mandy çığlık atmamak için elini ağzına kapattı. Kalp atışları normale döndüğünde, "Ne yapıyorsunuz?" diye sordu.

"Ben de sana aynı şeyi soracaktım," dedi Bridget. "Ama seni takip edip ne yapacağını görmek daha eğlenceli geldi."

"İkiniz de geri dönmelisiniz," dedi Mandy. "Yaptığım şey gerçekten aptalca."

"Harika," dedi Bridget. "Yıllardır yapmam gereken şeyleri yaptım. Biraz aptallık yapmaya hazırım."

"Dorn'un savaş gemisine gizlice gireceğim," dedi Mandy.

Trista'nın ağzı açık kaldı. "Ama tehlikeden uzak olmak için nakliye gemisine binmemiz gerekiyor. Savaşın ortasına uçacaksın."

"Biliyorum," dedi Mandy. "Bu benim aptalca fikrim. Sen diğer gelinlerle birlikte geri dönmelisin. İlk uçak yolculuğun bir savaş gemisinde saklanarak olmamalı."

Trista tırnağını ısırdı. "Gelmezsem kızar mısın? Nereye gittiğini kimseye söylemeyeceğim. Reina ve Serge sorarsa, tuvalette olduğunu söylerim."

Mandy uzanıp elini sıktı. "Harika. Sen benim dikkatimi dağıtacaksın." Trista bir adım geri çekilirken Bridget'e döndü. "Sen de geri dönmelisin."

"Olmaz." Bridget başını salladı. "Ben de geliyorum." "Emin misin?"

"Tabii ki," dedi Bridget.

Mandy, Reina'nın isimlerini seslendiğini duydu. "Sanırım benim sıram geldi," dedi Trista, köşeyi dönüp ortadan kayboldu.

"Tamam, ama acele etmeliyiz. Reina ve Serge tuvalette olmadığımızı fark eder etmez çıldıracaklar."

"Belki Trista onları bir süre oyalar," dedi Bridget, "ama banyo hikayesinin Serge'yi kandıracağını sanmıyorum."

Mandy ve Bridget koridorda koşarak bir asansöre ulaştılar. Mandy kapılar kapandıktan sonra kontrol panelini inceledi. "Uçuş güvertesi nerede olabilir?"

Bridget bir düğmeye bastı. "Yedi." Mandy etkilenmiş bir şekilde başını sallayınca omuz silkti. "Nişanlım henüz gelmedi, bu yüzden etrafı biraz kurcalama fırsatım oldu."

Kapılar açıldığında, iki kadın da dışarı çıktı. Bridget, koridorda koşuşturan uzaylıların arasından geçerek onları geniş çift kapının önüne getirdi. "Voila," dedi ve eliyle kapıları açarak uzaya açılan ve gemilerle dolu devasa bir hangar ortaya çıkardı.

Dorn buna bayılacak, diye düşündü Mandy.

* * *

Mandy, elbisesinin üzerine giydiği parlak, siyah uçuş kıyafetine baktı. Şimdiye kadar giydiği neredeyse tüm kıyafetlerden daha boldu, ama Drexianlar onun iki katı büyüklüğündeydi, bu yüzden bu hiç de şaşırtıcı değildi.

"Bunlar hoşuma gitti," dedi Bridget, kıyafetinin kaygan kumaşını eliyle okşayarak. "Beni erkeksi hissettiriyorlar."

"Artık haraç gelinleri gibi görünmüyoruz, orası kesin." Mandy, uçuş kıyafetlerini bulduktan sonra saklandıkları rafın arkasından başını uzattı.

Uçuş güvertesi, yüksek tavanlı ve gemilerin girip çıkması için uzak ucunda geniş bir açıklık bulunan devasa bir odaydı. Savaş uçakları sıralanmış, pilotlar uçaklara binmek için koşturuyordu ve kenarlarda birkaç büyük gemi duruyordu. Bağırışlar ve motorların gürültüsü metal duvarlardan yankılanıyordu. Burası, istasyonun geri kalanındaki idilli ortam ve tertemiz koridorlardan çok farklıydı ve Bridget, böyle bir yerin varlığına şaşırdı, ancak şimdi düşündüğünde, ilk geldiği yerin burası olması gerektiğini anladı.

"Adamınızın gemisini nasıl bulacağız?" diye sordu Bridget, Mandy'nin yanına gelerek rafların arasına başını soktu.

"Bilmiyorum." Mandy, geniş alanı taradı ve gözleri Kax'ın bal rengi saçlarının daha büyük gemilerden birine kaybolduğunu gördü.

. Başını onun yönüne doğru salladı. "Orada. Az önce kardeşi o gemiye biniyordu."

Bridget derin bir nefes aldı. "En azından iki koltuklu olanlardan biri değil. Oraya gizlice binemezdik herhalde." Mandy'nin kolunu tuttu. "Bunu yapmamız gerektiğinden emin misin?"

"Pek değil, ama onun güvenliğinden emin olamadan bir nakliye gemisinde mahsur kalmaktansa onunla birlikte olmayı tercih ederim. İstemiyorsan benimle gelmek zorunda değilsin. Diğerleri ayrılmadan önce onlara yetişebilirsin."

"Olmaz. Sadece senin de kararlı olduğundan emin olmak istedim."

Mandy gülümsemeden edemedi. Dorn onu çıldırtsa da, kesinlikle tamamen kararlıydı.

"Hızlı yürü, ama koşma." Mandy rafların arkasından çıktı. "Nereye gittiğimizi biliyormuş gibi görünürsek kimse bize soru sormaz."

Bu teknik hayatı boyunca işe yaramıştı. Reşit olmadan kulüplere girmek, rezervasyon olmadan restoranlarda en iyi masaları kapmak ve katılmaması gereken partilerin konuk listesine girmek için kullanmıştı. Los Angeles'ta güçlü insanlarla takılmaktan öğrendiği birkaç yararlı şeyden biri, tavrın her şey olduğu idi.

Bridget'in yanında uçuş güvertesinde ilerleyen Mandy, sağa sola bakmadı. Kax'ın girdiği gemiye odaklandı ve birkaç Drexian pilotu iki kez bakıp birinin durmalarını söylemesine rağmen hızını kesmedi.

"Devam et," dedi Bridget'e arkasını dönmeden.

Dorn'un olmasını umduğu gemiye giden rampaya ulaştılar. Rampanın arkalarından kapanmasıyla acele ederek son birkaç adımı koşarak attılar.

"Ucuz atlattık," diye fısıldadı Bridget. "şimdi ne yapacağız?"

Mandy parmağını dudaklarına koydu. Gemi havalanıp istasyondan iyice uzaklaşana kadar varlıklarını belli etmek istemiyordu. Dorn'u tanıyorsa, mümkünse gemiyi geri döndürüp onu bırakacaktı. Dorn'un yaptığını pervasızca bulacağını biliyordu, ama ona mantıklı geliyordu. Dorn, ne kadar tehlikeli olduğunu bildiği halde, ona güven veriyordu ve Drexianların en iyi savaşçılarından biri olduğunu biliyordu. Savaşa girse bile, ondan uzak olmak daha tehlikeli bir seçenek gibi görünüyordu.

Geminin orta bölümüne girdi; koridorların tekerlek çarkı gibi yayıldığı oval bir alan. Koridorlardan birinde sesler duydu; Dorn ve Kax'ın sesleri. Bridget'e onu takip etmesini işaret etti.

Bu geminin konfor için değil, savaş için inşa edildiği belliydi. Zeminler metal panellerden yapılmıştı ve başlarının üzerindeki borular ve kablolar çelik ızgaradan görünüyordu. Bir dizi silahın bulunduğu parlak kasaları geçtikten sonra, çıkmaz bir yola ve daha fazla malzeme rafına ulaştılar. Birkaç metal sandığı çekerek birbirlerine bakacak şekilde yerleştirdi.

"Oturmak en iyisi."

Geminin motorları gürültüyle çalışmaya başladı ve kalbi bir an durdu. Çok fazla uçmuştu ama hiç gerçek bir uzay gemisine binmemişti. En azından hatırladığı kadarıyla. Hem heyecanlı hem de korkmuştu.

Bridget'in dudaklarının sıkıca birbirine bastırıldığını görünce elini uzattı. "İyi misin?"

"Daha önce söylemeliydim," dedi Bridget, bir an gözlerini kapatıp devam etti, "Uçmayı pek sevmem."

Mandy, gemi sarsıldığında Bridget'in elini daha sıkı tuttu. "Artık geri dönüş yok."

Bölüm 29

Dorn, pilot koltuğunda dönerek kardeşine bakarken birkaç düğmeyi çevirdi. "Bunu yapmak zorunda değilsin."

"Küçük kardeşimin tüm övgüyü almasına izin mi vereyim?" Kax ona alaycı bir gülümseme attı. "Hayatta olmaz. Ayrıca, Yüksek Komuta'da masa başında yeterince zaman geçirdim. Savaşın heyecanını özledim."

Dorn ne demek istediğini anladı. Geminin kontrol paneline ve uçuş güvertesine bakan geniş pencereye dönerek vücudunun titrediğini hissetti. Tabii ki bu, Mandy'yle birlikte olmanın kalıntı etkisi olabilirdi. Tanrım, bu kadın onu delirtiyordu.

"Kardeşim?"

Kax'ın şaşkın bakışlarıyla karşılaşınca irkildi, sonra yüksek sesle inlediğini fark etti. Boğazını temizledi. "Üzgünüm, ben sadece..."

Kax elini salladı. "Özür dileme. Ben olsam, hala o yatakta olurdum."

Dorn, gülümsememeye çalışarak boğazını temizledi. Parmakları konsolun üzerinde uçarken ve gemiyi kalkışa hazırlarken, elindeki göreve odaklanması gerekiyordu. Arkadaşı güvendeydi, kendini böyle teselli etti. Serge ve Reina'nın yanı sıra diğer haraç gelinleri ile birlikte emin ellerde olacaktı. O ise Kronock'un gezegenini yok etmesini engelleyecekti. Motorlar gürültüyle çalışmaya başladığında, Dorn çok geç kalmadıklarını umdu.

"Silahlar yüklendi," dedi Kax, yardımcı pilotun görevini üstlenerek gemilerine eklenen torpido stokunu kontrol etti.

Dorn başını salladı. "Kargo kapıları kapanıyor."

"En son ne zaman bu kadar küçük bir gemiyi komuta ettin?" diye sordu Kax, motorların gürültüsünün üstüne çıkarak kardeşine.

Dorn, dört kişilik ama iki kişi tarafından kullanılacak şekilde tasarlanmış kokpitiyle gemiyi inceledi. Eğitimini aldığı tek kişilik savaş uçakları kadar manevra kabiliyeti yüksek olmasa da, bu bombardıman uçakları, nispeten kolay manevra yaparken önemli miktarda silah taşıyabilmeleriyle biliniyordu.

"Uzun zaman oldu," dedi, "ama bu yeni ve geliştirilmiş savaş uçaklarının neler yapabileceğini görmek için sabırsızlanıyorum."

"O zaman başlayalım. İtici motorları çalıştır."

Gemi, kargo bölmesinin metal zemininden havalandı ve Dorn, geminin titremesiyle birkaç pilotun geri çekildiğini gördü. Ardından gemi ileri fırladı ve geniş ağızdan dışarı uçtu. Yakınlarda savunma düzeninde uçan savaş uçaklarını görünce tanıdık bir sakinlik onu sardı ve içgüdüsel olarak gemiyi yaklaşan ateşin menzilinden çıkardı.

Uzay istasyonunun önüne atlayarak Kronock gemilerinin yaklaşmasını engelleyen iki Drexian savaş gemisini değerlendirdi. Kalın metal gemiler, parlak uzay istasyonu ile keskin bir tezat oluşturuyordu ve ona, kenar mahallede bıraktığı gemiyi hatırlattı. Yaralı savaş gemilerinden fırlayan savaşçıların görüntüsü tanıdık ve rahatlatıcıydı. Savaşta kendini kanıtlamış bu savaş gemileri, pek bir şeyin geçmesine izin vermezdi.

"Talimatımız Kronock savaşçıları görmezden gelip savaş gemilerine odaklanmak." Kax, uzayda süzülüyormuş gibi görünen devasa, elmas şeklindeki gemileri işaret etti. Gemiler çamurlu gri renkteydi ve pullu zırhlarla kaplıydı.

Dorn kaşlarını çatı. Bu savaş gemileri, son birkaç yıldır savaştığı gemilere benzemiyordu. Öncelikle, Drexian savaş gemilerinin iki katı büyüklüğündeydi ve artık atlama kabiliyetine sahip olduklarını biliyordu. Atlama genellikle geminin kalkanlarını zayıflatırdı, ancak zırhlarına bakıldığında

zırhlarına bakınca, Dorn aniden bu gemileri batırmanın daha zor olacağından korktu.

"Gizlilik kalkanını etkinleştiriyorum," dedi Kax, lazer ateşinin arasından hızla geçerken.

"Gizlilik mi?" diye sordu Dorn.

"Bilim adamlarımız tarafından yeni geliştirildi ve birkaç prototipte kullanıldı," dedi Kax. "Düzgün çalışırsa, çıplak gözle görölmemiz zor olacak ve sensörlerde görünmeyeceğiz."

Dorn kaşlarını kaldırdı. "Benden başka ne gibi sırlar saklıyorsunuz?"

Kax ona yan gözle baktı. "Dediğim gibi, bu yeni bir şey. Kronock'ların bunu bilmesini istemedik. Bildiğimiz kadarıyla, buna denk bir şeyleri yok."

"Bildiğimiz kadarıyla." Dorn, Kronocklar hakkında bildiğini sandığı hiçbir şeyden artık emin değildi. Onlarla kenar mahallelerde çatışmalar yaşamıştı, ama sadece gemileri ve silahları değişmemiş küçük filolarla karşılaşmıştı. Önüne atlayan devasa savaş gemilerini ya da onlardan çıkan şık siyah savaş uçaklarını hiç görmemişti.

"Ne demek istiyorsun?"

Dorn, yarım disk şeklinde iki Kronock savaşçısının etrafından keskin bir dönüş yaptı. "Atlama teknolojisini mükemmelleştirdilerse, başka neler geliştirmiş olabilirler? Bunca yıldır boş boş oturdukları fikri artık saçma geliyor. Neden daha önce aklıma gelmedi bilmiyorum."

"Bu senin suçun değil, kardeşim."

"Eğer bizi kendi zaferlerimizle rehavete ve tembelliğe sürüklemek için yapılan planın bir parçasıysam, evet." Dorn, Kronock güçlerini, ya da Kronock güçleri sandığı şeyleri kolayca yenerek geçirdiği yılları düşününce ağzında acı bir tat hissetti.

Kax ona bir bakış attı. "Şu anda yapabileceğimiz tek şey, askeri gücümüzün ve stratejimizin onları hala yenebileceğini ummak."

Dorn aniden başını salladı. Kardeşi haklıydı, düşmanın planını daha önce fark edemediği için kendini suçlamanın bir anlamı yoktu. Şu anda, onları yenmeye ve istasyonu güvende tutmaya odaklanması gerekiyordu. Ve Mandy. Eşini düşünerek dudaklarını sıktı. Ona güveniyordu, artık zaferden başka seçenek yoktu. "Hadi yapalım."

Düşman gemileri onları görmemiş gibi görünse de, gemisini Kronock savaşçılarından akıntısından uzaklaştırdı. "Gizlilik kalkanlarınız işe yarıyor gibi görünüyor."

Dorn kardeşine baktı ve yüzünün hiç bu kadar canlı olduğunu görmediğini fark etti. Kardeşinin ondan önce bir savaşçı olduğunu, askeri istihbaratta görev yaptığını ve hatta kendi savaş gemisini komuta ettiğini unutmak kolaydı. Dorn, Yüksek Komuta'da babasının yerini almanın ona ne kadar zor geldiğini merak etti. "Bunu özleyorsun?" diye sordu.

"Hayal bile edemezsin." Kax ona sırtıttı, sonra Dorn'un manevra yaptığı devasa düşman savaş gemisine baktı. "Beni bilgilendir. Bu şeyi batırmak için kaç torpido gerekir?"

"Normalde, bir hasar vermek için cephanemizin çoğunu kullanmamız gerekir, ama bir fikrim var," dedi Dorn.

Kax'ın yüzündeki sırıtiş acı bir gülümsemeye dönüştü. "Neden bu beni duraksatıyor?"

"Hadi ama." Dorn'un derin sesinde meydan okuma vardı. "Seni ne zaman yanlış yönlendirdim?"

"Çocukken parlak fikirlerin olduğunda hep. Kendi foton gücüyle çalışan roketimizi yapmaya çalıştığımızı hatırlamıyor musun? Kaşlarımın yeniden çıkması bir ay sürmüştü."

"Onu saymazsak," dedi Dorn, ağzının kenarları kıvrıldı. "Bana güvenmiyor musun?"

Kax gözlerini devirdi.

"Bunu evet olarak kabul ediyorum." Dorn koltuğundan kalktı. "Nereye gidiyorsun?"

"Onlara top veya torpido ateşlemeye çalıştığımız anda, Kronock bizim yerimizi öğrenecek. Gizli modda olsak da, topların bir yerden ateşlendiğini anlamak için dahi olmaya gerek yok.

"Anlaştık."

"Bu, hedef alınmadan ve ateşlerinden kaçmadan önce savaş gemisini yok edecek kadar uzaklaşamayacağımız anlamına geliyor," dedi Dorn.

"Ya da onlar uzaklaşmadan önce."

"Aynen öyle." Dorn ayağa kalktı. "Silahları onların gövdesine takıp, savaşçılarımız ateş ederek patlatabilirsek başka."

Kax parmaklarını konsolda davul gibi çaldı. "Denemeye değer, ama silahları savaş gemisine nasıl takmayı planlıyorsun?"

"Saklambaçta ne kadar iyi olduğumu hatırlıyor musun?" Kax kaşlarını kaldırdı. "Torpideleri saklayacak mısın?"

"Temelde öyle. Gemi hareket etmediği için, onları arka itici havalandırma deliklerine sıkıştıracağım."

Kax'ın ağzı açık kaldı. "Ama iticileri çalıştırırlarsa sen..."

"Yakıldılar mı?" Dorn omuz silkti. "Muhtemelen, ama onların onlarla çatışmak için bir nedeni olmayacağını umuyorum ve gemiyi sabit tutmanı bekliyorum, böylece mümkün olduğunca az süre açıkta kalırım."

"Harika," diye mırıldandı Kax. "Umarım bu işten benim kaşlarımdan daha iyi çıkarsın."

Bölüm 30

Mandy, Bridget elini ağzına kapatırken depo alanına göz gezdirdi. Sıcak kahverengi teni biraz yeşil görünüyordu. Kusmuk torbası olarak kullanılabilecek bir şey olmamasına şaşdırmamak gerekirdi. "Derin nefes al."

Bridget başını salladı, sonra gemi ileriye doğru hızlanıp bir anda yana doğru sert bir dönüş yapınca küçük bir çığlık attı.

Mandy yere kaymadan kendini tuttu. "Muhtemelen en kötüsü oydu."

Bridget zayıf bir gülümsemeyi başardı ve gemi eğilip alçalırken, duvara sabitlenmiş rafların birine kolunu dayadı. Mandy, neden böyle uçtuklarını düşünmek istemiyordu, çünkü bu açıkça kaçma manevralarıydı ve savaşın ortasında olduklarını düşünüyordu. Saklandıkları yerde pencere olmamasına sevindi. Ara sıra gövdeden gelen sarsıntılar ona yeterince bilgi verse de, neler olup bittiğini bilmek istemiyordu.

"Hollywood'da büyümek nasıldı?" diye sordu Bridget, sesi alçak.

"Şimdi mi?"

Bridget dudaklarını sıkıca kapatarak başını salladı.

"Dikkatini dağıtmak için mi?" diye sordu Mandy, arkadaşının karnına elini koyduğunu izleyerek. "Tamam, ama sandığın kadar heyecanlı değil."

"Ünlü erkeklerle çıktın mı?"

Mandy burnunu kırıştırmadan edemedi. "Aktörler en kötüsüdür. Birkaç süper kahraman filminde oynamış biriyle çıkmıştım.

çok iyi değildi."

"Hangi süper kahraman?" Bridget'in gözleri parladı.

Mandy, Bridget'in elini ağzından çekip öne eğilmesiyle dikkatinin dağıldığını düşündü.

Dudaklarını kapatarak "Sana ismini söyleyemem, ama süper *olmadığını* söyleyebilirim"

"Kapa çeneni." Bridget bacağını tokatlayarak dedi.

"Peki ya sen?" diye sordu Mandy. "Tanıdığım ünlü balerinler hakkında bir şey biliyor musun?"

Bridget'in gülümsemesi kayboldu. "Dans dünyası Hollywood'dan bile daha az göz alıcıdır. Kibirli aktörleri düşün ve buna ayak başparmağı ekle."

Mandy yüzünü buruşturdu. Başka bir şey soramadan, geminin motorunun çalıştığını duymasına rağmen, gemi hareket etmeyi kesmiş gibi göründü. Kadınlar sessizce beklediler ama gemi hareketsiz kaldı.

"Sence istasyona geri döndük mü?" diye fısıldadı Bridget, yanaklarından yeşil renk neredeyse tamamen kaybolmuştu.

Mandy, o kadar şanslı olduklarını ya da görevin bu kadar çabuk bitebileceğini sanmıyordu. "Sanmıyorum, ama sen burada kalmak istersen ben bir bakabilirim."

Bu sefer Bridget gelmek için ısrar etmedi. Mandy omzuna son bir kez vurdu, sonra koridorda parmak uçlarında yürüyerek geminin ortasına doğru kafasını uzattı.

Yukarıdan bazı gürültüler duydu ve bir merdivenden bir kapıya uzanan bir bacak gördü. Dorn ya da kardeşi olmalıydı ve ikisinin de onu görmesini istemiyordu. Vücudun geri kalanı aşağıya düşerken geri çekildi ve yankılanan bir gürültüyle yere indi. Figür kubbe şeklindeki kaskını çıkardığında kalbi hızlandı ve Dorn'un koyu renk saçlarının ensesine kadar uzandığını gördü. Neyse ki, geminin sesleri onun keskin nefes almasını bastırdı.

"Bitti mi?" Kax'ın sesi geminin önünden geldi.

"Hazır ve bekliyor," dedi Dorn, ağır eldivenlerini çıkarıp kolunun altına sıkıştırdı.

O kadar yakındı ki Mandy uzanıp ona dokunmamak için kendini zor tuttu. Neredeyse onun sıcaklığını hissedebiliyordu ve sırtına tam oturan uçuş giysisinin altında kaslı omuzlarının hareketlerini izlerken ses çıkarmamak için nefesini tuttu.

Dönmeden uzaklaştı ve Mandy bir dakika boyunca kıpırdamadan nefesini düzenleyip, bu tehlikeli anı atlattığı için kendini tebrik etti. Parmak uçlarında saklandıkları yere geri döndü.

"Seni aramaya çıkacaktım," dedi Bridget, yanına oturunca.

"Az kalsın Dorn'a çarpıyordum," dedi Mandy, kimse duyamayacağını bildiği halde sesini alçaltarak. "Görünüşe göre geminin dışından içeri giriyordu."

Daha fazla konuşmadan, üstlerindeki ışıklar söndü ve karanlığa gömüldüler. Bridget küçük bir çığlık attı ve Mandy, kendi kalbi çarparak kadının ağzını eliyle kapattı.

Bölüm 31

"Bunu neden yaptın?" diye sordu Dorn, koltuğuna doğru el yordamıyla ilerlerken.

"Sanırım fark edildik." Kax'ın sesi alçaktı ve gerginlikle titriyordu.

"Işıklar taramayı etkilemez," dedi Dorn, kardeşinin temel bilgileri unutacak kadar paslanmamış olmasını umarak.

"Bizi aletlerle taramıyorlar. En azından şimdilik, ama yüz metre önümüzde bir drone belirdi. Görüntü aktarıyorsa fark edilmeyelim diye tüm güçleri kapattım," dedi Kax. "Torpidoları gemiye taktın mı?"

"Evet. Yüzeyleri manyetize ettim, bu yüzden bir yere gitmemeleri gerekir." Dorn, önlerinde drone'u fark edince sesini alçaltarak konuştu. "En iyi hamlemiz, mümkün olduğunca çabuk kalkışıp savaş gemisinden uzaklaşmak olabilir. Sonra ateş emri verebiliriz ve drone gemiyle birlikte etkisiz hale getirilir."

Kardeşi içini çekti. "Sen her zaman en riskli seçeneği seçersin."

"Diğer seçenek ise burada oturup Kronock'un konumumuzu doğrulayıp bizi havaya uçurmasını beklemek." Dorn'un kanı, her zaman tehlikesiyle karşı karşıya kaldığında olduğu gibi kaynamaya başladı. Bazı insanlarda olduğu gibi korku onu felç etmiyordu. Aksine, duyularını keskinleştiriyor ve tepkilerini hızlandırıyordu. "Ben yeşil ışık yaktığımda motorları çalıştır, ben bizi buradan geriye doğru çıkaracağım."

"Geriye doğru mu?" Kax intihar görevine gönüllü olduğunu mırıldandı.

"Yüksek Komuta seni yumuşatmış olamaz," dedi Dorn.

"Sana yumuşaklığı gösteririm," dedi Kax, sesinde çelik gibi bir keskinlik vardı. "Hadi yapalım şunu."

Dorn, henüz hiçbir şey göremiyor olmasına rağmen ellerini konsolun üzerine koydu. "Şimdi!"

Kax gücü artırdı ve motorlar gürültüyle çalışmaya başlayınca ışıklar yandı. Dorn gemiyi geri vitese attı ve geriye doğru fırladılar, iki adam da koltuklarında öne doğru savruldu. Savaş gemisinden uzaklaşırken Dorn, Kronock savaş gemisine takılı torpidoların koordinatlarını Drexian savaşçılarına gönderdi ve ateş emri verdi.

Gizlilik kalkanları hala devrede olduğundan, Dorn gemiyi yeterince uzağa yönlendirebildi ve savaş gemisinden çıkan Kronock savaşçılarının Kronock muadilleriyle çatışmasını görebildi. Şık, disk şeklindeki Kronock savaşçılarının düzenli bir şekilde uçmasını izlerken gözlerini kısarak baktı. Eğer daha iyi bilmesaydı, eski düşmanıyla savaştığını hiç düşünmezdi.

"O nakliye gemilerinden biri mi?" Kax'ın sesi onu düşüncelerinden kopardı.

Kardeşinin bakışlarını takip etti ve Dünya'dan haraç gelinlerini getirmek için kullanılan kısa nakliye gemilerinden birinin Kronock savaş gemisine doğru uçtuğunu gördü.

"Henüz gizli kalkanları yok mu?" diye sordu.

"Çalışmıyor olmalı." Kax'ın sesi gergindi. "Ya da pilot henüz devreye sokmadı. Kronock'ları neredeyse otuz yıldır bu güneş sisteminde görmedik, kardeşim."

Dorn, Drexian savaş uçakları tarafından çevrili nakliye gemisinin uzay istasyonundan uzaklaşmasını izlerken içini bir sıkıntı kapladı. Kendi kızı da dahil olmak üzere, haraç gelinlerinin

o nakliye gemisine yüklenmeyi beklediklerini hatırladı. Gizlilik kalkanını devreye sokmaması ya da haraçları savaştan uzaklaştırmak için ışık hızına geçmemesi mantıklı değildi. Pilot neyi bekliyordu?

"Ne yapıyor?" diye sordu, gemi geriye doğru, az önce bubi tuzağı kurdukları Kronock savaş gemisine doğru hareket etmeye başladığında.

"Kronock onu kendilerine çekiyor gibi görünüyor," dedi Kax, parmakları konsolda hızla hareket ediyordu. "Motorları kapatılmış ya da devre dışı bırakılmış." Başını hızlıca salladı. "Kronock'ların bu kadar güçlü uzun menzilli çekici ışınları yok."

"Artık var." Dorn, nakliye gemisinin hızının arttığını ve savaş gemisine yaklaştığını izledi. "Kronocklar sandığımız gibi değiller. Artık değiller."

"Bütün bunlar bir tuzaktı." Kax'ın sesi boş geliyordu, gözlerini savaş gemisine ve Dorn'un gövdesine bağladığı torpidolara doğru saldırı düzeninde uçan Drexian savaşçı filosuna çevirdi. Sivri uçlu savaşçıların burunlarından fazer ateşi patladı ve devasa geminin yan tarafına yağmur gibi yağdı.

İki adam saldırıyı durdurmak için harekete geçmeden, gökyüzü bir patlamayla aydınlandı ve savaş gemisinin bir tarafı patladı, ardından diğer tarafı da patladı. Yakındaki birkaç Kronock savaşçısı yanarak kül oldu ve bir Drexian savaşçısı patlamanın şiddetiyle takla attı. Taşıma gemisini çeken çekici ışın hemen koptu — Kax ve Dorn kopma sarsıntısını görebiliyordu — ancak geminin patlayan savaş gemisinden gelen şok dalgaları ona ulaştığında, geminin parçalanması sadece birkaç saniye sürdü.

"Hayır!" diye bağırdı Dorn. Sanki üzerine buz gibi su dökülmüş gibi hissetti, kalbi göğsünde çarpıyordu.

"O onun gemisi olmayabilir," dedi Kax, ama sesi titriyordu. "Kaptanı çağırmak için gizlilik kalkanını devre dışı bırakıyorum."

Dorn, konsolundaki düğmelere basarken elleri titriyordu. "Geri dönmeliyiz."

Kax cevap vermeden başını salladı ve gemiyi döndürdüler.

Dorn, istasyon kaptanıyla kardeşinin konuşmasını belli belirsiz duyabiliyordu; sesler, parazit ve fazer ateşinin sesleriyle karışıyordu.

"Haraç gelinlerinin durumu bilinmiyor," dedi Kax bağlantıyı kestiğinde. "Köprü, nakliye gemisi istasyondan ayrıldıktan sonra onunla bağlantı kuramadı."

Dorn konuşmadı. Mandy o gemide miydi? Tıbbi bölgede çalışmak istediğini söylediğinde gözlerindeki heyecanı ve onu altına aldığı anda yüzündeki arzuyu hatırladı. O ölmüş olamazdı. Savaşma arzusundan daha fazlasını hissetmesini sağlayan tek kişi oydu. Çılgılık atmamak için dişlerini sıktı.

Kax şiddetle başını salladı. "O gemide olduğunu bilmiyoruz. İstasyon kaos içinde. Döndüğümüzde daha fazlasını öğreniriz."

Dorn onaylayarak homurdandı, ama Kax iticileri çalıştırmadan önce gemileri yukarıdan bir sarsıntı ile sarsıldı.

"Üzerimize bir şey mi düştü?" Kax başını çılgınca çevirdi. Metalin metale sürtünme sesi cevap oldu.

"Kronock, gizlilik kalkanını devre dışı bıraktığımızda bizi görmüş olmalı. kalkanını kaldırıp istasyona selam verdiğimizde bizi görmüş olmalılar." Kax, Drexianca bir küfür mırıldandı.

"Bize saldırıyorlar." Dorn bağlarını çözdü. Duvara bağlanmış blaster'ı çekip çıkardı ve diğerini kardeşine attı.

İki adam geminin ortasına doğru koştular ve bir çift Kronock savaşçısı yanaşma limanından atladığında kayarak durdular.

Dorn, Kronock'larla savaştığı süre boyunca onlara hiç bakmamıştı ve bu devasa yaratıkları görünce dudakları kıvrıldı. İki kalın bacakları üzerinde duruyorlardı, ancak derileri gri pullarla kaplıydı ve Drexianlardan biraz daha uzundular, uzun, tüysüz kafaları vardı.

Ayakları çıplak ve genişti, parmaklarının yerinde pençeler vardı. Babasının tarif ettiği kadar çirkin ve canavarımsıydılar, ama şimdi vücutlarına yapıştırılmış gibi görünen metal zırhlar giydiklerini ve bir gözlerinin üzerine kırmızı ışık saçan metal bir panelin vidalandığını görebiliyordu. Bu, düşmanın son otuz yıldır yaptığı şeyin bir parçası olmalıydı: biyolojilerini teknolojiyle güçlendirmek. Dorn, mekanik gözler onu tararken homurdandı. Makinelerden nefret ediyordu.

Kax en yakın Kronock'a ateş etti, blaster ateşi metal zırhı vurdu ama pek etkisi olmadı. "Bu daha önce gördüğüm hiçbir metale benzemiyor," diye bağırdı kardeşine, savaşçının darbesinden kaçıp duvardan kavisli bir bıçak kaparak.

Dorn alçaldı ve diğer Kronock'un karnına, zırhındaki boşluğa ateş etti. Bu işe yaramış gibi göründü ve yaratığın yarısından kalın, siyah bir madde fışkırdı, ardından yaratık yere yığıldı. Başka bir Kronock yukarıdan onun yerine atladı ve Dorn, diğerlerini yavaşlatmak için açık deliğe ateş etti.

"Zırhın boşluklarına ateş et," diye bağırdı Kax'a. "Ya da kafasına."

Bir elinde blaster, diğer elinde kavisli kılıcıyla kardeşini izledi. Çocukken Drexian kılıçlarıyla eğitilmişlerdi ve bu silahlar sanki kollarının uzantıları gibiydi.

Kax yerde yuvarlanarak Dorn'un karşısındaki Kronock savaşçısının arkasına geldi ve kılıcını onun gözünün devrelerine sapladı. Yaratık çığlık attı ve yüzünü tutarak silahını düşürdü, Dorn'a kafasına ateş etme şansı verdi. Siyah sıvı her yere sıçradı.

Dorn, yeni bir savaşçı üzerine atılırken cesedin üzerinden atladı. Dorn dönerek dirseğini yaratığın sırtına indirdi. Kronock savaşçısı dönüp kalın kolunu ona doğru savurdu, ancak Dorn neredeyse hiç kıpırdamadı. Dorn bir yana atılma hareketi yaptı ve ateş etti, blaster ateşi düşmanın omzuna çarptı.

Zırhları onları öldürmeyi zorlaştırmış olabilir, ama aynı zamanda yavaşlatmıştı da. Dorn, yaratığın diz eklemine nişan aldı ve ateş etti,

ve Kronock'u yere düşürdü. Onu bitirmeden önce, iki savaşçı daha indi ve Dorn kendini ikisiyle savaşıırken buldu.

"Çok kalabalıklar," diye bağırdı kardeşine, Kax'ın blaster ateşinden kaçarken yukarıdan gelen savaşçılara ateş ettiğini gördü.

"Onları izole et," dedi Kax, nefes nefese.

Kax ona kavisli bir bıçak attı — metal havada parıldıyordu — ve Dorn ateş etmeye ve kaçmaya devam ederken bıçağıyla onlara saldırdı, karşısındaki ikiliyi koridora geri püskürttü. Dorn koridorun sonunda ne olduğunu bilmiyordu, ama kaçacak yer olmadığını biliyordu. Kronock'lardan biri ona saldırdığında, dönerek bıçağını yaratığın zırhının ayrıldığı boyun kısmına indirdi. Kılıç, pulların arasındaki yumuşak bir şeye saplandı ve boğuk, gırtlaktan gelen bir ses duydu. Kılıcını çekti ve savaşçı yere yığıldı, etrafına siyah bir sıvı sızıyordu.

Dorn duraksamadan diğer savaşçının eline ateş etti ve blaster'ını yere doğru ateşledi. Kronock savaşçısı geri çekilirken kırmızı gözü parlayarak etrafı taradı. Dorn yaratığın kafasına nişan aldı, ama tetiği çekmeden savaşçı kafasını çevirip bir kolunu uzattı, başka bir yaratığı önüne çekip kafasını mengene gibi sıkıştırdı. Kronock'lardan birinin jilet gibi keskin pençeleri esirinin boğazına dayandı.

Dorn, blasterını ve kılıcını neredeyse düşürüyordu. "Mandy?"

Bölüm 32

Mandy, keskin metalin derisine batmasını ve boynundan kanın sızdığını hissetti. Yaratık onu önünde tutarken kırıdamamaya çalıştı, ama başını çevirmemek çok zordu.

Dorn'un gözleri onunla buluştu ve Dorn'un şaşkınlığını ve inanamamasını görebiliyordu. "Bu imkansız. Burada ne işin var? Senin nakil gemisinde olman gerekiyordu."

Gözleri yaşlarla doldu. "Biliyorum. Özür dilerim. Seninle kalmak istedim."

Yüzünde bir ifade belirdi ve gözleri onu tutan yaratığa kaydı. "Onu bırak, seni bağışlayayım."

"Pazarlık yapacak durumda değilsin. Mürettebatından birini elimde tutuyorum ve yüzünden onun çok değerli olduğunu anlayabiliyorum."

Ses boğuk ve kaba çıkıyordu, ama altında panik tonları duyabiliyordu. Canavar gibi görünüyordlardı, ama otomat değillerdi.

"Son şansın, Kronock pislği," dedi Dorn, kolunu esnetip hala kan damlayan kılıcını çevirerek.

Mandy, Dorn'un omzunun üzerinden bir ışık gördü ve çığlık attı. "Arkan!"

Dönüp eğildi ve kılıcını bir Kronock savaşçısının karnına sapladı. Kılıcı çıkarırken, Mandy'yi tutan yaratık onu bıraktı ve bir elini öne doğru uzattı. Keskin pençeleri Dorn'un yanına saplandı ve onu geriye savurdu.

Mandy çığlık attı ve Dorn'un duvara sendeleyerek yaslandığını gördü, blaster'ı hala havada duruyordu. Kronock diğer jilet gibi pençelerini Dorn'un diğer tarafına sapladı ve blaster yere düştü. Mandy'nin

kalbi deli gibi atarken blaster'a atladı, onu aldı ve düşmanın sırtına ateş etti.

Blaster ateşinin ona zarar vermediği anlaşılıyordu, ama Dorn'un pençelerini çekip ona doğru döndü. Yaratık ona doğru ilerlerken Dorn'un gözlerine baktı.

"Zırhın kırık yerlerine ateş et," dedi, sesi gergin.

Düşünmeden, plank pozisyonuna geçti ve yuvarlandı, yaratığın bacaklarının gövdesiyle birleştiği yere ateş etti. Sıcak, siyah bir sıvı fışkırdı ve uzaylı acı içinde bağırdı. Ona bakarak kükredi ve devasa bacağını vücudunun üzerine kaldırdı.

Beni ezecek, diye düşündü. Uzaklaşmaya çalıştı ama bacağını üzerine indirmeden önce kafası patladı. Et parçaları ve sıcak, siyah kan üzerine yağmur gibi yağdı ve yüzünü korumak için ellerini kaldırdı. Yaratık yana yığıldı ve Mandy, arkasında duran ve titrek kollarıyla bir blaster tutan Bridget'e bakakaldı.

"İyi misin?" diye sordu Bridget.

Mandy başını salladı. "Kurtardığın için teşekkürler."

Bridget zayıf bir gülümsemeyle blaster'ı düşürdü ve metal zemine çarparak ses çıkardı. "Sana arkamı kollayacağımı söylemiştim."

Mandy, duvara yaslanan Dorn'un yanına koştu.

"Sen tanıdığım en zor kadınsın," dedi dişlerini sıkarak.

"Bana bilmediğim bir şey söyle." Mandy bir kolunu Dorn'un omzuna doladı ve onu kaldırdı, diğer kolunu da Dorn'un beline dolayarak düşmesini engelledi.

Diğerlerinden daha iri, parlak siyah zırhlı bir Kronock savaşçısı arkalarında belirip olanları izledi. Diğer savaşçılardan farklı olarak bu savaşçının biyonik gözü yoktu. Diğerlerinden daha uzundu

ve elik ağdan yapılmış gibi görünen bir kuşak takıyordu. Vücuduna büyük bir tüfek dayamıştı.

Mandy silaha baktı ve zorlukla yutkundu. Silahın büyüklüğünden, çok güçlü bir darbe vurabileceğini tahmin etti. Savaşçı başını çevirdi, sonra siyah gözlerini Bridget'e odakladı ve ona doğru ilerlemeye başladı. Bridget, az önce düşürdüğü blaster'a baktı, ama olduğu yerde donmuş gibi görünüyordu.

Kax arkadan koşarak geldi ve kılıcını havaya kaldırdı. Kronock savaşcısı dönerek Kax'ın darbesini engelledi. Kax kılıcını çevirerek Kronock'u uzaklaştırdı ve kendini uzaylı ile Dorn, Mandy ve Bridget'in arasına yerleştirdi. Ateş etti, siyah zırhı vurdu, ama yaratık onlara doğru ilerleyerek tüfeğini kaldırırken zırhta hiçbir iz bırakmadı.

Bridget, Mandy ve Dorn'un yanına sokuldu. Kax ateş etmeye devam ederken Kronock ilerledi ve blaster ateşleri ondan sekerek geri döndü. Gemi bir tarafa yattı ve hepsi yerde kaymaya başladı. Gövde bir kez daha sarsıldı. Ateş ediliyorlardı. Mandy, Dorn'a sıkıca sarılırken ve yaralarına baskı uygulamaya çalışırken, "Durum gittikçe daha da iyiye gidiyor" diye düşündü.

Kax blaster'ını birkaç kez salladı, sonra bir kenara attı. "Sıkıştı." Kardeşinin ve kadınların nne geçti, kılıcını geniş bir hareketle salladı ve kalan düşman savaşcısına öfkeyle baktı. "Sanırım seni geleneksel yolla öldürmek zorunda kalacağım."

İlerleyen Kronock gözlerini onlara dikti, dudakları kötücül bir gülümsemeyle kıvrıldı ve tüfeğini yere attı. Devasa pençeli ellerini sıktı, ama sonra sanki bir mesaj alıyormuş gibi parmağını kulağına bastırdı. Kulakları sağır eden bir patlama gemiyi sarsarak metal gövdeyi ve Mandy'nin dişlerini titretti.

Kronock homurdandı, Bridget'e son bir bakış attı, sonra topuklarını döndü ve koridorda kayboldu. Bir an sonra, Kronock gemisinin onlardan ayrılırken titrediğini ve sürtündüğünü hissettiler.

Kax bıçağını düşürdü, nefesi zorlanıyordu. "Herkes iyi mi?"

"Sanırım," dedi Bridget titrek bir sesle.

Mandy gözlerini sıkıca kapattı ve yüzünü Dorn'un boynuna gömdü, onun düzensiz nefesini hissetti. Başka bir gemi tarafından havaya uçurulacaklar mı, yoksa daha korkunç uzaylılar tarafından gemilerine mi çıkacaklar, emin değildi, ama Dorn'un yanında olduğu için mutluydu. Onun sıcaklığı ve sağlam vücudu onu sakinleştirdi.

"Burada olmamalısın." Sesi gergindi.

"Burada olduğuma seviniyorum," dedi kız. "Serge'nin düğün müziği hakkında konuşmasını dinlemekten iyidir."

Göğsü kahkahayla titredi, sonra vücudu gerildi ve acı çektiğini anladı.

Kax onlara döndü ve Mandy'nin ellerinin Dorn'un yanlarına bastırıldığını, parmaklarından kan damladığını gördü. Gözleri kardeşinin gözlerine gitti.

"Gidin." Dorn'un sesi kısılmıştı.

Kax koridordan koşarak çıktı ve bir dakika sonra geri döndü. "Kronocklar gemimizden ayrıldılar ve kaçtılar, ama kalkış sırasında kenetlenme limanımızda hasar olduğunu tespit ettim."

"Tıbbi müdahaleye ihtiyacı var," dedi Mandy, Dorn'un beline bastırıldığı elleri kanla kaplıydı.

Kax tekrar Dorn'a baktı ve elini yüzüne sürdü. "İstasyona geri dönmeden önce kapağı tamir ettirmeliyiz. Başarabilir miyim bilmiyorum..."

Bridget öne çıktı. "Bu gemide kalabileceğim kadar kaldım. Ne yapmam gerektiğini söyle de buradan gidelim."

Kax kaşlarını çatı ama ona açıklamasını istemedi. Ona başını salladı, sonra Mandy'ye döndü. "Dorn'u öne alıp kemerini bağlayabilir misin?"

Nişanlısı ona yaslanırken bir ton ağırlığında gibi görünse de, yapabileceğini söyledi. Bridget, Kax'la birlikte aceleyle uzaklaştı.

Mandy ve Dorn ise birkaç Kronock cesedinin üzerinden atlayarak kokpite doğru sendeleyerek ilerledi.

Onu koltuğa oturtup ayağa kalktı, kolları ağrıyor ve göğsü inip kalkıyordu. Ellerindeki ve Dorn'un gömleğini kaplayan kanı gördü. O kadar kan kaybetmek iyiye işaret olamazdı. "Burada ilk yardım çantası var mı?"

Adam başıyla işaret etti ve o da köşede yüksekte bağlı siyah bir kutuyu indirdi. Yaraları kapatacak bir şey ararken kutunun içindekileri karıştırırken, geminin ortasından metalin gıcırdama sesi geldi. Bridget ve Kax ne yapıyorlarsa, umarım işe yarar.

Yapışkan bir gazlı bez buldu ve açmaya başladı. Dorn'a döndüğünde, onun bilincini kaybettiğini gördü, başı bir yana düşmüş, gözleri kapanıyordu. "Hayır, yapma, seni büyük piç," diye fısıldadı.

Yanaklarına hafifçe vurdu ve gözleri tekrar açıldı. "Bana az önce büyük piç mi dedin?"

"Belki," dedi, Dorn'un gömleğini kaldırıp kan sızan kesiklere bakarak yüzü bembeyaz oldu. Dişleriyle bir parça gazlı bez kopardı ve Dorn nefesini tutarken kesiklerden birine bastırdı.

"En azından bana karşı yumuşamadın." Sözleri kalın ve belirsizdi. "Böyle bir zamanda duygularına yenik düştüğünü düşünmek istemem."

Onu tekrar tokatlamak için kendini zor tuttu. "Böyle bir zamanda mı?" Nefes aldı ve boğazından kan gürledi.

"Ölüyorum."

Mandy, onun yan tarafına bir parça daha gazlı bez uygularken elleri titriyordu. "Ölmeyeceksin. Sana izin vermeyeceğim."

"Ne dedim ben?" Dorn zayıf bir gülümseme zorladı. "Zor."

"Doğru. Ben zor ve inatçı biriyim, istediğimi elde etmeye alışkınım ve senin ölmeyeceğine karar verdim. Buna izin vermeyeceğim."

Sesi titriyordu. "Seni karakola götüreceğiz ve bir doktor seni tedavi edecek."

Dorn elini kaldırıp onun elini tuttu. "Hâlâ kontrolün sende olduğunu düşünüyorsun galiba."

Onun elini sıktı, elinin tutuşu zayıf olsa da. "Hatırladığım kadarıyla, benim kontrolü ele almamın bir sakıncası yoktu."

O homurdandı ve sandalyede kıpırdadı. "Hatırlatma. Şu anda kan kaybetmeyi göze alamam."

Kadın, adamın pantolonundaki şişkinliğe bakıp hemen suçluluk duydu. "Özür dilerim. Onu düşünme. Başka bir şey düşün." Akıllı, hayal edebileceği en az seksi şeyi bulmaya çalıştı. "Serge'yi çıplak düşün."

Dorn yüzünü buruşturdu. "Bu işe yaradı."

Mandy ona yaklaştı. "Seni kaybetmeyeceğim. Söz veriyorum. Gelecekte savaşıacak çok şeyimiz var."

Gözlerine baktı, neşesi tamamen kaybolmuştu. "Söz mü?"

Kax kokpite koştu ve pilot koltuğuna bağlandı, kardeşine sadece bir saniye bakarak. "Gemi istasyona dönene kadar dayanır."

Bridget hemen arkasından gelerek kayarak durdu ve yardımcı pilot koltuğuna oturdu. Boynunu çevirerek Mandy'ye baktı. "O...?" Gözleri Dorn'a kaydı ve dudaklarını sıkıca kapattı.

"O iyi olacak," diye ısrar etti Mandy, kadının gözlerine bakarak ona sessiz bir mesaj gönderdi.

Bridget başını salladı ve gülümsemeye çalıştı. "Tabii ki olacak. Yaraları o kadar kötü görünmüyor."

Dorn başını geriye yasladı. "İkiniz de berbat yalancılarsınız."

Kax tek kelime etmeden bir dizi düğmeyi çevirdi ve parmakları konsolun üzerinde uçtu. Saniyeler içinde gemi ileriye doğru fırladı ve uzay istasyonuna doğru hızla ilerledi.

Mandy, Drexian savaşçılarının Kronockları geri püskürttüğünü görebiliyordu. Düşman savaş gemileri çoktan gitmişti ve sadece birkaç savaşçı kalmıştı. İstasyon, dış gövdesinde birkaç yanık izi dışında sağlam görünüyordu. Dışarıdan bakıldığında, istasyonun şeffaf kubbeli, devasa, dönen bir çift sarmal gibi göründüğünü anlayabilirdi. Uzaydan bakıldığında, hayal ettiğinden daha da büyük görünüyordu.

"Kalkanlar dayandı," diye mırıldandı Kax, istasyona yaklaşırken. Uçuş güvertesinde bir sağlık ekibinin onları karşılamasını isteyen bir mesaj gönderdi ve olumlu yanıt aldı. "İstasyon da çalışır durumda görünüyor."

"Umarım Reina ve Serge kaçtığımız için bize çok kızmamışlardır," dedi Mandy, haraç gelini sorumlusu ve etkinlik planlayıcısının çılgına dönmüş olacağını biliyordu.

"Biz olmadan nakil aracına binmediler, değil mi?" diye sordu Bridget.

Kax, Dorn'un boğazından çıkan düşük sesle ona baktı.

Mandy endişeli bir hisse kapıldı. "Bize söylemediğin bir şey mi var?"

Dorn cevap veremedi gözleri kapandı ve başı göğsüne düştü.

Kax gemiyi tamamen durdururken Mandy kemerini çözdü. Baygın adama atladı ve nabzını bulmak için elini boynuna bastırdı. "Hayır! Dorn! Uyan!"

Bölüm 33

Dorn'un gözleri ağırdı, gözlerini açtığında tavandaki ışığa karşı yüzünü buruşturdu. Neredeydi?

Son hatırladığı şey, Mandy'nin ona bağırarak bir şey yapmasını söylediği sesiydi. Neydi o? Ona ısrarla ne yapmasını söylemişti?

Elini başına götürdü ve bileklerinde bir çekme hissetti. Aşağıya bakıp kendini odaklamaya çalıştı ve ön kolundan yakındaki bir makineye uzanan bir dizi tüp gördü. Makine uğultu çıkarıyor ve düşük ritimli bip sesleri yayıyordu. Konuşmak için ağzını açtı ama boğazı kurumuş ve pürüzlüydü. Tek çıkardığı ses boğuk bir öksürüktü.

"Onu uyandıracaksın." Kardeşinin sesi başını çevirmesine neden oldu.

Kax yatağının yanında duruyordu, biraz yorgun görünüyordu, genellikle düzgün saçları dağınıktı ve gözlerinin etrafında koyu halkalar vardı. Onun arkasında, köşedeki bir sandalyede Mandy oturuyordu, bacaklarını kendine çekmiş ve kollarını bacaklarına dolamıştı. Başı dizlerine doğru eğilmişti ve gözleri kapalıydı, ancak gözleri kapaklarının altında hareket ediyordu, uykusu huzurlu görünmüyordu.

"Neredeyse iki gündür uyumadan senin yanında bekliyor," dedi Kax, sesi alçak ve yorgundu. "Az önce uykuya daldı."

Dorn kendini kaldırmaya çalıştı ama yan tarafındaki keskin bir ağrı onu durdurdu. İçgüdüsel olarak elini yarasına götürdü ve kalın bir bandaj tabakası hissetti. "Ne?"

Kax alaycı bir şekilde sırttı ve kardeşinin omzuna nazikçe elini koyarak onu geri yatırdı. "Kalkmaya çalışma. Yaraların açılmasını istemiyoruz." Kax sesini daha da alçaltarak devam etti. "Az kalsın ölüyordun, Dorn. Yaraların çok ağırdı. Emin olamadık... Ben emin olamadım..."

Dorn, kardeşi son kelimeleri boğuk bir sesle söylerken başka yere baktı.

"İstasyonun sağlık ekibi, iç organlarındaki hasarı onarmak ve kesikleri kapatmak için saatlerce uğraştı," dedi Kax. "Cildin yenileniyor, ama ne kadar çok dinlenirsen, o kadar çabuk iyileşirsin."

Dorn başını yastıklara yaslayıp hatırlamaya çalıştı. "Kronocklar. Savaş gemilerini havaya uçurduk ve..." Gözleri birden açıldı. "Haraç gelinleri?"

"Bir tuzak," dedi Kax. "Kronock'ların dikkatini çekmek için. Uzaktan kumanda ediliyordu ve içinde kimse yoktu."

"Zekice." Dorn başını salladı. O da savaşlarda ateşi üzerine çekmek için tuzaklar kullanmasıyla tanınıyordu. "Bu strateji için hangi savaşçıyı övmeliyim?"

Kax kaşlarını kaldırdı. "Düğün organizatörü Serge. Önce boş bir nakliye gemisi göndermek, sonra da haraç gelinlerini yakıt ikmal gemisiyle istasyondan uzaklaştırmak onun fikriydi. Hepsi sağ salim geri döndü."

Dorn gülmeye başladı ama acıdan durdu. "Sanırım düğün organizatörleri, onun iddia ettiği kadar çok yetenekli."

"Tabii ki, Mandy ile istasyona döndüğümüzde Serge çok sinirlendi. O ve Reina, Mandy ve Bridget'i aramak için çılgına dönmüşlerdi ve istasyondan hiç ayrılmamışlardı." Kax başını salladı. "Sinirlendiğinde çok sert olur. Hiç bu kadar küçük birinden korkmamıştım."

Dorn'un zihninde gemideki görüntüler canlandı. "Doğru. Mandy gizlice gemiye binmişti." Onun yok olmuş nakliye gemisinde olduğunu sandığı anda ne kadar yıkılmış olduğunu ve sonra onun orada olmadığını öğrendiğinde ne kadar sevinçli olduğunu hatırlayarak bir anlık öfke duydu. "Hiç bu kadar öfkeli ve aynı anda bu kadar rahatlamış hissetmemiştim."

"Bence bu, eşin söz konusu olduğunda sık görülen bir duygu karışımıdır," dedi Kax. "Reina, Mandy'nin seni bırakıp dinlenmesini veya banyo yapmasını sağlamak için çılgına döndü, ama senin yanından ayrılmadı. O da neredeyse senin kadar inatçı, kardeşim."

Dorn, sandalyede uyuyan kadına bakarken bir duygu seli hissetti ve gözlerini sertçe kırptı. "Bana bilmediğim bir şey söyle."

Uzun, gümüş rengi saçları olan ve beyaz laboratuvar önlüğü giymiş bir kadın, yatağını çevreleyen perdeleri çekerek Mandy'ye baktı ve onaylayarak başını salladı. "Uyuduğuna sevindim. Kendini yorarsa bana bir faydası olmaz."

Dorn başını nazikçe okşadı. "Yararı mı olacak?"

"Tıbbi bölümde," dedi kadın. "Senin için sorun olmadığını söyledi."

Dorn şimdi hatırladı. "Doğru. Burada çalışmak istiyor."

Gümüş Saçlı kadın başını salladı, yaklaşarak bandajlarını inceledi. "İyi içgüdüler var ve baskı altında soğukkanlı kalıyor. İstasyona dönene kadar hayatta kalmanı ona borçlusun."

Dorn, eşine tekrar baktığında gözleri yaşardı.

Doktor kısa bir baş hareketiyle onayladı. "İyileşiyorsun. Yakında taburcu olabilirsin." Perdeleri çekip çıkarken Mandy'ye bir kez daha baktı. "O zaman onun da dinlenmesini sağlamalısın."

Perdeleri arkasında hışırdatarak odadan çıktı.

"Neden beni uyandırmadın?" Mandy sesle uyandı, yüzünde hem şaşkınlık hem de öfke vardı ve Kax'a ters ters baktı.

Dorn'un kardeşi çıkarken anlaşılmas bir şeyler mırıldandı ve Mandy bacaklarını yere indirip yatağa koştu, üzerine atlamadan kendini durdurdu.

"Ne zamandır ayaktasın?" diye sordu, gözlerindeki uykuyu silerek Kax'ın sırtına son bir fırtınalı bakış attı. "Kardeşin beni uyandırmalıydı."

Dorn elini uzattı ve yan tarafında bir acı hissetti. "Bana senden ayrılmadığını söyledi."

Mandy'nin yanakları kızardı ve Dorn'un gözlerine baktı. "Seni kaybedeceğim diye çok korktum. Sen inatçı bir canavarsın, ama *benim* inatçı canavarımsın."

"Teşekkürler, sanırım." Dorn elini sıktı. "Ben de senin için aynı şeyi hissediyorum, canı kısmı hariç."

Mandy alt dudağını dışarı çıkararak somurtmaya başladı, sonra kahkahalara boğuldu. Kahkahaları sırasında yanaklarından birkaç damla gözyaşı süzüldü ve Dorn parmağını kaldırarak gözyaşlarını sildi.

"Beni kurtarıken neredeyse ölüyordun," dedi, yatağın yanına sürünerek yanına uzandı ve vücudunu ona yasladı. "Kimse benim için böyle bir şey yapmamıştı."

"Buna değdi." Dorn, kolunu Dorn'un beline dolarken kolunu okşadı. "Sen buna değdin."

"Sen, benim için buna değer olduğumu düşünen ilk erkeksin." Sesi yumuşaktı. "Ya da bana inanan."

Dorn kaşlarını çattı. "Dünya erkeklerinin çok aptal olduğunu anladım."

Mandy güldü, sonra nefesini tuttu. "Bir daha asla o kadar aptalca bir şey yapmayacağına söz ver."

"Sana inanmak aptalca mıydı?"

"Neredeyse ölmek aptalcaydı." Başını kaldırıp onun gözlerine baktı. "Bir daha asla yapmayacağına söz ver."

Dudaklarını alnına değdirdi. "Söz veriyorum. Sen de bir daha gemide kaçak yolcu olarak seyahat etmeyeceğine söz ver."

Kaşlarını kaldırdı. "Bu sözü verebileceğimden emin değilim, özellikle de savaş gemisine geri dönmekte ısrar ediyorsan. Gizlice gemiye binmek zorunda kalabilirim."

Dorn istemeden gülümsedi. Eşinin gemisindeki yatağında olacağı düşüncesi, inkar edemeyeceği bir zevk dalgası yarattı. Onu yanında götürmemek için bağlamak zorunda kalacağı açıktı, bu yüzden kuralları esnetmeyi düşünmesi gerekebilirdi. Onu bağladığı görüntüsü kanını doğru yerlere akıtmaya başladı ve küçük bir inilti çıkardı. "Sen delirtici birisin, biliyor musun?"

Elini birkaç santim aşağıya, battaniyenin altındaki şişkinliğe kaydırdı. "Ne diyordun?"

O inledi ve makinelerin bip sesleri daha da yükseldi. Dorn kolundaki tüpleri çıkardı, ilk başta bir acı hissetti, sonra serbest kalan kollarını kullanarak Mandy'yi yataktan kaldırdı.

"Hey," diye bağırdı kız. "Ne yapıyorsun?"

Bacaklarını yatağın kenarına salladı ve ayağa kalktı, dengelenmek için bir an bekledi. "Seni yatağa götürüyorum."

Mandy arkasına baktı. "Biz az önce..."

"Yatağımız," dedi Dorn. "Süitimizde. Seni bağlayıp seni ne kadar özlediğimi gösterebileceğim yer."

Mandy, Dorn perdeleri açarken ona vurdu. "Öyle mi?"

"Mm-hmm." Dorn, insanlar onlara bakarken tıbbi bölmeden geçti. "Sanırım Drexian savaşçısının eşiyle yeniden bir araya geldiğini her gün görmüyorlar."

Mandy'nin yanakları daha da kızardı. "Muhtemelen kıcı tamamen açık olan bir savaşçı da."

Dorn boynunu uzatıp arkasına baktı. Cüppesinin önü açılmıştı ve kıcının büyük bir kısmı görünüyordu. Omuz silkti. "Daha kötüsü de olabilirdi. Önden açılabilirdi."

Mandy dudaklarını yaladı. "Oh hayır. Bu benim için yeter."

Dorn, Mandy'nin dudaklarını ıslattığını izlerken penisi şişti ve birkaç kişi daha nefesini tuttu. Onun öldüğünü sandıktan sonra neredeyse kendisi de ölecek olan Dorn, ona olan ihtiyacı neredeyse dayanılmaz hale gelmişti. "Umarım süitimiz çok uzak değildir, yoksa seni eğimli asansöre bindirmek zorunda kalabilirim."

"Söz, söz," dedi Mandy, imalı bir gülümsemeyle.

Bölüm 34

Mandy, Dorn'u yatağa itti, başı yumuşak yorganın içine gömüldü. "Kendini yormamalısın, koca adam."

Dorn onu da kendine çekti. "Bunu ben karar vereceğim."

Çevresini incelemek için durmamıştı, ama görebildiği kadarıyla istasyon normale dönmüştü. En azından Güney Pasifik fantezi sütleri öyle görünüyordu. Dışarıdaki gökyüzü maviydi, su tik ağacından merdivenlere nazikçe çarpıyordu ve havada tuz kokusu vardı. Oda, ayrıldıklarından beri temizlenmiş gibi görünüyordu ve Mandy bunun Reina'nın işi olduğunu düşündü.

"Şimdi kıyafetlerini çıkaracak mısın, yoksa ben mi yırtıp çıkarmam gerekiyor?" Dorn'un sesi, Mandy'nin üzerine çömelirken alçak bir mırıldanma gibiydi.

"Senin benim kıyafetlerimle ne alıp veremediğin var?" diye alay etti ve soluk mavi elbisesini başından çıkarıp yanlarındaki yatağa attı.

Ellerini çıplak göğüslerine koydu ve meme uçlarını parmaklarıyla okşadı. "Eşimi çıplak tercih etmek o kadar yanlış mı?"

Mandy sırtını kavisledi, boğazından bir ses çıkarken kalçalarını Dorn'un şişkin penisine doğru salladı. İnce tıbbi önlüğü, sütlerine varmadan önce neredeyse düşmüştü, bu yüzden Dorn, beyaz dantelli tanga dışında hiçbir şey giymeden Mandy'nin altında çıplak yatıyordu.

Dorn bir elini göğsünde tutarken, parmağını dantelin altına kaydırды. "Çok ıslak. Benim için çok hazırsın."

O klitorisini bulup parmağıyla daireler çizmeye başladığında, Mandy inledi, geriye yaslandı ve bacaklarını açtı. Kendini ona tamamen vermek, onun her bir santimini tatmak istiyordu.

Dorn kalın parmağını içine soktu ve parmağını içeri dışarı hareket ettirirken başparmağıyla şişmiş klitorisini okşadı. Mandy onu daha derine almak için kalçalarını öne doğru kaydırды, inlemeleri onun hareketlerine uyum sağlayarak sığ ve hızlı nefeslere dönüştü. Vücudu titremeye başlayınca kendini yukarı kaldırdı, dantel tangasını bir yana itti ve onun penisini buldu, vücudu onun etrafında kasılırken kendini onun penisinin üzerine indirdi.

O, yüksek bir iniltille kalçalarını kavradı ve onun içine derinlemesine girdi. O, onun kocaman penisini tamamen içine alırken çığlık attı, sonra o onu kaldırdı ve tekrar üzerine indirdi.

"Beni sert almanı seviyorum," diye inleyerek söyledi.

Onu yüksekçe kaldırdı — kalın penisinin ucunu neredeyse görebilecek kadar — sonra onu tekrar aşağı çekip penisini derinlemesine soktu. "Böyle mi, dostum?"

"Mm-hmm." Adam onu yukarı aşağı pompalarken kız onun ellerini sıktı. "Çok iyi. Çok sert."

Adam bıçak gibi yukarı doğru hamle yaptı ve elini kadının beline doladı, onu sırt üstü yatırdı ve içinden çıktı. "Sert mi istiyorsun?"

Kız başını salladı, gözleri erimiş gibi aşağıya indi ve onun penisine açgözlülükle baktı. Ona uzandı ama o geri çekildi. Onu kaldırdı, dizlerinin üzerine çöktürdü, sonra bir elini sırtına koydu ve onu aşağı bastırdı.

Mandy kalçalarını kaldırdı ve dizlerini ayırdı, penisinin kalçalarına sürtündüğünü hissetti. Adam ıslak kıvrımlarının arasından kendini içeri itti, sonra penisini sertçe içine daldırdı. Adam derinlemesine girerken havası dışarı çıktı ve adam onu hayal bile edemeyeceği kadar gerdiğinde, acı ve zevk arasında gidip geldi.

"Seni alırken izlemeyi seviyorum," diye homurdandı. "Seni ayırdığım yer çok dar."

Onun sözleri vücudunu kasılmaya başladı. Elini uzattı ve klitorisini buldu, etrafında daireler çizerek onu çarşafıara gömmesi ve orgazm kontrolünü kaybetmesiyle çığlık atmasına neden oldu.

Dorn ellerini kalçalarına geri götürdü ve kışını yukarı kaldırdı, başparmaklarıyla onu açarak tekrar tekrar içine girmeye başladı, sıcak nabızları onu doldururken kükredi.

Yatağına düştü, onun hala sert olan penisinin hissini tadarken, o da onunla birlikte yere çöktü, çekildi ve onu döndürerek üstüne çıktı. "Bu harikaydı, koca adam."

Başını kaldırdı ve ona hem memnun bir gülümseme hem de bir homurtu ile karşılık verdi. "Mm-hmm."

Mandy'nin göğsü sıkıştı, onun hayatta olduğuna dair duyduğu rahatlama onu boğmak üzereydi. Elini göğsüne bastırdı ve kalbinin ritmik atışlarını hissetti — her zamankinden daha hızlı, ama düzenli ve güçlüydü.

Adam kaşlarını kaldırarak ona baktı.

"Öleceğini sandım," dedi, anıları zihnini doldururken elini hareket ettirmeden. "Çok kan kaybetmiştin. Seni bulduğum gibi kaybedeceğimi sandım."

Adam, kızın yüzünden bir tutam saçını çekip attı. "Beni tekrar kaybetmekten korkmana gerek yok. Seni terk etmeye niyetim yok."

"Savaşı gitmen gerekse bile mi?" Diye sordu kız, sesi titreyerek. "Senin çocuğunu taşıdığım halde mi?"

"Sanırım eşimin gemime katılma hakkını kazandım." Sesini kalınlaştırarak bir dirseğiyle kendini yukarı itti ve onu kendine çekti. "Ve sevdiğim kadının içinde büyüyen çocuğumu izlemeyi bir dakika bile kaçırmak istemiyorum."

"Gerçekten mi?" Mandy'nin yanakları kızardı ve göğsü sıkıştı.

"Gerçekten mi, cinnara?"

Onun Drexianca sevgi sözcüğüyle seslendiğini duymak, gözlerini yaşlarla doldurdu. Mandy dudaklarını onun dudaklarına değdirdi ve dilinin ucu onun dudaklarına zar zor değecek kadar yumuşak bir öpücük verdi. Kolunu onun boynuna doladı ve omurgasındaki çıkıntıları parmağıyla izledi, onların sıcaklığını hissetti ve muhtemelen pembeye döndüklerini biliyordu. "Ben de seni seviyorum."

"Biliyorum," dedi.

"Seviyor musun, gerçekten?" Ona şakacı bir şekilde göğsüne vurdu. "Önce önemli şeyler halledilmeli, koca adam. Eğer hamile gelinlik giyip düğün törenine çıkarsam Serge birinin kellesini alır."

Dorn, boğazından gelen derin bir kahkaha attı. "Duyduğuma göre, o düğün organizatörü ile uğraşılmayacak biriymiş."

"Sana söylemiştim," Mandy onunla birlikte güldü. "Seni kedi gibi gösteriyor."

Dorn başını ona doğru eğdi. "Dünyalıların en tuhaf ifadeler var."

"İşte sana bir tane daha: 'bacaklarını salla'." Mandy ayağa kalkmaya başladı. "Reina ve Serge bugün gelip kaldığımız yerden planlamaya devam edecekler."

Dorn, onu ayağa kalkmasını engellemek için beline bir kolunu doladı, sonra onu tekrar altına alacak şekilde döndürdü. "Beklemek zorunda kalacaklar."

Bölüm 35

"Hey! Ne yapıyorsun sen?" Mandy ondan uzaklaşmaya çalıştı ama Dorn onu geri çekti.

Külotunu bacaklarından aşağıya doğru indirdi, sonra iki kolunu tutup başının üzerine kaldırdı. "Buna hileli soru mu diyorsun?" dedi, beyaz danteli iki bileğine dolayarak onu yatak direğine bağladı.

Ağzı açık bir şekilde ona baktı. "Benden intikamını mı alıyorsun?"

"Kardeşimin içeri girip beni çıplak ve bağlı görmesine izin verdiğin için mi?" Üzerine eğildi. "Tatlı vücudundan intikamımı almaya daha başlamadım bile."

Kız kıvrandı ve bağlarından kurtulmaya çalıştı, ama adam meme uçlarının sertleştiğini görebiliyordu. Kız sinirli gibi davranıyordu, ama aslında çok tahrik olmuştu.

"İstediğin kadar savaşıabilirsin, ama ben de düğüm atmayı biliyorum." Dorn ona göz kırptı, sonra başını eğip boynuna doğru yavaşça öpmeye başladı, ta ki göğüslerine ulaşana kadar. Ona bir bakış attıktan sonra, bir meme ucunu ağzına aldı ve kız onun altında kıvranana kadar dilinin ucunda yuvarladı. Üzerine üfledi ve pembe meme ucu daha da sertleşirken kızın nefesini tuttuğunu duydu. Sonra diğer meme ucunu aldı, dilini ve dişleriyle onu alaycı bir şekilde okşayarak kızın nefesi düzensizleşene kadar devam etti.

"Sik beni, Dorn," diye nefes nefese söyledi.

"Henüz değil, dostum. Henüz tüm vücudunu yalamadım." Ağzının altında, terden ıslak ve parlak olan cildinin hissini seviyordu.

Dilini karnından aşağı doğru kaydırды ve ince bir saç şeridine ulaştı. Dilini kıvrımlarının arasında gezdirdi ve tatlılığını tattığında inledi. Dilini içine daldırdı, sonra onu genişçe açtı ve şişmiş tomurcuğunu öpmeye başladı, onu yalayıp emdi, ta ki kız ona karşı direnmeye başlayana kadar. Kız bileklerindeki bağları çekerek yatak direklerini gıcırdatmaya başladı.

Dorn'un içinde sıvı bir sıcaklık birikti. O, eşini merhametine bırakmayı seviyordu. Onu arzu ile deliye dönene kadar yalamayı seviyordu. Bacaklarını omuzlarına dolayarak onu kendine çektiğinde bacaklarının titrediğini hissedebiliyordu. Kaygan sinir demetini daha hızlı yaladı ve nefesinin daha da düzensiz hale geldiğini duydu.

Ağzını kaldırdı ve iki parmağını içine soktu. "Benim için gel, eş."

Bacakları başını sıkıca kavrarken, vücudu parmaklarının etrafında dalgalandı. Dudaklarını kaygan nubuna geri getirirken parmaklarını içinde hareket ettirdi, çığlık atana ve bacakları gevşeyene kadar emdi.

Dorn, şişmiş etine birkaç yumuşak öpücük daha verdi, bu da onda ikinci bir şok dalgası yarattı. Ona gülümsedi. "Daha fazlasına hazır mısın?"

Onun inleyen cevabı, kapının hızlıca çalınmasıyla boğuldu, ardından Reina ve Serge süite girerek telaşla içeri girdiler. Dorn, Mandy ve kendini çarşafıla örttü, ancak stilist ve düğün planlayıcısı, ağızları açık bir şekilde, adımlarını yarıda keserek durdular.

"Sana girmememiz gerektiğini söylemiştim," diye fısıldadı Reina, Serge'ye.

"Geldiğimizi söyledik," diye fısıldadı Serge. "Hatta ona beş dakika mühlet verdim."

"Beş dakikadan fazla zamana ihtiyacımız olacak," dedi Dorn.

"Evet, haklısın." Serge'nin yüzü, kırmızı takım elbisesinin sivri yakaları kadar kızarmıştı ve mor saçları köklerinden uçlarına kadar pembeye dönmüştü. "Anlıyorum, ama müzik koordinatörüyle randevu almayı başardık ve Kral bu aralar çok yoğun."

Dorn ayağa kalktı ve çarşaf belinden kayarak devasa ereksiyonunu ortaya çıkardı.

Reina bir çığlık attı, sonra dönüp odadan koştu, Serge ise gözlerini tavana dikmiş, yavaşça geri çekildi. Arkasında el yordamıyla bir şeyler ararken ayaklarını sürükledi. "Randevuyu ertelememiz gerektiğini açıklayacağım. Belki fıstık ezmeli ve muzlu sandviçlerle rüşvet verebilirim..."

Dorn, minyon adama doğru ilerledi, penisi vücudundan dik bir şekilde dışarı çıkmıştı. "Arkadaşım bir iki gün içinde daha fazla planlama yapmaya hazır olacaktır."

"Bir iki gün mü?" Serge gözlerini indirdi, platform botlarıyla tökezledi, sonra tekrar yukarı bakmaya başladı. "Sanırım bunu halletmemiz gerekecek."

Dorn, Serge geri çekilirken kapıya elini koydu ve adam daha fazla özür dileyerek kekelemeye başlayınca kapıyı çarparak kapattı. Odaya geri girdi ve yataktaki Mandy'nin görüntüsünü içini çekerek izledi.

Gözleri, onun vücudunu yiyip bitirdi — dolgun göğüsleri, uzun bacakları, yaramaz gülümsemesi — ve hepsi onundu. Onunla yatakta bir iki gün daha geçireceği düşüncesi vücudunu titretti.

Üzerine eğildi ve onu öptü. "Şimdi, nerede kalmıştım?"

Epilog

"Rapor," dedi Kronock generali, gemisinin köprüsünde yürürken, siyah zırhı parıltıyor ve aynı derecede siyah gözleri kısılmıştı.

"Güçlerimiz geri çekildi," dedi bir mürettebat üyesi, konsolundan başını kaldırmadan. "Drexianların ulaşamayacağı bir yerde yeniden toplanmamız emredildi."

General homurdandı. Bu, genellikle düşmanla çatışmaya girdikleri yerin ötesinde demektir. "Ekibimin bindiği gemi ne oldu?"

"Kendi istasyonlarına döndüler, General Krav."

Topuklarını döndürdü ve köprünün diğer tarafına doğru yürüdü. Demek kadın istasyonuna geri dönmüştü. Oraya ne diyorlardı? Tekne mi? Düşmanları hakkında, savaşçıları eşleştirmek için kullandıklarını bile biliyordu. Dudakları kıvrıldı. Kronocklar, yıllar önce, dış kapsüllerde toplu olarak üreme teknolojisini geliştirdiklerinde çiftleşmeyi ortadan kaldırmışlardı. Bu daha verimliydi ve üstün savaşçılar yaratmalarını sağlıyordu.

Krav, düşman gemisinde bıraktığı ölü savaşçıları düşündü. Drexian savaşçılarından biri savaşta yenilmiş olsa da, açıkça yeterince üstün değillerdi. Yaratığın damlayan kan miktarına bakılırsa, neredeyse kesin olarak ölmüştü.

"Buluşma noktasına atlama koordinatlarını gir," diye en yakın pilota homurdandı ve pençelerin konsola dokunduğunu izledi.

Krav, Kronock'un komuta ve yönetme için yetiştirilen seçkin sınıfının bir parçasıydı. Teknolojiyle en az donatılmış olanlardan biriydi, tek devresi zihinsel keskinliğini artırmak için beyin sapına takılmıştı. Elini boynunun arkasındaki gri pulların arasında metalin kaynaştığı yere dokundu. Bu, onun yetenekli bir savaşçı olmadığı anlamına gelmezdi, ancak onun görevi strateji geliştirmekti, göğüs göğüse çarpışmak değil. Bu, piyadelerin işiydi, ancak Drexianlarla karşılaşması hoşuna gitmişti.

Köprüden çıkıp, kendisine ait odasına girdi. Optik devreleri ve kaynaşmış zırhları olan ve kendini rejenerasyon kapsüllerine bağlayan savaşçılardan farklı olarak, Krav makineden çok bir yaratığa benziyordu ve dinlenmeye ihtiyaı vardı. Uzayın karanlığına bakan geniş pencerelerin önünde volta atıyordu. şimdi başka bir şeye ihtiyaı vardı.

Gözlerini kapattı ve onu görebiliyordu: geniş, kahverengi gözleri, dolgun dudakları ve koyu saçları. Gemideki kadın, Kronock'ların ihtiyaç duyduğu genetik çeşitliliği sağlayacaktı. Onu düşündükçe kalbi hızla atıyordu. Evet, o mükemmel olacaktı. Onunla birlikte Kronock'ların yeni neslini yaratmak için mükemmel bir rnek. Kronock DNA'sı onun vücuduna aktarıldıktan sonra, Drexianlar için bir eş olarak hiçbir değeri kalmayacaktı.

Prz söz cam yzeyeye pullu elini bastırdı, sonra pençelerini yumruk haline getirdi. On yıllarca bekledikten ve Drexianlar tarafından her seferinde engellendikten sonra, Kronocklar nihayet uzun zaman önce kendilerine ait olanı almaya hazırды. Drexianların saldırılarına ve yeni teknolojilerine verdikleri tepki bir gstergeyse, beklemek değmiş. Aptallar, diye düşündü Krav. Kronock bilim adamları yenilmez bir filo oluşturmak için hummalı bir şekilde çalışırken, kibirli savaşçıları hiçbir ilerleme kaydetmediklerine inandırmak çok kolay olmuştu. Ve şimdi istilaya başlamaya hazırдыlar, ilk hedefleri Dünya'ydı.

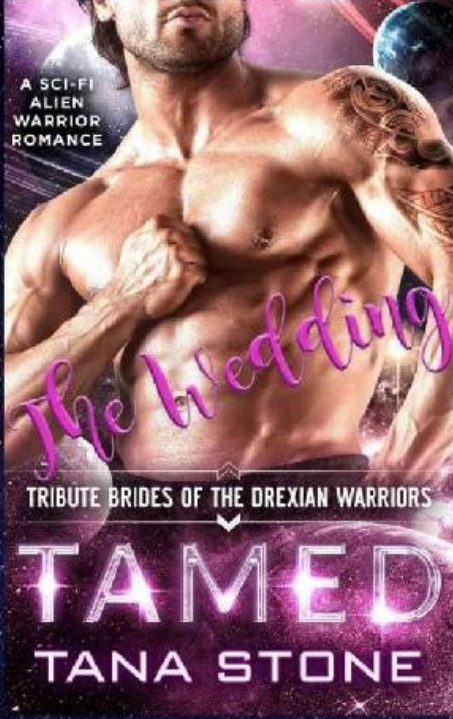
Dünya, istila edip yağmalamayı planladıkları birçok gezegenden sadece biriydi, ama en zengin olanıydı. Gezegenin kaynakları, geniş nüfusu da dahil olmak üzere, Kronock imparatorluğuna g verecek ve onları yenilmez kılacaktı. Dünya'yı ele geçirdikten sonra Drexianlar bile onları durduramayacaktı. Bunu daha da tatlı kılan şey,

düşmanlarının eşlerini de ellerinden alacaklarıydı. Dünya'da kadın kalmadığında Drexianlar yok olacaktı. Krav'a göre bu çoktan gerçekleşmiş olmalıydı.

Zayıf, güçsüz insanlarla çiftleşme fikri, onu kalın ayaklarından birinden diğerine geçmeye zorladı. Kronock'ların çiftleşmeye ihtiyacı yoktu, ama bu, arzularının yok olduğu anlamına gelmiyordu. Koyu saçlı kadının kendisine boyun eğdiğini, küçük vücudunun onun büyüklüğü ve gücüyle boy ölçüşemeyeceğini hayal ederken, ince dudakları bir gülümsemeye büründü. Onu Drexians'tan çalmak kadar onu ele geçirmekten de zevk alacaktı. Konsoluna doğru yürüdü ve bir plan yapmaya başladı.

Son

Dorn ve Mandy'nin hikayesini beğendiniz umarım! Düşünlerini okumak ve Serge'nin ne yaptığını görmek ister misiniz? Sayfayı çevirin ve yazar güncellemelerimi almak için kaydolun, size bonus düşün öyküsünü göndereceğim.

**FREE
SHORT
STORY!**

To say that Mandy's and Dorn's wedding day is bumpy would be an understatement!

Find out what happens when they finally walk down the aisle.

Get your free download of their wedding short story by joining the author's mailing list.
Click below:

BookHip.com/CRJHNNH

* * *

Serinin bir sonraki kitabı SEIZED'in ilk bölümünü okumak ister misiniz? Sayfayı çevirin ve okumaya başlayın!

İkinci Kitabın Önizlemesi: SEIZED

Bölüm

"Evet, koca adam. Aynen öyle!"

Bridget kapıya yaslandı ve içeriden gelen seslere kızarmamaya çalıştı. Bir çift incecik Vexling yanından geçti, açık gri derileri lekelenirken arkalarından yine yüksek bir inilti geldi. Bridget şampanya kadehini selamlamak için kaldırdı ve onlara en çekici gülümsemesini gösterdi. "Burada görecek bir şey yok. Görecek bir şey yok."

Meyveli, köpüklü, pembe içeceği bir yudum aldı ve boğazından aşağıya kadar köpürdüğünü hissetti. Birkaç yudum daha alırsa inlemeleri ve çığlıkları duymaz bile, diye düşündü, parmakları karıncalanıyordu. Yeni en iyi arkadaşının düğününde nedime olan Bridget, yeni çiftin evliliklerini tamamlarken kapıyı korumayı görevinin bir parçası olarak görüyordu. Bunun hiçbir düğün kılavuzunda yazmadığını biliyordu, ama mutlu gelin ve damadın odasına bir misafirin girip hayatının şokunu yaşamasını istemiyordu. Özellikle de her an gelip çifti aramaya başlayacak olan heyecanlı düğün organizatörü Serge'nin.

Bridget koridoru baştan sona süzdü. Koridorun tüm duvarları kavisli, parlak ve beyazdı, bir tarafında uzaya açılan kemerli bir pencere vardı. Bridget, başının üstünden gelen enstrümantal müziğe odaklanmaya çalıştı. Yanılmıyorsa, bu "Three's Company" dizisinin tema müziğine benziyordu. Topukları üzerinde sallanarak müziği mırıldandı ve şampanyadan bir yudum daha aldı.

Bu mantıklıydı. Bulunduğu uzay istasyonu, TV dizisi *The Love Boat*'tan esinlenerek Boat (Tekne) olarak adlandırılmıştı ve onu inşa eden uzaylılar, Drexians olarak bilinen sert savaşçı bir ırktı.

dünya hakkındaki tüm bilgilerini 70'ler ve 80'lerin sitcomlarından ve *The Bachelor* gibi daha modern dizilerden aldıkları izlenimini veriyordu. İlk başta, dünya kadınlarını çekmek için uzay istasyonu inşa etme girişimlerini tuhaf bulmuştu, ama şimdi evini hatırlatan bu tuhaf detayları rahatlatıcı buluyordu. 70'ler ve 80'lerde sitcom izlememiş olsa bile.

"Daha sert!"

Arkasından gelen çığlık onu irkitti ve etrafına bakarak başka kimlerin duyduğunu görmek için etrafına bakındı. Şansına, düğün konuklarının çoğu salondaki resepsiyondaydı, bu yüzden şık koridor nispeten boştu. Bir ayağından diğerine ağırlığını vererek, yüksek topuklu ayakkabı giydiğine pişman oldu. Daha uzun boylu hissetmeyi sevse de, Drexianlar onun en az 30-60 cm daha uzundu. Hayatının çoğunu balerin olarak geçirdiği için ayakları berbat durumdaydı. Parmaklarını sivri topuklu ayakkabılara sıkıştırmak özel bir işkence gibiydi. Parlak, ten rengi topuklu ayakkabının birini çıkardı ve serin, beyaz fayansların üzerine koyarken rahat bir nefes aldı. Ayakkabıyı tekrar giymenin daha da acıtacağını biliyordu, ama şu anda umurunda değildi. Bridget diğer ayakkabısını da çıkardı ve yeni evlilerinkinden neredeyse aynı sesle inledi.

Geniş omuzlu ve bronz tenli bir Drexian savaşçısı, ona bakmadan geçti. Dudaklarının titremesi, hem onu hem de gelinin giyinme odasında gerçekleşen gürültülü sevişmeyi duyduğunun tek ipucuydu. Bridget'in yanakları kızardı, ama o geçerken onu izlemekten ve manzarayı hayranlıkla seyretmekten kendini alamadı. Kendisi için seçilen Drexian savaşçının da bu kadar güzel bir poposu olup olmadığını merak etti. Öyle olmasını umuyordu. Derin uzaydaki bir görevden istasyona geliyordu ve birkaç gün içinde bekleniyordu. Şimdiye kadar, seksi olmayan bir Drexian savaşçısı görmemişti, hepsi iri ve kaslıydı, ama nişanlısını şahsen görmek için sabırsızlanıyordu.

"Yedi gün," diye fısıldadı Bridget kendi kendine. Dünya'dan haraç gelini olarak kaırılalı o kadar zaman geçmişti. Bu kadar zaman geçtiğine inanamıyordu, ama aynı zamanda sonsuzluk gibi gelmişti. O hafta o kadar çok şey olmuştu ki, hepsini düşünmek başını ağrıtıyordu.

Bir dakika önce Miami City Ballet'ten kovulduktan sonra kirayı nasıl ödeyeceğini düşünürken, bir dakika sonra bir oyun programına çıkması için para teklif ediliyordu. Paraya bu kadar muhtaç olmasaydı, ona yaklaşan gülünç derecede uzun boylu "yetenek avcısı"ndan şphelenirdi. "The Dating Game" adlı sahte ve ucuz seti hatırlayınca neredeyse gülmek geldi. Orada kaçırılmış iki kadınla tanışmış ve oyun programının bir aldatmaca olduğunu tesadüfen keşfetmişti. Aslında Satürn'n arkasındaki bir uzay istasyonundaydılar ve tek amaçları uzaylı savaşları insan kadınlarla eşleştirmekti. Bridget derin bir nefes aldı ve içkisini yudumladı. Evet, buna alışmak biraz zaman almıştı.

Bir Gatazoid hızlı adımlarla yanından geçti, kısa bacakları ve diken diken mor saçları ona yine Serge'yi hatırlattı. Odadan gelen bir çığlık, minik adamın saçlarını kökünden ucuna kadar pembeye boyadı ve hızını artırdı. İstasyon'da yaşayan ve çalışan çeşitli uzaylı türlerine alışmak bir şeydi, ama evinden kaçırılıp bir uzaylıyla çiftleşmek için getirildiğini kabullenmek bambaşka bir şeydi.

Artık tam olarak kaırılmadığını biliyordu, çünkü Dünya hükümetleri Drexianların Dünya'dan kadınları kaçırdığını çok iyi biliyordu. Bu, birkaç on yıl önce Dünya'yı istila etmeye alışan Kronock adlı şiddetli ve istilacı uzaylılardan korunmak karşılığında, teknolojik olarak üstün uzaylı savaşlarla yaptıkları anlaşmanın bir parçasıydı. Bridget, uzaylıların gerçek olduğunu ve hatta birçok farklı türün var olduğunu öğrenince şok olmuştu. Üstelik Dünya hükümetleri bunu yıllardır biliyordu.

şokun ardından ilk tepkisi Drexianlara defolup gitmelerini söylemek olmuştu. O, açık artırmada satılacak birinin hediyesi değildi. Tabii bu, muhteşem savaşları görmeden ve Dünya'ya dönmenin bir seçenek olmadığını öğrenmeden önceydi.

bir seçenek olmadığını öğrenmesinden önceydi. Hediye gelin olarak seçildiğinizde - Drexians sadece ailesi veya arkadaşları az olan, yani onları özleyecek kimsesi olmayan kadınları seçiyordu - Drexian'ların gelini olarak ya da istasyonda hediye olmayı reddetmiş insanlarla birlikte kalmak zorundaydınız. Uzaylılar hafızaları silemedikleri için, kadınları Dünya'ya geri göndererek gizli anlaşmanın açığa çıkması ve gezegenin kaosa sürüklenmesi riskini göze alamazlardı.

Teklifi reddeden kadınlarla birlikte yaşamaya gönderilmek fikri hiç çekici gelmemişti, özellikle de Bridget, kurban gelinler için yaratılan holografik ortamları gördükten sonra —mutlu Polinezya su üstü bungalovlarından, rahat dağ evlerine, büyüleyici Avrupa köylerine kadar. Kendi bungalovu, şöminesi olan lüks bir dağ eviydi ve penceresinden hafifçe kar yağıyordu. Kapısının hemen dışında ise mükemmel bir kayak pisti vardı. Miami'deki hayatından çok farklıydı, ama her zaman hayalini kurduğu bir şeydi.

"Evet, Dorn, evet!"

"Anladım, kızım." Bridget kendi kendine mırıldandı ve bakışlarını kapıya çevirdi. Bu düzenleme yeni arkadaşı Mandy için işe yaramıştı. Eski Instagram influencer'ı bu fikre daha da karşı çıkmıştı, ama şimdi Drexian'ıyla deli gibi mutluydu. Bir haftadır tanıdığı arkadaşını düşünerek gülümsedi. Mandy de onun gibi bir tribute gelindi, ama kısa sürede yakın arkadaş olmalarına rağmen, birbirlerinden daha farklı olamazlardı. Mandy bile, Dünya'da şımarık bir zengin kız olduğunu kabul ederdi, oysa Bridget hayatında elde ettiği her şey için çok çalışmıştı. Önceki hayatlarında arkadaş olabileceklerini sanmıyordu, ama böyle garip bir duruma düşmeleri, aralarında güçlü bir bağ kurmalarını sağlamıştı.

Bridget içkisinin son damlalarını içti ve acıyarak ayak parmaklarına kadar hissetti, artık o kadar da acımıyordu. Boş bardağa baktı. Bu uzaylılar harika kokteyl yapmayı gerçekten biliyorlardı.

Bridget gözlerini kapattı. Dünya'da ailesi yoktu. Dans dünyasındaki sözde arkadaşları bile, şirket onu terk ettiği gibi onu da terk etmişti. Acı, güçlü içkinin etkisiyle daha da uzaklaşan uzak bir ağrıydı. Acıyı iyi bilirdi. Çocukken anne babasını kaybetmekten daha kötü bir şey olamazdı, birkaç yıl sonra da ona bakmak için ortaya çıkan büyükannesini kaybetmek. Bridget her zaman kendine, koruyucu aile sisteminden kurtulabilirse her şeyi başarabileceğini söylemişti. Ve o sadece kurtulmakla kalmamış, başarılı olmuştu. Toplum merkezindeki dans derslerinde öne çıkmış, ona mentorluk yapmak isteyen bir öğretmenin dikkatini çekmiş, Amerikan Bale Okulu'na kabul edilmiş ve ardından Miami City Ballet'te bir yer kazanmıştı. Esnek vücudunun gösterdiği kadar sert değildi ve uzaylılar tarafından kaçırılmaktan en iyi şekilde yararlanabilecek biri varsa, o da oydu. Zaten gerçek aşka, masallara veya ruh ikizine falan hiç inanmamıştı.

"Partiye katılmayacak mısın?" Derin ses onu düşüncelerinden sıçrattı ve gözlerini açmasına neden oldu.

Dorn'un ağabeyi ve Yüksek Komuta'nın bir üyesi olan Kax, ona doğru büyük adımlarla yürüdü. Kardeşinin keskin yeşil gözlerini paylaşıyordu, ama bal rengi kahverengi saçları kısa kesilmişti. Bridget keskin bir nefes aldı. Her erkek askeri üniforma içinde daha yakışıklı görünürdü ve bu, kaslı Drexianlar için iki kat daha geçerliydi. Madalyalarla kaplı bir kuşak geniş göğsünü kaplıyordu ve koyu renk pantolon ve ceket ona tam oturmıştı. Gözleri belinin altına kaydı ve kendini onun bakışlarına zorla çevirdi.

"Ben..." Başparmağıyla arkasını işaret etti. "Kardeşinizi ve Mandy'yi bekliyorum."

Odanın içinden bir kükreme sesi geldiğinde boğazını temizledi. "Anlıyorum. Kimsenin içeri girmesini istemiyoruz herhalde."

"Özellikle Serge," dedi Bridget, Kax'a sırtarak ve kollarında bir karıncalanma hissederek.

O güldü. "Sanırım bu kimse için eğlenceli olmaz." Resepsiyona açılan kapıya bir göz attı. "Serge'yi senin için meşgul tutayım mı?"

Serge'yi oyalamama ne dersin?"

Kız başını salladı. "Harika olur. Teşekkürler."

Gözlerinin köşeleri kırıştı, ona gülümsedi ve döndü. Bridget karnında bir heyecan hissetmekten kendini alamadı. *Kendine gel, kızım. Sen birine aitsin.*

"Kapılmış, ama ölmedim," diye mırıldandı, dönüp onun uzaklaşıp resepsiyon odasına girmesini izlerken. Bridget, yakışıklı Yüksek Komutan hakkında kurduğu yaramaz düşünceleri kafasından atmak için kendini zihinsel olarak sarsarak.

En azından uzaylıların hiçbiri zihin okuyamaz, diye düşündü. Bildiği kadarıyla.

Ağır bir el omzuna bastırdı ve dönmeye çalışırken boynunda keskin bir acı hissetti. Ne oluyor? Arkasında kim olduğunu ve neden bu mengene gibi tutuşun etine battığını göremezken, Bridget cam kırılma sesi duydu ve her şey karardı.

Devam edecek...

SEIZED'ı okumaya devam etmek ister misiniz? Bir sonraki sayfaya giderek sipariş verin (veya ön sipariş verin) ve Bridget'e ne olacağını öğrenin!

Tana Stone'un diğer kitapları

[TAMED](#)

[SEIZED](#)

[EXPOSED RANSOMED](#)

Yazar

Tana Stone, Tribute Brides of the Drexian Warriors serisinin bilim kurgu romantizm yazarıdır. Serinin ilk kitabı TAMED, Temmuz 2019'da yayınlandı. En sevdiği süper kahraman Thor'dur (Jason Momoa'nın Aquaman'i ikinci sıradadır), en sevdiği tatlı limonlu turta ve Star Wars ile Star Trek'i eşit derecede sever.

Bir eşi, iki genç çocuğu ve iki nevroitik kedisi vardır. Bazen holografik bir uzay istasyonuna ışınlanabilmeyi diler.

Okuyucularından haber almayı çok seviyor! Sorularınızı veya yorumlarınızı tana@tanastone.com adresine e-posta ile gönderebilirsiniz.

Teşekkürler

(Başka bir isimle) polisiye romanlar yazmama rağmen, bu benim bilim kurgu romantizm türünde ilk denemem. Bir süredir SFR türünün hevesli bir okuyucusuyum ve bu türü o kadar çok sevdim ki yazmayı denemek istedim. Çok eğlenceli bir deneyim oldu ve bu süreçte bana yardımcı olan birçok kişiye teşekkür etmek istiyorum.

Tanya Saari'ye içgörülü düzenlemeleri için, Lyndsay Whitlock'a ilk okuma ve değerli geri bildirimleri için, Grace Goodwin'e cesaret ve yararlı ipuçları için, Croco Designs'a muhteşem kapak tasarımı için, yeni bir takma ad yaratmanın tüm teknik yönlerinde (her zamanki gibi) bana yardımcı olan kocama ve beni eğlendiren ve ilham veren tüm yazarlara teşekkür ederim. Bu çok eğlenceli bir tür ve özellikle açık fikirli, maceracı SFR hayranlarını seviyorum.

En büyük teşekkürüm, yeni bir yazara şans tanıyan siz okuyuculara. Umarım yarattığım dünya ve karakterleri beğenmişsinizdir!

Telif hakkı © 2019 Broadmoor Books

Kapak tasarımı Croco Designs

Düzenleme: Tanya Saari

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, kitap incelemelerinde kısa alıntılar dışında, yazarın yazılı izni olmadan, bilgi depolama ve erişim sistemleri dahil olmak üzere, herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusal olarak kullanılmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır.

gerçek olaylar, yerler, kuruluşlar veya yaşayan ya da ölmüş kişilerle herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

İçinde

Başlık	
Sayfası	
Adanma	
İçindekiler	
Bölüm 1	
2	
Bölüm 3	
Bölüm 4	
Bölüm 5	
Bölüm 6	
Bölüm 7	
Bölüm 8	
Bölüm 9	
Bölüm 10	
Bölüm 11	
Bölüm 12	
Bölüm 13	
Bölüm 14	
Bölüm 15	
Bölüm 16	
Bölüm 17	
Bölüm 18	
Bölüm 19	
Bölüm 20	
Bölüm 21	
Bölüm 22	
Bölüm 23	
Bölüm 24	
Bölüm 25	
Bölüm 26	
Bölüm 27	
Bölüm 28	
Bölüm 29	
Bölüm 30	

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Epilog](#)

[Mandy ve Dorn'un Düğününü](#)

[Okuyun! İkinci Kitabın Önizlemesi:](#)

[SEIZED Tana Stone'un Diğer](#)

[Kitapları](#)

[Yazar Hakkında](#)

[Teşekkürler Telif](#)

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

